

கடவுள் துணை.

தொட்டிக்கலை

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமுனிவர் இயற்றிய

கலைசைக்கோவை.

இது

மஹாமஹோபாய்ய - தீரவிடவிந்யாபூஷண -

நாகநீணாயகலாநிதி - டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையரவர்களால்

பரிசோதித்துத்

தாம் நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

KMM0929-1

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—சூக.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க குத்திராசாலை,
மதுரை.

1935

விலை அறு பன்னிரண்டு.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

க. முகவுரை ... I-V

உ. ஸ்ரீசுப்பிரமணியமுனிவர் வரலாறு ... VI-XII

[பிறப்புமுதலியன - வித்தியாகுரு - ஞானகுரு - கல்வி வளர்ச்சி - அருங்குணங்கள் - சிறப்புப்பெயர் - இவர்காலத் திருந்த தமிழ்வித்துவான்கள் - ஆதரித்த செல்வர்கள் - பழைய இடங்கள் - தனிப்பாடல்கள் - இயற்றியநூல்கள்.]

ங. நூல் ஆராய்ச்சி ... XIII-XXVII

[1. தலச்செய்திகள். 2. பிறதலச்செய்திகள். 3. நாயன் மார்களும் திருவாதவூரடிகளும். 4. சைவசித்தாந்தநூற்கருத்துக்கள். 5. நீதிகள். 6. தமிழ். 7. திருக்குறள். 8. அகப் பொருட்கருத்துக்கள். 9. பழைய உவமைகள். 10. சிலவகை வழக்குகள். 11. இசைநூற்கருத்துக்கள். 12. குறிப்பாற் பொருள்தருவன. 13. யமகம், திரிபு, எதுகையம். 14. மடக்கு. 15. சிலேடை. 16. தொனி. 17. வடசொற்களும் தொடர்களும். 18. அரும்பதங்கள். 19. முருகக்கடவுள்பாலன்பு. 20. செய்ந்நன்றியறிவு.]

ச. பிழையுந் திருத்தமும் ... XXVIII

ஞ. கலைசைக்கோவை மூலமும் குறிப்புரையும் ... 1-128

காப்பு	...	...	...	1
1 கைக்கிளை	...	...	...	1
2 இயற்கைப்புணர்ச்சி	...	...	...	2
3 வன்புறை	...	...	...	8
4 தெளிவு	...	...	...	10
5 பிரிவுழிமகிழ்ச்சி	...	...	...	10
6 பிரிவுழிக்கலங்கல்	...	...	...	11
7 இடந்தலைப்பாடு	...	...	...	13
8 பாங்கற்கூட்டம்	...	...	...	14
9 பாங்கிமதியுடன்பாடு	...	...	...	21
10 பாங்கியிற்கூட்டம்	...	...	...	28

11	பகற்குறி ...	...	44
12	பகற்குறியிடைபீடு	...	48
13	இரவுக்குறி...	...	49
14	இரவுக்குறியிடைபீடு	...	56
15	வரைதல்வேட்கை	...	62
16	வரைவுகடாதல்	...	67
17	ஒருவழித்தணத்தல்	...	72
18	வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்...	...	75
19	வரைவுமலிவு	...	82
20	அறத்தொடுகிற்றல்	...	84
21	உடன்போக்கு	...	89
22	கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை	...	93
23	மீட்சி ...	...	100
24	தன்மனைவரைதல்	...	102
25	உடன்போக்கிடையீடு	...	103
26	வரைதல் ...	...	105
27	இவ்வாழ்க்கை	...	105
28	பரத்தையிற்பிரிவு	...	108
29	கல்லியிற்பிரிவு	...	120
30	காவற்பிரிவு ...	...	122
31	தூதிற்பிரிவு ...	...	123
32	தூணைவயிற்பிரிவு	...	125
33	பொருள்வயிற்பிரிவு	...	126
கா.	செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி	...	129

உ

சிவமயம்

மு க வு ரை

தேவாரம்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவனெனு நாமந் தனக்கே யுடையசெம் மேனியெம்மான்
அவனெனை யாட்கொண் டளித்திடு மாகி லவன்றனையான்
பவனெனு நாமம் பிடித்துத் திரிந்துபன் னுளழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னு ளழைப்பொழி யானென் றெதிர்ப்படுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவை யென்பது தமிழ்ப்பிரபந்தங்களுள் அகப்பொரு
ளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்தது; அகப்பொருட்டுறைகளை ஒரு
வரலாற்றுமுறையில் தொடர்புபெறக் கோத்து அமைத்து இயற்
றப்பெற்ற நானூற்றின்மிக்க கவித்துறைகளையுடையது. பொது
வாகக் கோவையெனக் கூறப்பெறினும் அகப்பொருளமைதி உடை
மையாலும், அப்பொருள் நிகழ்ச்சிக்குரிய ஐந்திணைநெறியமைத
லாலும், நானூறுசெய்யுட்களுக்குக் குறையாமல் இருத்தலாலும்
இவ்வகைப் பிரபந்தம் முறையே * அகப்பொருட்கோவை, † ஐந்
திணைக்கோவை, ‡ நானூற்றுக்கோவையென வழங்கப்பெறும்.
மொழிக்கு முதலாகும் உயிரெழுத்துக்களும் உயிர்மெய்பெழுத்துக்
களும் தனித்தனியே முதலில் அமைய இயற்றப்படும் வருக்கக்
கோவை யென்பதும், ஏதேனும் ஒருதுறையில் நூறு கவித்துறைக
ளாலேனும் அவற்றின் மிக்க கவித்துறைகளாலேனும் இயற்றப்
படும் ஒருதுறைக்கோவை யென்பதும் கோவை விகற்பங்களாம்.

* சிதம்பரப்பாட்டியல், 30.

† “குலோத்தங்க சோழனைச் சொல்லிய வைந் திணைக்கோவை பாட”
தலோத்துங்கசோழன் கோவை.

‡ “மஞ்சார் நானூற்றுக்கோவை” பிரபந்தத்திட்டு.

மும்மணிக்கோவையென்பது யாப்புப்பற்றிக் கோக்கப்பெற்றதனாற் பெயர்பெற்றது. போலப் பொருள்பற்றிக் கோக்கப்பெறுதலின் இப் பிரபந்தம் கோவையென்னும் பெயர்பெற்றது. அடைமொழியின் திக் கோவையென்னும் பெயரால் இது வழங்கப்பெறுதல் இதன் சிறப்பைப் புலப்படுத்தும். இது பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளின் பாற்படும்; சிறுகாப்பியவகையுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

எல்லாவகையாலும் சிறந்த தலைவன் ஒருவன் அங்ஙனமே சிறந்த தலைவி ஒருத்தியை ஊழின் வலியாற் கண்டு அன்பு பூண்டு இன்புற்று மணந்து இல்லறம் நடத்தும் * வாழ்க்கையை முறையே கூறும் அகப்பொருள்நிகழ்ச்சித் துறைகள் பலவற்றையும், அத்துறைகளைத் தம்பாற்கொண்ட சிளவிகளையும், அவற்றை உள்ளடக்கிய களவு கற்பு என்னும் கைகோள்களையும் சிற்றறுப்புக்களாகவும் பேசுறுப்புக்களாகவும் கொண்டது இவ்வகைப் பிரபந்தம். இதற் கூறப்படும் நிகழ்ச்சிமுறை சிலகோவைகளில் விரிந்தும் சிலவற்றிற் குறைந்தும் சிலவற்றில் வேறுபட்டும் காணப்படும். ஒரு துறைக்கு ஒன்றுக்குமேற்பட்ட செய்யுட்கள் இருத்தலும் உண்டு. திருவாதவூடிகள் இயற்றிய திருக்கோவையாரும், அம்பிகாபதி கோவையும், மதுரைக்கோவையும், திருப்பதிக்கோவையும், திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய சீகாழிக்கோவையும் ஏனைய கோவைகளினின்றும் சில சில வேறுபாடுகளை உடையன. இறையனாரகப் பொருளுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ள பாண்டிக் கோவை மிக விரிந்த அமைப்பையுடையதென்று தோற்றுகின்றது. மற்றக்கோவைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் தஞ்சைவாணன் கோவையை ஒத்து அமைந்துள்ளன.

பழைய நூல்களிலிருந்து அறியப்படும் குமரசேனாசிரியர் கோவை, தமிழ் முத்தரையர்கோவை, காங்கேயன் நாலாயிரக்கோவை என்பனவும் இவ்வகைப் பிரபந்தங்களென்றே கருதப்படுகின்றன. அவற்றுள் காங்கேயன் நாலாயிரக்கோவை ஒவ்வொரு துறைக்கும் பப்பத்துச் செய்யுட்களாக அமைந்ததென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

* இதன் விருவை, சிவங்கோழிநுதேசிக் பிரபந்தங்களில் ஒன்றாகிய கோடிக்காக்கோவைக்கு எழுதப்பட்டுள்ள பொருட்டொடர்பிற் காணலாம்.

கோவைகளில் பாட்டுடைத்தலைவன், கிளவித்தலைவனென்னும் இருவர் கூறப்படுதல் மரபு. பாட்டுடைத்தலைவனின்றிப் பாடப்பட்டது அம்பிகாபதிகோவை ஒன்றே.

கோவைகளில் தமிழுக்குரிய ஐந்திலக்கணங்களும் நன்கு அமைவதற்குரிய வாய்ப்பு இருத்தலின் பெருங்கவிஞர்கள் இவற்றை இயற்றும் வாயிலாகத் தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினர். “யாவையும் பாடிக்கோவை பாடு” என்னும் பழமொழி இப்பிரபந்தம் நிறைந்தபுலமையுடையாராலே பாடத்தக்கதென்னும் உண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது. இக்கோவை பெரும்பாலும் அரசர்மேற்பாடப்படவேண்டுமென்றும் திணைமுதலிய பன்னிரண்டு உறுப்பையும் பெற்றிருக்கவேண்டுமென்றும் இதற்குரிய பரிசு இரண்டாயிரம் பொன்னென்றும் பிரபந்தத்திரட்டென்னும் இலக்கணநூலொன்று கூறும்.

கலைசைக்கோவை பென்னும் இந்நூல் தொண்டைநாட்டில் உள்ள * தொட்டிக்கலை பென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ சிதம்பரசேசரைப் பாட்டுடைத்தலைவராக வைத்து, திருவாவடு துறையாதீனத்து வித்துவான் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமுனிவரால் இயற்றப்பெற்றது. கலைசை பென்பது தொட்டிக்கலை பென்பதன் மருஉவாகும்.

இத்தலம் கலைசை, கலைசாபுரி, கோவிருந்தபுரமென்னும் பெயர்களால் வழங்கப்பெறும். இங்கே பண்டைக்காலத்தில் பசுக்கொட்டில்கள் மிகுதியாக இருந்தனவென்றும் அதனால் தொட்டிக்கலையென்னும் பெயர் உண்டாயிற்றென்றும் கூறுவர்; தொட்டி-பசுத்தொழுவினுள்ள கழுநீர்த்தொட்டி. இங்கே இருந்த பழைய கோயிலானது இந்நூலிற் கூறப்படும் சேசவழுதலியார் வேதாசல முதலியாரென்பவர்களுடைய முன்னோர்களால் மிகப் பெரிதாக அமைத்து நித்திய நைமித்திகங்கள் சிறப்புற நடத்தப்பெற்று வரலாயின. இக்காலத்தும் அவர்களுடைய பரம்பரையினரது மேற்பார்வையில் இக்கோயில் இருந்துவருகின்றது.

* சென்னப்பட்டணத்துக்குச் சிப்பமாயுள் ஈ. ஆடி 1871-72-இல் இறங்கி இவ்வுக்குச் செல்லவேண்டும்.

இங்கே எழுந்தருளியுள்ள விநாயகர் திருநாமம் செங்கழுநீர் விநாயகரென்பது. சிவபிரான் திருநாமம் சிதம்பரேசரென்பது. அம்பிகையின் திருநாமம் சிவகாமியம்மை யென்பது. இங்கே தியாகேசப்பெருமான் ஸந்தியும் உண்டு. இத்தலத்தில் பிரமதேவர் சிவபெருமானை வழிபட்டு அமிர்தகலசத்தைப் பெற்றனர். அதனால் அப்பெருமானுக்குக் கலசத்தியாகரென்னும் திருநாமம் வழங்க லாயிற்று. சிவபெருமான் ஒருகால் இங்கே நடனஞ்செய்தருளியதாக ஓர் ஐதிற்யமுண்டு. சிவகங்கையென்னும் தீர்த்தமொன்றும் திருவொற்றியூரிலுள்ளதைப்போல நந்தியோடையென்னும் நீர்நிலை யொன்றும் இங்கே உள்ளன. திருவொற்றியூரில் தியாகேசப்பெருமானுக்கு நடந்துவரும் விசேடங்களைப்போன்ற சிறப்புக்கள் இங் குள்ள முர்த்திக்கும் நடைபெற்றன; வஸந்தோத்தஸவம் சிறப்பாக நடைபெற்றுவந்தது. இந்த ஸ்தல சம்பந்தமான செய்திகள் காண்பாரம்பகாரியில் வந்தனவாகத் தெரிகின்றனவேயன்றி வேறுவகையாக அறியப்படவில்லை.

இந்நூலாசிரியராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமுனிவரால் இத் தல சம்பந்தமாக இயற்றப்பெற்ற பிரபந்தங்கள் பல உண்டு. அவற்றையன்றி ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவரால் இத்தலத்து விநாயகர்மீது இயற்றப்பெற்றதாகிய செங்கழுநீர்விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழேன்னும் பிரபந்தம் ஒன்றும், சிவபிரான்மீது இயற்றப்பெற்றதாகிய சிதம்பரேசர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யென்பதொன்றும், ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய சிதம்பரேசர்மாலையென்பதொன்றும் தமிழ்நயந் தெரிந்து இன்புறுவோர்களுக்கு விருந்தாக விளங்குகின்றன.

கலைசைக்கோவையாகிய இது காப்புச்செய்யுளுள் பட 458 செய்யுட்கள் உடையது.

சுற்றேறக்குறைய ஐம்பதுவருஷங்களுக்குமுன்பு இந்நூற்பிரதியொன்று திருவாவடுதறையாதினத்துப் புத்தகசாலையிலிருந்து எனக்குக் கிடைத்தது. உடனே இதைப் படித்து இன்புற்றுப் பிரதி செய்து வைத்துக்கொண்டேன். பிறகு சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியாரவர்களிடமிருந்த பிரதியோடும், திரிசிரபுரம் சி. தியாக

ராசசெட்டியாரவர்களிடமிருந்த பிரதியோடும் ஒப்பிட்டேன். அந் காலத்தில் வேறுபிரதிகளின் உதவியும் கிடைத்தது.

என்னுடைய நண்பரும் வித்தியாவிநோதரும் தொட்டிக்கலைக் கேசவமுதலியாருடைய பரம்பரையினருக்கு உறவினருமான ராய் பகதூர் பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரவர்களிடம் ஒருமுறை இந் நூலைப்பற்றிக்கூறிச் சில செய்யுட்களையும் சொல்லிக்காட்டினேன். அவர்கள் இதனைப் பதிப்பித்து வெளியிடவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். அவர்களுக்கு அவ் விருப்பம் இருந்தமை 1888-ஆம் ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மீ 26-ஆம் உ அவர்கள், சும்பகோணம் காலேஜ் புரொபஸராக இருந்த ஸ்ரீ சாது சேஷையா அவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள ஒரு கடிதப்பகுதியாலும் வெளியாகின்றது; அதன் கருத்து வருமாறு:

* ‘...பண்டிதர் சாமிநாதையர் தம்மிடம் கலைசைக்காவையின் பிரதி ஒன்று இருந்ததாகக் கூறினர். அந்நூல் அச்சில்வரும்படி செய்வதற்கும் அதை வெளியிடுதற்குரிய செலவை ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கும் ஸித்தனாக இருக்கிறேனென்பதைத் தயைசெய்து அவருக்குச் சொல்லவேண்டும்.’

அக்காலத்தில் இந்நூலை வெளிப்படுத்தக்கூடவில்லை. இறைவன் திருவருளால் இப்பொழுதேனும் நிறைவேறியதுகுறித்து மகிழ்கின்றேன்.

இதனைச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையின் வாயிலாக வெளிவரச் செய்த அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர்பாலும், இதனை ஆராயும் போதும் பதிப்பிக்கும்போதும் உடனிருந்து உதவிபுரிந்த கிரஞ்சிவி வித்வான் கி. வா. ஜகந்நாதையர் முதலிய அன்பர்கள்பாலும் நன்றி யறிவுடையேன்.

‘தியாகராஜவிலாசம்’
திருவேட்டிசுவரம்பேட்டை }
12-5-35

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

* ‘.....Pandit Swaminatha Aiyer mentioned to me that he had a manuscript copy of கலைசைக்காவை. Please tell him that I am ready to see it through the press and bear the cost of publishing it.....’

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமுனிவர் வரலாறு.

பிறப்புமுதலியன.

ஸ்ரீ ஞாலாகிரியராகிய சுப்பிரமணியமுனிவர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த காட்டுமன்னார்கோயிலில், ஸ்ரீ வீரநாராயணப்பெருமாள் கோயில் மேலைத் திரின் கீழ்சிறகிலுள்ளதொரு வீட்டிற் கார்த்தாயேசுவரனார் குலத்திற் பூனொடைபார்கோத்திரத்திற் பிறந்தவர். சித்தாந்தசைவர்; துறவறம்பூண்டொழுதியவர்; முருகக்கடவுளை வழிபட்டு மந்திரஸித்திபெற்றவர். இவர் பிறந்தவருடமும் இவருடைய இல்லற வரலாறுகளும் இப்பொழுது தெரியவில்லை. ஆனாலும் விசுவாச ஸ்ரீ சித்திரை ஸ்ரீ (சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௪௦௮; கொல்லமாண்டு ௬௬௦-௬௬௧; கி. பி. 1786) பரிபூரணமான ஸ்ரீ சிவஞான முனிவருடைய பிரிவை யாற்றாமல், “கிணைத்தாற் சகிக்கப்போமோ” என்னும் கீர்த்தனையை இயற்றியிருப்பதோடு, ஆகினன்குடிப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்தை அக்காலத்துக்குப்பின் கிலை ஸ்ரீ கை மாதத்தில் (கி. பி. 1789) அரங்கேற்றியதாகத் தெரிகின்றமையால் இவர் இத்தைக்கு 150 வருடங்களுக்குமுன் இருந்தவரென்பதும் ஒரவாறு தெரிகின்றது.

வித்தியாகுரு.

இவர் சிவஞானபோதப் பேருரையின் ஆசிரியராகிய ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவரிடம் தமிழ்மொழியிலுள்ள இலக்கண இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் உரைநடைகளையும் சைவசித்தாந்த நூல்களையும் முறையே கற்றுப் பயின்று அவருடைய மாணாக்கர்களுள் ஒருவரா கிச்செய்யுள்செய்தலிலும் நல்லாற்றல் வாய்ந்தவராயினார். அவரிடம் இவருக்கிருந்த மெய்யன்பிற்கு எல்லையிலை; அவர்மீது இவர் இயற்றிய “கருணைபொழி திருமுகத்தில்”, “கிண்ண வின்பச் சேவடியும்”, “ஒதரிய வாய்மை” என்னும் செய்யுட்களும், அவர் பரிபூரணமானது தெரிந்து ஒருவாற்றானும் பிரிவாற்றாமல் வருந்தி இவரிடமிருந்த “கிணைத்தாற் சகிக்கப்போமோ வென் சுவாயியை” என்னும் கீர்த்தனையும் இதனைப் புலப்படுத்தும். பின்னும்

அவருடைய பிரிவாற்றாத இவர், தொட்டிக்கலைச் சிதம்பரேசர் திருக்கோயிற் சந்திதிமண்டபத்தில் அவருடைய திருவுருவத்தை அமைப்பித்து அதனை நாள்தோறும் போற்றி வழிபட்டுவந்தன ரென்றுஞ் சொல்லுவர்; இது மேற் குறிப்பித்த செய்யுட்களுள், “ஒதரியவாய்மை” என்பதிலுள்ள,

“அழகுபொலி கலைசைச் சிதம்பரே சுரரடிக்

கதிமதுர கவிதைமாரி

மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்

மன்னிவளர் சந்திதியிலோர்

மணிவிளக் கென்னவளர் சிவஞான மாதவன்

மலர்ப்பதம் வனங்குவாமே”

என்பதனால் தெரிகின்றது.

ஞானகுரு.

திருவாவடுதுறைபாதீனத்தில் ௧௨-ஆம் பட்டத்தில் இருந்த திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்காலத்தில் சின்னப்பட்டத்தில் இருந்த அம்பலவாணதேசிகரிடத்து இவர் சைவசந்தியாரமும் சிவதீட்சையும ஞானோபதேசமும் பெற்றவர். இவர் திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மீது சிந்து முதலியன செய்திருந்தலும், இவரியற்றிய நூல்கள் வரைந் துள்ள ஏட்டுப்புஸ்தகங்கள் சிலவற்றில், “திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாயகுரு மரபில் அம்பலவாணதேசிக ருடைய * ஞானபுத்திரனான சுப்பிரமணிய தம்பிரான் செய்தது இந்நூல்” என்று எழுதப்பட்டிருத்தலும் இதற்குத் தக்கசான்றாகும். திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் எப்பொழுதும் சிவாகம ஆராய்ச்சியையே செய்துவந்தாரென்றும், அதனால் அவர் செய்தற்குரிய காரியங்க ளிற் பெரும்பாலனவற்றை அவர்கட்டளையால் அம்பலவாணதேசிக ரே செய்துவந்தாரென்றும் கேள்வி உண்டு.

* ஞானசிபிரை ஞானபிதாவென்றலும் ஞானோபதேசம் பெற்றுக் கொண்டவரை ஞானபுத்திரரென்றலும் மாபு.

கல்விவளர்ச்சி.

திருவாவடுதறையாதீனத்தில் தம்மைப்போன்றவர்களும் தமக்கு மேலானவர்களுமாக இருந்த பல கல்வியாளர்களோடு இடைவிடாதுபழகுதலும் மாணாக்கர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லுதலும் பிரஸங்கம் செய்தலும் ஆகிய இவைகள் இவருக்கு வாய்த் திருந்தனவாதலால் இவருடைய புலமை மேன்மேலும் மாட்சிமை யுற்று விளங்கிற்று.

குணவிசேடங்கள்.

வித்தியாகுருவிடத்தும் ஞானாசிரியரிடத்தும் சிறந்த மெய்யன் புடையவர் இவர். சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, நன்றிமறவாமை, ஸ்தலயாத் திரைசெய்தலில்விருப்பம், தாம் கற்ற நூற்பொருள்களை உள்ளத்தில் நன்குபதித்துச் சமயம் வந்தபோது அழகுபெற அமைத்துப்பாடும் திறமை, எளியநடையிலும் வேறுபலவகையிலும் விசித்திரமாகச் செய்யுரியற்றும் ஆற்றல், இசைப்பயிற்சி முதலியன இவர்பால் அமைந்திருந்தன. இவர் இயற்றிய செய்யுட்களால் இவை விளங்கும்.

சிறப்புப்பெயர்.

கேட்டவர் வியக்கும்வண்ணம் இனிய செய்யுள்செய்தலில் வல்லுநராயிருந்தமையின் இவர் மதுரகவி பென்று திருவாவடு தறையாதீனத்திற் சிறப்புப்பெயர்பெற்று விளங்கினார். தொட்டிக் கலையிற் பெரும்பாலும் இருந்தமையின் தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுனிவரெனவும் தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய தம்பிரானெனவும் இவர்பெயர் வழங்கும்.

இவர்காலத்திருந்த தமிழ்வித்துவான்கள்.

சிவஞானமுனிவருடைய மாணாக்கர் பன்னிருவருள் இவர் ஒருவரென்று தெரிதலால் அம்முனிவரும் அவருடைய மற்ற மாணாக்கர்களாகிய இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர், கச்சியப்பமுனிவர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை, காஞ்சிபுரம் சரவணபத்தர் முதலியவர்களும், சென்னையில் ஸ்ரீகச்சியப்பமுனிவர் விநாயக

புராணம் இயற்றுகையில் இருந்தவரென்று சொல்லப்படும் சீகாழி வகேநாததேசிகரும் இவர்காலத்திலிருந்த தமிழ்வித்துவான்களாவர்.

ஆதரித்த செல்வர்கள்.

இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள தொட்டிக்கலைக் கேசவமுதலியா ரென்பவரும் வேதாசலமுதலியாரென்பவரும் (71, 293) இவரைப் பாராட்டி ஆதரித்தவர்கள். அவர்கள் துறாவவேளாளர்களுள் பூவிருந்தவல்லி வகுப்பினர். கேசவமுதலியார் நிக்க செல்வவான். கிழக்கிந்தியக்கம்பெனியில் ஸம்பிரதியாக இருந்தவர். தொழுவூர், ஆற்பாக்கம் முதலிய பல கிராமங்கள் அவருடையனவாக இருந்தன. அவர் ஆட்சிக்குட்பட்டவை 'கேசவமுதலியார் ஸம்ஸ்தானம்' என வழங்கப்பட்டன. கேசவமுதலியாருடைய குமாரராகிய தெய்வ கிராமணிமுதலியா ரென்பவரும் கிழக்கிந்தியக்கம்பெனியில் பெரிய உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அவருடைய முத்தகுமாரரே வேதாசல முதலியாராவர். அவரும் ஷெகம்பெனியில் உத்தி யோகம் வகித்து வந்தார்.

வேதாசலமுதலியாருக்குச் சுப்பராயமுதலியார், கிருஷ்ணசாமி முதலியாரென்னும் இரண்டு தம்பியரும், பாலசுப்பராயமுதலியார், தெய்வகிராமணிமுதலியாரென்னும் இரண்டு புதல்வர்களும் இருந் தனர். அவர் சித்திரம் எழுதுவதில் பேராற்றல் உடையவர். அவ ரால் எழுதப்பெற்ற கேசவமுதலியார் முதலியவர்களுடைய வண் ணப்படங்கள் சென்னை ஐயாப்பிள்ளைவீதியில் அவர் பரம்பரையினர் வசிக்கும் வீட்டில் இன்றும் இருந்து விளங்குகின்றன.

தொட்டிக்கலைக் கேசவமுதலியார் பரம்பரையினர் இப்பொழுது சென்னை, கோலிந்தப்பநாயக்கன்தெருவில் திருவாவடு துறையாதி னத்துக்குரியதாக உள்ள மடத்தை அவ்வாதினத்துக்கு வழங்கினர். அவ்விடம் முன்பு பாணைக்கொட்டகை என்னும் பெயருடையதாக இருந்ததாம். கேசவமுதலியாரும் வேதாசலமுதலியாரும் சுப்பிர மணியமுனிவர்பாற் பக்திபூண்டு தொட்டிக்கலையில் ஸ்ரீசிதம்பரேசர் சந்திதியினருகே மடமொன்றுகட்டுவித்து அதில் இவரைத் தங்கும்

படிசெய்து ஆசிரியராகக்கொண்டு குறிப்பறிந்தொழுதி மிக்க பணிபுடன் ஆதரித்துவந்தார்கள். அம் மடம் இப்பொழுதும் சாமிபார்மடமென்று வழங்கப்படுகின்றது.

கேசவமுதலியாரும் அவருடையபரம்பரையினரும் பல வித்துவான்களை ஆதரித்துவந்திருக்கின்றனர். சிவஞானமுனிவர், கச்சியப்பமுனிவர், தாங்காபுரம் ஷண்முககவிராயர், குமாரசுவாமிகவிராயர், இராமாநுஜகவிராயர் முதலியவர்கள் அவர்களால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர்கள்.

சுப்பிரமணியமுனிவராற்பாராட்டப்பெற்ற வேதாசலமுதலியாரின் தம்பியாகிய *கிருஷ்ணசாமிமுதலியாருடைய குமாரரான கேசவமுதலியாரென்பவரியற்றிய திருவிளையாடற் சற்குருமாலை, பெரியபுராணக்கீர்த்தனை யென்னும் இரண்டு நூல்களின் அச்சப் பிரதிகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவை முறையே 1861-ஆம் வருஷத்திலும், 1865-ஆம் வருஷத்திலும் பதிப்பிக்கப்பெற்றவை.

பழகிய இடங்கள்.

இந்நூலாசிரியர் இடையிடையே சென்று சிற்சிலவருடங்கள் தொட்டிக்கலையில் இருந்துவந்ததன்றித் திருச்செந்தூர், திருக்குற்றாலம், பழநி, திருத்தணிகை, வடதிருமுல்லைவாயில், திருவொற்றியூர், ஆயலூர், தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஆனின்ன்குடி, திருவல்லிக் கேணி முதலிய ஸ்தலங்களுக்கும் பாத்திரையாகச்சென்று அவ்வவ்விடத்தே சிலசிலநாள் தங்கிவந்தனர். இதனை இவரியற்றிய பிரபந்தங்களும் தனிச்செய்யுட்களும் தெரிவிக்கின்றன.

தனிப்பாடல்கள்.

இவர் அவ்வச்சமயங்களிற் பாடிய †தனிப்பாடல்களும் கீர்த்தனைகளும் பல. ஆதினத்தில் தேவாரப் பணிவிடை செய்யும்

* இவர் திரிபுரம் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களைக்கொண்டு சிவம்பெரிமலை இபந்துவித்தவர்; ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் வரித்தும், முதற்பாகம், பக்கம், 163, பார்க்க.

† இவர் சாய்பகதூர் பூண்டி அங்கநாதமுதலியாருடைய மாமனார்.

‡ சில தனிப்பாடல்களையும் அவற்றைப்பற்றிய வரலாறுகளையும் திருவாரணிகோவையிலுள்ள நூலாசிரியர்வரலாற்றிற் காணலாம்.

ஓதுவார்களுட் குருசாமியோதுவாரென்று ஒருவர் இருந்தார்; அவர் இசைப்பயிற்சியும் இனிய சாரீரமும் உடையவர்; இவர்பால் அன்புபூண்டவர்; இவரியற்றிய பழநிக் குழந்தைவேலர் பஞ்சரத் தினமாலை முதலிய பிரபந்தங்களை இசைவரம்புடன் பாடி உவப் பித்துவருபவர். அவர் வழக்கப்படி ஒருநாள் அம்பலவாணதேசிக ருடைய பூஜாகாலத்தில் மற்றவர்களோடுசேர்ந்து தேவாரங்களைப் பண்ணுடன் ஓதுவாராயினார். அப்பொழுது தரிசனத்திற்குச் சென்ற இவர் அவருடைய இனிய சாரீரம் மற்றையோர் சாரீரங்களி லும் சிறந்து விளங்குதலை அறிந்து,

(கூட்டளைக்கலித்துறை)

“ஒருசாமி வாழ்திருக் கோமுக்தி யூர்தனி லுற்பலித்து
வருசாமி பெங்கள் வயித்திய லிங்கம் வலம்புரிந்து
தருசாமி முத்தமிழ்ச் சங்கீத சாமிநற் சார்தருணக்
குருசாமி நீங்குர லெந்நாளுங் கோகிலங் கோகிலமே”

என்னும் செய்யுளையியற்றிப் பூசைமடத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட ஆசிரியர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்து உவப்பித்தனர். வைத்தியலிங்க மென்பது குருசாமியோதுவாருடைய தந்தையார் பெயர்.

இயற்றிய நூல்கள்.

இவரால் இயற்றப்பட்டநூல்கள் பல. சில பழைய ஏட்டுச்சுவடி களில் எழுதப்பெற்றிருந்த குறிப்புக்களாலும் பிறவற்றாலும் இவர் இயற்றியனவாக இப்பொழுது தெரிந்தவை வருமாறு:

- * 1. கலைசைக் கோவை.
- * 2. கலைசைச் சிலைடைவெண்பா.
3. கலைசைச் சிதம்பரேசர் சந்திதிமுறை (இதில் பத்தொன் பது பிரபந்தங்கள் உண்டு.)
4. கலைசைச் சிதம்பரேசர் வண்ணம்.
5. கலைசைச் சிதம்பரேசர் பஞ்சரத்தினம்.
6. கலைசைச் சிவகாமியம்மை பஞ்சரத்தினம்.

* இவை அச்சிடப்பட்டவை.

- * 7. கலைச்சச் சிதம்பரேசர் பரணி.
 8. கலைச்சச் சிதம்பரேசர் கட்டியம்.
 * 9. திருவாவடுதுறைக் கோவை.
 10. திருக்குற்றாலச் சித்திராசபைத் திருவிருத்தம்.
 11. பழநிக் குழந்தைவேலர் பஞ்சரத்தினமாலை.
 12. ஸ்ரீசுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்.
 * 13. திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்.
 * 14. வடதிருமுல்லைவாயிற்கொடியிடையம்மைபிள்ளைத்தமிழ்.
 15. ஆயலூர் முருகர்பிள்ளைத்தமிழ்.
 16. திருச்செந்திற் சந்தவிருத்தம்.
 17. ஆகினன்குடிக்கைலாயநாதர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
 * 18. திருமாளிகைத்தேவர் திருவிருத்தங்கள்.
 19. திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் சிந்து.
 20. திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் சந்தவிருத்தம்.
 21. அம்பலவாணதேசிகர் பஞ்சரத்தினமாலை.
 22. அம்பலவாணதேசிகர் வண்ணம்.
 23. அம்பலவாணதேசிகர் ஆரத்தக்களிப்பு.
 * 24. சிவஞானமுனிவர் துதிவிருத்தங்கள்.
 * 25. சிவஞானமுனிவர் கீர்த்தனை.

இவற்றுள் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தமும், திருத்தணிகைத் திருவிருத்தமும் தம்பாலன்புடைய இருவர்களுக்கு முறையே நேர்த்திருந்த குட்டினோரையும் அந்தகத்தன்மையையும் நீக்கியருளும்படி முருகக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்து இவராத் பாடப்பட்டன வென்பர். கலைச்சக்கோவையும் திருவாவடுதுறைக்கோவையும் பல வகையில் ஒப்புமைபுடையனவாக விளங்குகின்றன.

இவருடைய வரலாறு திருவாவடுதுறைபாதீனத்தில் 16-ஆம் பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள், மகாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள், தொட்டிக்கலைக்கேசவ முதலியாருடைய பரம்பரையினரும் சென்னை ஐயாப்பிள்ளைதேருளில் இருப்பவருமாகிய ம. ஈ. ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி முதலியாரவர்கள் முதலியோரும் வேறுசிலரும் கூறிய செய்திகளாலும், இவரியற்றிய நூல்களாலும், அவை வரைந்துள்ள கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்த குறிப்புக்களாலும் ஒருவாறு தெரியவந்தது.

நூல் ஆராய்ச்சி.

இக்கோவையில் நூலாசிரியரால் அங்கங்கே பலபடியாக எடுத்துப் பாராட்டப்பெற்ற இந்த ஸ்தலசம்பந்தமான செய்திகளும் அமைக்கப்பெற்ற சொற்பொருள் நயங்களும் பண்டைநூற் கருத்துக்களும் பல. குறிப்புரையில் அங்கங்கே விளக்கப்பட்டிருப்பவற்றால் இவற்றை நன்கு அறியலாம்.

1. தலச்செய்திகள்.

செங்கழுநீர்விநாயகர்:—“திருத்தருமால்.....செங்கழுநீர்த் தனிக்கயமே” (காப்பு), “கலைசைத்தியாகரளித்தருளும், ஓடை கொள் செங்கழு நீர்க்குஞ் சரத்தை” (289.)

சிவபெருமான்:—(i) சிதம்பரேசர்: 14-ஆம் செய்யுள் முதலிய பல; (ii) சிதம்பரநாதர்: 89; (iii) சிதம்பரமாதேவன்: 204; (iv) சிதம்பரதேவன்: 212 முதலியன; (v) சிதம்பரநாயகர்: 450.

அம்பிகை:—“எங்கள் மாதா வளர்சிவ காமி” (293); “கலைசைத் தியாகேசருஞ் சிவகாமியும்போல்” (384); “சிவகாமியிடம், பிரியாமல் வாழுந் கலைசைத் தியாகர்” (428.)

தியாகப்பெருமான்:—2, 3 முதலியன.

தலம்:—(i) கலசாபுரி: 310, 363; (ii) கலைசாபுரி: 5; (iii) கலைசை; (iv) கோவிருந்தபுரம்: 37, 54, 194, 214, 267, 315, 453; (v) தொட்டிக்கலை: 14, 71, 118, 212, 256.

பிரமதேவர்க்கு அமீர்தகலசம் அருளியது:—“கலசத் தியாகரை மானநெஞ்சே.....கலசத்தியாக மிவருந் தருவர்” (5), “கலைசைத் தியாக ரெடுத்துமுன்னாள், தம்பாலிருந்த கலசத்தை வேதன். நனக்கு.....அளித்துவிட்டால்” (65), “எண்கணர்க்கோர், இடங்கரன் தீர்த கலைசைத் தியாகர்” (191), “கும்பங் கொடுத்த கலைசைத் தியாகர்” (451.)

திருநடஞ்செய்தது:—“நிருத்தங் குனிக்குங் கலைசைத் தியாகர்” (1), “நடங்காட்டு மெங்கள் சிதம்பர வீசர்” (14), “நாடகத் தேவர் கலைசைத் தியாகர்” (32), “அகிலாண்ட முய்ய, ஆடுங் கருணைக் கலைசைத் தியாகர்” (56) முதலியன.

விழாக்கள்:—(i) வஸந்தவிழா: “கலைசைத் தியாகே சருக்குந் திருவசந்த, நன்னுனிற் சிதள வற்சவஞ் செய்பவர் நல்லன்புபோல்” (106); (ii) மாதவிழா: “மாதவிழாச் சிறப்பேறு தொட்டிக் கலை வாழ் சிதம்பர தேவன் வெற்பில்” (212.)

தீர்த்தங்கள்:—(i) சிவகங்கை: “சிவகங்கை குடைந்துமிக வினையாடியோ” (69), “கலைசைத் தியாகர் சிவகங்கைநீர், தானே சென் றாடினன்” (105), “சிவகங்கையாடிப் பலன்பெற்று” (263), “மல்குசிவகங்கையும்” (324), “கலைசைத்தியாகேசர் தேய்சிவகங்கையிலே” (418); (ii) நந்தியோடை: “நந்தியம் போடைக் கலைசைத் தியாகர்” (277), “கலைசைத் தியாகர் நயந்ததெண்ணீர், உற்றேறிய நந்தி யோடை” (308), “திருக்கலைசை மங்கைய ராடுந் திருநந்தி யோடையும்” (324), “மலர்நந்தியோடைத்துறையிது” (366); (iii) பொது: 14, 43, 47, 58-9, 80, 169, 177, 265, 270, 426, 436, 444.

உய்யானம்:—“தேனேறாய் யானக் கலைசை” (105.)

இத்தலத்தில் சிவஞானமுனிவரும், கச்சிப்பமுனிவரும், இன்னுலாசிரியரும், இவர்களுடைய மாணுக்கர்களும், பிறரும் இருந்து தமிழ்நூலாராய்ந்தும், சிலநூல்கள் இயற்றியும் வாழ்ந்திருந்தனர். ஆதலின் இக்கலைசை தமிழ்த்தொடர்பும் வடமொழித்தொடர்புமுடையதாக இன்னாலில் அங்கங்கே பாராட்டப் பெற்றிருக்கிறது.

“எம்பாவை யேற்குங் கலைசைத் தியாகர்” (65), “காவியப் பாக்கொள் கலைசைத் தியாகர்” (144), “நாவலர் போற்றுங் கலைசை” (219), “ஆரியந் தமிழ் தேருங் கலைசை” (235), “மன்னுந் தமிழ்த் தென் கலைசை” (239), “கெரிதமிழார்த்த கலைசை” (351), “கலைப் பாவலர் சூழ் கலைசை” (409.)

இது தொண்டைநாட்டில் இருப்பதையெண்ணி அந்நாட்டையும் அதற்குரிய பாலாறு, நந்திவெற்பு என்பவற்றையும் இடையிடையே இவ்வாகிரியர் பாராட்டுகிறார்:

தொண்டைநாடு:—“கலைசைத் தியாகர் குலவுதொண்டை நாட்டணி யன்னவர்” (58), “தொண்டை நாட்டார் கலைசைத் தியாகேசர்” (102), “திங்கொன்றாத தொண்டைநன் னாட்டில்” (133), “கலைசைத் தியாகரையேத்தி யிருளினையுங் கழித்தவர் தொண்டைநன் னாடு” (295), “மகிழ் தொண்டை நாட்டன்பர்” (309), “கலைசைத்தியாகர்க் கினியதிருத் தொண்டைத் தொன்னாடையாள்” (415), “கலைசைத்தியாகர் மகிழ், பஞ்சரம் பொன்சொரி *தண்டக நாட்” (91), “தண்டகநாடர் கலைசைத்தியாகர்” (148), “கலைசைத் தியாகர்தந் தண்டகநாட், டகநா யகனென” (382), “கலைசைத் தியாகேசர் தண்டக தேசமன்னாய்” (443).

பாலாறு:—“கலைசைத்தியாகர்நன் னாட்டொழுகும் பாலாறு” (53), “கலைசைத்தியாகர் வரத்தின்வரும் பாலாறு” (147), “பாலியாறென் றிருத்தியதே” (211), “கலைசைத் தியாகர் புரியருள் போல், வற்றாத பாலித்துறைவர்” (269), “பாலாறு போல்வருவேன்” (275), “திருமணிப் பாலியிற் பாய்ந்தெடுத்தான்” (317), “கலைசைத் தியாகர் வளர்ச்சடைநீர்க், தண்ணிற் சிறந்தவெண் பாலாற்று முத்தம்” (333), “பாலிநன்னாடு” (351), “தோயுந்தண் பாலி றுரையா மெனும்வெள்ளைத் தூசு” (404), “பாலிநன்னாடர்” (431).

நந்திவெற்பு:— “பாலாறு வந்திழி நந்திவெற்போ” (53), “நந்தி நாகந் தனின்முனி வோர்வாழ் குகை” (131), “கலைசைச் சிதம்பர வீச னந்தி வெற்பு” (252), “கோலா கலமுட னந்திக் குன் றுள்ளன கொண்டுவரும், பாலாறு” (275).

* தண்டக நாடு—தொண்டை நாடு.

2. நிறதலச் செய்திகள்.

(1) திருவண்ணாமலை:—“அண்டர்கொண் டாடுங் கலைசைத் தியாக ரருணைவெற்பா” (101.)

(2) திருக்காளத்தி:—“ஒருவேடன் கண்ட தென்காடிலாயம்” (110), “தெக்கண மாகாடி லாயம்” (128.)

(3) பொதியில்:—“கலைசைத் தியாகர் மகிழ்ந்ததமிழ் மலையத்த” (135.)

(4) திருப்பனங்காடு, திருப்பனந்தாள் முதலியன:—“பனையை ஈடங்கொள் கலைசைத் தியாகர்” (166.)

(5) மதுரை:—“சங்கத் தமிழ்நிறை கூடல் வணிகர்தந் தைய லர்க்குச், சங்கத்த மிட்ட கலைசைத் தியாகர்” (292.)

(6) விருத்தாசலம்:—“கலைசைத் தியாகர் முதுகுன்றுளோர்” (299), “கலைசைத் தியாகர் பழமலை” (375.)

(7) காஞ்சீபுரம்:—“தழைந்து சந்த தங்கச்சி மேயவர்” (417.)

(8) சீகாழி:—“கலைசைத் தியாகர்க் கினிய திருப்புகளி” (420)

3. நாயன்மார்களும் திருவாதவூரடிகளும்.

திருஞானசம்பந்தர்:—“ஒருதா துவைமுன் பலதாது வாக்கி யுயிரளித்தே, விருதாளுஞ் சண்பையர் மன்” (433.)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்:—“முன்னையாட் பாவை, உற்றிடஞ் சென்று கலைசைத் தியாக ருரைத்தருளிச், சொற்றிடங் கொண்டு வரல்பார்த்து நின்ற வன்றெண்டர்” (55.)

கண்ணப்பநாயனார்:—“அன்றோர் தின்னா ரெய்தகைக் ககத்தால், மாய்ந்த வராகம்” (92), “ஒருவேடன்” (110), “அக் கணப்பன்னெம் மரபோ னொருவன்” (128.)

திருவாதவூரடிகள்:—“அவ்வாத வூர்முன் நேரர்வெவ் வாயை யடக்கியபோல்” (332.)

4. சைவசித்தாந்த நூற்கருத்துக்கள்.

ஆணவத்தின் இயல்பு:—“செம்பார் களிம்பெனச் சிற்றயிர் தோறுஞ் செறிந்தமல, வெம்பாசம்” (8), “எவ்வழி யஞ்சுமுன்றேங்கிக் கிடந்த வெமக்குமலத், தெவ்வழி வித்தருள் செய்தார்” (85.)

சஞ்சிதவினை:—“தொகைக்கிடர் தந்தவென் சஞ்சிதக் குன்றறத் தூளிசெய்து, வகைக்கிடர் தந்த கலைசைத் தியாகர்” (18.)

அபேதநிலை:—“கலைசைத் தியாகரை நண்ணினர்போல், பேதஞ்செயாதவன்” (38), “எனையுந் தன்வண்ண மாக்குங் கலைசைத் தியாகர்” (297.)

சுத்த தத்துவம்:—“சுத்த தத்துவங்கள், ஐந்து முபகரித் தாற்போலு மானந்தம்” (44.)

இறைவன் திருவுருவம்:—“அருவன்றி யேயு முரு வன்றி பாண்பெண் ணலியுமல்லா, ஒருவன் றியாகப் பெருமான்” (83.)

அருட்சத்தி:—“உபகரித் தாருயிர்க்கு, மத்திரின் றேற்றுங் கலைசைத் தியாகர் மகிழுமருட், சத்தியைப் போல்” (152.)

தாமதகுணம்:—“சித்தாங் கலைசைத் தியாகர் நொடித்தலைச் செய்யுமந்நாட், கொத்தார் தமோமயம் போலுமிக் கங்குல்” (216.)

ஞானியர் இயல்பு:—“தத்துவக் கூட்ட முழுவதுஞ் சோதித் துத் தாகமுடன், சித்தாரு வான கலைசைத் தியாகரைத் தேடுநர்” (365.)

சிவபெருமானே குருவாக வருவரென்பது:—“குருவாய்வந் தன் பார்க்கு முப்பொருள் காட்டிக் குறைவிலின்பம், தருவார் கலைசைத் தியாகர்” (368.)

அபேதமுதலியமூன்று:—“உன்னு மபேத முதன்முன்றும்” (392.)

நவசக்தி:—“நவசக்தி கட்டு முரியோன் சிதம்பர நாதன்” (395.)

5. நீதிகள்.

நோடையாளர் இயல்பு:—“ஒன்றுந் தராதவ ரென்றுந் தராரின் வுலகெல்லாம், என்றந் தருபவ ரின், நுந் தருவர்” (39.)

சோல்லுறுதியில்லார்:—“நல்ல மார்க்கமதா, முன்னொன்று கூறிக் கலைசைத் தியாகரை முன்னலர்போல், பின்னொன்றுரைத் திடுந் தன்மைமயர்க் கேடுதென்று பேசுவதே” (159.)

பழகிப்பிரிபவர்:—“அடுக்குப் பழகிப் பிரிபவர் போலில்லை யன்னியரே” (171.)

பெரியோர் இயல்பு:—“நற்குணப் பெரியோர், நிறைமொழி குன்றிற்குந் குதகதான் டோமண்ணி னேரிழையே” (307), “நல்லோர், நலகால் விருப்ப மொழிவர்கொலோ” (408), “நெறியாய்ந்த மேலவர் வேட்கைக் கடும்பரி நெஞ்சறினும், சிறியா ரிடத்திற் செலுத்துவரோ” (428.)

கணவரே மனைவியர்க்குத் தனித்துணை:—“ஒருகேளிருமில்லை கண்டாய்கொண் டானி னுலகிடத்தே” (430.)

6. தமிழ்.

முத்தமிழ்:—“கொத்தறு முத்தமிழ் வேலை” (45.)

தமிழ்ச்சுவை:—“அந்தமிழின்சுவை” (385.)

7. திருக்குறள்.

“வள்ளுவர்சொல், முப்பாலும் பார்ப்பவர் போனான்கு பாலு முறையுறப் பார்த்து” (33) என்றவிடத்தில் இவ்வாசிரியர் திருக்குறளில் அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் நூற்பகுதிகளும் இருத்தலைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகின்றார்.

“என்வாய், ஐந்தாலும் கொள்ளவொர் தெள்ளமிர் தப்பிழம் பாய்சின்றித” (146), “தொடைகொண்ட கோதையை நீயின்றை

வாயினுந் துய்க்கிடலால்” (387) என்பவற்றில், “கண்டுகேட் டெண் டொரித் துற்றியு மைம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணோ யுள” என் னுங் குறட்கருத்தும், “எழுமைப் பிறப்புந் தொடர்ந்துதவும், கல்விபென் றுலஃ தியாவருங் கற்குங் கடனுளதே” (435) என்ப தில், “ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி பொருவர்க், கெழுமையு மேமாப் புடைத்து” என்னுங் குறட்கருத்தும் அமைந்துள்ளன. “தற்காத்து நின்வேய்த், தோளிதற் கொண்டவற் பேணி யவரைச் சுவைநருபாற், பாளித நாளு மிசைவித்துப் பூரிக்கும் பான்மைய னே” (389) என்பது, “தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற, சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்” என்னுங் குற னோடும், “ஹுத்தார்க் கொருபொழு தின்பம் பொறுமை யுடைய வர்நீர், நிறுத்தா ருரைப்பர்” (416) என்பது, “ஹுத்தார்க் கொரு நானே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ்” என்பதனோடும், “அன்பர் காமுறமங், கலநாளு மோங்கிடத் தந்தா னென் மைந்தவிற் காந்தைக்குநன், கலனா வதுநன்மக் கட்பே றெனும்பயன் கண்டனமே” (429) என்பது, “மங்கல மென்ப மனை மாட்சி மற்றதன், நன்கல நன்மக்கட் பேறு” என்பதனோடும், “கல்வி கற்றிலர்தாம், பயவாக் களரணையார்” (436) என்பது, “உள ரென்னு மாத்நிரைய ரல்லாற் பயவாக், களரணையர் கல்லா தவர்” என்னும் குறனோடும் சொற்பொருளொப்புமை உடையனவாக விளங்குகின்றன.

5. அகப்பொருட் கருத்துக்கள்.

பின்னும், இந்நூலாசிரியர் பண்டைநூலாசிரியர்களது புல னெறிவழக்கத்தை நன்குணர்ந்து இந்நூலில் பல அரியசெய்தி களை அங்கங்கே அமைத்திருக்கின்றார்:

தலைவன் தலைவிர்களுக்கு இடையே நிகழும் அன்பு பல பிறவிகளில் தொடர்ந்துவரும் உழுவீலன்பென்பதை, “எழுமை யும் பூண்ட தொடர்புடையி ரெங்கட்கு” (272), என்பதிலும், அவ்விருவரும் ஊழ்வினை இடைநின்று செலுத்த ஒன்றுபடுவ ரென்பதை, “உண்ணையு மெண்ணையு மொன்றாகக் கூட்டிய சூழ்” (26), “ஒருவிதி கூட்ட முயங்கினரால்” (321) என்பவற்றிலும், அவ்விருவரும் இருதலைப்புள்ளின் ஒருபிரிவுப் பிரிவின்றியைந்த

துவரா நட்பின் ரொன்பதை, “ஒருவாவிருதலைப் புட்போ னமக்குயி
ரொன்றெனமுன், திருவாய் மலர்ந்தருள் செய்தநங் காதலர்” (287)
என்பதிலும் புலப்படுத்துகின்றார்.

பாங்கு ஐயந்தீர்த்தற்குரிய ஏதுக்களாகிய நாற்றம், தேநாற்றம்,
ஒழுக்கம், உண்டி, செய்யினைமறைப்பு, செலவு, பயில்வு என்னும்
ஏழையும் இவர் முறையே அமைத்திருக்கின்றார் (70.) தலைவன்
வினாவுதற்கண் பண்டைநூல்களில் அருமையாகக் காணப்படும்
வன்றிவினாதல் என்னும் துறையை இவர் அமைத்துள்ளார் (83.)
என்னுடைய துரிதாசிரியராகிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்
சீகாழிக்கோவை பாடஞ்சொல்லும்போது வறிதானகைதோற்றல்
என்னும் துறை கவிரிசூற்றாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார்
கள். பெரும்பாலான கோவைகளில் அங்ஙனமே இருக்கும்.
சிலவற்றில் அங்ஙனம் அமையவில்லை. இவர் இக்கோவையில்
அத்துறையைத் தலைவன்சூற்றாக அமைத்திருக்கின்றார்.

தலைவனைப் பிரிவதனால் தலைவியின் மேனியிலுள்ள மாமை
யென்னும் பேரழகு நீங்கிப் பசலைபடரும்; தலைவன் வந்துவிட்டால்
அது நீங்கும்; இக்கருத்து, “தூணைர் புயத்தன்பர் சேர்ந்தா
லகன்றவர் தூரஞ்சென்றால், ஊணைது மற்றவர் போல்விரைந்
தொன்றி யொளிவளையாய், வீணை பசலை விருந்தாக வுண்ணு
மென் மெய்யழகே” (231) என்பதில் அழகாக அமைக்கப்பட்
பிருக்கிறது. தலைவியின் மேனியிலுள்ள மாமை சிறம் பாதிரிப்பூவைப்
போல இருக்குமென்பது பழநாற்கருத்து; அதனையறிந்த இவர்
அக்கருத்தை, “சுதையல்வணம், சினைப்பா டலத்தின் பழம்பூவ
தாடிச் சிவந்தென்றதே” (232) என்று பொருத்தியுள்ளார். மகளிர்க்கு
நாண் சிறந்ததென்பதும் அதனினும் சிறந்தது கற்பென்பதும் இலக்
கணவசையறை; அதனை இவர், “பேணிய வாகியிற் பெற்றிடுந்
தாயிற் பெரிதெனச்சொல், நானினு நற்பொருள் கற்பாவ
தேயென்று நங்கையர்க்கே” (328) என்பதில் விளக்கியிருக்கிறார்.
கற்புடைமகளிர் தெய்வத்தையும் தொழாசிலையுடையரென்பதை
“உரத்திற் சிறந்தொரு தெய்வந் தொழாத வுறுதி” (347) என்பத
லும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

9. பழைய உவமைகள்.

“கார்தங் கண்ட வீரும் பென்ன” (12);

“மீகாம நிலலாத கலம்போல்” (31);

“நூல்வலைக்கே மதுகைப் புலிதுவக் குண்டென்ன” (49);

“சந்திரனைக் கண்டுவந்த சகோரந் தனையொத்ததே” (129);

“கடக்கரிதான், உண்டவெள்ளிற்கனிபோல்” (320);

“பாவா யுறுகுழல்போல்” (353.)

10. சிலவகை வழக்குகள்.

“இந்த வீரங்கள் பேசிய வாயைநன் னீரின் விளக்குவையே” (48);

“கூட்ட விருப்பமனப், பூட்டைத் திறந்தினிதாக் காட்டுமா விவர் பூங்கண்களே” (93);

“இப்பாலி சொன்னசொற் தீங்கும் பொறுத்தொழி யென் றனையே” (139);

“நம், கருத்தின் முளைத்த வொரு புதலின் றனைகண்டனளே” (225);

“பெண்ணச் சமைத்த வினையே போல்லாத பெருவினையே” (327);

“சுகிபார் வனமும் வனமாஞ் சிவசிவ துன்னிடினே” (330.)

11. இசைநூற் கருத்துக்கள்.

“அந்தி வந்திடுமுன், சேவ்வழி யொன்றுரைரீர்” (85);

“ஒண்குறிஞ்சி, பாடியங் காவிற் பயிலுமின்னார்கள்” (97);

“குணக்கிற் புகர்தோன் றளவும் பெருங்குறிஞ்சிப், பண்ணே யெடுத்துப் பகர்ந்துறங் காரிப் பதியவரை” (218);

“இன்மேகராகக் குறிஞ்சியைப் பாடு” (410);

“விநாயகிற் கெய்திச் சுருட்டி யெடுக்கும் விதியுளதோ” (412.)

12. குறிப்பாற் பொருள் தருவன.

(1) எழுத்துக்களைப் பற்றிய குறிப்புக்கள்:—அரி (குதிரை)யைக் 'கடையிலரி' (156) என்றும், அரி (வண்டு)யை, 'இடையிலமரி' (269) என்றும், தலையை, 'முதலில் மதலை' (414) என்றும், மலையை 'இடையில் மதலை' (414) என்றும், கவி (சூரங்கை)யை 'இடையற்ற கல்வி' (434) என்றும், கல் (கற்பாயாக) என்பதைக் 'கடையற்ற கல்வி' (434) என்றும் குறிப்பிப்பர் இவ்வாசிரியர். 'நடுக்கப்படுபழி' (380) என்பதனால் பகழியென்பதையும், 'இத்தலை சேருங்கல்' (444) என்பதனால் இகலென்பதையும் புலப்படுத்துகின்றார்.

(2) மாத்திரைக் குறிப்பு:—காலிமலரைச் சொல்லவந்தவர் 'அளவொன் றேறிய கவி' (210) என்று குறிப்பிப்பர்.

3. வெளிப்படடை:—ஆடையை உடுக்குங் கலையென்றும் நூல்களை ஒதுங்கலையென்றும் சந்திரகிரணத்தை ஓர் புள்வாய் மடுக்குங்கலையென்றும் மாலை வலைக்குட் படுக்குங்கலையென்றும் புலப்படுத்துவர்; 83. ஆகாயத்தை அருவான கோவென்றும் தலை வளை உருவானகோவென்றும் கூறுவர்; 158. மலரை அளிசேரல ரென்றும் பழிமொழியை அளிசேர்கலாவலரென்றும் குறிப்பிப்பர்; 244.

(4) பிறவகைக் குறிப்புக்கள்:—வேங்கைமரத்தை, 'தீத்திண்டு கையார்' (164) என்பர்; இது திணைமலைநூற்றாம்பதிற் கண்டது. தாமரையை 'வண்டுகொண்ட நாமங்கொள்போது' (316) என்பர்.

தலைவன் தலைவியை நினைந்து இரவில் வருதலை விலக்கக் கருதிய தோழி அவன்வரும்வழி திங்குநேருந்தன்மையினதென்பதைச் சொல்லும் பகுதியில், "எங்கடவப் பேரூன நீவருங் கால் வரைத் தேவொன்று பின்றொடர்ந்து, வேறு நிகழ்த்தியதெல் வல்ல னோவுய்ய மென்கொடியை' (257) என்று கூறுவதாக ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார். மலையிலுள்ள தெய்வம் அவனுயிரைக் கவர்ந்து விடுமென்பது தோழியின்கருத்து; எனினும் அதனை வாயாற் சொல்ல அஞ்சுகின்றார். குறிப்பாக 'வேறுநிகழ்த்தியதெல்' என்று

புலப்படுத்துகின்றாள். பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவனொடு தலைவி ஊடும்போது தன்பாற் பொருந்துதலை விலக்கி, “என், தலைப்பாலனையுஞ் சவலைபதாக்குதல் தக்கதன்றே” (409) என்று குறிப்பாற் கூறுகின்றாள்.

13. யமகம், திரிபு, எதுகைநயம்.

இந்நூலுட் பலசெய்யுட்கள் திரிபாகவும் யமகமாகவும் அமைந்துள்ளன. அவை எளிதிற் பொருளுணரத்தக்கனவாக இருத்தல் இந் நூலாசிரியரின் புலமைத்திறத்தைக் காட்டுகின்றன. சிலசில இடங்களில் எதுகையின்பொருட்டு வகையுரியை இவர் அமைத்திருக்கின்றார்.

வழியெதுகைநயம் அமைந்தபாடல்கள் இதில் அங்கங்கே காணப்படும். அவற்றுட் சில வருமாறு:

“ஆக்கந் திரண்டதும் பாக்கமெங்கேசொலு மாயிழையீர்...
வக்கந் தவிர்த்திரு நோக்கந் தெரிந்தங்க ணேகுதற்கே” (78);

“என்னம் படவுடல் பின்னம்பட” (83.)

14. மடக்கு.

இக் கோவையில் பலவகையான மடக்குக்கள் எடுத்தாளப் படுகின்றன:

“அங்கங் களுக்கணி யங்கங் கணிந்தன னங்கணையாய்” (23);

“அவையவங் கட்கினை யென்னசொன் னாலு மவையவமே” (36);

“சரமே விழிகுஞ் சரமே தடமுலை தண்சதபத், திரமே முகஞ் சித் திரமே திருவுரு” (54);

“பிடியே நடைகைப் பிடியே யிடைகுழற் பின்னலரா, மடியே வடமும் மடியே” (57);

“நாட்டணி யன்னவர் நாட்டவை நாட்டத்தை நாட்டப்பட்டால்” (58);

“மாராய நின்மங்கை மாராயந் தன்னை மருவுகவே” (68);

“வேங்கையின் பால்வந்த தோவொரு வேங்கை” (81);

“உழையுழை மேயச் சுகஞ் சுகமார்” (86);

“தாமரை போன்வறு தாமரை” (90);

“பளிப்புறத்தைக், குஞ்சரத் தோடொரு குஞ்சர மஞ்சி” (91);

“சுகமே மொழிகிஞ் சுகமே யிதழா சுகம்விழிபன், எனமே மருங்கு எனமே தன்தட நன்றிகொன்றார், அகமே குழன்முண்டக மேபொற் பாதம்” (98);

“ஆம்பலி ஒம்பற் பிறந்தில” (121);

“செப்பிடிற் சேர்த்துத்தன் செப்பிடு சாந்தமுன் செப்பிடுமே” (124);

“கொள்ளைவெம் மாலை யெழுப்பலிம் மாலை குறுகியதே” (155);

“இனியார் பிரியி னினியாரைக் காண்பம்” (168);

“பயந்தா, பயந்தந் தவள்கண் விழித்தின் மதட்டிப் பயந்தரு முன்” (198);

“உழைகொண்ட திங்க ளுழைகொண்டதே” (249);

“கருந்தும்பி மும்மதங் கார்போற் சொரியக் கருந்தும்பி சூழ்ந், தருந்தும் பொருப்ப” (258);

“தோடைவெங் காலெனக் கோடையின் கால்செல” (289);

“சுசியார் வனமும் வனமாம்” (330);

“ஒருகயந் தள்ளி யொருகயம் வீழ்ந்தெடுத்தோன்” (345);

“பற்பங்கன் பற்பங்க ளாக வரும்பனியே” (445.)

15. சிலேடை.

பலவகையான சிலேடைகளை இதன்பாற் காணலாம்:

“மலரைப் பழித்த வடியீர்நுங் கண்ணுக்கொவ் வாமையன்
ரே, அலரைப் பொருந்தி வெறிகொண்டு வண்டிங் கலைகின்றதே”
(11);

“கடங் காட்டினிரை, வண்டாடுங் கையிற்கண் வையம்
படைத்திட்ட வல்லபத்தால், கொண்டாடு மும்மை விதியென்று
கூறிக் குவலயமே” (15);

“நன்றா விருந்த துனக்குமுன் சொற்கு நடுவின்மையே”
(133);

“அகலிகைக் காசைப்பட் டாயிர மம்பக மம்மகவான், உக
லின்மெய் பெற்றுவந்தும்” (420);

13, 208, 220, 343, 398-ஆம் செய்யுட்களையும் பார்க்க.

16. தொனி.

ஒருசெய்தியைச் சொல்லும்பொழுது வேறொருபொருளும்
தோற்றும்வண்ணம் அமைந்த செய்யுட்கள் பல:

“நற்பத்தி யாரங்கொள் பாலிகை சேர்தொண்டை நாட்டணி
வாய், உற்பத்தியான நிலா” (19);

“சிங்கம் பிடிக்கக் கலையுஞ்செங் காந்தளிற் நெய்வவண்டும்,
தங்கமென் குதுக்கு வம்பையுங் காருக்குத் தாரையுஞ் சேர்த்து”
(23);

“கொக்குச்சிக் கேறி யிருணிநப் பூங்குயில் கூவினவே” (455);

8—10, 20, 33, 42, 47—8, 50, 84—5, 120, 164, 166, 194,
289 - ஆம் செய்யுட்களையும் பார்க்க.

17. வடசொற்களும் தொடர்களும்.

சில வடசொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் திரித்தும் திரியாமலும் இவர் வழங்குவார்: சோத்திரானந்தம், 79; தீற்கம், 276; பற்பங்கள், 445; சரணபத்மங்கள், 149; நவரத்தனம், 149; பாதபத்மங்கள், 335.

சில தொடர்களைத் தமிழ்முடிப்புப்படி அமைப்பார்:

‘சிகம்பரவீசர், 20; முதலியன

18. அரும்பதங்கள்.

ஆட்டி - பெண், 342; உங்கு, 87; உங்கனம், 28; உவள், 263; காணாயம் - போர், 449; சேகு - வைரம், 12; மோய் - தாய், 312; தங்கச்சி, 417; தாரி - வழி, 235; பாதை - வழி, 325.

19. முருகக்கடவுள்பாலன்பு.

இந்நூலாசிரியர் முருகக்கடவுள்பா லன்புடையவர். அதனைப் பின்வரும் செய்யுட்பகுதிகளா லறியலாம்:

“திருத் தணியா ரருளென்ன வேதணிப்பா ரண்ண ருபத் தையே” (60);

“விருப்பொடருண கிரிநாதரன்று விதம்விதமாய்ப், பொருப் புறை வேலவர் வள்ளியொ டாடினும் பூதுரைத்த, திருப்புகழ் கேட்டறியீரோ” (95);

“அங்கதிர் காமத்தன் கைவேற்கண்ணாள்” (169);

“சண்முகத்தான் நிருமன் வரங்கிடந் தியான்பெற்ற மொய் குழலான்” (348.)

20. செய்ந்நன்றியறிவு.

தம்மை ஆதரித்தவர்களிடத்தில் இவருக்குள்ள செய்ந்நன்றியறிவு பின்வருவனவற்றைப் புலப்படும்.

“தொட்டிக், கலைக்கே சவன்மெய்ப் புகழ்போல் விளங்குங் கதிர்ப்பிறையை” (71);

“கலைசைத் தியாகர் தமக்கினிய, வேதா சலத்தின் புகழ்போல் விளங்குக வெண்சங்கமே” (293);

இத்தகைய செல்வர்கள் நல்லறம் புரிந்து வாழ்ந்துவந்த கலைசை இந்நூலாசிரியரால் “அறவாணர் வாழுங் கலைசை” (199) என்று பாராட்டப்பெறுகின்றது.

பிழைப்புந் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
28	26-7	சந்தனத்தைப் பூச விரும்பியவர்	மாலைகளை விரும்பியவர்
77	15	வன்சாதரலினின்	வன்சாரலினின்
84	7	தலைவி அறத்தொடு நிறறல்	அறத்தொடுநிறறல்

உ கலைசைக் கோவை.

காப்பு.

செங்கழுநீர் விநாயகர்.

உருக்கோவை யங்கொள் கலைசைத் திபாகரை போர்த்துரைக்கும்
திருக்கோவை யான்முழு தூந்துறை செய்பத் திசுழ்தருமால்
மருக்கோவை வாயுமை மைந்தன் கலைசையுள் வாரிசனை
தருக்கோவை யாழியன் சூழ்சென் கழுநீர்த் தனிக்கயமே.

நூல்:

1. கைக்கிளை.

காட்சி.

1. திருத்தங்கு பங்கயஞ் செங்கழு நீர் குமிழ் தேளங்கூர்
மருத்தங்கு கோங்குசென் கார்தள்கொண் டற்புத மல்கியொல்லி
நிருத்தங் குனிக்குங் கலைசைத் திபாகர் நிறைய நுள்போல்
உருத்தங்குதெய்வக்கொடியொன்றோன்றியொளி சென்றத.

குறிப்புரை.

காப்பு.

உரு - உருவத்தையுடைய, கோ - பூமியை, மையம் கொள் - தேராகக்
கொண்ட, திருக் கோவையால் - அழகிய கோவையென்னும் பிரபந்தத்தால்,
துறை - அடிப்பொருட்டினை; கீர்த்துறையென்பது வேறபொருள், மரு - மணம்,
கோவை வாய் உமை - கோவைப்பழத்தையொத்த சிவந்த வாயையுடைய உமா
தேவியார், வாரிசன் - பிரமன், கீந்தருக் கோ - இந்நிரன், வை ஆழியன் -
கூர்மையான சக்கரத்தையுடைய திருமால், செக்கழுநீர்த் தனிக்கயம் - செக்கழு
நீர்விநாயகர், செங்கழுநீரையுடைய ஒரு ழீளமானது நான் துறைசெய்யத்
திகழுமென்பது மற்றொருபொருள்.

நூல்.

1. இவ்வகை நூல் கீர்த்தினைக்கோவையென்றகூறப்படுவதற்கேற்ப
முறையே மருதம், செய்தல், முல்லை, பாலை, குறிஞ்சி என்ற கீர்த்திலத்திற்கு
முரிய பங்கயம் முதலிய கருப்பொருள்கள் இச்செய்யுளில் வந்தமை காண்க.

ஐயம்.

2. பொன்னுல கோகம லாஸ்ய மோபொறி வாளாவம்
மன்னுல கோளிந்த மன்னுல கோவிசை வல்லவர்வாழ்
மின்னுல கோதென் கலைசைத் தியாக விமலர்வெற்பிச்
என்னுல கோரு மயல்கூர் நின்ற விவரிடமே. (உ)

துணிவு.

3. சூடக்கண் டாயடிப் பத்மங்கள் பூவினிற் குடியபூ
வாடக்கண் டாய்வண்டு கூடக்கண் டாயிரு வாட்கணிமை
ஆடக்கண் டாய்மன மேயிந்தக் கொம்ப ணாங்கல்லடிச்
கோடக்கண் டாளுந் கலைசைத் தியாக ருயர்வனாக்கே. (ங)

குறிப்பறிதல்.

4. மறப்புரு தாத கலைசைத் தியாக மணிநிருப்பும்
வெறுப்புநில் லார்க்கருள் வார்வெற்பி விந்தமின் மெய்பிடுவல்லா
வுறப்பு மொருதன்மை யாக விருதன்மை யுற்றவிழித்
கறப்பும் வெளுப்பும்வன் னஞ்சேர டமுதத்தைக் காட்டினமே.

2. இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணல்.

5. கலசத் தியர்தென் கலைசா புரியுறை நாதரல்லாம்
வலசத் தியாகர் கலசத் தியாகரை மானநெஞ்சே
சலசத்தி யன்னவர் பின்னின் நிரந்திழற் றுங்குதனக்
கலசத் தியாக மியருந் தருவர் களிப்புறவே. (க)

2. கமலாலயமோ - தாமரைமலாராபிய இடமோ. இசைவல்லவர் - கந்தர்
வர். என்னுலகோரும் - எத்தனைய உலகத்தினரும்.

3. பூவினில் - பூவியின்கண், வாட்கண் இமைஆட, கொம்பர் - பூங்கொம்பு
போல்வான். அணங்கல்லன் - தெய்வமகனல்லன்; மானிடமகனெயென்றபடி.

4. மற - குற்றம். கண்ணின் கறப்பு நஞ்சையும் வெளுப்பு அமுதத்தை
யும் காட்டின; நஞ்சென்றது பொதுநோக்கத்தை; அமுதமென்றது நிறப்பு
நோக்கத்தை.

பி-ம். “நஞ்சோ டமுதமுங் காட்டினவே”

5. கலசத்தியர் - கல்ல ஆற்றலையுடையவர். சத்தி ஆகர்; சத்தி - உமை.
கலசத்தியாகர்: இத்தலத்திலுள்ள சிவபெருமான்; பிரமதேவருக்குக் கலசம்
கொடுத்தமையின் இத்திருமாயம் உத்ததென்பர். சலசத்தி - நிருமகன்; சலசம் -
தாமரைமலர். தனராசிய கலசங்கச், தியாகம் - கொடை.

இரந்து பின்னினைநின்றல்.

6. ஒங்கற் கிலையர் கலைசைத் தியாக ருயர்வனாமெல்
 நீங்கற் கரிய பரிவுட னேனின்ற நேரிழையீர்
 ஈங்கற் புதக்கச் சிளரீரை நீரின் மெய்க்களித்துத்
 தாங்கற் கரிய விரகா னலத்தைத் தணித்திடுமே. (உ)

முன்னிலையாக்கல்.

7. தெழுதா யிரந்திரு நாமங்க னோதிர்த் தொண்டனாச்சீசர்
 பழுதாறு நீக்குங் கலைசைத் தியாகர் பருப்பதத்திப்
 பொழுதாயத் தோடலர் குற்றாட வின்றிப் புரிமுழவீர்
 எழுதாத சித்திரம் போனிற்ற லென்னை யியம்புமினே. (ங)

வண்டோச்சி மருங்கிணைதல்.

8. செம்பார் களிம்பெனச் சிறையிர் தோறுஞ் செறிந்தமல
 வெம்பாசந் தீர்க்குங் கலைசைத் தியாகர்தம் வெற்பிவிம்மான்
 வம்பாருங் கொம்ப ரிடையரை நீவிர் வருத்தஞ்செய்தே
 ஐம்பால் குடியா விருந்தி றானன் றளியருக்கே. (ச)

6. கலைசை: தொட்டிக்கலையென்பதன் மருஉ. கச்சையுடைய இளநீ
 ரென்றது தனங்களை. விரக அனலம்; அனலம் - தீ. தீயைத் தணிக்க இளநீர்
 தாவேண்டுமென்றது ஒரு நயம்.

7. பழுது நுறம் - உட்பனையாகிய காமம் முதலிய அறுவகைக் குற்றங்
 களையும். அலர் குற்றம் - மலர் கொய்து.

8. வம்பாரும் செம்பார் இடையரை - மணம் சிறந்த பூக்கொம்பைப்
 போன்ற இடையை. ஐம்பால் குடியா - கழிந்தலைக் குடியிடமாகக்கொண்டு.
 அளியர் - வண்டுகள். பூக்கொம்பை (க்கையிள்) உடைய இடைச்சாதிபினருக்கு
 வருத்தம் செய்து (அவர் வைத்திருந்த) வியப்பைத்தரும் பாலெக்குடித்திருத்தல்
 அன்பையுடையவர்களுக்குத் தர்மமன்று என்பது தொனிப்பொருள். ஐ - வியப்பு.
 அளியர் - அன்பையுடையவர்.

பி-ம். 'அழகன் றளியருக்கே'

இதவுமது.

9. நீடுவான் மாடக் கலைச்சைத் தியாகர் நெடுக்கிரிமேல்
வாடுவன் காடுவன் கண்மட மாதோரு மாத்நினாயில்
நாடுமற் றங்கிடச் செய்தாறு கால்வள நன்றுபெற்றும்
வென்று மாக்சன் குடியாகிக் கூழை யுஞ்சனரோ. (ரு)

மேய்தோட்டுப் பயிறல்.

10. விடையாள டாங்கள் கலைச்சைத் தியாகரை மேவுமருள்
கடையார் பெற்றநற் றவப்பயன் போல நறுதுதலான்
இடையாமல் தூல்கொண் டிசைத்தோதி யத்தமெய் யெய்தப்பெற்றக்
கிடையாப் பதங்களு ளோகைக் கொள்ளக் கிடைத்ததுவே. (1)

பொய் பாறாட்டல்.

11. பலரைப் புணர்ந்த விருட்பாவை நீத்தருள் பார்ப்பதிகா
தலரைக் கலைச்சைத் தியாகைசை வாத்தணர் தாரிற்றெய்வ
மலரைப் பழித்த வடியீற்றுங் கண்ணுக்கொவ் வாமையன்றோ
அலரைப் பொருந்தி வெறிகொண்டு வண்டிங் கலைகின்றதே. (1)

9. வான் துலங்காவின்ற. ஒரு மாத்நினா இல் நாடு - நடு; என்றது
இடையே. அங்கிட - குறைப, தங்க. ஆறகால் - ஆறபாதச்சைதயுடைய வண்டு;
ஆறம் கால்வாய்களும். மாக்சன் - வண்டு, மனிதர். கூழை - கூந்தல், கூழினை.
ஒருமாத்நினாப்பொழுதில் காட்டினாத் தம்பாக்கொண்டு, அதிலுள்ள ஆறகனா
லும் கால்வாய்கூறாலும் உண்டாகும் வசத்தைப் பெற்றிருத்தும் மனிதர்கள்
கூழை விரும்பினர்; இஃது என்ன வியப்பெப்பது தொனிப்பொருள்.

10. இடையாகிய அந்த தூல்கொண்டு. ஒடு - கூந்தல், படித்து.
அத்தம் - ஊச, பொருள். மேய் - உடம்பு, உண்மை, பதங்கள் - அடிகள், பதவி
கள். தூல்கொண்டு படித்து ஒது அது பொருளால் உண்மையை அடையப்
பெற்றுக் கிடைத்தற்கரிய பதவிகள் அடைந்தேனென்பது தொனிப்பொருள்.

11. இருட்பாவை - ஆணவமலமாகிய ஒருமங்கையை. நீத்தருள் - நீக்கி
யருள்கின்ற. தணத்தாரில் - பிரிந்தவர்களைப்போல. தெய்வமலரை - தாமரை
மலரை; "சடவுனொண்டி" (பெரும்பாண். 290.) அலரை - பூவை, பழி
மேழியை. வெறி - வாசனையை, பித்தினை.

இடம்பெற்றுத்தழால்.

12. சேகரர் தருக்கன் புறஞ்சூழ் கலைச்சைத் தியாகர்வெற்பில்
நீகார்தங் கண்ட விரும்பென்ன விர்த்தென்னை நிற்கையினால்
ஏகார்த மான விடமிஃ தன்றிமற் றில்லைநல்லாய்
யோகார்த மான சுகமாரு தற்கிடை யூறில்லையே. (அ)

வழிபாடு மறுத்தல்.

13. தளவேந்தர் வாழும் கலைச்சைத் தியாகர் தானியிற்குந்
தளவேரி யந்தொடை தாழ்வென் னுணமுன் மன்னிடத்தே
தளவேய்ந் தனனிறை கற்புந் மவர்க்கொரு தாழ்வுளதோ
தளவே பொதுக்கத் தனியிடந் தாதமி யேன்றனக்கே. (ஆ)

இடையூறு கிளத்தல்.

14. நடங்காட்டு மெங்கள் சிதம்பர விசர் நனிமலர்த்
தடங்காட்டுந் தொட்டிக் கலையனை யீயமிர் தத்தைமுத்து
வடங்காட் டியதன மந்தரங் காட்டிமை தீட்டுகண்கள்
விடங்காட்டு மத்தியென் றேமறைத் தீரிரு மென்கைகொண்டே. (இ)

இதுவுமது.

15. செண்டாடு மால்விடை யூருந் கலைச்சைத் தியாகர்வெற்பில்
கண்டாடு மின்சொற் கனியித ழீர்கடங் காட்டிநிறை
வண்டாடுந் கையிற்கண் வையம் படைத்திட்ட வல்லபத்தால்
செண்டாடு முப்பமை விதியென்று கூறிக் குவலயமே. (கக)

12. சேகு - ஹைம். யோகார்தமான சுகம் - யோகமுடிவிலுள்ள இன்பம்; யோகர்: சிலைடை.

13. தளவேந்தர் - படைகளையுடைய அரசர். குந்தன வேரி அந்தொடை - கூந்தலிலுள்ள தேளையுடைய அழகிய மால். எனது நானம் தன்ன. ஏய்ந்தனன் - பொருந்தினேன். தளவே - முல்லைக்கொடியே.

14. முத்துடைத்திற்கு அமிர்தம் உவமை தனமாகிய மந்தரம். அத்தி - கடல்.

15. செண்டாடும் மால்விடை: "செண்டாடும் விடைபாய்" (தே.) கண்டு - கற்கண்டு. கடம் - தனமாகிய குடம், கலசம். வண்டு - வளை. கண் வையம் படைத்திட்ட - கண்ணாகிய கூர்மையையுடைய அம்பை மறைத்த, இடத்தை யுடைய பூமியைப் படைத்த. வல்லபம் - ஆற்றல். விதி - பிரமன். குவலயம் கூறிக் கொண்டாடும்.

நீடுநீனைந்திங்கல்.

16. வாது வாலொடு செய்பதத் தீரகழ் வாய்நின்றும்பல்
வாதுவ ரீர்க்குங் கலைசைத் தியாகர் வரையினிலோ
வாது வருத்து மலாம்பி னானையும் வாட்டங்கண்டு
வாதுவர் வாயமிர் தந்துவ்வென் றென்று வழங்குவதே. (கஉ)

மறுத்தேதிர்கோடல்.

17. வினைக் காத்தர் கலைசைத் தியாகர் விதித்தவருள்
ஆனைக் கடங்குமல் லாதுநம் மன்பர்தம் மாசையென்னும்
கோணைக் களிற் மதமிசூந் தாலச்சங் கொள்ளையிட்டென்
நானைக் கவளங்கொள் ளாமல் விடாதினி நன்னெஞ்சமே. (கஉ)

வறிதுநகைதோற்றல்.

18. தொகைக்கிடர் தந்தவென்-சஞ்சிதக் குன்றறத் தூயிரெய்து
வகைக்கிடர் தந்த கலைசைத் தியாகரை வாழ்த்தலின்றிப்
பகைக்கிடர் தந்தவ சிற்றென்ன நாணறல் பார்த்தென்செவ்வாய்
நகைக்கிடர் தந்த திரியார்க்கு நல்கு நகைக்கிடமே. (கச)

16. வால் - ஒருவகைமீன். அகழ் - அழி. உம்பல் வாதுவர் ஈர்க்கும் -
யானைகளைப் பாகர் இழுக்கும். வரையினில் ஓவாது. மலாம்பினுன் - மன்
மதன். வா - வருவாயாத. அமிர்தம் து; து - உண்க. வழங்குவது என்று.

17-ம், 'வாலொடு செய்யுங்கண் னீர்'

17. வினைக்காத்தர்: "எம்மிவற கவ்வீனை வரசிக்குமே" (தே.) கோணை:
கோண் - வலி; இ: சாரியை; "கோணைக்களிற்றக் கொடித்தேர்" சீவக. 28.

18. சஞ்சிதக்குன்று அற - சஞ்சித வினைகனாகிய மலை அற்றப்போகும்
படி. செய்து உவகைக்கு இடம் தந்த. இற்றென்ன - அழிந்தாற்போல. நாண் -
காணம். இனி யார்க்கும் நகைக்கு இடம் நல்கும்.

முறுவற்குறிப்புணர்தல்.

19. சிற்பத்திற் செய்தபொன் மாடக் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
கற்பத்தின் மேலிய காரிகை யார்மெச்சுங் காரிகையார்
நற்பத்தி யாரங்கொள் பாலிகை சேர்தொண்டை நாட்டணிவாய்
உற்பத்தி யான நிலாவுள்ள மேநம்மை யுய்விக்குமே. (கடு)

புயங்குதலுறுத்தல்.

20. செறியும் பசும்பொழில் சூழ்தென் கலைசைபிற் செங்கைமழு
மறியுஞ் சுமந்த சிதம்பர விசர் வணாமின்மெய்யாம்
முறியுந் தனங்களுந் தானே தான்முறை பென்றறிக்கக்
குறியுந் குணங்களுந் நான்கண்டு தேய்தாக் கூடியதே. (கக)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

21. சீரின் பாப்புடை யார்வாழ் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
பாரின்பஞ் சிற்றின்ப மென்பா அவாவர் பக்குவத்தால்
ஓரின்ப விம்ப விவளித முறலை யுற்றநுர்தப்
பேரின்ப மாகப்பெற் றேனினி யேதொரு பேரின்பமே. (சஎ)

19. சிற்பத்தில் - சிற்பனால் விதிப்படி, கற்பம் - தேவலோகம். காரிகை யார் - ஆரம்பமகளிர், அழகையுடைய தலைவி. பத்தி ஆரம் - வரிசையாகிய முத்துக்களை; என்றது பற்களை. பாலிகை - உதவி. தொண்டைநாட்டு அணி வாய் - கொவ்வைக் கணியை உவமையாக நாட்டும் அழகிய வாய். நிலா வென்றது புன்னிரிப்பின் வெள்ளொளியை. அன்பையுடையவர்களை அழகாகக் கொண்ட, பாலாறு சேரப்பெற்ற தொண்டைநாடு என்பது மற்றொருபொருள். பத்தியார் அம் கொள்; பாலிகை - பாலாறு. *

20. மெய்யா முறி - உடம்பாகிய தனிர்; உண்மையாகிய ஆவணவோலை. தனங்கள் - கொங்கைகள், பொருள்கள். மின் கூடியது; மின்னென்றது தலைவியை.

21. பாரின்பத்தை, அவாவர் பக்குவத்தால் சிற்றின்பம் என்பார், விம்பம் - கொவ்வைக்கனி,

புகழ்தல்.

22. ரேவாதி ரேவா கலைசைத் தியாகர் சிலம்பின்மின்னார்
மாவார் படையங் கூத்தற் குடைந்து மருவுகொன்றை
தாவாத சோம்பெனச் சையா லடியுறை தன்றலையிற்
பூவாய சேம்பென் சோர்ந்தகண் மாரி பொழிகின்றதே. (௬௮)

ஏழ்புறவணிதல்.

23. சிங்கம் பிடிக்கக் கையுஞ்செங் காந்தளிற் றெய்வவண்டும்
தங்கமென் ருத்தகு வம்பையுங் காருங்குத் தாணாயுஞ்சேர்த்
தங்கங் களுக்கணி பங்கங் கவிர்த்தன னங்கனையாய்
பங்கங்க மர்க்குங் கலைசைத் தியாகர் பணியென்னவே. (௬௯)

3. உண்டிறை

அணிந்துழிநாணியதணர்ந்ததேளிவித்தல்.

24. திரணம் பெறுநிந்தச் சிற்றடி யெற்குச் சிலம்பணிபொற்
சாணங்க ணல்குங் கலைசைத் தியாகர் சயிலத்திலா
பாணக் கொடியிடை நாணிமஞ் சேலுங் பருவத்தந்தக்
காணங்க ளொப்பவ ளொப்பனை யெயென்றன் கைப்பணியே. (௭௦)

22. மா - வண்டி, படலை - மாலை. அடி உறை - காணிக்கையாக, கண்மாரி - கண்ணாடியமழை; கண்ணாடிய மழை. கொன்றைக்காய் கூத்தலுக்கு உலமை கூறப்படும்; “மகளிர், சதுப்பிற் றேன் னும் புதப்பூங் கொன்றை” துறந். 21.

23. சிங்கமென்றது துடைமைய. சிலை - ஆடை, சிலைமான். காந்தளென் றது கையைய. வண்டி - உளை, வண்டி. குதென்றது தனங்களை. வம்பு - கச்சு, சண்டை. காரென்றது கூந்தலை. தாரை - மாலைமைய, மழைத்தாரையை. அங் கக்கு அணிந்தனன். மூன்றிரண்டடிகளிலுள்ள வேறுபொருள் அறிதற்பாலது.

24. திரணம்பெறு-தரும்பனவும் பற்றாத. ஆபாணத்தையுடைய, கொடி யிடை: அன்மொழித்தொகை; விளி. உன்பருவத்தையுடைய உன் அந்தக்கா ணங்களை ஒப்பவகொன்றது தேயியகா. ஒப்பனை - அலங்காரம்.

பெருநயப்புரைத்தல்.

25. சத்தம் கொடுக்குங் கலைசைத் தியாகர் சுடர்க்கிரிமேல்
சத்தங் கொடுக்குந் தடத்தில்வண் டேகொங்கு தங்கலங்கற்
கொத்தங் கொடுக்குங் குழலாள் வதனக் குமுதமென
முத்தங் கொடுக்குங் குமுதமுன் டோசொலு முன்னர்வந்தே. (1)

தேய்வத்திறம் பேசல்.

26. அன்னையொப் பான கலைசைத் தியாக ருளுந்தியின்
மின்னையின் னுழிகொண் மேகத்தி னாகத்தின் விட்டதுபோல்
உன்னையு மென்னையு மொன்றாகக் கூட்டிய லுழிருக்க
என்னையொ னீதளார் தேவநிமை யாப்ப திளங்கொடியே. (ந)

பிரியேனென்றல்.

27. காதார் குழையர் கலைசைத் தியாகர் கயிலைவெற்பில்
போதாநங் காவைப் பிரிந்தஞ் சிறைத்தும்பி போதலுண்டோ
ஆதார நீசிறை யாதேய மாநி யமைந்தனனால்
நீதா னிரங்கலை நான்பிரி யேனென்று நேரிழைய. (ச)

பிரிந்துவருகென்றல்.

28. அருக்கத்தி பூண்ட கலைசைத் தியாகர்த மன்பருள்ளத்
தருக்கத்தி னுக்குட னேவால் போலகன் துங்கனம்போய்
மருக்கத்தி கைக்குழ லாயிங்கு நின்ற வகையுடன்கொய்
குருக்கத்தி மென்றளிர் வாடுமுன் னுன்வந்த கூடுவனே. (ரு)

25. சத்தம் - முத்தி. வதனக் குமுதமென்றது வாயை.

26. உந்தி நன் மின்னை - கடல்பெற்ற திருமகளை. மின்னாழிகொண்மேகம் - திருமால்; லுழி - சக்கரம். அருள்விட்டதுபோல். மையாப்பது - மயங்குவது; "மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே" (திருக்குறள், 1112); "கூத்சவையேத்துங்கொடித்தேரான் கூடியபின், வேத்தவையுன் மையாக்கும் வேந்த" பு. வே. 201.

27. தம்பி - வண்டின்சாதிபுட் கிறந்தது.

28. அருத்து - எருக்கம்பூ. அத்தி - ஏலம்பு. உருக்கம் - நெடுஞ்செறி; "நெக்கு நெக்கு சினைபவர் நெஞ்சனே, புக்கு நிற்கும்பொன் னாச்சடைப்புண்ணியன்" (தே.) மரு கத்தினக - மணமுடைய மலர்மாலை.

இடமணித்தேன்றல்.

29. கம்மூர்சன் காட்டல் கலசத் தியாகர் கலைசையன்னீர்
எம்மூர்ச் சிகர நிகரக்கோ புரங்க ளிடைப்பதித்த
அம்மூருஞ் செக்கர் நிறமாணிக் கத்தி னைரோளிபாய்ந்
தும்மூர்வரைப்புறம்பொற்கொண்டல்போலென்றுமூர் தருமே. ()

இதுவுமது.

30. தகட்டிதழ்க் கொன்றைக் கலசத் தியாகர் தடக்கலைசை
முகட்டெழின் மாளிகை பெம்மூர் மலர்ப்பட்ட மொய்த்துலவும்
பகட்டின் நாளூழும் மூர்வரைச் சாரத் பசந்தினைபெய்க்
தகட்டினைச் சாய்த்து வருமா லபர்வுற லாணங்கே. (எ)

4. தெளிவு.

31. காமனைக் காய்ந்த கலைசைத் தியாகரைக் கைதொழுமி
காமனில் லாத கலம்போலென் னுன்னக் கலங்கெயல்
காமானன் வீதியிற் தேற்றிவைத் திங்கனைக் கற்பழ நம்
காமனை யொப்பவ கெக்கன் றுறுமென் கண்ணவரே. ()

5. பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

சேல்லுங்கிழத்தி சேலவுகண்டு உளத்தோடு சோல்லல்.

32. குடகக் கார்த்தண்மைக் கந்தலங் கேந்தமின் சூழ்ந்தளி நும்
பாடகக் கால்கண்கண் முன்பின் பெயர்தாப் பையருஞ்சே

29. கம் ஊர் சன் காட்டல்; கம் - நீர்; காட்டல் - காட்டாடே; அழாதே
பென்றபடி. சிகரம் - கலசஸ்தூபி. அம் ஊரும் - அழகு பாவிய.

30. தகடு - பொற்றகடு. பட்டம் - ஓடை. பகட்டு இனம் - ஈருமைக்
கட்டம். அகட்டின் - வயிற்றை.

31. மீகாமன் இல்லாத கலம் - மாலுமி இல்லாத கப்பல். மயங்காமல் நன்
வீதியில். கற்பம் - தேவகோகம். காமன் - இத்திரன்; கா - கற்பத்தரு; "காம
னத்தால் விழப்பி" திருவாங்கந், 70.

32. குடகம் - ஊன். கார்த்தனென்றது கையை. பாடகம் - ஒருவகைக்
காலணி. கால்கள் முன்னும் கண்டத் பிடித்துப் பெயர்தா; சீரனிறை.

நாடகத் தேவர் கலைசைத் தியாகர்த நாகத்தின்மேல்
ஆடகப் பூங்கொம்பர் போற்செல்லு மாணவ தாருயிரே. (க)

பாகனோசோல்லல்.

33. வைப்பார் வையிற்சகி மார்வால் பார்த்தருள் வள்ளுவர்சொல்
முப்பாலும் பார்ப்பவர் போனான்கு பாலும் முறைபுறப்பார்த்
தப்பார் சடையர் கலைசைத் தியாக ருளினுக்கே
ஒப்பாக வொல்குதல் காண்வல வாவென் னுயிர்க்குயிரே. (உ)

6. பிரிவுழிக் கலங்கல்.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக் கண்டிது மாயமோ வேன்றல்.

31. காயவெள் ளங்கொள் கலசத் தியாகர் கலைசையன்னார்
ஆயவெள் ளந்தொழ வார்திடு வோலக்க வாக்கங்கண்டால்
மாயவெள் ளத்தது மோகினி போலில் வடிவெடுத்தென்
நேயவெள் ளங்கொண் மனம்போல வந்திங்கு நேர்பட்டதே. (க)

வாயில்பெற்று உய்தல்.

35. நீரோடும் வேணிக் கலைசைத் தியாகர்முன் நேர்ந்தவில்வேள்
போராட னீக்கவொர் தூதுபெற் றுமுய்த்து போதினெஞ்சு
தாராடு குந்தளத் தார்விழி வண்டு தனக்கினிய
ஓர யிழைமுதச் செந்தா மறையுற் றலாவருமே. (உ)

நாடகம் - நடனம், நாடம் - மலை.

33. வை - உர்மை, முப்பால் - திருக்குறள், நான்கு பாலும் - நான்கு
பக்கங்களையும்; அறம் முதலிய நான்குபகுதிகளுமென்பது மற்றொரு பொருள்.
அப்பு - நீர்; ஆகாயகண்ணை.

34. காய வெள்ளம் - ஆகாய கண்ணை, தொழ ஆர் - தொழும்படி தங்கிய,
திருவோலக்க ஆக்கம் - பலரும் காண வీற்றிருத்தலை, மாயவெள்ளத்தது - மிக்க
மயக்கத்தைத்தருவது; வெள்ளம் - மிகுதி.

35. குந்தளத்தார் - உந்தலையுடையார், வண்டு உலாவருமென்க, தலைவி
கண்ணன் உயிர்ப்பாங்கியை நோக்குகின்றன. அப் பாங்கியால் நாம் தலையிடிய
இனி அடையலாமென்பது கருத்து.

பண்புபாராட்டல்.

36. கிணையொரு பாகர் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பிலிம்மான்
கணவதரு கொங்கை யிளரீர்க ளாமெலிற் சொல்லினரீர்க்
குணவரச் சிடைநிடை நூலெலி லையக் கொடாதுமற்றை
அணையவவ் கட்டினை யென்னசொன் னாது மணையவமே. (க)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

37. இக்கோ விருந்த புத்தத் தியாகர்தம் மின்ன நுள்போல்
அக்கோலங் காட்டி யளித்தவென் னானியை யன்றுதந்த
தக்கோ சிருவரும் வாழிய ரோதருத் தாழ்வட
நிக்கோனெண் ணத்தழைத் திக்கோ யுளமட்டுஞ் சித்திபெற்றே.

கண்படை பெருகு கங்குல்நோதல்.

38. நாதஞ்செய் பாதர் கலைசைத் தியாகரை நண்ணினர்போல்
பேதஞ்செ யாதவ னென்னைக் கலந்து பிரிந்துழிவேள்
போதஞ்செய் வானுற யுள்ளோறும் வெப்பம் புறக்கேடுப்பச்
சேதஞ்செய் யாதென் பனிரீர்பெய் யாமந் திரம்பெற்றுமே. (ஞ)

36. கிணை - உமை, மான்போன்ற தலைவியின், கச்சு - வார், ஐயம் - சந்தேகம், அணையவம் - உறப்புக்கள், அணை வின், "கச்சுக் கிடக்கொடுத்தித் திச்சுக் கிடக்குமிரு கொங்கையான்" குறிஞ்சிநூல் பஞ்சி, 9.

37. கோவியுத்தபுரம் - தொட்டிக்கலை, அக்கோலம் - அழகியகோலம்; அ - அழகு, ஆவியென்றது தலைவியை, இருவர் - தலைவியின் தாய் தந்தையர், தாழ - பணிசேட்பு, வடதிக்கோன் - குபோன், இக்கோ - இந்தப் பூமி.

38. நாதம் - ஒலி; இக்கே சிலம்பொலி, வேள் - காமன், போது அஞ்சு எய்தான் உற - கிட்டு மலரம்புகளை எய்தற்கு வர, உன் ஏறும் வெப்பம் - காம வெப்பம், பனிரீர்பெய் யாமம் திரம் பெற்றும் - பனிரீரைப் பெய்சின்ற யாமம் கலைபெற்றும்; காலம் குறிஞ்சிநூலிய கூதியாதென் பனிரீர்பெய் யாமமென் னார்.

7. இடந்தலைப்பாடு.

தந்த தேய்வந் தருமெனச் சேறல்.

39. ஒன்றுத் தராதவ னென்றுத் தாராவ் வுலகிலெல்லாம்
என்றுத் தருபவ ரின்றுத் தருவந்நெஞ் சேயிமையோர்
துன்றுத் கலைசைத் தியாகேசர் வெற்பினஞ் சோலையின்வாய்ச்
சென்றுமின் றந்தரு முன்னவ னேத்தந்த தெய்வமதே. (க)

முந்துறக் காண்டல்.

40. தண்ணுரு வாயுமில் வாயத்தி னீக்குஞ் சதுரரித்தீர்
தெண்ணுரு வான கலைசைச் சிதம்பா யீசரிடக்
கண்ணுரு வாழக ஸுத்தாட் வந்தீந்தக் காவின்மலர்ப்
பெண்ணுரு வாய்நின்ற தாற்பண்டு நான்செய் பெருந்தவமே ()

முயங்கல்.

41. நிதிவாய்த்த செல்வக் கலைசைத் தியாகர் நெறியினிற்கும்
விதிவாய்த் திலர்குறை வென்னச்சின் னுள்கலை வீறுகுன்று
மதிவா யமு துண் புலவோர்க் கிவண்முக மாமதியிற்
பதிவா யமித்தம் பருகுமென் போலின்று பாக்கியமே. (ங)

புகழ்தல்.

42. சேணுற்ற மாடங்கள் சூழ்தென் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
ஏணுற்ற கற்புடை யாடன் புருவத் தெறிக்குடைந்து
மாணுற்ற வேணுத்தன் கண்ணம் பொழுக வணக்கஞ்செய்து
நாணுற்று டின்றிடு மால்பிடிப் பார்கையி னொடாறுமே. (ச)

39. 'சென்று' என்பது 'செல்வம்' என்னும் பொருள்பட இங்கே
அமைக்கப்பட்டதுபோலும்.

40. தன் உரு - மெல்லிய உருவம். என் உரு - அழ்ந்தமூர்த்தம். இடக்
கண்ணென்றது சந்திரனை. முத்தென்றது வேர்வையை.

41. புலவோர்க்கு - தேவர்க்கு. புலவோர்க்குப் பாக்கியம் இன்று.

42. ஏன் - நிலபேறு. வேணு - மூங்கில். தன் கண் அம்பு தழுக -
தன்விடத்தில் பாணங்கள் செல்ல, தன் கண்ணீர் ஓழுக; அம்பு - பாணம், நீர்,
வணக்கம்செய்து - வளைந்து, பணிந்து. நான் - நானி, நானம்.

ஆயத்துய்த்தல்.

43. கல்லார வாவிக் கலைசைத் தியாகர் கனகிரமேஸ்
எல்லா மலிகளாக் குஞ்சிறப் பாய்வினை யிட்டறியா
வில்லார் கதிரிவிநி மாணிக்கம் போல விளங்கியுன்றன்
நல்லாயத் தோடிடை யில்லாத வெண்ணுத னண்ணுகவே. (௫)

8. பாங்கற்கூட்டம்.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

44. இந்துறை மாடக் கலைசைத் தியாகரை பேத்தலர்போல்
நைந்துநைந்தேங்கனெஞ் சேந்த நண்பனை நண்ணிவருத்
தந்துடை யாபென்றித் தன்மைசொன் னாற்சத்த தத்துவங்கள்
ஐந்து முபகரித் தாற்போலு மானந்த மாக்குவனே. (க)

பாங்கன் தலைவனை உற்றுது வினாத்தல்.

45. வினைத்தனை யோபல மாமுனி மாற்றலர் மாய்த்திடப்பாள்
வினைத்தனை யோவன்றிக் கொத்தறு முத்தமிழ் வேலையின்வாய்த்
தினைத்தனை யோதென் கலைசைத் தியாகர் சிலப்பன்னதோள்
இனைத்தனை யோவிதென் னையறை வாபென் னிகறையவனே. (உ)

தலைவன் உற்றுதுரைத்தல்.

46. நெருங்கலை வாரிநஞ் சுண்ட தியாகர் நெடுங்கலைசை
தருங்கலை வாரி நீர்ப்பிப வென்மதி தண்ணறுங்கா

43. கல்லாரம் - செங்கயூகீர்.

44. இந்து - சந்திரன். ஏங்கல் - ஏங்காதே. வருத்தத்தைத்துடைப்பாய்.

45. முனி - விஸ். கொத்தறு முத்தமிழ்; "கோக்குத் தமிழ்க்கொத்
தனைத்தம் வாயி" (நக்க. 814); "தமிழ்க்கொத்தினுலை", "செழுத்தமிழ்க்
கொத்த" (திருவால சுடவுன். 17; 18:7). இனைத்தனையோ: ஒ: இரக்கக்
குறிப்பு. முதலிலுள்ள மூன்று சொற்களும் வினா.

46. வாரி - கடல். மதி - அறிவு.

வருங்கலை வாரி னிலமின் னூர்முதில் வாயொளிப்ப
ஒருங்கலை வாரித யத்தினுற் றேனண்ப வோர்ந்துகொள்ளே. (1)

கற்றறி பாங்கள் கழறல்.

47. சீதக் கடலத் தடஞ்சூழ் கலைசைத் தியாகாருள்
வேதக் கடவி னெறியறி வேந்தற்கும் வேந்தவொரு
மாதக் கவலையுற் றேனென்று தேம்பிமெய் வாடன்மிக
நோதக்க தாவிது வோதிட்ப மானின் னுண்ணறிவே. (ச)

கிழவோன் கழற்றெழிர் மறுத்தல்.

43. காரந் கிரீவர் கலசத் தியாகர் கலைசையன் னூர்
ஆங்கொள் வாயி னமிர்தமு முரு வாம்பையும்பொற்
றோங்க மோங்கு ஈவர்க்கமுங் காணிற் சிலதயிந்த
வீரக்கர் பேசிய வாயைநன் னீரின் விளக்குவையே. (ரு)

கலை வாரின் நிலம் - கலையையும் வாரையும் அணிந்த தனக்களையுடைய.
மின்னூர் - தலைவி. முகிலென்றதுகூந்தலை; "தலைக்கேற தொக்கலிற் கட்டுண்டு"
(49) என்பர் பின், 'மதி மின்னூர் முகிவ்வாய் ஒளிப்ப' என்றது ஒரு நயம்.
அலைவு ஆர் இதயத்தின் உற்றேன் - அலைதல் கிறைந்த உன்னத்தோடும் வந்
தேன்.

47. ஒரு மாதினது கண்ணுதிய வலை; அக்கம் - கண். ஒரு மாசக்கவலை
யென்பது மற்றொரு பொருள். வாடல் - வாடுதல். நோதக்கது - நோவத்தக்கது.

பே-ம், 'மெய் வாழ்மிக'

48. கிரீவர் - கழுத்தையுடையவர். ஆரம் - முத்தி; என்றது பற்களை.
ஊரு அரம்பை - தடையாகிய வாழை. பொற்றே ஈங்கம் - ஈதாங்கம் (சக்கரம்);
என்றது சக்கராயுதத்தை, சக்கராயுதம் முகத்திற்கு உவமைகூறப்படும்; "தண்டு
தோன்வளை கழுத்துததல் சாபம் விழிவான் சக்ர மானன மெனத்தேவர் தானவர்
களைப், பண்டு நீரமு தருத்துமுரு வத்திலிவையே பஞ்ச வாயுதமு மல்லதிலை
யென்ன பட்டையே" (713) என்னும் தக்கயாகுப் பாணித் தாழிசையில் மோ
கினியின் முகத்திற்குச் சக்கரம் உவமையாகக் கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க.
ஈவர்க்கம் - தனக்கன். சிலத - தோழனே. அமிர்தத்தையும் ஊர்வனையையும்
ஈவர்க்கலோகத்தையும் கண்டாலென்பது மற்றொருபொருள்; ஊரு அரம்பை -
துடைவிற்போன்றிய தெய்வமகளாகிய ஊர்வசி,

கிழவோற் பழித்தல்.

49. வினைக்கே பெனைக்கோள் கலைசைத் திபாகர்வில் வெற்பொருநால்
வினைக்கே மதுகைப் புலிதுவக் குண்டென்ன மாதொருத்தி
தலைக்கேறு தோங்கலிற் கட்டுண்டு நெஞ்சந் தளர்ந்தனைநன்
வினைக்கே மூலகிணு மொப்பின்று தின்ற நெரிந்தனையே. (அ)

கிழவோன் வேட்கைதாங்கற்கருமை காற்றல்.

50. திடத்தாய் சிலத கலைசைத் திபாகர் செழுஞ்சிலம்பின்
இடத்தா ணங்கைன் னறிவாம் பபமுற்று மேந்துதனக்
குடத்தான் முகந்தண்ண வற்றிய நானந்தக் கொம்பர்கடி.
தடத்தாடி னுலன்றி யாருதென் காமத் தழறிதுவே. (அ)

பாங்கன் தன்மனத்தழுங்கல்.

51. மைந்தோதி வில்லி கலைசைத் திபாகர் வளர்ச்சுடைமேல்
இந்தோளில் லோறுத றந்தோமின் னொயிடை பெண்ணுயிர்க்குப்
பந்தோவெற் போதன நந்தோ மிடறென்று பன்னிப்பன்னி
அந்தோ புலம்புறு மாலண்ணன் மொய்ம்பெங் கடங்கியதே. (அ)

பாங்கன் தலைவனோடழுங்கல்.

52. ஆளா வெனைக்கோள் கலைசைத் திபாகரை யாதரியார்
தோளாச் சுரைபுரை காதிற் புராதசோற் போலவெங்கொல்
கொள தொழித்தது மென்றி வினைப்பயன் கேழின்மன்ற
தாளார மேருத் தளர்ந்தா லெவரிஞ்சுத் தாங்குவரே. (அ)

49. மதுகை - வலி. தொங்கல் - மலை.

50. திடத்த ஆம். பயம் - நீர்.

51. மைந்து ஒயி - வலியுடைய மலை. தந்த - தூல். உயிரென்
றது தலைவியை.

52. தோளாச் சுரை-தொனியிடாது சுரைக்காய். கேழ் இல் - ஒப்பில்லாத.

பாங்கள் எவ்விடத் தேவ்வியற்றென்றல்.

53. நாலாறு நல்குங் கலைசைத் தியாகர்நன் னூட்டொழுகும்
பாலாறு வந்திழி நந்திவெற் போகொல்லிப் பண்பயின்று
காலாறு சுற்றுங் கமலவைப் போவிடங் காவிலுண்பால்
மாலாறு வைத்தவட் கென்வண்ண மன்ன வழங்கெனக்கே. (க0)

தலைவன் அஃது இவ்விடத் திவ்வியற்றென்றல்.

54. சரமே விழிசூஞ் சரமே தடமுலை தண்சதபத்
திரமே முகஞ்சித் திரமே திருவுரு சேர்ந்தவர்க்கு
வாமே யளிக்குங் கலசத் தியாகர்வண் கோவிருந்த
புரமே யிடமுண்ணை நாளெண்ணை வாழ்ந்த பொற்றொடிக் கே. (1)

இறைவனைத் தேற்றல்.

55. சற்றிடம் பாண்டென் றனைபாளைக் கண்ணிசைச் சார்தருவேன்
நற்றிடங் கொண்டிங்கு நின்றிமன் னொழுண்ணை நாட்பாவை
உற்றிடஞ் சென்று கலைசைத் தியாக ருரைத்தருளிச்
சொற்றிடங்கொண்டிவரல்பார்த்து நின்றவன்றொண்டரோத்தே.

குறிவழிச் சேறல்.

56. ஆடுங் கொலோகனை பாடுங் கொலோவிசை யம்மனைபந்
தாடுங் கொலோமலர் சூடுங் கொலோவகி லாண்டமுய்ய
ஆடுங் கருணைக் கலைசைத் தியாக ரசலத்தர்கொண்
டாடுஞ் சயசிக்கம் வாடும் படிசெய் தகன்மயிலே. (க௩)

53. நாலாறு - நான்குமார்க்கம்; சரியை முதலியன. காலாறு - வண்டு.
மாலாறு - மயக்கவென்னத்தை. வண்ணம் - இயல்பு.

54. சரம் - அம்பு. சதபத்திரம் - தீமரைமலர்.

55. சற்று இடம் - சிறிதுதூரம். நல் திடம். பாவை - பாவைநாய்ச்சி
யார். உற்ற இடம். வன்றொண்டர் - சுந்தரமூர்த்திராயனார்.

56. சயசிக்கமென்றது தலைவனை.

பே-ம். 'வாடும் படிசெய் தகன்றவரே'

இறைவியைக் காண்டல்.

57. பிடியே நடைகைப் பிடியே யிடைகுழற் பின்னலா
மடியே வடமும் மடியே யதினுண்டு மைக்கணஞ்சேல்
அடியேனை யானுந் கலைசைத் தியாகர்வெற் பண்ணல்சொன்ன
படியே தெரிசித்த லாவீவ னேயந்தப் பைன்கொடியே. (கச)

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல்.

58. ஈட்டற மோங்கிட வேந்துநம் வேந்த ரெறிதிராரீர்க்
கோட்டகஞ் சூழ்ந்த கலைசைத் தியாகர் குலவுதொண்டை
ஈட்டணி யன்னவர் ஈட்டவை ஈட்டத்தை ஈட்டப்பட்டால்
வாட்ட முறால்லர் முன்பென் னியதென் மதியின்மையே (கரு)

தலைவனை வியத்தல்.

59. சேற்றம் புயத்தடஞ் சூழும் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
தேற்றம் தருமென் டுடையாள் விழியெனுஞ் சூருடைவெங்
கூற்றம் சூதித்தெதிர் பாயவஞ் சாதுபல் கூற்றுக்களால்
மாற்றந்த டந்திர மெவ்வாறு பெற்றனன் மன்னவனே. (கசு)

தலைவியை வியத்தல்.

60. பணியா பாணர் கலைசைத் தியாகர் பணிவகாமேல்
அணியார் சுடரிரு வேலேச் தியநம் மாசிருகண்
மணியாடு பாவையின் மென்மைய ரோயிவர் வாய்ந்ததிருத்
தணியா ருளுளென்ன வேதணிப் பாரண்ண ருபத்தையே. (கசு)

57. பிடியே நடை கைப்பிடியே இடை: "இடையு நடையு மொருபிடி யென்ன வெழுதுவனே" (சீகாழிக், 144.) பின்னல் அரா - தலைப்பின்னல் பாம்பு. மடி - வயிறு. வடம் - ஆலிவ; வயிற்றுக்கு உவமை. மும்மடி - மூன்று. மடிப்பு. அதில் - அவ்வயிற்றில்.

58. கோட்டகம் - குளம். அணியையன்னவரென்றது தலைவியை. ஈட்டம் வை ஈட்டம் - கண்ணாடிய கடிய வான்.

59. சூர் - அச்சம். கூற்றுக்களால் - வார்த்தைகளால்.

60. பணி - பாம்பு. திருத்தணி - திருத்தணிகை. தாயம் - காமவெப்பம். தணியார், தணிப்பாரென்றது சொல்லாண்,

தலைவன்றனக்குத் தலைவிரிலை கூறல்.

61. திண்டே ருலாவு மறுகார் கலைசைத் திபாகர்வெற்பில்
தண்டே னலங்கலந் தோளாய் கலைக்கடற் சாரமுற்றும்
உண்டே வருமொர் முகில்பார்த் தொருவல்லி யொல்கிநிற்கக்
கண்டேன்பண் டேர்தரு வண்டேறி வாழுமக் காவகத்தே. (1)

தலைவன் சேறல்.

62. வலித்தென்னை பாளுங் கலைசைத் திபாகர் வரைப்புறத்தே
சலித்தலின் மென்மனத் தாமரை யேந்திய தாண்மலர்மேற்
கலித்திடு கிண்கிணிக் கொத்துஞ் சிலம்புக் கலீன்கலினென்
றொலித்திடத்தான்றனியாடுங்கொலோவென்னுயிர்த்துணையே. (1)

தலைவன் தலைவியைக் காண்டல்.

63. எங்களை கண்டென் கலைசைச் சிதம்பர் வீசர்வெற்பில்
நிங்களின் வாபெழு வெண்கதி ராலென்றன் சித்தவிடா
யுங்கடுங் காமப் பிணியுந் தணித்தென் னுயிர்தனியே
மங்கள மின்கொடி போனின்ற வாவிர்த வார்பொழிற்கே. (உ0)

கலவியின் மகிழ்தல்.

64. பத்திக் கிரங்குங் கலைசைத் திபாகர் பனிவரைமேல்
எத்திக்குஞ் சூழ்தரு கூர்ங்கணல் லாரிவ ரீர்ங்கனிவாய்த்
தித்திக்குமட்டுத்தெயிட்டா துண்டேனுக்குச்சேரிற்கைப்பாய்த்
தத்திக் குமட்டு மருந்தாஞ் சுரருண்ணுந் தண்ணமுதே. (உக)

61. முகிலென்றது தலைவனை, வல்லியென்றது தலைவியை; வல்லி - கொடி.

62. வலித்து என்னை ஆளும் - என்னைத் தடுத்தாட்கொள்ளும். இன்று - இல்லாமல்.

63. எம் களைகண்-எம்முடைய ஆதாமாயிய, நிங்களென்றது முகத்தை. வாய் - இடம், வாய். வெண்கதிரென்றது நகையை, நிலவின்கதிர் அமுதமப மாதலின், விடாயும் பிணியும் தணித்தென்றான். உயிரென்றது தலைவியை.

64. மட்டு - தேன், கைப்பாதித் தத்திக் குமட்டும்; தத்தி - வெளிப்பட்டி. மூலிகைகள் சேர்த்துண்டாக்கப்பட்டமையின் கைப்பாய்க் குமட்டும் மருந்தென் றார்; மருந்து - அமுதம்.

புகழ்தல்.

65. எம்பாவை யேற்குங் கலைசைத் தியாக ரெடுத்து முன்னாள்
தம்பா விருந்த கலசத்தை வேதன் றனக்குணர்ந்துன்
அம்பா மென்முலைக் கொப்பின்மை யாமென் றளித்து விட்டால்
கோம்பான றுண்ணிடை யாயினி ரோன்ன கூறுவதே. (உஉ)

தலைவியைப் பாங்கியொலுவருகெனப் பகர்தல்.

66. தேங்கிய நீரோலி யோங்குங் கலைசைத் தியாகர்கையில்
தாங்கிய மாறு முமையவ னோந்து தனிக்கினியும்
நீங்கியிங் கென்னெதிர் வந்தா லெனச்சென்று நீவருங்கால்
பாங்கிதன் னொடிங் கினிவா வேண்டும் பனிமொழியே. (உ௩)

தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்.

67. சிற்பா னொஞ் சிதம்பா யிசர் திருக்கலைசைப்
பற்பல போதுகள் சேர்ந்துழித் தெய்வப் பரிமாஞ்சேர்
கற்பகப் போதொன்று சார்ந்தது போலக் கனக்குழைபாய்
வெற்பக நீசென்று கின்னெழி லாயத்தை மேவுகவே. (உ௪)

இதுவுமது.

68. காராருங் கண்டர் கலசத் தியாகர் கலைசைவெற்பில்
லாசவி தன்னுட் பலபூ மலர்ந்திட் றெருவண்
சொர்ச்செந் தாமரை போன்றலர் தென்னத் தெரியிழைநீ
மாராய நின்மங்கை மாராயந் தன்னை மருவுகவே. (உ௫)

65. எம் பாவை - எம்முடைய செய்யுட்களை.

உ.ம். 'கோன்ன கூறுவனே'

67. சேர்ந்தழி - சேர்ந்த இடத்தில்; உழி - இடம்.

68. ஆவி - பொய்சை. மாராயம் - பெருஞ்சிறப்பு. மங்கைமார் ஆயம்.

9. பாங்கிமதியுடன்பாடு.

ஐயமுற்றோர்தல்.

69. வளைபாத ரூலர் கலைசைத் தியாகர் வரையின்மலர்
களைபாய்ந்தெடுத்துத்தொடைதொடுத்தோவண்டல்கார்க்குமுனி
குளைபாயத் தோடயர்ந் தோசிவ கங்கை குடைந்துமிக
விளைபாடி யோவறி யேனிவண் மேனி மெலிந்ததுவே. (க)

ஐயந் தீர்தல்.

70. உண்டோர் புறமண முண்டோ ரழகுண் டொழுக்கமிப்போ
துண்டோதனங்கைத்தலுண்டோர்தொழிற்காவுண்டொருவல்
உண்டோ சிடசிற்ற லாதவி னாவை னுற்றறிந்த
துண்டோர் மணந்தென் கலைசைத் தியாக ருயர்வெற்பிலே. (உ)

பிறைதொழுகென்றல்.

71. சிலைக்கெயொப் பாமெண் புயத்தார் கலசத் தியாகர்முடித்
தலைக்கேறி யம்மை சிவகாமி நெற்றியிற் சாய்த்துதொட்டிக்
கலைக்கேச வன்மெய்ப் புகழ்ப்பால் விளங்குங் கதிர்ப்பிறையை
அலைக்கேதஞ் செய்குமு லாய்தொழ வேதகு மங்கைகொண்டே. (ஃ)

இதுவுமது.

72. ஆனேறு மைபர் கலைசைத் தியாக ரளித்ததந்திக்
கூனேறுப் வென்னை யொருகொம்பின் வெண்பிறைக் கோலங்கண்டால்
தேனேறு பாணிக் கமலங்கள் கூம்பிடுஞ் செய்கைபைப்போல்
தானே குயியுமிப் பாணிக் கமலமுந் தண்கொடிக்கே. (ச)

69. மலர்களை ஆய்த்து, கார்க்குமுல் இருளை; இருளை - தோழி. வண்டலை ஆயத்தோடு அயர்ந்தோ; வண்டல் - விளைபாட்டு.

70. ஐயந்தீர்தலுக்கு ஏதுவாகிய நாற்றம், தோற்றம், ஒழுக்கம், உண்டி, செய்வினைமறைப்பு, செலவு, பயில்வு என்பனை முறையே இந்நிற் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. மணம் - தலைவனைச்சார்ந்ததனுண்டாகியது.

71. சிலை - மலை. தலைக்கு - தலையில். நெற்றியைப் போல விளைந்து. கேசவன் - கேசவமுதலியார்; ஒருபகாரி. அல்லக் கேதஞ்செய் - இருளைத் துன்புறுத்துகின்ற.

72. தந்தியென்றது விநாயகரை. கொம்பின் - கொம்பைப்போன்ற, பாணிக் கமலம் - நீரினுள்ள தாமரைமலர், கையாகிய தாமரைமலர்.

சுனைநயப்புரைத்தல்.

73. அருளங் கலைசைத் திபாகேசர் தம்மை யடுத்தவர்கண்
இருளினினை வாங்கித் தமதருட் சோதியை யீந்தெனவுண்
பெருவிழிக் கார்கவர் தன்வாயில் வெண்மை பெறத்தந்ததோ
மருவிமின் னேயங்கு நீமகிழ் தாடு மலர்ச்சுணையே. (ரு)

சுனைவியந்துரைத்தல்.

74. நெய்யிலைச் சூலர் கலைசைத் திபாகர் நெடுங்கிரிமேல்
மெய்யினில் வேர்பு நவமா விளமுலை மீதெழுதும்
தொய்யிலுந் தான்பெற லாமெனின் யானுந் துடியிடைபாய்
தையிலு மாகி தனிலுஞ்சென் றுடுவன் தண்சுணையே. (சு)

தகையணங்குறுத்தல்.

75. முருக்கல் வெண்மை கருவிளம் போது முழுச்சிவப்பா
இருக்குமல் லாண்மற் றுனக்கு மவட்கு மெழிலொன்றுசீர்
பெருக்குங் கலைசைத் திபாகேசர் வெற்புறை போணங்கே
மருக்குபத் தானை வாக்கண்டு நீசெல்க வாழிடமே. (எ)

நடுங்கநாட்டம்.

76. பாவந் துமிக்குங் கலைசைத் திபாகர் பருப்பதத்து
வாவந் துலகையிற் குத்திற்றன் னோவம் மருங்கோதுங்கித்
தீவந் துடனணைந் தாற்போ லயிலைத் திரித்ததன்வெங்
கோவந் துகள்பட வென்ற ரொருவரெங் கோமளமே. (அ)

73. இருள் - ஆணவமலம். சுந்தன - சுந்தரம்போல. விழிக்கார் -
கண்ணிலுள்ள கருமையை. வாழில் - உதட்டில்.

74. வேர்வும் - வேர்வைவையும். நவமா - புதிதாக.

75. முருக்கல் - முள்ளுமுருக்கையின்மலர்; என்றது உதட்டினுள், கரு
விளம்போது என்றது கண்ணின்.

76. பருப்பதத்து உவா உத்த; பருப்பதம் - மலை; உவா - யானை.
உலகையிற் - கொய்யினால். தவறுக்குத் தீ உலகை, கோவம் - கோபம்.

பேட்டவாயில்பெற் றிரவுவல்லியுறுத்தல்.

77. கார்மாதை யாதரித் தென்று மவளுப காரத்தினால்
பார்மாதைத்தோண்மிசைத்தாங்கிமன்வாழும்பரிசினிப்போல்
சீர்மாதர் மல்கும் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பினம
தேர்மாதி னுவிபை யாஞ்சென் றிராந்திட்ட மெய்துவமே (க)

ஊர் வினாத்தல்.

78. ஊக்கமும் றுரிற் புதிபென் சுழன்றிந்தச் சூழலுற்றென்
ஆக்கந் திரண்டதும் பாக்கமெம் கேசொலு மாயினையீர்
போக்கம் கொருவுங் கலைசைத் தியாகர் பொருப்பிலென
தேக்கந் தவிர்ந்திரு நோக்கந் தெரிந்தங்க ணேகுதற்கே. (க0)

பெயர் வினாத்தல்.

79. ஆராமஞ் சூழ்ந்த கலைசைத் தியாக ரசலத்துங்கள்
ஊராத ரத்தொ றொக்கவொண் னாவகை யொன்றுளதெல்
கூராரும் வேற்கட் கொடியிடை யீரன்பு கூர்ந்தனிர்தும்
பேராகி லுஞ்சொல்லு விர்சோத்தி ரானந்தம் பெற்றிடவே. (கக)

வேழம் வினாத்தல்.

80. சேலோடு வண்டனை வாவிக் கலைசைத் தியாகர்வெற்பிற்
பாலோடு தேனித முறசெவ் வாய்நற் பணிமொழியீர்
மாலோடு மும்மதம் காலோட நான்சிலை வாங்கியெய்த
காலோடு மஞ்சியிற் தேவந்த தோவொரு குஞ்சாமே. (கஉ)

77. கார்மாதை - வெற்றிமகளாயிய கொற்றவையை. மன் - அரசன்.
வார்மாதென்றது தலைவியை. ஆவியை - உயிர்போன்ற தோழியை. தோழிக்
குக் கொற்றவை உவமை.

78. ஆக்கம் - செல்வம். பாக்கம் - பக்கத்திலுள்ள ஊர். போக்கு - குத்
தம்.

79. ஆராமம் - சோலை. சோத்திரானந்தம் = சுரோத்திரானந்தம் - செவி
யின்பம்.

80. வண்டு - சங்கு. மால் - மயக்கம், காலோட - கால்வழியோட; கால்
வாய்க்காலுமாம். கோல் - அம்பு.

வேங்கை வினாதல்.

81. தீக்கைடெல் லாந்தயிர் த் தாளுங் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
கொங்கைவென் றோக்குங் குவிழுலை யீரோசி கூர்ந்தபடை
தாங்கையிற் கொண்டுபன் மாவீட்டும் போதித் தடம்புனத்தார்
வேங்கையின் பால்வந்த தோவொரு வேங்கைதன் விறழிந்தே. (1)

கலை வினாதல்.

82. உடுக்குங் கலைமளன் றோதுங் கலையுமன் றும்பரிம்பர்
அடுக்குங் கலைசைத் தியாகேசர் வெற்பினி லாங்கொர்புள்வாய்
மடுக்குங் கலையிந்த போன்முகத் தீர்கண் மணிவலைக்குள்
படுக்குங் கலையொன்று வந்ததுண் டோவிப் பசம்புனத்தே. (கச)

வன்றி வினாதல்.

83. அருவன்றி யெயு முருவன்றி யாண்பெண் ணையுமல்லா
ஒருவன் றியாகப் பெருமாண் கலைசையை பொப்புடையீர்
பெருவன் றிறலுடை யென்னம் படவுடல் பின்னம்படக்.
கருவன்றி யொன்றிற்கு வந்ததுண் டோசொலுங் கற்புடனே.

81. தாம் கையில் கொண்டு, மா - விலங்குகளை, வீட்டும்போது - அழிக்
கும்போது. புனத்தில் ஆர்ந்த, வேங்கை - ஒருவகை மாம், புலி.

82. உடுக்கும் கலை - ஆடைகள், ஒதுக்கலை - தூல், ஒர்புள் - சகோ
ரப்பதவை; 129. கலை இத்த - கலைகளையுடைய சந்திரன். கண்ணையும் மணி
யையும் உடைய வலைக்குள்ளே படுக்கும் கலை; மான், கண் - வலையின் இடை
வெளி, மணி - இரும்பு உருண்டை. தான் தலைவியின் கண்வலையில் அகப்
பட்டதா புலப்படத் தலைவன் இவ்வனம் கூறினான்.

83. வன்றிறல் - மிக்க வலி, என் அம்பு அட, கரு வன்றி - கரிய
பன்றி; பன்றி வன்றி யெனவும் வழங்கும்; “தங்குறிப்பி னோருந் தலைச்
சென்று கண்டக்கால், எங்குறிப்பி னுமென் றிகழ்ந்திரார் - தங்குறிப்பின்,
வென்றி படர்கொடுக்கண் வேய்த்தோளிர் கூறீரோ, வன்றி படர்ந்த வழி”
தோல், கனவு, கு. 11, ந. மேற்.

இடை வினாதல்.

84. பிடியைத் தூத்தங் கலைசைத் தியாகர் வியன்கிரிமேல்
பிடியைக் கடந்த நடையுடை யீர்நற் பெரியதன
முடியைத் தரித்துநற் பூபாரம் கொண்டு முறைநிறுத்தும்
கோடியைக் காந்துவைத் தீரென்ன காரணம் கூறமினே. (கசு)

வழி வினாதல்.

85. எவ்வழி யஞ்சமுன் றெங்கிக் கிடந்த வெமக்குமலத்
தெவ்வழி வித்தருள் செய்தார் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
மைவழி கூந்தன் மயிலனை யீர்தி வந்திடுமுன்
செவ்வழி பொன்றுரை யீரினி யான்மெலச் செவ்வதற்கே. (கசு)

மொழியாமை வினாதல்.

86. காவாமற் காக்குங் கலசத் தியாகர் கலைசைபன்னீர்
ஆவா லுழையுழை மேயச் சுகஞ்சுக மாகிங்கே
ஓவா வினாவுடை யேற்கு வயாவைத் தொருகுமுதப்
பூவாய் திறந்துரை பாடா வகையென் புகன்மின்களே. (கசு)
' யாரேயிவர் மனத்தெண்ணம் யாதேனத் தேர்தல்.

87. சிங்கியக் கண்டர் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பகரீர்
தங்கிய லுரோது றும்பெய ரோதென்பர் தைத்தவண்டோ
டுங்கியப் போந்த தண் டோவென்பர் வாய்திறந் தொன்றுரையா
இங்கித மென்னென்ப ராவிவ ராரெண்ணம் யாதிவர்க்கே. (கசு)

84. தன முடி - கொங்கையாகிய முடி, பொன்னாலாகிய முடி. பூபாரம் - பூவாலாகிய கனம், பூமிபாரம். கொடி - கொடிபோன்ற இடை, துவசம். பொன்முடியைத் தரித்துப் பூமியாகிய பாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டும் துவசத்தை மறைத்ததற்குக் காரணம் யாதோ என்பது வேறொருவன், பி-ம். "சம்பெரிய"

85. மலத்தெவ் அழிவித்து - மலமாகிய பகையை அழியச்செய்து. செவ்வழி - செவ்விய வழி; ஒருபண்; அது மாலக்காலத்திற்குரியது.

86. ஆவா: இரக்கக்குறிப்பு. உழை உழை மேய - மாண்கள் பக்கத்தில் மேய. சுகம் சுகம் ஆர - கிரிகன் இன்பத்தை நிறையப் பெற; "சுகமே சுகமே இரும்" (அநுணைக்கலம்பகம்.) வயா - வருத்தத்தை.

87. சிங்கி - வீடம். வண்டு - அம்பு. இங்கிதம் - குறிப்பு.

எண்ணம் தெளிதல்.

88. காற்றழி னாகர் கலசத் தியாகர் கலைச்சமணல்
ஊற்றம்பெனமிகும்வேட்கைகொண்டேயிவரொன்றன்பினொன்
தேற்றம் தாக வினாய்சிற்ப ராணைவ பெண்ணிமிக்கால்
தேற்றம் தாகு மிவன்பொருட் டேயென்றென் சிந்தனைக்கே. (1)

இருவருமுள்வழி ஒருமையிற் போதல்.

89. நம்மலர் தீர்க்கும் கலைச்சச் சிதம்பா நாதர்வெற்பில்
செம்மல ரோன்பெற்ற சித்தியும் புத்தியும் சேர்ந்திருந்தாக்
கம்மது வார்பொழி லம்மட வார்மணர் தாரவர்க்கண்
டெம்மனத் திட்டமெல் லாஞ்சொல்ல வேநல்ல வேல்வையிதே.

கையுறையேந்திநின் றவ்வகை வினாது.

90. அனாயொன்று நாகர் கலைச்சத் தியாக ரறைபருவி
நிளையொன்று குன்றத்தி லென்கைச்சிவீழுக நேர்த்துதைப்பப்
புனாயொன்று தண்பனிக் காலத்திற் றுமரை போன்றுறுதா
மனாயொன்று வந்ததுண் டோமட வீருங்கள் வார்புனத்தே. (1)

88. காற்றை உண்ணுகின்ற பாம்பை அணிந்தவர், மணல் ஊற்று அம்
பென - மணலுற்றில் ஊறுகின்ற நீர்போல; "ஊற்று மணலெனத் தன்னடிக்கென்னெஞ்சுகுவிடச்செய், கோற்றொடி பாகன்" (கோடிகாசு. 402.) இவள்
பொருட்டே யென்று தேற்றமதாகும்; தேற்றம் - தெளிவு.

89. சித்தியும் புத்தியும் விநாயகருடைய தேவிமார்களின் திருகாமங்கள்.
மனத்த இட்டம். எல்லை - காலம்.

90. அனா - இடை. அறை - முழங்குகின்ற. சிவீழுகம் - அம்பு.
புனா - குற்றம். பனிக்காலத்தில் தாமரை கருகும்; "தாமரை முகங்கள் வாட்டுத்
தண்பனிக் காலம்" (அநடநம்.) தாம் மனா ஒன்று - தாவுகின்ற மனையென்னும்
மிருகம் ஒன்று.

பாங்கி எதிர்மொழி கோத்தல்.

91. செஞ்சா ணன்பர்க் களிப்பார் கலைசைத் தியாகர்மகிழ்
பஞ்சாம் பொன்சொரி தண்டக நாட பணிப்புறத்தைக்
குஞ்சாத் தோடொரு குஞ்சா மஞ்சிக் குருதிபொங்க
மஞ்சா வஞ்செய் புனத்தெங் கனுவிலும் வந்திலதே. (௨௩)

பாங்கி இறைவனை நகுதல்.

92. தேய்ந்ததுண் சிற்றிடை யாய்தென் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
பாய்ந்தசிங் கேறன்னர் மாம்பத் திரமெனும் பத்திரத்தால்
காய்ந்தவ ராகமன் றோர் திண்ண னொய்த கைக்ககத்தான்
மாய்ந்தவ ராகத்தின் மேலாஞ் சதிரின் மறைந்ததுவே. (௨௪)

பாங்கி மதியினில் அவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

93. ஏட்டையை நீக்குங் கலைசைத் தியாகர்வெற் பேந்துதினைக்
காட்டைப் புரக்குங் கருத்தே யிவட்கின்றிக் காவலர்மா
வேட்டைக்கு வேட்ட வருமல்லர் கூட்ட விருப்பமனப்
பூட்டைத் திறந்தினி தாக்காட்டு மாவீவர் பூங்கண்களே. (௨௫)

91. பஞ்சாம் - செருந்திமரம்; "செருந்திபொன் சொரிதருந் திருநெல்
வேலியுறை செல்வர்தாமே" (தேவாரம்.) தண்டகநாடு - தொண்டைநாடு.
பணிப்புறத் தைக்கும் சரத்தோடு - நெங்கும்படி தைத்த அம்பிபாடி. குஞ்சாம் -
யானை. மஞ்ச அரவம்செய்.

92. மாம்பத்திரம் எனும் பத்திரத்தால் - மாவில என்னும் வானால்;
பத்திரம் - இலை, வான். காய்ந்த வராகம் - கோபித்த பன்றி. திண்ணனார் - கண்
ணப்பராயனார். கமம் - அம்பு. சதிரின் - திறமைப்பாட்டால்.

93. ஏட்டை - தளர்ச்சி. வேட்டவரும் - விரும்பியவரும். கூட்டம் -
கூடுதல். பூட்டை - பூட்டினே.

10. பாங்கியிற் கூட்டம்.

தலைவன் உட்கோள் சாற்றல்.

94. செங்கேழித் தழிதழிக் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பிலுமக்
கிக்கேய் கவண்வைத் தெறிவாங்கித் தாமணி பென்பதுவும்
சங்கேந்தி மார்பின் மணிபுக் கொணர்ந்து தாலும்வல்லென்
பங்கே ருகமனை யீரென்னை யாளும் பணிவிடைக்கே. (க)

பாங்கி குலமுறை கிளத்தல்.

95. நரங்கொள் வேணிக் கலைசைத் தியாகர்நன் னாட்டிறைவா
ஆங்கன் வேட்டவர் நற்கந் தாதி யணிவால்லாற்
பீரத் தருமலர் வேண்டு வரோநின் பெரும்பிணையல்
பரம் பரிமயம் றுற்கூட்ட லென்குறப் பைக்கொடிக்கே. (உ)

தலைவன் தலைவிதன்னை உயர்த்தல்.

96. மருப்பொதி சோலைக் கலைசைத் தியாகர் வரைமடயீர்
விருப்பொ டருண கிரிநாத ரன்று விதம்விதமாப்
பொருப்புறை வேலவர் வள்ளிபொ டாடிதும் பூதுரைத்த
திருப்புசூழ் கேட்டறி யீரோ விஃதென்னை செப்பியதே. (ங)

பாங்கி அறியாள்போன்று வினாத்தல்.

97. ஆடிய பாதர் கலைசைத் தியாகர்வெற் பாடருவி
ஒடிய பைஞ்கனைச் செங்கழு நீர்பறித் தொண்குறிஞ்சி
பாடியங் காவிற் பயிலுமின் னார்களோம் பார்த்திபனே
கோடியின் மேலுளர் யாருன தள்ளங் குழைத்தவரே. (ச)

94. கேழ் - கிரம். இதழி - கொன்றை. வய் கவண் - பொருத்திய கவ
ணில். சங்கேந்தி - திருமால். மணி - கெனத்தபரத்தினம். பங்கேருகமாகிய
மனைையுடைவீரென்றான், தலைகளைத் திருமகனாகப் பாவித்த.

95. நாரம் - நீர்; என்றது கண்ணை. ஆரங்கன் வேட்டவர் - சந்தனத்
தைப் பூசவிருப்பியவர். பீரத்தருமலர் - பீர்க்கம்பூ; இது தலைவிக்கு உவமை.
பரம்பரிமம் - பாடிப்பாசாக்கு உரியது.

96. மரு - கணம். இறம்பூத - வியப்பு.

97. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பன்.

இறையோன் இறைவிதன்மை இயம்பல்.

98. மகமேரு வில்லர் கலசத் தியாகர் வளர்கலைசைச்
சுகமே மொழிகிஞ் சுகமே யிதழா சுகம்விழிபன்
ன்கமே மருங்கு னகமே தனதட நன்றிகொன்றார்
அகமே குழன்முண் டகமேபொற் பாதமென் னுருயிர்க்கே. (டு)

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல்.

99. வெள்ளாறு குடுஞ் சிதம்பா வீசர் வியன்கலைசை
வள்ளா லெமது நகராச னீன்ற வாமயிலைத்
தெள்ளார் கலியினிற் றிங்களின் பின்வரு சீரணங்கை
எள்ளா வெளியளென் றெண்ணுதி போலு மிதபத்திலே. (சு)

தலைவன் தலைவி இன்றியமையாமை இயம்பல்.

100. அரக்கவி ராம்பலஞ் செவ்வா யணங்கணி யார்கலைசை
புரக்கவல் லாரொஞ் சிதம்பா வீசர்மெய்ப் போகமென்னும்
சரக்கறை யாயின தையலை நீதமி யெற்களிக்க
இரக்கமுன் பால்வரு மேனிற் கு மாலுயி ரென்றனுக்கே. (ஈ)

பாங்கி நின்துறை நீயே சென்றறையென்றல்.

101. அண்டர்கொண் டாடுக் கலைசைத் தியாக ரருணைவெற்பா
வண்டலர் போதகந் தானேசென் றாடும் வகையதுபோல்
கொண்டலங் கோதைக்கு நீயேசென் றுள்ளக் குறையைபெல்லாம்
கண்டறை மோவெம்ம னோரின்ன கூறல் கடவதன்றே. (அ)

98. சுகம் - கிளி. கிஞ்சுகம் - முன்னுமுருங்கைப்பூ. ஆசுகம் - அம்பு.
பன்னகம் - பாம்பு. நகம் - மலை. நன்றிகொன்றார் அகம் (-மனம்) இருண்டிருக்
கும். முண்டகம் - தாமரை.

99. வெள்ளாறு - கங்கை. நகராசன் - மலைக்குத் தலைவன். ஆர்கலியினில்
- கடலில். அணங்கென்றது திருமகளை. என்னா - இகழ்ந்து.

100. அரக்கு - செந்திரம். சரக்கறை - பொக்கிஷம்; "சரக்கறை
யோவென் றனிரொஞ்சமே" திருநா. தே.

101. வண்டு: எழுவாய். அலர்போது அகம் - மலர்கின்ற மலரினுள்ளே,
அறைமோ - சொல்வாயாக; மோ: முன்னிலையாக.

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

102. தோட்டார்குழுவிற்கென்சோர்வையெல்லாஞ்சொல்லித்தோயுயின்பம்
கூட்டர பெனவுண்ணை யானிரங் தேனெநிர் கூறித்தொண்டை
நாட்டார் கலைசைத் தியாகேசர் பாதத்தை நாடிப்பற்ற்
மாட்டார் நிலைபொழி தாயிது வோவுன் மதிநுட்பமே. (க)

பாங்கி பேதைமை ஊட்டல்.

103. இதைக்குறு வேலிசை னூட்டவென் கோட்டுக் கிருங்கரிபை
வதைக்குந்தன் கோளிர் மறம்போல வஞ்சியும் வன்சமனை
உதைக்குஞ் சாணர் கலைசைத் தியாகரை யுன்னலர்போல்
பதைக்கும் பிறானுக் கந்தெரி யாத பரிசினளே. (க0)

காதலன் தலைவி முதறிவுடைமை மொழிதல்.

104. ஐயைக் கழனிக்கு கலைசைத் தியாக ராணிவரைமேல்
சோலைக் கிடைவந்து சோர்ந்துநின் றெற்குச் சுவைமொழியாம்
பாலைப் பவளவள் எத்து டனித்துப் பசிதணித்த
மலைக் குழலியை நீயறி யாளெனன் மாலுனாயே. (கக)

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுறக் கூறல்.

105. தேனெறப் பானக் கலைசைத் தியாகர் சிவசங்கைரீர்
தானெசென் றுடினன் பின்பாட வோர்துனை தான்கொள்வனோ
மீனெயு நோக்கி யுனக்கன்ன ளாயிடின மெலும்வெற்பா
ஊனே யுயிரொன்ன வொன்றாகி பொன்றாக வுன்களிலே. (கஉ)

102. தோடு - பூவிதழ். கூட்டாய் - கூட்டுவாய். தொண்டைநாட்டில்
ஆந்த.

103. இதை - புதக்கொல்லியில். அனுக்கம் - வருத்தம்.

104. ஐயை - கருப்பு. பவளவன்மேன்றது வாயை. மாலுனா - மயக்கத்
தால்வந்த சொல்.

105. தேன் - வண்டு. ஐடினன் - முத்திய ஒருவன்.

தலைவன் தன்னிலை சாற்றல்.

106. தென்னார் கலைசைத் தியாகேச ருக்குத் திருவசந்த
நன்னுளிற் சீதள வுற்சவஞ் செய்பவர் நல்லன்புபோல்
இந்நா ளைமக்கன்பு வைத்துப் சார்த மெதுசெய்யினும்
என்னு மின்னாகத் தழுவச்செய் யாவிடி னேந்திறையே. (கக)

பாங்கி உலகியல் உரைத்தல்.

107. கட்டா மழையைக் காழுறி னீயுண்மை காட்டிருபத்
தெட்டா கமஞ்சொல் கலைசைத் தியாக ரிமயப்பெண்ணைத்
தொட்டானந் தத்திரு நாணணிந் தாக்கிந்தத் தொல்லுலகில்
பட்டாங்கி லுள்ள படியே வரைந்துகொள் பார்த்திபினே. (கச)

தலைமகன் மறுத்தல்.

108. திருந்தார் புரந்தழம் கிட்டார் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
பெருந்தாகக் கொண்டுமூல் வாளைக் குளந்தொட்டுப் பின்புதாரீர்
அருந்தாக் கெனச்சொன்ன வாதா வாரு மணக்களையாய்
வருந்தாதம் மாதை மணப்புரிந் தாடென்ற வாய்மொழியே. (க)

பாங்கி அஞ்சி அச்சறுத்தல்.

109. பாங்காடும் வேட்டைக் கெமர்வரு வாராவர் பார்க்கின்வெகு
தீங்காய் விளையு நிசிவந்த தியாங்களுஞ் செல்குவமால்
பூங்காவி லேறாக் கலைசைத் தியாகர் பொருப்பிவினி
ஏங்காம லிப்புனம் விட்டைய நீயு மெழுந்தருளே. (கச)

106. தென் - தென்னை, அழகு. வசந்தநன்னுள் - வஸந்தோத்ஸவதினம்.
மின் என்றது தலைவியை.

107. கட்டாமழகு - பேரமழகு. இருபத்தெட்டு ஆகமங்களைச் சொல்லிய.
திருநான் - மாங்கலியம். பட்டாங்கிலுள்ளபடியே - உண்மைநூலிலுள்ளவாறே;
“மாவேத நீதி யொழுக்கப்பட் டாக்கிந்த வையகத்தே” (திருவாவடுதுறைக்
கோவை, 110); “பட்டாங்கி லுள்ள படி” நல்லாதி.

108. குளந்தொட்டு - குளத்தைத் தோண்டி. அருந்த ஆங்கு. ஆடு -
கடுவாயாக.

109. ஆடும் - விளையாட்டாகச்செய்யும், செல்குவம் - செல்வேம்,
மால் - மேகம்.

தலைவன் கையுறை புகழ்தல்.

110. தன்சையிற் கங்கொள் கலைசைக் கலசவு தாரன்வெற்பில்
மின்சையிற் கொண்டு தரிக்கத் தருமொரு வேடன்கண்ட
தென்கயி லாயம் வடகயி லாயத்துஞ் சீர்த்நிகொண்ட
தென்கையிற் பூந்தழைக் கொப்பார் தழையில்கை யெக்கனுமே.

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்.

111. வாளுடர் குழுக் கலைசைத் தியாகர் வளரும்வெற்பா
காணாநின் கைத்தழை மாளுள்பொற் றோல்கும் காணிலெமர்
ஆன தயிர்ப்பரிக் குன்றத்த தன்றிதென் றையுறவு
நானு விதங்கொள்வ ராவிது வாங்குத னன்மையன்றே. (கஅ)

ஆற்ற நெஞ்சினோடு அவன் புலத்தல்.

112. முருகுஞ் சுரும்புஞ் செறிமுழ லான்பத மூன்றாமன்பு
பெருகுநம் பாலென் றிருந்தனோஞ் சேடம் போன்பர்கண்
டுருகும் படிசெய் கலைசைத் தியாகரை யுண்ணல்போல்
கருகும் படிநம்பி னிம்மார் தழைசெய் கருமமென்னே. (கக)

பாங்கி ஆற்றவித்தகற்றல்.

113. தெருள்வான் கலைசைத் தியாகை அன்பிற் செப்பியம்மான்
அருள்வாக் குவனுந்நி பெல்லா யிரங்காத் தாலடைந்த
இருள்வாங்கி பாக்கெழும் போதிக்கு வாவந் திரவலநன்
பொருள்வாங்குதன்மையின்வாங்கிக்கொள்வேனின்மைப்பூந்தழையே.

110. கம் - தலை. கலசவுதாரன் - கலசத்தை அளித்தவர். மின் - தலைவி.
வேடன் - கண்ணப்பரையனார். தென்கயிலாயம் - திருக்காளத்திமலை. தழை
யின் உயர்வு 128-ஆம் செய்யுளிலும் இங்ஙனமே கூறப்படும்.

111. அயிர்ப்பர் - சத்தேசிப்பர். இது இக்குன்றத்தது அன்று என்று.
நானுவிதம் - பவவிதம்.

112. முருகு - வாசனை. பதம் மூன்றாம் - முக்காலத்திலும். பெருகும் -
பெருகுவான். கம்மின் - கம்மைப்போல. கருகும் - தீயினே.

113. அன்பரின் - அன்பரைப்போல. அம்மான் - அத்தத்தலைவியினது.
உத்தி - உடலில். எல் - குரியன். காத்தால் இருளை வாங்கி; கரம் - கிரணம்.

மடலே பொருளென மதித்தல்.

114. அடலேற தேறுங் கலைசைத் தியாக ருட்பணிக்காம்
உடலே றுயிரென்ன வென்னுயிர்க் கோருயி ராவிருந்தார்
கடலேய் விழிதந்த காமக் களிமயக் கத்தைநெஞ்சே
மடலே யயிர்தசஞ் சீவினி யாக்கொண்டு மாற்றுவமே. (உக)

பாங்கிக்கு உலகின்மேல்வைத்து உரைத்தல்.

115. வேய்வார்மென் றோனியர் காதற் கடலிடை வீழ்ந்தமிகச்
சாய்வார் கிழிபிடித் தூர்வார் மடல்பின் நடங்குவடு
பாய்வா ரிமாசல ராசன் குமாரி பனைமுலைகள்
தோய்வார் கலைசைத் தியாகேசர் வெற்பிலஞ் சொற்கினியே. (ஈ)

அதனைத் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

116. காகியின் மேன்மைக் கலைசைத் தியாகர்மெய்க் காட்சியைப்போல்
பூசிவெண் ணீரெருக் கம்பூ வணிர்தென்பு பூண்டுநல்லாய்
பாசியை பார்வடி வார்படங் காட்டிப் பனைமடலாம்
வாசியை நானையுன் னூர்வயி னூர்ந்து வருகுவனே. (உக)

பாங்கி தலைமகளவயவத்தருமை சாற்றல்.

117. மத்தம் புனையுங் கலைசைத் தியாகர் வரைக்காசே
நத்தஞ்சு கந்தாத் தாள்கரும் கூந்த னறையெழுதி
முத்தம் பதிந்த முறுவற்செவ் வாயின் மொழிவரைந்திச்
சித்தம் பாநடுத் தீட்டுவ ரோவந்தத் தேவருமே. (உச)

114. இருந்தார் - இருந்த தலைவியினுடைய, மடல் - பனைமடலாற்செய்த குதிரை, அயிர்த சஞ்சீவினி - மாணத்தைநீக்குவதொரு மூலிகை.

115. காதற்கடல் - காமமாகிய கடல், சாய்வார் : எழுவாய், கிழி - தலைவன் தலைவியரின் உருவமெழுதப்பட்ட படித்தை, குவடு - மலை, இமாசல ராசன் - மலையாசன்.

116. பாசியையார் - தலைவியினது, வாசியை - குதிரையை.

117. மத்தம் - ஊமத்தை, நத்து அஞ்சு கந்தாத்தான் - சங்கு அஞ்சும் கழுத்தை உடையான், நறை - நறுமணத்தை, பதிந்த - பதிந்தாலொத்த, இச் சித்த அம்பரம்போன்ற நடுவை; அம்பரம் - ஆகாயம்; நடு - இடை.

தலைமகன் தன்னைத்தானே புகழ்தல்.

118. நெறித்தமெல் லோநிலல் லீரென்றன் வல்லவ நீர்மைசற்றும்
 குறித்தறி யீர்திரூத் தொட்டிக் கலையிற் குளிர்த்தநிலா
 எறித்தநின் வேணிச் சிதம்பர வீசர்தம் மின்னருளால்
 பொறித்தபொற் பாவையு ளாவியுந் கூடப் புருவிப்பணை. (உரு)

அலர்முலைப் பாங்கி அருளியல் கிளத்தல்.

119. அன்றிலம் பிள்ளையுந் தூக்கணம் புள்ளினத் தஞ்சினையும்
 ஒன்றிய வெண்குரு கிண்முட்டை கூட்டொடு மோங்கும்வெற்பா
 மன்றினின் றுடுந் கலைசைத் தியாகரை வாழ்த்தலுபோற்
 கொன்றிப் பனைமடல் கொள்ளார் குணப்பெருந் குன்றத்தரே.

பாங்கி கொண்டுநிலை கூறல்.

120. எல்லாந் தெரிக்குமென் சொல்லா வினியந்த விர்தினாயின்
 கல்லார்புல்லாரொனினுண்பெண்ணதாய்மண்ணினண்ணிநிற்கும்
 புல்லாரல்ல லாரொனக் கொண்டின் குறைமுடி பூங்கலைசை.
 அல்லார் மிடற்றர் சிதம்பர வீசர்வெற் பாதிபணை. (உஎ)

118. நெறித்த - நெளித்த. வல்லவநீர்மை - ஆற்றவின் இயல்பு. பொறித்த - எழுதிய.

119. தூக்கணம்புன் - தூக்கணங்குருவி. சின்ன - முட்டை, வெண்குருகு - காரை. கூட்டொடும் கொன்று.

120. இத்தினாயின் - திருமகனைப்போன்ற. கல்லாரென்றது தலைவியை புல்லாரெனின் - கூடாராயின். ஆண்பெண்ணதாய் - ஆண்வடிவம் பெண்வடிவமாகி; திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரால் ஆண்பனை பெண்பனை யானதை உட்கொண்டுகூறியது இது. புல்லாரென்றது பனைமரத்தை; “புறக்காழுவே புல்லென மொழிப்” (தோல்.) கல்லார் - கல்வர். கல்லார் புல்லாரானால் புல்லாரை கல்லாராகக்கொள்க என்றது ஒருதயம்.

தலைவி இளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்.

121. கற்றில கண்கள் களவுகண் மென்முலை காண்பதற்குச்
சற்றில வாய்பலி னும்பற் பிறந்தில தண்கலைசை
நற்றியா சேசர்நன் னாட குறுமுளை நாட்டுகொம்பர்
பற்றிடு மோவென்கொல் பேதைக் கிரந்து பகர்கின்றதே. (௨௮)

தலைவன் தலைவி வருத்தியவண்ண முரைத்தல்.

122. களியாளைத் தோலர் கலசத் தியாகர் கழலிறைஞ்சும்
அளியார்க் களிக்குங் கலைசையன் னாய்சிறி யானொருசிறி
அளியாற் சிலையின் வலிகுறைத் தாங்கன் னுனதுயிராம்
இளியார் மொழிவிழி வேலாலென் னுள்ளங் கிழித்தனளே. ()

பாங்கி சேவ்வியருமை சேப்பல்.

123. வாரா னொருவினை யாட்டிணுக் கெங்கும் வளர்த்தகிள்ளை
பாராள் கலைசைத் தியாகர்வெற் பாமதன் பார்த்துருகும்
ஏராள்பொன் னாசலி லேறாளென் னோகினைத் தெங்களையும்
சேரா ளவளுக் கடியெனெவ் வாறு தெரிவிப்பதே. (௩௦)

தலைவன் சேவ்வியேளிமை சேப்பல்.

124. கொப்பிடு மஞ்செவிப் பஞ்சடி யாயருள் கூர்ந்தெனையும்
கைப்பிடித் தாளுங் கலைசைத் தியாகர் கயிலைவெற்பில்
மைப்பிடி. போனடை மா னுக்கு நான்வந்த வாறுசற்றே
செப்பிடிற் சேர்த்துத்தன் செப்பிடு சாந்தமுன் செப்பிடுமே. ()

121. கண்கள் களவுகளைக் கற்றில. முலை இல. ஆம்பலின் ஆம் பல்
பிறந்தில - ஆம்பலைப்போன்ற செவ்வாயில் ஆகும் பற்கள் முளைக்கவில்லை.
குறுமுளை - கொடியின் குறிய முளையானது. கொம்பர் - கொள்கொம்பை.

122. அளியார்க்கு - அன்பை உடையவர்க்கு. சிலை - கல்.

123. வர் - அழகு.

124. கொப்பு - காதிலிடம் ஒருவகை அணி. பஞ்சு - செம்பஞ்சுக்குழம்பு.
செப்பிடி - சொன்னால். தன்செப்பென்றது தலைவியின் கண்களை. தன்
கண்களிலுள்ள சந்தனம் உன் கண்களில் பரிமபடி தழுவிக்கொள்வானென்பது
கருத்து.

பாங்கி என்னை மறைத்தபின் எளிதேன நகுதல்.

125. நன்னறம் போது நெடுநாரு மோர்வயி னண்ணிடினும்
இன்னணி கூரப் பிணைப்பரில் லாம வினைந்தோன்றமோ
பின்னக மோலிக் கலைச்சத் திபாகர் பெரியவெற்பா
நின்னகத் தெண்ணமற் றெண்ணையல் லாம னிறைவுறுமே. (1)

அந்நகை பொருது அவன் புலம்பல்.

126. நெல்லார் மழுவர் கலைச்சத் திபாகர் நெடுக்கிரிமேல்
குழலார் மொழிமட வாடந்த காமக் கொடுக்கனல்கூர்
தழலாயுள் வேசறும் வேலையி னீயெனை யாற்றவின்றித்
தழலா கியநகை நெய்தனைப் பெய்தனை தாழ்குழலே. (௨௩)

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

127. பன்னாறம் கையகத் தெய்தினும் வாய்மைப் பயன்றருமோர்
நன்னால் வழிச்செல்வர் போற்பலர் பாங்கியர் ஞாங்கருற்றும்
என்னா தியச்சொல் வழியெம் பிராட்டி யிசைந்துறுமால்
பொன்னார் கலைச்சத் திபாகர்வெற் பாவுறல் புன்கணையே. (௨௪)

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.

128. அக்கணப் பன்னெம் மாரோ னொருவன்முன் னுதிரித்த
தெக்கண மாகயி லாயத்திற் றோன்றுஞ் சிறப்பதனால்
முக்கண ரெங்கள் கலைச்சத் தியாகரை மோகிப்பர்போல்
இக்கண மேற்பன்டன் னாகின்கை மாந்தழை பேந்திழைக்கே. (1)

125. பிணைப்பார் - தொடுப்பார். ஒன்றுமோ; ஓ - எதிர்மறை. பின்ன
கம் - சடை. மோலி - கிரீடம். நிறைவுறுமே: ஏ, எதிர்மறைப்பொருளிலும்
வீணப்பொருளிலும் வந்தது.

126. நெல்ல - ஒளி. வேசறும் வேலையில் - துன்புறும் சமயத்தில். தழல் -
வெப்பம். நகை செய்தன்னை - நிரிப்பாகியநெய்யை.

127. பன்னால் தம் கையகத்து எய்தினும். செல்வர்போல் - செல்பவ
ரைப்போல். ஞாங்கர் - பக்கத்தில். ஊதியம் - இலாபம். புன்கண்ணை -
தன்பத்தை. உறல் - அடையாதே.

128. அக் கண்ணப்பராகிய எம்மாயில் அவதரித்தவர். தெக்கணமாகிய
லாயத்தில் - சோளத்திமலையில். தழை, காளத்தியில் உண்டான பெருமைபற்றி
ஏற்றுக்கொள்ளுவேன்.

. கீழவோன் ஆற்றல்.

129. மந்திர ரூபர் கலைசைத் தியாகர் வளரருள்போல்
தந்திர மோங்கிய பாங்கிதன் வாண்முகத் தன்மதிபார்த்
தந்திரன் வாழ்வார் துரும்பாக வெண்ணியின் மென்னிதயம்
சந்திர னைக்கண் வெந்த சகோரர் தனையொத்ததே. (௩௯)

இறைவன்முனக்குக் குறைநோர் பாங்கி இறைவிக்கு
அவன்குறையுணர்த்தல்.

130. கல்லாக் கண்ணி கலசத் தியாகர் கலைசைவெற்பில்
வல்லா ரொருவர் வருவர்வந் தாலொன்றும் வாய்திறந்து
சொல்லாரென் கண்ணெதிர் நிற்பார்ப் பாற்புனச் சூழல்விட்டுச்
செல்லார் தழைகளெல் லாந்தரு வாரென் செயத்தக்கதே. (4)

இறைவி அறியாள்போன்று குறியாள் கூறல்.

131. நாகந் திசைகொள் கலைசைத் தியாகரென் னாதர்நந்தி
நாகந் தனின்முனி வோர்வாழ் குகைக்கு நயந்துமத
நாகங்கை யான்மயிற் றேகை பலகிட்டு நன்னுதலாய்
நாகந் தருசெம் மணியினக் கேற்றிடு நாடொறுமே. (௩௮)

129. கண்டு உவந்த.

130. கல்லாரம் - கருங்குவளை; கண்ணி : விளி. திருச்சிற்றம்பலக்
கோவையார், 82-ஆம் செய்யுளின் பொருளை இப்பாடல் ஒருவாறு ஒத்துள்ளது.

131. நாகம் திசைகொள் - ஆடையாதத்திசையைக்கொண்ட; நாகம் -
ஆடை. தியாகர் என்னும் நாதர். நந்திநாகம் - நந்திமலை; நாகம் - மலை. மதநாகம் -
யானை; எழுவாய். நாகம் தரு - பாம்புதந்த. “கின்னா முராலுமணங்குடைச் சரால்,
மஞ்ஞையாலு மரம்பயி லிறும்பிற், கலைபாய்ந் துகிர்த்த மலர்வீழ் புறவின், மந்தி
சீக்குமாதஞ்சு முன்றிற், செந்திப் பேணிய முனிவர் வெண்கோட்டுக், கனிதரு
விறகின் வேட்டும், ஒளிறிலன் கருவிய மலைகிழ வோனே” (பெரும்பாண்.
494 - 500) என்ற அரிய பகுதி இங்கே சினைவிற்கு வருகின்றது.

பாங்கி இறையோற்கண்டமை பகர்தல்.

132. மைந்தாணை யூருங் கலைசைத் தியாகர் வரையினிற்கூர்
அந்தாணை யொண்கண்ணி யுன்மேல் விருப்பின னுதிமதம்
சிந்தாணை யொன்றிற்கு வந்ததுண் டோவெனத் தேடியன்று
வந்தாணை யின்றுகண் டேன்புனத் தூடென் மறைப்பதுவே. (1)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

133. மன்றூட வல்ல கலைசைத் தியாகர் வரைமங்கைதீங்
கொன்றூத தொண்டைகண் ணுட்டிற் றழைக்கக்கொண் டெக்கொதுங்கி
நின்றார் தமைநம் புனத்தய லேகண்டு நீமதித்தல்
நன்ற விருந்த துனக்குமுன் சொற்கு நடுவின்மையே. (ச0)

பாங்கி என்னை மறைப்பது என்னெனத்தழால்.

134. அளிக்குங்கண் னாளர் கலைசைத் தியாகருக் கன்பரைப்போல்
தெளிக்குமென் சொன்னயம் பார்த்தமுன் கண்ணருட் சேவென்னம்
குளிக்குந் தவமுடை யேன்றனக் குண்மைக் குறிப்புணர்த்தா
தொளிக்குங் கருத்தென்னை யென்னுயி ராகிய வொண்ணுதலே.

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்.

135. மலையத் தருவன யாரென்ன கூறின மாதர்நல்லாய்
மலையத் தருவன வல்லநம் மன்பர்க்கு வாய்த்தனவ
மலையத்தர் நித்தர் கலைசைத் தியாகர் மகிழ்ந்ததமிழ்
மலையத் தரும்பிட்டுத் தொட்டிந்த வார மருத்தழைப. (சஉ)

132. மைந்து ஆணை - வலியையுடைய இடபத்தை. அம் - அழகிய. தாணை - ஆயுதம். மதம் சித்தகின்ற ஆணை.

133. உங்கு ஒதுங்கி. நடுவின்மை - இடைபில்லாமை, கடுகில இல்லாமை. நடுவின்மை உள்ளதென ஒருசொல் வருவிக்க.

134. தெளிக்கும் - தெளிவுறச்செய்யும்.

135. மலையத்தருவன - அணித்தகொள்ளத்தக்கவை. மலையத்தருவன அல்ல - மாறுபடத்தக்கவை அல்ல. வாய்த்தன. அமலை அத்தர். தமிழ்மலையத்தமிழையுடைய பொதியின்மலையின்னை உள்ளன. ஆம் மரு தழை - மணம் பொருத்திய சத்தனத்தழை. தொட்டிமலையத்தருவன.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

136. ஈடிக்குந் தயாளர் கலைசைத் தியாகர்பொன் னாகத்தந்தார்
முடிக்குமைம் பாவி யிறுற்றிள் கீண்டு முருகையுரல்
அடிக்குஞ் சாம்பிடிக் கூட்டுதல் பார்த்தன் நகரூயிர்
குடிக்குமஞ் சேயனை யானெனைப் பார்த்துக் குழைந்திடமே. (1)

மறுத்திற் கருமை மாட்டல்.

137. தீயாடு செங்கைத் தலத்தார் கலைசைத் தியாகர்வெற்பர்
ஒயாமற் றந்த தழைக்கோ ராளில்லை யூங்கவார்க்கென்
வாயாச் சொன்னபொய்க் குந்தொகை யின்றிந்த மட்டுமினிப்
பேயாடல் பார்க்கினும் பாரே னவரிடர் பெண்ணமுதே. (சச)

தலைவன்துறிப்புவேறுக நெறிப்படக்கூறல்.

138. செப்பனை வோர்களுங் காணக் கலைசைத் தியாகவெங்கள்
அப்பனை வேண்டி யருக்கென்பு நீறணிந் தண்ணலவன்
ஒப்பனை வல்லி யுதியன் பகைவர் துதித்திடவே
இப்பனைகொள்ளுங்கொலோவென்னவோபின் னுமென்னுமேனவதே.

136. பொன்னாகத்து - மேருமலையில், கீம்பாலி - கூந்தலை உடையாய்.
இறால் - தேன்அடை. முருகை - தேனை. உரல் அடிக்குஞ்சாம். சேய்
அனையான்; சேய் - முருகக்கடவுள். எனெப்பார்த்துக்குழைந்திடமே : இக்
கருத்து, "புணர்துணையோ டாமெ் பொறியலவ னோக்கி, இணர்ததை பூங்கான
லென்னையு நோக்கி, உணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்"
(சிலப், காணல்.) என்னும் செய்யுளின்பொருளைத் தழுவிவந்தது.

137. தொகை இன்று. "நந்தா வொளியர் திருவெங்கை காட்டி னமக்
களிப்பச், சந்தா டவியு ளிற்றைவர்கொய் யாப்பைந் தழையுமில்லை, முந்தா வவர்க்
கெதிர் நானுரை யாப்பொய்ம் மொழியுமில்லை, வந்தா லினியெனக் கில்லை
பொன் னேயொரு வார்த்தையுமே" (திரு வேங்கைக்கோவை, 127) என்னும்
செய்யுளைத் தழுவிவந்தது இது.

138. செப்பு அனையோர்களும். அருக்கு - ஏருக்கம்பூவையும். என்னை
யும் நீற்றையும். ஒப்பனைவல்லி - அலங்காரத்தையுடைய கொடிபோல்வாய்.
உதியன் பகை - சோனாடைய விசேஷம். இப்பனைகொள்ளுங்கொலோ - இத்
தப்பனைமடல்களைக் குதிரையாகக் கொள்வானோ.

தோழி தலைவியை முனிதல்.

139. கைப்பாகும் போலர் வாராது காத்துன் கருத்தின்வழி
தப்பாம னிற்பவர்க் கெம்பெரு மாட்டி. தபாநிறைத்து
முப்பாழு நீக்குங் கலைசைத் தியாகரை முன்னல்போல்
இப்பாவி சொன்னசொற் றிக்கும் பொறுத்தோழி யென்றனையே.

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

140. சுற்றம் பரிசனத் தன்புடை நீதுள வோன்மறைபைப்
பெற்றம் பரிசொள் கலைசைத் தியாகர் பிறங்கலன்பர்
அற்றம் பரிவோடு சொற்றாய் சொனதறி யாமைபென்றென்
குற்றம் பரிகரி யென்றா பெல்லாமென் குறையென்பதே. (சௌ)

தலைவி கையுறையேற்றல்.

141. ஊரு வாத்தழை கொண்டனி யாவிடி. னூடிமடல்
ஊருவர் மன்னர் தழையுடுத் தாலல ரோதியிந்த
ஊருவர்ப் பாமென் கலைசைத் தியாகர்வில் லோதிரல்லாய்
ஊருவர் நீரல் தீங்கரும் பாங்கை யுறையுமக்கே. (சஅ)

இறைவி கையுறை ஏற்றமை பாக்கி இறைவற் குணர்த்தல்.

142. அலைமேல் வருமங்கை பான்போ யளித்தலு மங்கைக்கொண்டு
தலைமேற் கொண்டேபின் கலைசைத் தியாகர் தமனிபமா
மலைமேற்செங்கோடலுங்கொண்டலுங் கண்டென வண்டழைபை
முலைமே லணைத்துக்கொண் டாடிய மோக மொழிவரிதே. (சக)

139. கைப்பு ஆகும் போர் அவர் - வெறுப்பு உண்டாதற்குக் காரணமான பெரிய பழிமொழி.

140. சுற்றம் - உறவினர். பரிசனம் - ஏவல் செய்வோர். தனவோனைப் பெற்றமாகவும் மறைபைப் பரியாகவும் கொண்ட; பெற்றம் - இடம். அற்றம் - சோர்வு.

141. ஊரு வா - துறையில் பொருத்தம்படி. தழை - தழையாலாகிய உடைபை. மடல் - பனைமடல்மாவை. ஊர் உவர்ப்பு ஆம் - ஊராகுடைய வெறுப்பு உண்டாகும். வில் ஒதி - வில்லாகிய மேருமலை. அலர் ஊர் உவர் நீர் - பழிமொழி பாக்கின்ற உவர்ப்பு நீராகும். கையுறை நமக்குக் கரும்பாம். கையுறையைக் கொண்டேனென்பது கருத்து.

142. செங் கோடல் - செங் காந்தள்; இது கைக்கு உவமை. மேசம் தழைக்கு உவமை.

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடங் கூறல்.

143. கருப்பாலை பார்க்குங் கலைசைத் தியாகர் கயிலைவெற்பா
நிருப்பாற் கடலிடை மால்கண் வளருஞ் சிறப்பதுபோல்
உருப்பாய் பளிக்கறை மேனிலக் கற்கனை யொன்றுளதால்
விருப்பார யாங்கள் பகல்வினை யாடும் வியலிடமே. (௫௦)

பாங்கி குறியிடத்திறைவியைக்கொண்டு சேறல்.

144. காவியப் பாக்கொள் கலைசைத் தியாகர் கனகமன்றுள்
ஒவியப் பாவைவொப் பாய்கனை மூழ்கி யுழுகிடந்த
ஆவியப் பானல்கொய் தம்மார் தளிப்பறித் தங்ஙனமோர்
மாவியப் பார்தரு செம்மலை நோக்குவம் வாவிராந்தே. (௫௧)

பாங்கி தலைவியைக்குறியிடத்துய்த்து நீக்கல்.

145. திகிரியின் ரோட்குடைந் தேயுகு முத்தமுன் சேறிக்கே
திகிரியம் பாறை யுறுத்துயிந் கேசிற்க சென்று முன்னான்
திகிரியந் தோல்கு லாய்தென் கலைசைத் தியாகர்நந்தித்
திகிரியஞ் சாரல் வழிசீத் தொதுக்கித் திரும்புவனே. (௫௨)

இறைவி இறையோனிடத் தெதிர்ப்பதேல்.

146. நந்தாத செல்வக் கலைசைத் தியாகரை நாடிமுன்னான்
சந்தா குலமறப் பூசித்த புண்ணியந் தேம்பொழில்வாய்க்
கந்தாவ தின்றி வறியேன் றவித்திடு காலத்தென்வாய்
ஐந்தாலுங் கொள்ளவொர் தெள்ளமிர் தப்பிழும் பாய்கின்றதே.)

143. வியல் இடம்- பார்த இடம்.

144. காவியப்பா - காவியங்களிலுள்ள செய்யுட்களை. உழை - பக்கத்
தில். ஆவி - குணம். பானல் - நீலோற்பலம். செம்மலை - சிவந்தமலை, தலை
வனை.

145. திகிரி - மூங்கில். திகிரியம் பாறை - வட்டமாகியபாறை. திகிரி
அம் தேர்; திகிரி - உருளை. நந்தித்திகிரி - நந்திமலை. வழி சீத்து - வழியைத்
தீத்து.

146. கந்தாவதின்றி - பற்றுக்கோடில்லாமல். வாய் ஐந்து - பொறிகள்
ஐந்து; "பொறிவாய் ஐந்து", "கண்டுகேட்டுண்டியிர் துற்றறியு மைம்புலனும்,
ஒண்டொடி கண்ணே யுள்" (குறள்.) புண்ணியம் அயிர்த்தப்பிழம்பாய் நின்றது.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

147. மாலா தரிக்கும் கலைசைத் தியாகர் வரத்தின்வரும்
பாலா றுடனொரு தேனாறு வந்தொன்று பட்டிடினும்
வேலா வலயத்தின் மேலாம் விருப்புடை யெற்களித்த
ஆலால மன்னகண் னொரிதழ்த் தேனையொப் பாவதின்மே. (௫௪)

புகழ்தல்.

148. தண்டக நாடர் கலைசைத் தியாகர் சாரசனமாக்
கொண்டபொன் மேருவிற் றாகை சூழ்ந்தெனக் கூர்ந்திலகும்
வண்டா ளத்தொடை சேர்முலை யிருங்கள் வாயினிற்சொற்
கண்டதன் பிண்ணல்ல வோகண்டு நாளுங் கணாகின்றதே. (௫௫)

தலைமகன் தலைமகளை ஆயத்துவிடுத்தல்.

149. அரணங்கள் சூழ்தென் கலைசைத் தியாகர்தம் மன்பருங்கே
சாணபத் மக்களைத் தந்தாளு மீசர் தடங்கிமிமெல்
பிரணவ மந்திரக் கட்டுமுன் னுநிற்கும் பேறதுபோல்
திரணவ ரத்னமன் னாயுன தாயஞ் சிவனுகவே. (௫௬)

பாங்கி தலைவியைச்சார்ந்து கையுறைகாட்டல்.

150. தோகாயுன் மூற்றகு நோற்ற வாரந் துடைத்தகற்றிப்
பாகாடசொல்லிசின்மெய்க்குமங்கைக்குமெம்பார்வைக்குநேர்
ஆகாவ சோகரிந் தம்புய நீலக்கொய் தியான்கொணர்ந்தேன்
நீகாண் கலைசைத் தியாகேசர் நீண்முது குன்றினின்றே. (௫௭)

147. மால் ஆதரிக்கும் - திருமால் அன்பு செய்யும். வேலாவலயத்தின் - கலைக்காட்டிலும். அளித்த தேனை.

148. தண்டகநாடு என்பது தொண்டை நாட்டின் பெயர்களில் ஒன்று. சாரசனம் - வில். கண்டு - கற்கண்டு. கணாகின்றதென்பதற்கு வருந்து கின்றதென்பது குறிப்புப்பொருள்.

149. பிரணவம்: எழுவாய், திரன் கவரத்னம். ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். சிவனுக் - பொருத்தவாயாக.

150. ஆரம் - முத்தக்களை. "வழிசெத்தொதுக்கித் திரும்புவனே" (145) என்று முன்னர்க்கூறியதற்கேற்ப, "ஆர்த்தடைத்தகற்றி" என்றான். மெய்க்கு நோகா அசோகை அரித்தம் அம் கைக்கு நோகா அம்புயத்தையும் பார்வைக்கு நோகா நீலத்தையும் கொய்தும் கொணர்ந்தேன் என பிரனிதையாகக்கொள்க.

பாங்கி தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்.

151. பாலாம் பகத்தர் கலைசைத் தியாகர் பணிவரைமேல்
பாலார் மொழிபல் பரிமளப் போது பறித்துணதாம்
பாலாச் சூட்டுபு சித்திரித் தேனினிப் பண்புடனிப்
பாலாசி னீங்கிச்செல் வாம்நம தாயம் பயிசிடமே. (௫௮)

பாங்கி தலைவியை நீங்கித் தலைவற்கு ஓம்படைசாற்றல்.

152. இத்திரு வின்பொருட் டேதே துழைத்தன னெங்கள்வெற்பா
அத்திறன் பாவு மறிவா யுபகரித் தாருயிர்க்கு
மத்தினின் தேற்றங் கலைசைத் தியாகர் மகிழ்முருட்
சத்தியைப் போனடு நின்றளித் தேனையுந் தாங்குகவே. (௫௯)

பாங்கி தலைமகனை உலகியன் மேம்பட விருந்து விலக்கல்.

153. வள்ளித்தண் கந்த மதுவும் வலைப்பட்ட மான்றசையும்
தெள்ளித் திரட்டிய செந்தினை மாவையுந் தித்திக்கநீர்
அள்ளிப் புசித்தெம் பழங்குடிற் றங்கி யனைந்தவிராத்
தள்ளிப்பிங் னேருங் கலைசைத் தியாகர் தனிகைக்கே. (௬௦)

விருந்திறை விரும்பல்

154. நனைப்போ தணியு நறுங்குழ வீர்தம்மை நாடிநெஞ்சில்
நினைப்போர்க் கருளுங் கலைசைத் தியாகர் நெடுங்கிரிமேல்
தினைப்போ னகமு மறியு னுணவுந் தெளிந்தளித்தால்
வினைப்போக மன்றந்த மெய்ப்போக மாக்கும் விருந்தினர்க்கே. (1)

151. பால அம்பகத்தர் - நெற்றிக்கண்ணை உடையவர். பாலார்மொழி - பாலைப்போன்ற சொற்களை உடையாய். உனது பிம்பால் ஆர். சித்திரித்தேன் - அலங்கரித்தேன். இப்பால் ஆசின் நீங்கி - இவ்விடத்தை வினாவில் விட்டுக்கி.

152. உழைத்தனன் - வருந்தி முயன்றேன். மத்தி - நடு. ஏற்றம் - முத்தியின்பத்தைப்பெறுவிக்கும்; “முத்தியென் னப்பறி மங்கையைச் சேர முயல்பவரும், சத்தியென்னப்பறி மீசனருளணிற் சார்தலுண்டோ, சத்திபெற் றாந்தொழும் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற், சித்திர தீபத் துயிர்ப்பாங்கி யாற்சகஞ் சேருதமே” (திருவாவடு துறைக் கோவை, 80.) என்ற செய்யுளி லும் பாங்கிக்கு அருட் சத்தியை உவமை கூறியிருக்கின்றனர்.

153. வள்ளித்தண் கந்தம் - வள்ளிக்கிழங்கு.

154. நனைப்போது - தேனையுடைய மலர்; மொட்டா மலருமாம். தினைப் போனகம் - தினையாற் செய்த உணவு. மெய்ப்போகம் - முத்தியின்பம்.

கக. பகற்குறி.

கிறவோன்பிரிந்துழிக் கிறத்தி மாலையம்பொழுது கண்டிரங்கல்.

155. வெள்ளாவண் டீர்செய்க் கலைசைத் தியாகரை மேவலர்போல்
வள்ளையை மோதுங்கண் னுபன்பர் செய்மையர் வாரியிலேழ்
கிள்ளாயர் தேரினன் வீழ்ந்தொளித் தான்மதி கிண்டெனக்கே
கொள்ளாவெம் மாலை பெழுப்பயிம் மாலை குறுகியதே. (க)

பாக்கி புலம்பல்.

156. சடைநெடு மோலிக் கலைசைத் தியாகர் சயிலத்தென்கை
உடையவள் சோரலிம் மாலையம் போதிக் குறவருயித்
திடையற வின்றிர் வித்தேர் வினார்திழுத் தேருதலால்
கடையி லரிசி வடவையின் வேவக் கடவதுவே. (உ)

தலைவன் நீடத் தலைவி வருந்தல்.

157. தென்மாலை யுண்ணும் பணியார் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
பன்மாலை கொண்டுநற் பண்ணியின் னுர்வந்தெம் பாறுறுமுன்
என்மாலை வேலொடும் வந்தில டென்னல மேபந்துண்டுநென்
னன்மாலை தேர்க்கொரு காலோ னுடன்சென்ற நல்லவரோ. (ங)

155. வண்டு - சங்கு. செய் - வயல். வள்ளை - வள்ளைக்கொடிபோன்ற
காது. ஏழ்கிள்ளை - ஏழுகுதிலாகன். மதி - புத்தியை. மாலை எழுப்ப -
மயக்கத்தை உண்டாக்க.

156. என்னை உடையவனென்றது தலைவியை. கடையில் அரிசி -
கடையெழுத்து இல்லாத அரிசி; அரி - குதிலாக. கடையிலுள்ள அரிசி வட-
வைக்கனலில் வேவக் கடவதென்று இதில்தோற்றுவது ஒருகயம்.

157. தென்மாலை - தென்றற்காற்றை. பன்மாலை - பலவரிசை. பண்ணை
யின்னார் - கிளையாட்டு மகளிர். என் - என்ன காரணம். நென்னல் மாலை.
தேர்க்கு ஒருகாலோன் - குரியன்; கால் - சக்கரம். தலைவன் மாலைக்காலத்தில்
குரியன் அஸ்தமிக்கும்போது பிரிந்தானென்பது கருத்து.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

158. திருவாளர் வாழும் கலைசைத் தியாகர்நற் றேசத்தையை
மருவார் குழலி பிரண்டா முருபின் மதித்திடனீ
அருவான கோவெங்கும் போய்வரு மாறில்லை யம்புலிமேல்
உருவான கோவெங்கும் போய்வரு மாலொவ் வொருதொழிற்கே.

தலைவி முன்னிலைப்புறமொழி மொழிதல்.

159. பொன்னென் றிலாத வறியரைப் போலுறும் புன்மையல்லால்
மன்னென்று மாறு மறக்கிலென் னூல்ல மார்க்கமதா
முன்னென்று கூறிக் கலைசைத் தியாகரை முன்னலர்போல்
பின்னென் றுரைத்திமிந் தன்மையர்க் கேதென்று பேசுவதே. ()

தலைவி பாங்கியோடு புலம்பல்.

160. தோயும் பொழுது முலைத்தடந் தோய்தலில் லாவிடத்தும்
ஏயும் குளிர்வளி நீருஞ்செந் தீயு மெனச்சுகமும்
காயும் பரிவையும் காட்டுவர் செம்பொற் கனங்குழைபாய்
ஆயுந் கலைகொள் கலைசைத் தியாக ரசலத்தோ. (சு)

158. திருவாளர் - செல்வர். தேசத்த ஐயை; ஐயை - தலைவனை,
இரண்டாமுருபு: ஐ. அருவான கோ - அருபமான ஆகாசம், உருவான கோ வென்
றது கண்ணுக்குப்புலப்படும் தலைவனுருவத்தை.

159. மன் னுன்றும் ஆறு மறக்கில் என் ஆம் - தலைவன் நம்மைப் பொருந்
தும் வழியையமறந்தால் என்ன ஆகுமோ. "அப்பற்ற செய்பிற் பசங்கு மென
நெஞ் சயர்வதொன்றே, ஒப்பற்ற மன்ன ரொருவிலென் னமுயர் வான்று
றைசை, எப்பற்று மற்றவர் காண்மாசி லாமணி யீசர்வெற்பிற், செப்பற்ற முற்
றவர் போலுரைப்பாருன்னத் தேர்விலேம" (திருவாவடு துறைக்கோவை, 165)
என்னும் செய்யுளிலும் இத்தகைய கருத்தே அமைந்துள்ளது.

160. சுசத்தையும் பரிவையும்; பரிவு - துன்பம். தோயும்பொழுது பனி
நீரெனச் சுசத்தையும், தோய்தலில்லாவிடத்துத் தீயெனப் பரிவையும் காட்டுவ
ரென கிரணிறையாகக் கொள்க.

தலைவியைப் பாங்கி அச்சுறுத்தல்.

161. ஏறும் புகழ்வண் கலைசைத் திபாகர்வெற் பேந்தலின்பால்
ஏறு மனத்தொ டினைதலென் னீபுள் ளினன்களின்வாய்
ஏறுந் தினைக்குரல் கண்டாலிக் காவ லினிப்புதிதாய்
ஏறு நமக்குப் புனங்காவன் மாறுமில் லேறுவமே. (௭)

நீங்கற்கருமை தலைவி நீனைந்திரங்கல்.

162. திருமங்கை பாகர் கலைசைத் திபாகர் சிலம்பின்மலர்
ஒருமங்கை கேள்வன் மருமங்கைக் கொண்ட வுபாயமுநூல்
வருமங்கைகொண்கன்செந்நாவுறைவஞ்சமும்வாய்ப்பக்கண்டேன்
கருமங்கை கூடச்சென் றூர்களளங் கண்டல்லல் கண்டபின்னே .

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்.

163. கருநட்ட கண்டர் கலைசைத் திபாகர் கடையுகநாள்
திருநட்ட மாடுபொற் பாதங்கொள் வேதச் சிலம்பொலிபோல்
செருநட்ட வேண்மன்னர் தேர்மணி யோசை செலிப்புலனால்
மருநட்ட பூக்குழல் கேட்டரு ஞன்கண் மறைநிற்கவே. (௯)

தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்.

164. ஆண்டகை யானைக் கலைசைத் திபாக ருளினல்லாய்
நண்ணுகை யாற்றழை செய்பார்க்கம் மன்ன ளினிக்கலைமான்
மீண்டுகை யானூந் தினைக்கு நமக்கும் விடைதந்துநீத்
தீண்டுகை யார்பின் கொடிகட்டி வாழ்வரித் தேம்புனத்தே. (௧0)

161. தினைக்குரல் - தினைக்கதிரை.

162. மலரொரு மங்கை கேள்வனது மருமம் கைக்கொண்ட உபாயமும்,
நூல்வருமங்கை கொண்கனது நா உறை வஞ்சமுமென உரைக்க. மங்கைபாக
ரென்பது பிரான்மையில் வருந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் திருநாமம். “கண்
உர்ப் பிரிந்தார்தனித்த வருத்தமின்னூர், தலைமேற் கொழுந் செழுதங் காவலினர்
நானறிந்தே, கலைமே யவனவன் வாய்த்தால் விடானெந்தக் காலமுமே” (திருவா
வளேதுறைக்கோவை, 168) என்னும் செய்யுளைப் பார்க்க.

163. கருநட்ட கண்டர்: “கருநட்ட கண்டனை” (தே.) உன்கண் மறை
நிற்கத் தேர்மணியோசையைக் கேட்டருளென்க.

164. நீத் திண்டு கையார் - வேண்டுகாரம்; “கையார் தடவன் மயிலன்
ஆப் தித்திண்டு கையார் பிரிவித்தல் என்” திணைமலை நூற்றாற்பது, 5

தோழி முன்னிலைப்புறமோழி மோழிந்து இற்செறிப்புணர்த்தல்.

165. இளங்காளை யூருங் கலைசைத் தியாகர்வெற் பேறுகிகா
வளங்காள் சுகங்காண் மறக்கப் பெற்றோம்மை மன்மதன்கா
களங்காள மைஉன்ன சொற்குமு லானைக் கலந்தவிறல்
விளங்காளி மொய்ப்புடை வேலா னயர்ந்து விடுக்கினுமே. (கக)

பாங்கி தலைமகன் முன்னின்று இற்செறிப்புணர்த்தல்.

166. பனைபை யிடங்கொள் கலைசைத் தியாகர் பாமரென்றி
வினையைபெல் லாமரிந் தாங்குநற் போது விளக்கணிகள்
தினையைபெல் லாமரிந் தாரொம் யாங்கள்செவ் வேலண்ணலே
மனையையின் நேருவம் வண்புனங் காவற் றொழிலொழிந்தே. ()

பாங்கி தலைவன்முன்னின்று இற்செறிப்புணர்த்தி
ஓம்படை சாற்றல்.

167. இரும்புவி போற்றுவ் கலசத் தியாக ரொழிற்கலைசைப்
பெரும்புகழ் நாட பசுப்பயிர் தானிவள் பேசினொன்
விரும்புமொர் வேலி யருண்மாரி யென்று மிகப்பொழியும்
கரும்புய னீயத னாற்பாது காக்குங் கடனுனக்கே. (கக)

தலைமகன் தஞ்சம்பெறுது நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

168. தனிபா னுகக்குங் கலைசைத் தியாகர் தடத்தினெஞ்சே
தொனியார் சருந்தங்க ளோட்டிச்செவ் வேனலஞ் சூழல்வைகிக்
கனியா ரிதழ்மதுத் தந்திது காறுங் கலந்திருந்த
இனியார் பிரியி னினியாரைக் காண்பம்வந் திப்புனத்தே. (கச)

165. இளங்காளை என்றார், ஏகாதசருத்திரார்க்கும் ஈசானனுக்கும் வாகன
மாயுள்ளவை முதிய காளைகளாதலின்; தகீக. 461, 580, 789—ஆம் தாழிசை
யுரைகளைப்பார்க்க. சிவாவனம் - மயில். சுகங்காள் - கிளிகளே. மதன்காசனம் -
சூயில்; அது சொல்லுக்கு உவமை, கானம் மை - கரிய மேகம்; அது குழலுக்கு
உவமை; நிரனிறை.

166. பனையை இறைவன் இடமாகக் கொண்டதலங்கள், திருப்பிணையர்,
திருப்பனங்காடு, திருப்பனத்தான் முதலியவை. கணிகள் போது விள்ள -
வேத்தை மரங்கள் மலர்; சோதிடர்கள் காலத்தைச் சொல்லவென்பது மற்றொரு
பொருள். ஏருவம் - அடைவோம்.

168. தடம் - மலை. சருந்தம் - பறவைகள். இனிமேல் யாரைக்கான்
போம்.

கஉ. பகற்குறியிடையீடு.

இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்.

169. சங்கதிர் வாசிக் கலைசைத் தியாகர் தழற்கண்வந்த
அங்கதிர் காமத்தன் கைவேற்கண் னாள்கண் னாடிக்கடிகூர்
வெங்கதிர் வேல வநுமாயும் வீயும் விழுந்ததினைச்
செங்கதிர் சொள்ளு மெமர்சேர் துழுவர் செழும்புனமே. (க)

இறைவியைப் பாங்கி குறிவரல்விலக்கல்.

170. செருமா மதக்களி றுர்க்குங் கலைசைத் தியாகர் வெற்பில்
ஒருமா மடந்தையின் ரெதோ வறிகில னொப்பிலன்னை
பொருமா விழிசிலவர் துள்ளங் கொதித்துப் புகையுயிர்த்தாள்
மருமா தனிப்பந்த ராடமுன் போலிக்கு வாரங்கவே. (உ)

இறைமகள் ஆடிடம் நோக்கி அழிதல்.

171. எடுத்தகிற் றில்லங் கலைசைத் தியாக ரிசதக்குன்
அடுத்தவொண் சாஅலு மாணிக்கத் தண்கனை யும்புனமும்
கொடுத்திடு மாணந்தத் தேன்வழி யாறுங் குலாவியுலாய்
அடுத்துப் பழகிப் பிரிபவர் போலில்லை யன்னியரே. (ங)

பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக்கொண்டு அகறல்.

172. பெண்பா லுகந்த கலைசைத் தியாகர் பிறங்கலுள்ளார்
எண்பால வெம்பைய ராணைகொண் டேருது மித்தலைசேர்
தண்பா லயில்கொண் டொருவர்வந் தாற்றள ராதவண்ணம்
பண்பாற் பசங்கிள்ளை காளெங்க னீர்மை பகர்மின்களே. (ச)

169. கதிர்காமத்தன் - கதிர்காமமென்னும் தலத்தையுடைய முருகக் கடவுள். கண்ணன்கண் ஆயும் அடிக்கடி வரும்; கண் - இடம்; ஆய் - தாய். கதிர்காமத்தன் கைவேற்கண்ணாளன்றது புசுருவமை. வீயும் - பறவைகளும்.

170. மடந்தை: வீனி.

171. இசதக்குன்று - வென்னிமலையாகிய கைலை. ஆனந்தத்தைக் கொடுத்திடு தேன் வழி ஆறாம்.

172. எம் கியர் - தமையன்மார்களுடைய. இ தலைசேர் தண் = இதன் - பாண்.

பின்னாள் நெடுந்தகை குறிவயின் நீசேன்றிரங்கல்.

173. காவியைச் சூழ்ந்த களிமயில் காளென்ன காரணமால்
வயினைக் கொண்ட கலைசைத் தியாக நனைமலர்த்தாள்
பூவினைக் கொய்தமெய் பன்பொடு பூசிக்கும் புண்ணியர்தம்
தீவினை யற்றது போலற்ற வரவித் தினைப்புனமே. (ந)

தலைமகன் வறுங்களம் நாடி மறுகல்.

174. நறுங்களம் போருக மிப்பா னாக நயந்துநல்லம்
பெறுங்கள் நாதன் கலைசைத் தியாகப் பிரானருள்போல்
உறுங்களர் தீர்த்தெம்மை யுய்வித்த மாவின் றொளித்துநிற்க
வறுங்களன் கண்டகண் காளெங்க னுமினி வாழ்குவதே. (சு)

தலைமகன் தலைமகள் வாழும் ஊர்நோக்கி மதிமயங்கல்.

175. நதிபொதி வேணிக் கலைசைத் தியாகர்நன் னுடையான்
பதியிது நோக்கியென் னாருயிர் சோர்தல் பசும்பொழில்வாய்
அதிமது ரக்கனி யுண்பானை ரோழை யணுகற்கஞ்சி
மதிமயங் காநின்று வாயூறி யேங்கும் வகையொக்குமே. (ஈ)

கஉ. இரவுக்குறி.

இறையோன் இருட்குறி வேண்டல்.

176. கராதிபர் போற்றங் கலைசைத் தியாகர்த் தொழாவுயிரை
விராவிய வல்லிருள் போற்கொண்டன் முட மிடைந்தவிருள்
சாரசா முற்றும் விழுங்கிய தால்வழி தான்றடவி
இராவிருந் தெப்பினன் யான்மட விருங்க ளிம்மனைக்கே. (க)

173. மால் வயினை - திருமாலாகிய அம்பை, தீவினை அற்றதுபோலற்ற வாஇத் தினைப்புனமே: "அஞ்செழுத் தெங்குரு நாதன் நனதடி யார்க்கொழித்த, சஞ்சிதம் போலத் தினைமுற்ற மாண" (திருவாவடு துறைக்கோவை, 179); "அன்பர் குலவிவத்துத், கருப்பற்ற விட்டெனக் கொய்தற்ற தின்றிக் கடிப் புனமே" திருச்சீர், 143.

174. இப்பரண் நறுக்கன் அம்போருகமாக; அம்போருகம் - தாமரை, நல்லம்-விடம்; களம்-சமுத்த. உறும் கன்னம்-மிகக் கன்னத்தை. மா-திருமகன்.

175. சோர்தல் வாயூறியேங்கும் வகையை ஒக்கும்.

176. இரா விருந்த - இராவின்னன் விருந்தாக.

பாங்கி நெறியினது அருமை கூறல்.

177. சங்குலம் போடைக் கலைசைத் தியாகர் தரணியிற்கார்
மங்குலம் கெங்கு மடங்கல்கக் காரிற் கு மாமடங்கல்
வெங்குல வேழம் கலைப்பினர் தன்னு மிருந்தயிருள்
கங்குலஞ் சாதன்ப யார்வரு வாரெங் கடிநகர்க்கே. (உ)

தலைவன் நெறியினது எளிமை கூறல்.

178. கல்லால செங்கள் கலசத் தியாகர் கலைசையன்னார்
கொல்லாமற் கொல்லு மிடைக்கே சரிக்கிடை கோளரிகள்
நில்லா வெநிர்குழற் காருக் குடையிரு னீங்குமல்லில்
அல்லா தாவென் கழலொலிச் சுஞ்சிடு மஞ்சலனை. (ங)

பாங்கி அவன்நாட்டணியியல் வினாது.

179. வெண்டலை மாலைக் கலைசைத் தியாகர் விபன்சிலம்பா
வண்டலை போதுமற் நியாதுடை யாது மலைகலனும்
கொண்டலங் காரஞ்செய் சாந்தமும் யாவை குழுகுமெனும்
தண்டலை யாதுங்க டொண்டைநன் னுட்டுறை தையலர்க்கே. (ஃ)

தலைவன் அவள்நாட்டணியியல் வினாது.

180. குழைநீட்ட காதர் கலைசைத் தியாகர் குலவனாமேல்
கழைநீட்ட தோளிமற் றென்னுட் டணியியல் கட்டுரைத்தென்
மழைநீட்ட கிண்மலை நாட்டின மாதர் வனைகலன்பூத்
தழைநீட்ட சாந்தகின் றாடிட மீதெனச் சாந்துகவே. (ஔ)

177. சங்கு உலம்பு ஓடை; உலம்புதல் - ஒலித்தல். மடங்கல் - இடியை.
மாமடங்கல் - சிங்கம்.

178. இடைக்கேசரிக்கு - இடையாகிய சிங்கத்திற்கு. இடைகோளரி
கள் - தோற்ற சிங்கங்கள்; இடைதல் - பின்னிடுதல். நில்லா : முற்ற. அரவு -
பாம்பு.

179. குழுகுமெனும்: "பசுமஞ்சள் குழுகும்க்" (அழகர்கலம்பகம்,
10.) வண்டு அழையும் போது; போது - மலர்.

180. பூவையும், தழைதையும், இட்ட சாந்தத்தையும், நெதன்பதனைக்
கலன்முதலியவற்றோடு தனித்தனியே கூட்டுக.

தலைமகற்குப் பாங்கி தன்னாட்டணியியல் சாற்றல்.

181. ஏந்தண்ணல் வேல கலைசைத் திபாக ரிமாசலமேல்
மாந்தண் ணடைய முடையாக் குருவிந்த மாவிசையும்
காந்தண் மலர்களுஞ் சந்தனப் பூச்சுங் கலந்தணிந்தெம்
பூந்தண் ணடைமட வாரா டிடங்கணிப் பூம்பொழிலே. (அ)

பாங்கி தலைமகட்குத் தலைமகன்குறையறிவுறுத்தல்.

182. ஒருகால காலர் கலைசைத் திபாக ருயர்வரைமேல்
அருகால மேகம் பொரிபோ ஹிச்சிந்த வார்த்தெழுந்தீ
ரிருகா லறுகின நால்வாயி னும்ப லிரையருந்தும்
வருகா ரிரவின் வால்வேண் டினர்நம் மனைக்கன்பரே. (எ)

நேராது இறைவி நெஞ்சோடு கிளத்தல்.

183. பண்ணவர் போற்றும் கலைசைத் திபாகர் பரிசுணர்ந்தோர்
பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத் தென்று பிரித்துரைத்தல்
திண்ணநெஞ் சேசித் திரகாயம் பாயுஞ் செறியிரவில்
கண்ணன்ன காதலர் தாம்வா லொப்பினன் காரிகையே. (அ)

தலைமகள் நோந்து பாங்கியோடு உரைத்தல்.

184. மெல்லிய லாய்தென் கலைசைத் திபாகர்தம் வெற்பிலக்கோர்
வல்லியங் கண்டு நிக்ங்கிடும் போதெநிர் வந்தனைப்பாற்
புல்லியப் புல்லைத்தங் கைப்படைக் கூட்டிப் புரந்தவர்தாம்
எல்லி யவாவின ரேற்சொல்லு மாறென்னை யின்னுமொன்றே.

181. மாமரத்தின் தண்ணிய தழையை ஆடையாக. குருவிந்தம் - ஒரு வகை மாணிக்கம்; திருவினா. மாணிக்கம் விற்ப. 38 - 42, பார்த்து.

182. ஆல - அசைய. ஈரிருகால் அறுகு இனம் - நான்கு கால்களை யுடைய அத்தியாளியின் கூட்டம். நால்வாயின் ஆம்பல் - தொங்கிய வாயினை யுடைய யானை.

183. பெண்ணறிவென்பது பேதைமைத்து : "நண்ணுணர்வுடையோர் னாலோடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்பே தைமைத்தே" (நன். கு. 265, மயிலை. சங்கரா. மேற்.) சித்திரகாயம் - புலி; "கெட்புலிக் கயர்ந்திசைந் தாயமெனும் பெயர்வினக்க" அழகரிகலம். 1.

184. வல்லியம் - புலியை. அப்புலி - அந்தப் புலியை. எல்லி அவா வினரோல் - இரவுக்குறியை விரும்பினராயின்.

தலைமகள் நேர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக்கு உரைத்தல்.

185. சிலைவளை பாழியன் போற்றுங் கலைசைத் தியாகர்வெற்பா
மலைவளை பாசின்ற வுன்னெஞ் சுவப்ப வணங்கியங்கை
இலைவளை யானே பிரந்திரர் தேயிர விரந்தொடைசேர்
தலைவளை யாவருள் செய்ப்பெற் றென்றவந் தானென்னவே. (1)

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துநிறுத்தித் தாய்துயில் அறிதல்.

186. நஞ்சாரும் கண்டர் கலைசைத் தியாகர்நன் னுடையாய்
மஞ்சார் புனத்தினின் றுடா நமக்கு மகிழ்ச்சிதந்த
அஞ்சாயன் மென்மயி லாயங்க டேக்கி னகன்குடம்பைத்
துஞ்சாத வண்ணங்கைக் குன்றென் றுரிஞ்சிச் சலாய்வருமே.

பாங்கி தலைமகட்டுத் தலைமகன் வரவறிவுறுத்தல்.

187. குயிலே யனைபசொற் கோமள மேவெண் குரைகடன்மேற்
றுயிலேறு கொண்ட கலைசைத் தியாகர் சுடர்க்கிரிமேல்
மயிலேறு கந்தர்வந் தாலெனக் கங்குளம் மாமனைக்கே
அயிலேந்து நம்மன்பர் வந்தார்தந் தார்பொம்ம லம்மலரே. (கஉ)

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

188. விரலாழி வின்மணித் தீபங் கொடுநம்மை மேவியன்பர்
வாலா லெதிர்கொளப் போதுகம் வாமங்கை மாளிகைகள்
நிரலார் கலைசைத் தியாகேசர் வெற்பினி னீலமஞ்ஞை
முரலாறு காலிசைத் தாலாட்டக் கண்டியின் மொய்பொழிற்கே.

185. சிலை வளை ஆழியன் - வில்லையும் சங்கத்தையும் சக்கரத்தையும்
உடைய திருமால். மலைவு அனையா சின்ற. இலை வளையானே - இலைவடிவ
மாக உறுப்பு அமைக்கப்பட்ட வளையையுடைய தலைவியை. தலைவளையா - தலை
வணங்கி.

186. ஆயம் - உட்டம். 'கைக்குன்ற - யானே.

187. வெண்கடல் மேல் துயிலுகின்ற திருமாலாகிய இடபத்தைக்
கொண்ட; ஏறு - இடபம். பொம்மல் - பொலிவு.

188. விரன் மோதிரத்திலுள்ள ஒளியையுடைய மணியாகிய தீபத்தைக்
கொண்டு. மங்கை: வீதி. ஆறகால் - வண்டு. இசையால் தாலாட்ட. ஆறகால்
தாலாட்ட மஞ்ஞை கண்டியில்; மஞ்ஞை - மயில்.

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்து உய்த்து நீங்கல்.

189. தெள்ளம் பணிசெஞ் சடையார் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
வள்ளம் பெறுமுலை யாயுன்கண் வாயின் வளங்கவந்து
விள்ளம் புயமென்று மாம்பலென் றும்பெயர் வேறுகொண்ட
களஞ் செறிமல ரெல்லாக்கொய் தேவந்து காட்டுவனே. (கச)

தலைமகன் தலைமகளைக் குறியிடத்து எதிர்ப்படுத்தல்.

190. இலக்கண மாடக் கலைசைத் தியாகர்மற் றிவ்விரைவ
வலக்கண் விழித்துப் பகலாக்கச் சற்று மதித்தனரோ
சலக்கணின் கோயிற் கதவந் திறந்ததெத் தந்நிரமென்
அலக்கண் டவிரமுன் வந்துநிற் கின்றவின பாகாமே. (கரு).

தலைமகள் ஆற்றினதருமை நினைத்திரங்கல்.

191. இடங்க ரனெகஞ் செறியாறு நீந்தி யிப்பங்கரிய
இடங்கர வாமிரு கங்கட்கஞ் சாதன்ப வெண்கணர்க்கோர்
இடங்கான் றீந்த கலைசைத் தியாக ரிறம்பிலென்னில்
இடங்கர வேலொடு வந்ததெவ் வாரிவ் விரவிடையே. (கசு)

தலைமகன் தலைவியைத் தேற்றல்.

192. மட்டிட்ட கோதை கலைசைத் தியாகர் வரையகத்துன்
திட்டிக் குடைந்த சமணன்பு கொள்ளவென் றின்னியவேல்
ஒட்டிக் கிடந்த வுரிமையி னுல்விலங் குள்ளவெல்லாம்
எட்டிக் கரக்கவென் வேலொளி மேய்ந்த திருளிநையே. (கசு)

189. தென் அம்பு அணி; அம்பு - நீர். வன்னம் - இண்ணம், கன்னம் -
கபடம், கன்னாகிய நீர். 197, பார்க்க.

190. வலக்கண் - ஞரியன். சலக்கண் - நீரிலே உள்ள; நீரிலே உள்ள
நின்கோயிலென்றது தாமரையை; தலைமகளைத் திருமகனாகப் பாவித்துக்கூறிய
படி. இன்பாகாமே - இன்பத்திற்கு இருப்பிடமாக உள்ளாய்.

191. இடங்கர் - முதலை. இயங்க அரிய இடத்தையும். கரவு ஆம் மிரு
கங்கட்டு. எண்கண்ணாக்கு - பிரமதேவர்க்கு. இடங்கர் அன்று ஈந்த - கலசத்தை
அக்காலத்திற்கொடுத்த. என் இல்லிடத்திற்கு. கர வேலொடு; கரம் - கை.

192. மட்டிட்ட கோதை: விளி. திட்டிக்கு - கண்களுக்கு. சமன் - யமன்,
வேலை ஒட்டி, கரக்க - மறைய.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

193. எல்லாரும் போற்றும் கலைசைத் தியாகரை பெய்துமன்பர்
எல்லாஞ்சிவமென்ற கண்ணெண்ணல்போறுண்ணவிக் கிவண்மெய்
எல்லா மயிழ்சிற் சமைத்த நல் காரண நென்னுடலம்
எல்லாஞ்செந் நரவுடை வாயாக வெண்கொ ளியற்றிலனே. (கஅ)

புகழ்தல்.

194. அடியார்க் கருளுஞ் சிதம்பா விச ரணிநிருவெண்
பொடியா சிருக்குந் திருக்கோ விருந்த புரவனாமேல்
வெடியார் மலர்க்குழ லாய்வனத் திற்றவ மேவிடினும்
கொடியா ருனதிடைக் கொப்பாவ தில்லைக் குணம்படைத்தே. ()

தலைமகனைத் தலைமகள் குறிவரல் விலக்கல்.

195. கதிரார் கணிச்சிக் கலைசைத் தியாகர் கனவரைச்சூர்
அதிராத் திரிதரு மல்லாம லன்ப வடல்வயமா
வெதிராத் திரியும் வெதிர்வேர்க் கவலை விசம்பிவிருள்
வதிராத் திரியில் வினையென் பொருட்டினி வாரற்கவே. (உ0)

தலைமகன் தலைமகளை இவ்வயின் விதேத்தல்.

196. வெம்போகி பூண்ட கலைசைத் தியாகர் விபன்வரைப்பூங்
கோம்போ திடுகிடை யீர்கைத் தளிரிற் குளவிசுற்றா
தும்போ தகஞ்செல்லு மொண்பனிக் கிற்றலத் தூடுபயத்
தம்போ ருகமுறல் போற்பஞ்சி யூட்டு மடிகள்வைத்தே. (உக)

193. உண்ணல் - அனுபவித்தல். யான் உண்ணாக்கிடைய ஆணன்; ஆரணன் - பிரமதேவன்.

194. வெடியார் - வெடித்தல் ஆர்த்த; வெடித்தல் - மலர்தல்; "அந்தி வெடிமுல்லை" (நார்ப்.) கொடியார் - பூங்கொடி, கொடியவர்.

195. ஞர் - தெய்வங்கள். வெதிரா - கோபங்கொண்டு; வெதிர்த்தல் - கோபங்கொன்னல். வெதிர்வேர்க்கவலை - மூங்கில்களின் வேர்களைபுடைபிளவு பட்டவழி. இருள்வதி - இருள் தங்கியிருக்கின்ற.

196. போகி - பாடி. பூங்கொம்பு ஓது - பூங்கொம்பை உவமையாகச் சொல்லப்பெற்ற. குளவி குற்றாது - காட்டுமல்லினைப்பூவைப் பறியாமல். உம்போது அகம் செல்லும் - உமக்குரிய தாமரைப்பூவாகிய வீட்டை அடையின். பனிக்குத்தலத்துடு செல்லுமென இயைக்க. தந்தை. 193-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

பாங்கி தலைமகளை யெய்திக் கையுறை காட்டல்.

197. செவ்வாய் தனக்குநின் நிற்கன் முகத்திற்குந் தெவ்வெனலாம்
இவ்வாய்பல் பங்கயக் கொய்தவந் தேனஞ்ச லெவ்விருளும்
ஒவ்வாத கார்த்துழந் தேற்குங்கண் டாய்தைய லுட்புகுந்தென்
வெவ்வாச திர்க்கும் கலைசைத் தியாகர் வெளிக்குன்றிலே. (1)

பாங்கி தலைமகளை இறகோண்டகறல்.

198. கயந்தந்த தெவ்வலர் கங்குந் களைந்தனன் காண்பயந்து
பயந்தந்த வள்கண் விழித்தின் மதட்டிப் பயந்தருமுன்
இயந்தந்த வோசைக் கலைசைச் சிதம்பர விசர்வெற்பில்
நயந்தந்த செல்விநின் பூங்கோயிற் கொல்லை நடந்தருளே. (உக)

பாங்கி தலைமகளைப் பின்சென்று வரவு விலக்கல்.

199. அறவாணர் வாழும் கலைசைத் தியாகர்வெந் பாரமகில்
மறவா ளெமர்குறைத் தாரழந் கூட்ட வரும்புகையோ
மேவா ரிருளி லொருநீ தஃரிவர லூங்கரையில்
திறவாக் கதவ மொருநா மணங்கின் றிருமனைக்கே. (உச)

தலைமகன் மயங்கல்.

200. அப்பேறு சென்னிக் கலைசைத் தியாக ரசலபின்னே
செப்பேறு கொங்கையு நானும் புணர்ந்தின்பத் தேனருந்தும்
இப்பேறு கண்டு மதூரக் கனியுணு மேல்வையிலோர்
கைப்பேறு காஞ்சிரங் காயிட்ட தென்னக் கழறினாயே. (உடு)

197. தையல்:விளி, வெளிக்குன்று - வெள்ளிக்குன்று.

198. கயம் - ஆழமான நீர்நிலை, தெவ் - பகைமை, பயந்து - பெற்று, பயம் தந்தவன் - பாலைஅளித்த தாய், பயம் தருமுன் - அச்சத்தைத்தருவதற்கு முன், பயந்தந்தவன் அடட்டி: "அனைவேங்கையினதட்ட" (அழகர்க்கலம்.) இயம் - வாத்தியம், நயம் - இன்பம், பூங்கோயில் - பூவாகிய கோயில்.

199. மறவானால், ஊட்ட - ஊட்டுதலால், உறவு ஆர், வால் - வாராதே, நூறுகதவமென்றது நூறிதழ்களை; "சதபத்திரத்தான்" (206) என்பர் பின்; திருமனை-தாமரைமலர், நூற்றிதழ்த்தாமரைமலரில் இருக்கும் திரு மகளாக நினைந்து தலைமகளைக்கூறியபடி; திருச்சீழ், 206-ம் செய்யுளைப்பார்க்க.

200. ஏல்வை - காலம், காஞ்சிரங்காய் - எட்டிக்காயை.

தோழி தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுத்தல்.

201. ஓங்குங் கலைசைத் தியாகைசர்க் கன்பில ருள்ளிருள்போல்
வீங்குங் கணையிரு னீசெல் வதற்கு விதிர்விதிர்த்தே
எங்கு மிவளாய்ந் நின்னூர்புக் குன்னெழின் மாளிகைமுன்
தூங்கு மணியொலி கேட்பிக்க வேண்டுந் துணைமன்னனே. ()

திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறல்.

202. சரியாக் கறிந்தெம் பதிக்கே குதலெனி தஞ்செழுத்துச்
சரியார்க் கரியர் கலைசைத் தியாகர் தடவரைக்கே
சரியானை மத்தகம் பற்றிடுங் கங்குலிற் றையலங்கைச்
சரியாந்த செம்மணி மின்னெவைய் போற்குச் சரிநிற்குமே. ()

கசு. இரவுக்குறி யிடையீடு.

இறைவிக்கு இருளை இறைவரவுணர்த்தல்.

203. செய்யா மொழியர் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பில்வளைக்
கையா யிடுதன்ன காரண மோநறங் காண்மலர்க்கை
தையா ரணியத் தயனின்ற புண்ணைத் தருவிலன்னம்
மையா மினிமுற்றங் கண்டேயி லாதல மந்தனவே. (க)

தான்குறிமருண்டமை தலைவிதுவட்குரைத்தல்.

204. நானே குறியினை நன்கோண் குறிபென்று நாடிச்சென்று
கானேவ நின்றது புள்ளொலி கேட்டுக் கலைசையிலெம்
மானேர் சிதம்பா மாநே வனைவணங் காரின்வினை
தானே விதுவென்று நொந்து வந் தன்பின்னைத் தாழ்குமுலே.

201. விதிர்விதிர்த்த - கடுகெடுத்த, மணி - ஆராய்ச்சிமணி; "வாயிற்
கடைமணி நன்கா கடுங்க" (சீலப், 20: 13); "ஆடுங் கடைமணி காவசை யாமல்"
ஒட்டக்கூத்தர் வாக்கி.

202. சரி - வழி. அஞ்செழுத்து உச்சரியாதவர்களுக்கு. கேசரி - சிங்
கம். கைச்சரி ஆர்த்த - கைவளையில்பொருந்திய, செம்மணியின்னே - செம்
மணியின் ஒளியே. சரிநிற்கும் - ஒப்பாகும்.

203. செய்யா மொழி - வேதம்; "செய்யா மொழிக்கும்" (திருவள்ளுவ
மூலம்.) காண்மலர்க் கைதை ஆரணியத்து - வாசனை உன்ன மலர்களையுடைய
தாழங்காட்டில், மையா மினி முற்றம் - கருமையையுடைய இராத்திரி எல்லாம்.
புண்ணைமரத்தில் அன்னமிருத்தல்: "சன்னியம் புண்ணைமேலகச்சங்கான்" யா-வி.
கு. 60, மேற்.

204. கால் நோவ. கலைசையில் எம்மான், சிதம்பாமாதேவனை-சிதம்பரேசரை.

பாங்கி தலைமகள் தீங்கேத்தியம்பல்.

205. வேயோ வெனும்பசுந் தோளாய் கலைசையுண் மேவிமனத்
தூயோர் பாசஞ் சிதம்பர வீசற் றொழாதவர்போல்
நீயோகை யின்றி நெடுமூச் செறிய நிகழ்த் துமந்தத்
தீயோர் துணிந்தனக் கையுற வாங்குறி செய்தனரோ. (ங)

தலைமகள் புலந்துபோதல்.

206. விழுத்தவஞ் செய்சுத பத்திரத் தாள்வெளி மேவுமென்றே
முழுத்தமந் தன்னிற் கலைசைத் தியாகர் முளரியந்தாள்
வழுத்தல்செய் பாதவர் தீவினை போல வளைத்தெனை
இழுத்தலைத்தாய்நெஞ்சமெயன் சொல்வேனிந்தவேழைமைக்கே.

புலர்ந்தபின் வறுங்களந் தலைவிகண்டிரங்கல்.

207. கங்காள வேடர் கலைசைத் தியாகர் கழித்தமுண்ட
கங்கா ளலம்புசங் கங்காள் கடற்கரைக் காணற்புன்ன
கங்காளைக் காவலர் பாவ்வந்து போனபின் காதலுருக்
கங்காண வந்தன ரோவுண்மை சொன்பின்கள் கங்குலிலே. (ரு)

இதுவுமது.

208. திருவார் கலைசைத் தியாகேச ரைத்தரி சித்தவர்போற்
குருவா லருப்பு நகைமுத்தங் காட்டிப்போன் கூர்பவள
உருவாய் மலர்ந்துகொங் கையேந்திப் பாசடை யோதியணி
தருவாலைப் புண்ணைநல் லாய்மகிழ்ந் தாயுன் றலைவர்க்கண்டே. (ரி)

205. மேவித் தொழாதவரென இயைக்க. நெடுமூச்செறியக் குறி செய்தனர்.

206. சுதபத்திரத்தாள் - தாமரைமலரினான் திருமகன்போன்ற தலைவி.
தமம் - இருட்டு. உளைத்து - தடுத்த. வீழைமை - அறியாமை.

207. கங்காளம் - முழுவெலும்பு. முண்டாங்கான் - தாழைகளே. புன்ன
கங்கான் - புண்ணைகளே. காதல் உருக்கம் - காதலாலுண்டாகிய உருக்கத்தை.

208. குரு வால் அருப்பு - வெள்ளொளியை யுடைய அரும்பாகிய.
பாசடை ஒதி - பசிய இலையாகிய கூந்தலை. வாலை - இளையவன், புண்ணை
நல்லாய் - புண்ணையாகிய மங்கையே.

தலைமகள் பாங்கியோரேத்தல்.

209. நிறப்பது மானை நெரிமுறையாயென் னெடுக்கொடிய
நிறப்பவை மாற்றுங் கலைசைத் தியாகரைப் பெணினர்போற்
நிறப்பவர் தண்ணெறச் சேர்ப்பாக் கெருறி செய்வதற்கு
மறப்பர் கொலோமமுற தான்பெய்யுங் கால மறக்கினுமே. (எ)

தலைமகள்அவலம் பாங்கி தணித்தல்

210. குன்றேறிற் கொண்ட கலைசைத் தியாகரைக் கூறலர்போல்
இன்றே விரங்குத லெந்திமுறையாய்ப் போழ்பரித்தேர்ப்
பொன்றே சிறுத்தபொய்த் தாலும்பொய் யாரென்றும் பூண்டதள
வொன்றே நியகயி மாலை யாககண் டோர்ந்தகொள்ளே. (அ)

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றல்.

211. செழுந்தேஞ்சிகழிசைத்திண்புயத்தீரோம்மைச்செல்லல்வெந்திக்
கொழுந்தேற வைத்தணிர் பின்புலம் தாற்றாவிர் கும்பியினீ
அழுந்தேலென் றுறாங் கலைசைத் தியாக ளெக்கலும்முர்க்
செழுந்தே வர்த்தணிர் தேர்ப்பாவி யாரென் றிருத்தியதே. (க)

209. பதுமானம் - தாமரைமலரைப் போன்ற முகத்தையுடைய, சேர்ப்பர் - கடற்கரையையுடைய தலைவர், மறை - மேகம், மறை பெய்யும் காலத்தை மறக்கினும் மறப்பர்கொலோமென முடிக்க.

210. இரங்குதல் என் - இரங்குதற்குக் காரணம் யாத? பொன் - குரியன், உண்மைக்கு ஞாயிற்றை உண்மை கூறதல் மரபு; “ஞாயிறெடு திங்க என்ன வாய்மையும்” (நன். வி. நிறப்பு. மேற்.) அசை ஒன்று வறிய கவி = காவி; காவி மலை - அருக்குவனமலை. அரசமரம் காவிமலையைப் பூண்டது.

211. செல்லலாசிய தீக்கொழுத்த; செல்லல் - தன்பம், கும்பி - பிறப்பு; “அழுந்தே னாகத் தியானென் றிருப்ப” (திருச்சீழ். 166.) அடுக்கலிலுள்ள உழங்கு. “உன் பதிவின்வி, அங்கே வாவெண்ணி னோம்பொன்னி யாற்றி னுக் கஞ்சினமே” (திருவாவலி துறைக்கோவை, 216) என்று இத்தலாசிரியர் கூறியது இக்கே ஒப்புக்கோக்கற்பாலது.

இறைவீமேல் இறைவன் குறிப்பிழைப்பேற்றல்.

212. குறப்பேதை பர்க்குக் குலதெய்வ மாய்வந்த கோமளமான்
மறப்பேறு சித்த முடையவ ளாயினு மாதனிழாச்
சிறப்பேறு தொட்டிக் கலைவாழ் சிதம்பர தேவன்வெற்பிற
பிறப்பே முன்னுமற வேனுங்கண் மங்கையப் பெண்கோடியே. (1)

தலைமகள் குறிமருண்டமை தோழி தலைமகற்குரைத்தல்.

213. கொய்யு மலர்ச்சனை மாங்கனி விழ்தொறுங் கொற்றவரீ
செய்யுங் குறியென் றடிக்கடி பார்த்துத் திகைத்தழுங்கி
மையுண்ட கண்டர் கலைசைத் திராகரை வாழ்த்தலப்போல்
நையும் படியெழுத் தோவென்று மீண்டன ணன்னுதலே. (கஉ)

அவன்மொழிக்கோமே சென்று அவளவட்கியம்பல்.

214. வெங்கோ ளரிதிரி யாமத்தி யாம்வந்து வீபெழுப்பாப்
பைங்கோழி கூவள வுங்கறங் கச்செய்து பார்த்துநின்றே
செங்கோ கனகத் திருவே கலைசைத் திராகர்வெற்பார்
எங்கோ விருந்த புரோக்கிச் சென்றன மென்றனரே. (கஉ)

என்பிழைப்பன்றென்று இறைவி நோதல்.

215. நீளுஞ் சனைக்கய லாண்மிசைப் பாய்தொறு நெடியங்கென்
தாளும் தளர்ந்திடச் செல்லா திறத்தனன் நைபன்மெய்யர்
நாளும் பழிச்சுங் கலைசைத் திராகர்நன் னூட்கொன்னே
மீளும் படிசெய் தனொன்ப ரேலென் விதியென்பதே. (கஉ)

212. குலதெய்வம்: "அழிவிலர் முயலு மாய்வ மாக்கன், வழிபடு தெய்வக் கட்கண் டாங்கு,...வருந்தா தேருமதி வாலெயிற் றேயே" நற், 9: 1-9.

213. எழுத்தோ - தலைபெழுத்தோ; "அனத்தென் றலையி லெழுத்தெனும் கூழை யரும்பொருளே" சங்கரநயினூர்கோயிலத்தாதி, 9.

214. வீ - பறவைகளை, செங்கோகனகம் - செந்தாமரைமலர்.

215. ஆண் - ஒருவகைமரம்; "ஆண்மரக்கினயி" (தொல். கு. 304); "கொங்கை யேந்திய வாண்களு மவண்", "ஆணை லாமொரு கண்ணிய மணப்ப வாணையும்" (காஞ்சிப். காட்டிப். 46-7.) இறத்தனன் - தங்கினன், நையல்: விளி. அது விதியென்பதென ஒரு சொல் வருவித்த.

நாய் தஞ்சாமை.

216. சித்தாங் கலைசைத் திபாகர் ஸாடித்தலைச் செய்யுமர்நாட்
கொத்தார் தமோமயம் போலுயிக் கங்குற் குளிர்த்தடத்
தெத்தா மனாயு முறங்ககம் மன்லி யிரண்டுப
னத்தா மனாமுடு ழாவென்ன காரண நன்னுதலே. (கச)

நாய் தஞ்சாமை.

217. இணங்குமன் றேயிர்தப் பெண்ணென் பிறப்பன்ப ரிக்குறமால்
வணங்குங் கலைசைச் சிதம்பா வீசனா வாழ்த்தலின்றுப்
பிணங்கும் புறமதத் தார்குரைத் தாங்கிப் பிறங்கிருள்வாய்ச்
கணங்குங் கணங்கள் குரைத்தன்னை ஹஞ்சினார் ஹஞ்சலவே. (.)

ஊர் தஞ்சாமை.

218. னின்னேறு சோலைக் கலைசைத் திபாகர் விபல்சிலம்பின்
கண்ணையிக் கங்குலென் கண்ணே யணையவர்க் காண்பதெங்கே
பெண்ணே குணக்கிற் புகர்தோன் றளவும் பெருங்குறிஞ்சிப்
பண்ணே யெறித்துப் பகர்ந்துறங் காரிப் பதியவரே. (கசு)

காவலர் கடுகுதல்.

219. காவலர் போற்றுங் கலைசைச் சிதம்பா நாதர்வெற்பில்
மாவல ரோட்டுகம் மன்பர்பொற் றேரொலி மாற்றுவித்தென்
காவல ரோடவிவ் வெல்லியி லல்லியங் கோதைநல்லாய்
காவலர் கைப்பறை போசையம் பேறுமென் காதகத்தே. (கௌ)

216. சித்தா - அறிவு. ஸாடித்தல் - அழித்தல். தமோமயம் - தாமஸ
குணமயம்; "தாமதத் தாயிருங் போத்குழ லிக்கு" (215.) நயனத்தாமரை - கண்
கவைய தாமரைமலர்கள். முகழா - குவியா; துங்கவில்லை யென்றபடி.

217. இணங்குமன்றே இத்தப்பெண்ணென் பிறப்பு; குறிப்பால் தன்னை
இழ்த்தபடி. கணங்குங் கணங்கள் - நாய்க்கூட்டங்கள்.

218. சிலம்பின் கண்ணே - மனையிடத்தே. புகர் - சுக்கிரன். குறிஞ்சிப்
பண், குறிஞ்சிக் கிவத்திரும் அக்கிவத்திர்கு உரிய சிறுபொழுதாகிய கள்ளிர்
வித்கும் உரியது.

219. மாவலர் - குடினா ஓட்டிதலில் வல்லவர். என் கோ அலர்ஓட -
என் கண்களில் கீரோட; அலர் - கீர். ஓசையம்பு - ஓசையாகிய பாணம்; "எதி
லர் மாகிதிப் பேழையொ டெய்தின ரென்னவின்மேன், காதினு னாரழற்
கோப்பாய்த்த தொத்தது காரிகையே" (241) என்பர் பின்னும்.

நிலவுவேளிப்பதேல்.

220. கொவ்வைகொள் வாய்ச்சி கலைசைத் தியாகர் குளிர்கண்ணதாய்க்
கவ்வைக டுர்க்கு நிலவீரெண் வெள்ளைக் கலைகளினால்
இவ்வைய முற்று மடங்கிடப் போர்த்தவி னெம்மன்னரோ
றவ்வைய முற்கொண்டு கோடையெவ் வாரிங்கடுத்திடுமே. (கஅ)

கூகை குழறல்.

221. கோட்டா லமர்ந்த கலைசைத் தியாகநங் கூத்தனைவெண்
கோட்டாற் செய்யுங்குழை யானைத் தொழாத கொடியவர்சொற்
கோட்டாலை போல்வல்லி நாம்பெரும் பேமுறக் கூரிஞர்வாய்க்
கோட்டான் மாமா மேலேறிக் கொண்டு குழறிடுமே. (கங)

கோழி குறங்காட்டேல்.

222. ஆழிப் புரிசைக் கலைசைத் தியாக ரடுக்கன்மின்னே
குழிக் களிற்றண்ணன் மார்பணி மாணிக்கச் சோதிகண்டே
ஊழிப் பொழுது புலர்ந்ததென் ரோநர் ஞாறுபிரவிற்
கோழிக் குலங்கண்மன் கூவா வெழுப்புக் குறிச்சிபைபே. (உ0)

இதுவுமது.

223. செவ்வேலை பைந்துசெய் தாளுங் கலைசைத் தியாகர்வெற்பர்
கைவ்வேலை யந்த வருளோ தயமெனக் கண்டேருண்
டிவ்வேலை யாவ விடிபலென் ரோவிவ் விடையிருளில்
அவ்வேலை யார்த்தெனக் கூக்குரல் காட்டிடு மாண்டலையே. (உக)

220. குளிர்கண்ணதாய் - சிவபெருமானுடைய இடக்கண்ணின் உருவ
மாகி, கலைகள் - கிரணங்கள், ஆடைகள். கோடை - குதிரை, கோடைக்காலம்.
சந்திரகிரணத்தால் உலகம் மூடப்பட்டிருக்கும்பொழுது கோடை எவ்வாறு
வருமென்பது ஒரு நயம்.

221. கோடு ஆல் - இளைகளைபுடைய ஆலமரத்தின்கீழ். வெண்கோடு -
சங்கம். சொற்கோட்டாலை - சொல்லின் துன்பச்செயல்; "குலதெய்வம் பண்
ணுதிந்தக் கோட்டாலை யென்றான்," வீறநிவிழோறு.

222. ஆழி - வட்டம். ஊழிப்பொழுது - யுகத்தைப் போன்ற நீட்டித்த
இராப்பொழுது; "ஊழிபெயர் தெனக்கெகு லொருவண்ணம் புடைபெயர்"
(கம்ப. மிதிவைக்காட்சி. 155.) மன் - அசைநிலை.

223. செவ்வேலை ஐந்த - செவ்விய படைப்பு முதலிய ஐந்த தொழில்
களை. வெற்பாது கையிலுள்ள வேற்படையை. இவ்வேலை - இந்த வேலையை.
ஆவ: இரக்கக் குறிப்பு. அவ்வேலை - அந்தக்கடல். ஆண்டலை - கோழி.

கரு. வரைதல் வேட்கை.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல் வினாத்தல்.

224. அம்மனை யானவர் தம்முனி வுண்டுகொ ளக்கலைசை
அம்மனை யாக்கொள் சிதம்பா வீச ருளன்னநீ
அம்மனை யாடின பூசல் கயிறற்ற தோவறியேன்
அம்மனை யாதிற்றி யென்றோசொல் லாயுன் னகங்கொண்டதே.

தலைமகள் அருமறை சேவிலியறிந்தமை கூறல்.

225. அருத்தியி னீங்கிக் கலைசைத் தியாக ரசலத்தெமை
வருத்திய வன்ப ருருவெளித் தோன்ற வாவுவினாய்
உருத்திகழ் தாசீடு மால்பார்த் திதிலொன் றுளதெனநம்
கருத்தின் முனைத்த வொருபுத வின்றனை கண்டனளே. (உ)

தலைமகள் தலைமகன்வருந்தொழிந்த அருமைசாற்றல்.

226. உலையுற்ற காலன்னை ஞானியிவ் ளூர்கண் ணுறங்கினுமூர்த்
தலையுற்ற காவலர் காய்வார் மதிதனைத் தந்ததொப்பாம்
மலையுற்ற கூகையும் வாரணச் கூட்டமும் வாயடைபா
கலைசைத் தியாகர் வகையன்பர் காட்டுயென் கட்கரிதே. (ங)

224. அம்மனை ஞானவர் - தாய்மாருடைய. கலைசையை அழகிய மனை
யாக்கொண்ட, அம்ம கையாசிறி.

225. அன்பாதஉரு வெனியில்தோன்ற. மால்பார்த்து - மயக்கத்தைக்
கண்டறிந்த. புதவு - இரகசியம்; "திறப்பல் வாழியேன் டன்னகங் கதவே"
குறுந். 321.

226. அன்னையும் காயும் இவ்ஞாரும். தன்னைத் தந்ததென்றது பார்த்
கடலை. மலையுற்றகை: "குன்றக்கை" (குறுந். 153:1.) கட்டு - கண்
னுக்கு.

தலைவி தலைமகனுர்க்குச் சேல ஒருப்பதேல்.

227. ஒருப்பா டெனென் னலனுண்ட தேர்மன்ன ஞாகம்போய்
விருப்பா லவருட னெய்துவ மோதெய்வ வேதமெனும்
திருப்பா துகையிட்ட தாளார் கலைசைத் தியாகர்வெற்பிற்
சுருப்பா குலமல்கு பூங்குழன் மாங்குயிற் றாமொழியே. (ச)

பாங்கி தலைவனைப் பழித்தல்.

228. செய்யகத் தேகன்னற் சாறார் கலைசைத் தியாகர்வெற்பர்
மெய்யகத் தேயுற்ற வின்னுயிர் போனம்மை மெலியொன்றாய்ப்
பொய்யகத் தேவைத்துப் பின்னாண் மறந்தனர் பொன்னையாய்
வைபகத் தேயில்லை யாலவர் போலொரு வன்கணரே. (ரு)

தலைமகள் இயற்பட மொழிதல்.

229. சிந்திக்கு நேரும் விழிமொழிப் பாங்கி திகைத்துளங்க
சிந்திக்குருகென்கைவிட்டோடற்கேங்கல்வெண்டிங்களென்றாய்
சிந்திக்கு நந்தினுந் தென்பூங் கலைசைத் தியாகர்வெற்பன்
சிந்திக்கு மோவொரு தீமைநம் பார்செயல் சித்தத்திலே. (க)

தலைமகள் கனவுநலிவுஉரைத்தல்.

230. இலவா ரிதழி சிதம்பா வீச ரெழிற்கலைசைப்
புலவா ரயிலன்ப ரென்கன ஆடு புருந்துதழிஇப்
பலவா ரினிதின் வினையாடப் பெற்றும் பயன்கொணலம்
கலவா திழந்தனை தைவர் தனனிரு கண்விழித்தே. (எ)

227. ஒருப்பாடு - ஒன்றிசிற்றல். போய் - காம் போய். வேதமென்னும்
திருப்பாதுகை: "மறையே நமது பாதுகையாம்" (திருவிளை, உலவாக்கிழி, 9.)
சுருப்பு - வண்டு. ஆகுலம் - ஆரவாரம்.

228. கன்னற்சாறு - சுருப்பஞ்சாறு. தலைவன் உயிர்: "மனையுறை
மகளிர்க் காடவ ருயிரென" (குறுந். 135: 2.) பொன் - திருமகள்.

229. சிந்து - கடல். இக்கு - கரும்பு. பாங்கி: விளி. உனம் கசிந்து.
இ குருகு - இந்த வனையல்சன். திங்கனும் குரியனும் கெட்டு. கு நந்தினும் - பூமி
அழிந்தாலும். சிந்திக்குமோ - சிந்திப்பானோ.

230. இலவு ஆர் இதழி - இலவம்பூவை ஒத்த இதழை உடையாய். என்
னைத் தழுவி. பயன் - பிரயோசனம்.

கவினழிபு உரைத்தல்.

231. ராமேறு பொன்னையில் சூழக் கலைச்சைத் தியாகர்வெற்பில்
தூணைர் புயத்தன்பர் சேர்ந்தா லகன்றவர் தூஞ்சென்றால்
ஊணேறு மற்றவர் போல்வினார் தொன்றி யொளிவகையாய்
விணை பசலை விருந்தாக வுண்ணுமென் மெய்யழகே. (அ)

தலைமகள் தன்துயர் தலைவற்று உணர்த்தல் வேண்டல்.

232. மொழிவான நீற்றர் கலைச்சைத் தியாகரைக் கூறல்போற்
பழிபாய்ந்த வெண்கட் பசலையின் கொள்ளையைப் பார்த்துநல்ல
வழிவாய்ந்த வன்பர் திருச்செவிக் கேற வகுத்தெடுத்த
மொழிவா மொருவருண் டேனாழ முய்குவ மொய்குழலே. (ஆ)

துன்புறு பாங்கி சோல்லெனச் சோல்லல்.

233. இவருக் கணியுக் கலைச்சைத் தியாகர்க் கினியவெற்பர்
தவருக்கு நேந்துத லாய்பிரி வாரிற் றணந்தெனுள்ளத்
தெவருக்குந் தொன்று தொளித்தென் னிடர்களால் லாமறிவார்
அவருக் கினிப்புதி தாயென்னை யானொன் றறிவிப்பதே. (க)

அலர்பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

234. மங்கல மொக்குக் கலைச்சைத் தியாகர் மணிவகாமேற்
கொக்கல் கூந்தற் கொடியே மதன்விடுங் கோலெனுங்கர்
தங்கல ருக்குந் தடமுடை மாதர் தடைபறவாய்
பொங்கல ளான தழற்குமென கட்டினல் பொக்கடுமே. (கக)

231. அகன்று - பசலை என்னைவிட்டு நீங்கி; “ஊருண் கேணி யுண்டு
றைத் தொக்க, பாசி யற்றே பசலை காதலர், தொடுவுழித் தொடுவுழி நீங்கி, விடு
வுழி விடுவுழிப் பார்த்த லானே” (குறுந். 399.) பசலை மெய்யழகை உண்ணு
மென இயைக்க; “பசலை யுனீஇயர் வேண்டும்.....என் மாமைக் கவினே”
குறுந். 27.

232. மொழிவு ஆன நீற - செழித்த நீற; வடிக்கட்டிய நீறெனலுமாம்.

233. இ அருக்கு - இந்த எருக்கம்பூவை; இ: கெஞ்சறி சுட்டி. தவருக்கு -
வில்லுக்கு. பிரிவாரில் - பிரிபவரைப்போல.

234. கொக்கு அலர் - மணம் பார்த்த. கோல் - பாணம். அலர் ஆன தழற்
கும் - பழிமொழியான கெருப்பிற்கும். தழற்கு நீ பொங்குமென்பது ஒரு கயம்.

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக் கிளவி.

235. திருந்தா ரியந்தமிழ் தேருங் கலைசைத் தியாகர்வெற்பர்
அருந்தா ரியங்குநின் றிக்குவந் தேரு மமய்த்தல்விந்
முருந்தா ரியனகை பாறமுட் டைத்தின்னன் முற்றியதெல்
மருந்தா ரியம்புவ ரென்றோபின் னெயென் மனஞ்செல்வதே. (க2)

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

236. அன்னின்ற கண்டர் கலைசைத் தியாகருக் கன்பிலர்போல்
முன்னின் றகன்றவர் தாம்வரு நான்மொழி யாவிடினும்
மன்னின் றதண்பெண்ணைகான்புண்ணைகாணெண்ணை மையல்கொண்டே
என்னின் றமுதியென் னீருங்கள் கேண்மை யினிதினிடே. ()

தன்னுட் கையாறெய்தீ கிளவி.

237. சொல்லிக் காடுங் கலைசைத் தியாகர் துறைக்கடல்வாய்ப்
புல்லரி தாங்கன்னித் தாழையி னீழற் புணர்ந்தகன்ற
நல்லரிந் தேவரக் காணு விடிற்றமு னாப்பணிட்ட
வல்லரி பாவதல் லாதுய்தி யேது மடநெஞ்சமே. (க3)

தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்தல்.

238. விழியேறு நெற்றிக் கலைசைத் தியாகர்பொன் வெற்பிற்செப்பும்
பழியேற வேறச் சுமப்பவ ராரொக்கும் பாயிருள்வாய்க்
குழியேறு மேடு தடவி வாராநின்ற கொற்றவர்க்குன்
மொழியேற வேண்டு மினிரீர் வாலென்று முற்றிழையே. (க4)

235. அருத் தாரி - அரிய வழி. இயல் நகை: விளி. முன் னைத்த.

236. அல் லின்ற, பெண்ணைகான் - பணைமரங்களை. என் இன்று அமுதி
என்னீர். இனிதினிது: குறிப்புமொழி.

237. அரியென்றது பதஞ்சலியையும், வியாக்கிரபாதரையும்; அரி -
பாம்பு, புலி. கன்னித்தாழை - பூவாத தாழை; கன்னி - இனமையுமாம், வல்
லரி - தளிர். தழகுப்பணிட்ட வல்லரி: “கையுங் காது மோய்வன வொடுங்
கித், தியுறு தளிரி னடுக்கி, யாவது யிலையான் செயற்குரி யதவே” (குறுந். 393).
“தியுறு தளிரின் மாநிறமழுங்க” (பேருந். 1.56 : 1:5.) உய்தி - பிழைத்தல்.
பி - ம். ‘உய்தி நீயு மடநெஞ்சமே’

238. குழியும் மேலும் தடவி.

நலைமகன் குறிவிலக்குவித்தல்.

239. மன்னுந் தமிழ்த்தென் கலைசைத் தியாகர் மலைமடந்தாய்
மின்னுந் குருமணிச் சார்பு புனத்தில் விளைந்ததினை
இன்னும் புதல்நியை பெய்மனை காக்கவந் கேளினனென்
றன்னுந் கருத்தருக் கெல்லி வராவகை பொன்றுறையே. (கா)

வேறி விலக்குவித்தல்.

240. செறிபா பர முடையாய் கலைசைத் தியாகர்வெற்பர்
பிறியா மயலினை முன்னு னெனக்கருள் பெற்றிசற்றும்
அறிபாமை மின்வரைச் சூர்கோட்பட் டானென் றனைமுயலா
வெறிபா டலைபது தீர்ப்பான் வெறியற வேண்டினனே. (கா)

பிறர் விலக்குவித்தல்.

241. ஆதி னடேசர் கலைசைத் தியாக ரசலத்தெண்ணில்
துதிவி தாவாக் கண்டன மன்றியுஞ் சோலையின்பால்
ஏதிலர் மாசிதிப் பேசுமையோ டெய்தின னென்னளின்றென்
காதினு ளாமுற் கோல்பாய்த் தொத்தது காரிகையே. (கா)

குரவரை வரைவேதிர் கொள்ளுவித்தல்.

242. இரவோர்க் குதவுந் கலைசைத் தியாக ரிருங்குன்றத்தோர்
காவோ திடாமலுந் கற்பழி யாமலுந் காதலித்த
உரவான் வரைவேதிர் கொள்ளும் படியின் றுரிமையினம்
குரவோர்க் கறிவிப்ப தெவ்வா றுரைத்தி கொடியிடைமே. (கா)

239. எம்மனை - தாய்; "தீம்பா லுட்டு மெம்மனை வாரான்" (பெருங். 1. 33: 169.) விளைந்த: முற்று. விளைந்த தினையைக் காத்தற்கு. கருத்தருக்கு - தலைவருக்கு. எல்லி - இரவில்.

240. பிறியா - பரிசுத. ஆனை - தாய். அது தீர்ப்பான் - அந்நோயைத் தீர்க்கும்பொருட்டு. வெறி - ஆறி. வெறியாடுதலை வேண்டினன்.

241. துது - மணம்பேச வரும் துதுகள். சிதிப்பேசுத - பொன்வைத்த பெட்டி. என்ன என்பதன் பின்னர் அது என ஒருசொல் வருவிக்க.

242. இரவோர் - கேண்பேவர். காவ - கன்னம். ஒதிடாமல் - சொல்லாமல்.

கக. வரைவுகடாதல்.

வீனவிய சேவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்.

243. இச்சிக்கு மன்ன கலைசைத் தியாகரை யேத்தலர்போல்
இச்சிறு மைக்கிட மாயினை யென்னெனு மெம்மனைக்குப்
பச்சிள நொச்சியிற் பந்தரிட் டோமந்தப் பந்தர்முற்றும்
பச்சிமக் காலெறித் தோடிற்றென் றுள்வல்லி பார்த்துக்கொள்ளே.

அலரறிவுறுத்தல்.

244. நளிசேர் மதிச்செஞ் சடையார் சிதம்பர நாதர்வையும்
நளிசேர் வயற்றண் கலைசைவெற் பாவெங்க ணையிக்கண்
றளிசே ரலர்தொடுத் தைம்பாற் கணிந்தவுன் னாருளால்
அளிசேர் கிலாவலர் வாயாற் றொடுப்ப ரனைவருமே. (உ)

தாயறிவுறுத்தல்.

245. மதத்தாளை யீருரி யங்கியங் கத்தர் மயங்குபா
மதத்தார்க் கரியர் கலைசைத் தியாகர் வயக்கியதா
மதத்தா யிருள்போற் குழவிக்கு நீயிட்ட வாசனைமான்
மதத்தாற் களாவையெல் லாமறிந் தாளன்னை மன்னவனே. (ங)

வேறியச்சுறுத்தல்.

246. களக்கந் தாரென் கலைசைத் தியாகர்செங் கண்ணொளிபோல்
விளக்கஞ்செய் வேலன்ப நீதணி யாகமயின் வேற்றருக்கண்
முளக்கக்கொண் டின்னத்தெம் மன்னையும் யாயுமென் னேந்திழைபாற்
முளக்கஞ்செய் நொய்தணிப் பான்வெறி யாட றொடங்கினரே.

243. மன்ன: விளி. எனும் எம் அனைக்கு - என்று வினாவிய தாய்க்கு.
பச்சிமக்கால் - மேல் காற்று.

244. நளிசேர்மதி: நளி - குளிர்ச்சி. நளிசேர்வயல்: நளி=நன்னி - நண்டு;
இடைக்குறை. அளி - வண்டு. அளிசேர்விலா அவர் - அன்பு சேராந் பழி
மொழியை.

245. மதத்தையுடைய யானையின். அங்கி - சட்டை. பா மதத்தார்க்கு -
புறச்சமயத்தார்க்கு. தாமதத்த ஆம் இருள்போல்; தாமதம் - முக்குணங்களுள்
ஒன்று. வாசனை மான்மதத்தால் - கஸ்தூரி வாசனையால்.

246. களம் - விடம்; களமென்பதன் குறுக்கல், செங்கண்: குரியன்.
தலைவியின் வேறுபாட்டு உருவத்தைக்கண்டு. உன்னத்த இனக்கம் கொண்டு.
எம்மனை - செவிவித்தாய். யாய் - நற்றாய்.

பிறர்வரைவுணர்த்தல்.

247. நான்மே லுனக்கென்ன சொல்வனின் ரெயன்ப நந்துணிவு
தான்மெல்லென் டாட்கொள் கலைச்சைத் தியாகர் சாணமலர்த்
தேன்பேவு தொண்டர் மனவண்டு போலெந் திருவைநகைஇ
மென்மேற் கருதுகின் ரூப லாரொற்ற விட்டுவிட்டே. (இ)

வரைவேழிர்வுணர்த்தல்.

248. வண்டாடுஞ் சோலைக் கலைச்சைத் தியாகர் வரையன்பரீ
பண்டா ணந்தெரிந் தாரொடெம் மூர்வரிற் பாய்ந்தெமர்கள்
கொண்டாடி யுன்றன் மொழிவழி யெகிற்பர் கோலமதி
சண்டாற் குழை மலரா தொழியுங் கயமில்லையே. (ஈ)

வரையுநாள் உணர்த்தல்.

249. யோர்கோடி கொண்ட பவக்கா டழித்தென்னை மீட்டருளும்
கார்கோணஞ் சண்ட கலசத் தியாகர் கலைச்சை வெற்பா
பார்கோனை யங்கணி யெத்துபொன் மாலை பரிமனிக்கும்
ஊர்கோ ணுவெ னுழைநகைண்ட திங்க னுழைநகைண்டதே. (ஐ)

தலைமகளறிவு தலைமகற்கு அறிவுறுத்தல்.

250. என்னுன் விபப்பல் கலைச்சைச் சிதம்பா வீசுவெற்பா
உன்னு ஷிசுழ்த்த வுறபழி நானி பொருங்கனையும்
பின்னாப மும்பயில் சிறாரு மன்றிப் பிறங்கறிவால்
வன்னுன் ஸுலைபவ னெக்கையுங் கட மறைத்தனளே. (அ)

247. இன்றே - இல்லையே. நகைஇ - விரும்பி. ஒற்ற - (இங்கே)
அது; "உன்னி மான்முறித் தன்னுடி நகைஇய, துதவர் போல்" (பெருங்.
1, 38: 64-5.) அயலார் கருதுகின்றார்.

248. ஞானம் தெரிந்தார் - வேதியர்.

249. கார்கோள் - கடல். பார் - பார்ப்பாயாக. கோனை - வன்மை;
ஈ: சாரியை. கணி - வேங்கைமரம். உழை கொண்ட - மாலைக்கொண்ட.
உழை கொண்டது - தீடம் கொண்டது. "வேங்கையு மொள்ளினர் விரித்
தன, கெடுகென் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே" அகநா. 2.

250. என் நான் விபப்பல். உன்னுள் கிசுழ்த்த வல் - குதாடுகருவி.

குறிபெயர்த்திதேல்.

251. கற்றவர் வாழும் கலைச்சைத் தியாகர் கனகிரிமேல்
மற்றவம் பார்க்கும் வனமுலை யாரிந்த வண்பொழில்வாய்
உற்றவர் பக்கம் ளாவல் தூற்ற லொழியிலையால்
கொற்றவ ரீயினி வேறோர் குறியிடம் கொண்டருளே. (க)

பகல் வருவானை இரவு வருகேன்றல்.

252. எற்பக லாளி கலைச்சைச் சிதம்பர வீசனந்தி
வெற்ப கலாப மயிலனை யாள்வெம் முலைத்தடத்தில்
வற்பக லாநெஞ்ச வஞ்சத் தவநெந்த வைப்புமுளார்
நற்பக லாட வரோல்வரு வாயிங்கு நள்ளிரவே. (க0)

இரவுவருவானைப் பகல்வருகேன்றல்.

253. ஏத்துமெய் யன்புடை யார்கண் ளளிப்ப வெழுந்தருளிக்
கூத்துகந் தாடுங் கலைச்சைத் தியாகர் குவட்டிலிருள்
சீத்து வரும்பொன் னெனச்செம் மணிக டிகழ்புனம்போய்க்
காத்து மிவியுன் பொருட்டாக்து ரீயருள் காவலனே. (கக)

பகலினும் இரவினும் பயின்றவருகேன்றல்.

254. வெல்லும் படைமதன் வெங்களை யாற்படு மின்கலக்கம்
சொல்லுந் தாமல்ல வேயிவட் காகவென் சேராமனக்
கல்லும் குழைத்த கலைச்சைத் தியாகர் கயிலைவெற்பா
எல்லும் கனையிரு எல்லும் குறிக்க னெழுந்தருளே. (க2)

251. அம்பு ஆர்க்கும் மற்ற வனமுலையார் - கச்சைக்கட்டிய அயல் மக
ளார்; வம்பு - கச்சு. களவு அலர் தூற்றல் - களவுப் புணர்ச்சியைப்பற்றிய பழி
மொழியைக் கூறுதல்; களவுச் செடி மலரைத்தூற்றாதலென்பது மற்றொரு
பொருள்.

252. எற்பகல் ஆளி-வினக்கத்தையுடைய சூரியனை இடமாகக்கொண்ட
வர், கந்தி வெற்பு; தொண்டை நாட்டிலுள்ளதோர் மலை, வற்பு - வன்மை, நற்
பகலில் எந்த இடத்தும் வஞ்ச நெஞ்சத்தவர் உள்ளாராயினர். ஆட வரோல் -
கூடுதற்கு வராதே.

253. பொன் என - சூரினைப்போல, காத்தும் - காப்பேம்; உன்
பொருட்டுக் காத்தும். அருள் - வந்தருள்வாயாக.

254. இவனாக்காக எழுந்தருள். எல் - பகல்.

பகலினும் இரவினும் அகலிவனேன்றல்.

255. தெங்காயல் கைதை கலசத் தியாகர் திருக்கலைசைப்
பாங்கார் கடற்சங்க முத்திட்டுப் பச்சென்று கொங்கைமுகை
தாங்காநெய் தற்பெண்ண தாயுமை போனிற்குந் தண்ணெறவா
நீங்கா வலருற லால்வா னீயிரு செவ்வியுமே. (கௌ)

உரவோன்னாடும் ஊருங் குலனும் மரபும் புகழும்
வாய்மையும் கூறல்.

256. தென்றிருத் தொட்டிக் கலைவாழ் கலசத் தியாகரைப்போற்
றுன்றிரு நாட்டிற்கு முர்க்குங் குலத்திற்கு மோங்குமா
பன்றிவெண்குன்றன்னகீத்திக்கும்வாய்மைக்குமாய்ந்திங்கால்
வென்றிகொள் வேலன்ப வேலாது நின்னடை வேற்றுமையே. (1)

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சங் கூறல்.

257. சீறு டாவந் தரிக்குங் கலைசைத் தியாகர் வெற்பில்
வருத சானுயி லேறி யிழிந்தெல்லி யெங்கடவப்
பெறுன நீவருங் கால்வரைத் தேவொன்று பின்றொடர்ந்து
யெறு சிகழ்த்திய தேல்லல்ல னோவுப்ப மென்கொடியே. (கடு)

ஆற்றத்தன்மை ஆற்றக் கூறல்.

258. கருத்தும்பி மும்மதங் காப்போற் சொரியக் கருத்தும்பிசூழ்ந்
தருத்தும் பொருப்ப கலைசைத் தியாகருக் கன்பிலர்போல்
யருந்துங் கலங்கிக் கனன்முச் செறிய மலாணையிட்
டிருந்துங் கிடந்து மெழுகுஞ் சுழன்றழு மிட்டிடையே. (கசு)

255. தேம் காலம் - தேனைச்சுமத்த. கொங்கையாசிய அரும்பை;
"கண்டல் வண்டுமுகையா, மன்றாற் கொங்கை" (298) என்பர் பின்னும். தெய்
தற்பெண் - வலைருங்கை; உமாநேயியார் வலைருநாசனுக்குப் பெண்ணை
மைமை, தீருவினை, வலைநீனைபடலத்தாலுணர்க. அலர் உறலால் - பழி
மொழி உறதலால். இச் செய்யுள் தாழைக்கும் உமாநேயியார்த்கும் சிலேடை.

256. மாபு அன்றி; மாபு - பாம்பரைக்கும்; அன்றி - அல்லாமல். வெண்
குன்று - கைகையங்கீரி. கடைவேற்றமை வலாது.

257. சானு - முடிந்தான்; இக்கே மலையின் அடிப்பக்கத்திற்குப் பெய
ராயிற்று, கவானென்பதைப்போல. வேறுசிகழ்த்தியதேல் - உன்னதத்திற்
தால்; குறிப்புமொழி.

258. கருத்தும்பி - பெரிய யானை, கருமையாசிய வண்டு. வருத்தும் -
செருத்தான். இட்டிடை - சிறிய இடைவையுடைய தலை.

காவல் மிகவுரைத்தல்.

259. குயின்றாறு வாயுற வாரும் பாவைக் குாவைநஞ்சும்
அயின்றா ஹகந்த கலைசைத் தியாகர்வெற் பாராவம்
பயின்றாறுங் கானிலெங் கோமான் வால்கைப் பறைபடுப்போர்
துயின்றாறு மன்னை பொருகணப் போதுந் துயின்றிலனே. ()

காமமிகவுரைத்தல்.

260. வெண்ணந்தின் முத்தும் புனையரும் பாமுத்தும் வேறறியாத்
தண்ணந் துறைவ கலைசைத் தியாகரைச் சார்சிலர்போல்
வண்ணந் கருக மெலிவாள்வெங் காம வடையயந்தி
அண்ணனின் பேருள் வெள்ளங்கொள் ளாம லடங்கரிதே. ()

கனவுநலிபுரைத்தல்.

261. குனித்தருள் கூத்துங் கலைசைத் தியாகர் கொடையுமெண்ணா
தனித்தத்தெரித்தமென்றெண்ணிக்கைவிட்டயாதார்ப்போல்
தனித்தங்கு லீவந்து கையாற் றழுவத் தருங்கனவை
இனித்தவள் சாக்கிர மென்றே விழித்தழு தேங்கினனே. (கசு)

259. குயின் - மேகங்கள், தாலுவாய் உற - காவினிடத்தே பொருந்த,
ஆரும் - உண்ணும். பாவைக் குாவை - பரந்திருத்தலையுடைய கடல்; குாவை -
கடல். ஆல் உகந்த - ஆல மரத்தை விரும்பிய, வெற்பு - மலையில், ஆர்
அரவம் பயின்ற ஆலும் கானில் - வெல்லுதற்கு அரிய பாம்பு சஞ்சரித்த ஆடு
கின்ற காட்டில், கோமான்: படர்க்கை முன்னிலைக்கண் வந்தது, வால் - வரு
தலைத்தவிர்க.

260. புனை அரும்பாம் - புன்னையரும்பாகிய, தீ அடங்குதல் அரிது.

261. கலைசைத்தியாகர் குனித்தருள் கூத்தமென முன்னுங் கூட்டுசு;
இடைநிலைத்தவகம், கொடை - அருள், தியாகரென்றதற்கேற்பக் கொடை
யென்றார், ஆதர் - மூடர், சாக்கிரம் - சாக்கிராவஸ்தை.

கவின் அழிபுரைத்தல்.

262. எனைப்பாது கைக்குங் கலைசைச் சிதம்பா வீசர்வெற்பா
உனைப்பான ஹன்ரு மனப்போதி ஹம்வைத் துருகுமவள்
தனைப்பார் த்நருந் தகவொன்றி லாமைபிற் பையல்வணம்
கினைப்பாட லத்தின் பழம்பூவ தாகிச் சிதைகின்றதே. (உ0)

கௌ. ஒருவழித் தணத்தல்.

தன்பதிக்கு அநற்சி தலைவன் சாற்றல்.

263. கதிக்கன்பர் தெநிக் கலசத் தியாக் கயின்கலைசைப்
பதிக்கின்ற போகிச் சிவகங்கை யாடிப் பலன்பெற்றென்றாழ்
உதிக்குமுன் னுன்வரு கேன்வருங் காறு முவமீரல்லாய்
ததிக்குணமத் தென்னச் சழலாம ஹங்கடன் றுக்குவதே. (க)

பாங்கி விலக்கல்.

264. சீர்க்குன் றனைய புயத்தீர் கலைசைத் தியாக்வெற்பில்
வார்க்கும்ப மென்முலை யல்குற் சனையன்றி மற்றமும
நூர்க்குணின் றுமிந் தடமுள தேனன் றமதுதடந்
தேர்க்குமுன் னின்ற தடுக்கதி லெஞ்செல்லுஞ் செல்லுமின்றே.

262. பாணல் - கருங்குணை; என்றது அரைப் போன்ற கண்களை.
“கண்ணிற முனீர் கையல் கருத்தினு முனை” (கம்ப. திருவடி. 63.) இலா
மையின் - உன்பால் இல்லாமையால். வண்ணம் - மாமைசிறம்; பாடலம் -
பாதிரி. மாமை சிறத்திற்குப் பாதிரிப்பூ உவமை கூறப்படும்; “வேனிற் பா
திரிக்க உன்மல என்ன, மயிரேர் பொழுதிய வங்கலும் மாமை” (குறுந். 147.)
பாதிரிமலர் பயனின்று வாதேலைப் போல இவன் வண்ணமும் பயனின்றி
யொழிவின்றது; பாதிரிப்பூ பயனின்று யொழிதல், “சொல்லாம லெபெரியர்
சொல்லிச்செய் வார்திரியர், சொல்லியுஞ் செய்பார் கயவரே - கல்ல, குலா
மாலை வேற்கண்ணாய் உறவணை’காடின, பலாமனைப் பாதிரியைப் பார்”
என்னும் பழம்பாடலாலுணரலாகும்.

263. சதிக்கு - முத்தியை அடைதற்கு. சிவகங்கை: தொட்டிக்கலை
யுள்ள ஒரு தீர்த்தம். ததிக்குன் மத்தென்ன - தயிருக்குட் சழலும் மத்தைப்
போல.

264. 50-ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

தலைவன் நீங்கல் வேண்டல்.

265. படித்திரு வரவிக் கலைசைத் தியாகர் பணியதரோல்
முடித்திடு மோர்குறை யுண்டதற் கின்றொரு முன்வினைபெற்
பிடித்திழுக் கின்றது சென்றஃ தாற்றுபு பின்னரிக்
அடித்திரும் பாமுனம் யான்வரு வேன்றைய லையுறவே. (க)

பாங்கி விடுத்தல்.

266. அருளோடு வாழும் கலைசைத் தியாகருக் கன்புசெய்வார்
மருளோடு கடலில் லாமனம் போற்செவின் மன்னவரோ
இருளோடு கூடிய கண்போ லிருக்கு மிவன்பொருட்டால்
தெருளோடு பாணவி னானாவந் தேபருள் செய்புமினே. (ச)

பாங்கி தலைவிக்கு அவன்செலவுணர்த்தல்.

267. ஒருகா ரணமுண்டு நாளொன்றின் மீள்வலென் றுண்மைபொலி
பெருகா ரணமெனச் சொற்றகன் றுர்கட் பினையலைப்பாற்
செருகா ரணங்கு கலைசைத் தியாகர் திருமிடற்றைப்
பொருகா ரணவும் பொழிந்தோ விருந்த புரந்தனக்கே. (ஞ)

தலைவி நெஞ்சோடு புலத்தல்.

268. மான்றபு மத்தர் கலைசைத் தியாகர் வரையிலெம்மை
ஏன்று தாவி விளமுலைப் போக மினிதருந்தித்
தேன்று எனெக் கென்று நீநான்வன் டென்றவர் தேடவின்று
தோன்று தோனித்தனர் நெஞ்சென றுலவர் சொல்லுண்மையே.

265. படி - படிசன். பணி - கைக்கரியம். ஓர்குறை உண்டு - ஒரு
காரியம் உண்டு. முன்வினை - முன்னேசெய்யவேண்டிய தொழில்.

266. பாணவின் - சூரியனைப்போல.

267. ஒலி பெருகு ஆரணம் - வேதம். கன் பினையல் கிம்பால் செருகு -
தேனையுடையமாலையைக் கூத்தலிற்செருகிய. ஆரணங்கு: விளி. பொருகார் -
மேகம்.

268. அத்தர் - கையையுடையவர். ஏன்று - ஏற்றுகொண்டு. எனக்கு
என்றும் கீ தேன்தான். தலைவனுக்கு வண்டு உவமை; "மோகன வல்விழுவை
முக்கைகாட்டி முகமலர்ந்த, பாசம் பதிந்திதழ்த் தேன்றா லாலன்னை பார்த்திபன்
ருன், ஆகத் குளிரவன் டாயுண் டெங்கு மனுதினமே" (388) என்பர் பின்னும்;
"மணமலரில் உண்டிசைர் உன்சணர் பிரிந்தார்" அழகர்கலம்பகம்.

சேன்றோன் நீடலிற் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

269. புற்று டாவர் கலைசைத் தியாகர் புரியருள்போல்
வற்றாத பாலித் துறைவர்க் கியான்கங்குல் வாயுறக்கம்
அற்று குலமுறல் கூறு யிடைபி லமனிவந்து
சற்றாத பூவணை மேற்றணை யோடுந் துயிலன்னமே. (எ)

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவதித்தல்.

270. கார்வாழும் கண்டர் கலைசைத் தியாகர் கலைசையன்பர்
தேர்வாய் மணியொலி கேட்பமிப் போது சிறி துமஞ்சேல்
போர்வான்மைக் கண்ணி யவர்தார்ப் பரிமளம் போலுமவர்
ஊர்வாயி யுற்பல வாசகிக் கேவந் துலாவிபதே. (அ)

பாங்கித்தலைமகட்டுத் தலைமகன் வந்தமை உணர்த்தல்.

271. தேறல் கடியலர்க் கோதைய் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
ஏறப் படுமெய்ப் பசலையு டின்சண் ணிழிபுனலும்
மாதச் செறியிருண் மான் கலைபட்டு வந்தபுண்ணும்
ஆறப்போற் தேர்மிசை யேறிவந் தாய்க் ககன்றவரே (க)

வந்தோன்றன்னோடு பாங்கி னொந்து வினாத்தல்.

272. சேழுமைநந் தாத கலைசைத் தியாகர் சிறப்பன்பர்போல்
எழுமையும் பூண்ட தொடர்புடை யீசெங்கட் கென்றிருந்தேம்
முழுமையு மென்மை மறந்தனிர் போலுமிம் மொய்குமுலான்
அழுமை நயனமந் கையாற் றடைத்தந் ககன்றபின்னே. (க0)

269. புற்ற: ஆவின் சாதிக்குரியதுடை; திருச்சீந். 97-ஆம் பாடலின் உரையைப் பார்க்க. சூகுலம் - தன்பம். கூறாய் - உறவாய். இடை இல் அமனி - நடுவிலுள்ள எழுத்த இல்லாத அமனி = அனி - வண்டு.

270. கேட்பம் - கேட்பேம். தார்ப்பரிமளம் - மானின் நறுமணம். உற்பல வாசம் - கருங்குவளை மீலின் மணம்.

271. தேறல் - தேன். நீனது கண்ணிலிருந்து இழிபென்ற. "பண்ணுங் குழலும் பறித்தசொற் பாகவ பரியலெல்லா, மண்ணும் புசுத்தஞ்சை வானனென் னுனென மைக்குவைய், கண்ணுந் கணையிருட் கங்குல மான் கணைகன்பட்ட, புண்ணும் புலாந் தார்தம தூர்வயிற் போனவரே" (நஞ்சை. 256) என்பதைத்தழுவி வந்தது இது.

272. எழுமையும் பூண்ட தொடர்பென்றது உருவலன்மை. மை நயனம் - மையிட்டகண்ணை.

தலைவன் பாங்கியோடு நோந்து வினாநல்.

273. மைப்படி யாயிற் கண்ணிர் கலைசையுள் வந்து துதி
செப்படி யார்க்கருள் செய்யஞ் சிதம்பர தேவருண்ட
வெப்படி யாவந்த போலம் போலும் வினாயலர்கொண்
டெப்படி யாற்றி யிருவீரு மிங்ங னிருந்தனிரே. (கக)

பாங்கி இறைவியை ஆற்றுவதிருந்த அருமை
தலைமகற்குச் சோல்லல்.

274. இடாவ தோன்றனு காதிவ னைப்புந் தியானிருந்தேன்
நடாச ரெங்கள் கலைசைத் தியாகர்நன் னாட்டுமுன்னீர்ச்
கடாரார் மணிசெந் திருவெனத் தோன்றுந் துறைவமைபல்
அடாடம் லாற்றுவி பென்றன் றுரைத்த வருணினைந்தே. (கஉ)

கஅ. வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல்.

என்பொருட்பிரிவுணர்த்த ஏந்திழைக்கென்றல்.

275. வேலாடு கண்ணி கலைசைத் தியாகர்வெற் பிற்சரம்போய்
நீலாம் பகத்தி முலைவிலைக் கேற்கு நிகிகவாந்து
கோலா கலமுட னந்திக்குன் றுள்ளன கொண்டுவரும்
பாலாறு போல்வரு வேனிது காதிற் பதிசிப்பையே. (க)

பாங்கி நிற்பொருட்பிரிவுரை நீ அவட்கென்றல்.

276. பாத்கங்கை சூழிந் கலைசைத் தியாகர் பருப்பதத்தின்
மேற்கண்ணி மார்ப நலத்தி நிண்ணிநின் மேலனவாம்
தீர்க்கக்கோ ளிவ்வெண்ண மெம்பெரு மாட்டி திருவுளத்துக்
கேற்கும் படிவல்லை பேற்சொல்லி நீபின் னெழுந்தருளே. (உ)

273. மை - அஞ்சனம். துதியைச் செப்பும் அடியார்க்கு. வெப்பு -
வெம்மை. அலர் - பழிமொழி.

274. உரைத்த - நீ உரைத்த. நினைந்து புரந்திருந்தேன்.

275. நீலம்படத்தி - நீலமலர் போன்ற கண்களையுடைய தலைவியினது;
அம்பகம் - கண். கோலாகலம் - பேரொலி. நந்திக்குன்று - நந்திமலையில்.
காதில் - தலைவியின்காதில். திருவாவடுதுறைக்கோவை, 279 - ஆம் செய்
யுள் இதனை ஒத்துள்ளது.

276. பால் - வெண்ணை. கண்ணி - மலை. தீர்க்கம் = தீர்க்கம் - செடுமை.

நீடேனேன்றவன் நீங்கல்.

277. மந்தியம் போதி வருகையிற் றோர்பண்ணி வன்காம்போய்ப்
பந்தியம் போதக மேலிதி கொண்டு பயின்மன்றற்கா
நந்தியம் போடைக் கலைசைத் தியாகர்நன் னுடையாய்
அந்தியம் போத வருவேனும் மூர்மகிழ் தாவிக்கவே. (உ)

பாங்கி தலைமகட்டுத் தலைமகள் சேலவுணர்த்தல்.

278. இல்லத் தமாரு மேவுன் முலைவிலைக் கெண்ணரிதாம்
நல்லத் த மீந்து மணம்பெறு வான்பொன் னகைப்பொகுட்டு
விலுத்தல் கொண்ட கலைசைத் தியாகர்மேய் மார்க்கம்வாரர்
செல்லத்த மின்றசென் றார்ம தன்பர் திருந்தியழைய. (ச)

தலைமகள் இரங்கல்.

279. திருத்தன மென்னடை யாய்தென் கலைசைத் தியாகர்வெற்பிற்
பெருத்தன மென்னிடைப் பெற்றுமென் னெவன்பர் பேசகிலா
திருத்தனம் வேறென்று தேடச் சாங்கடந் திட்டினிநான்
அருத்தனம் வேம்பென லம்படி போம்படி யானதுவே. (ஈ)

277. மந்தி - குரியன்; "மந்தியு மறியா மாம்பயி லறிக்கத்து" (முருகு.
42, வேறுரை.) அம்போதி - கடலில். பந்தி அம்போதகம் மேல் - கடத்திலுள்ள
அழகிய யானையின்மேல். மன்றற்கா - கலியாணத்திற்காக. நந்தி அம்பு
ஒடை - அம்பையுடைய கத்தியோடை; அம்பு - நீர். காலவிற்போய் மாலையில்
வருவேன்.

278. இல்லத்த அமாரும் - இவ்வாழ்வையுடைய தேவரும். மேவு -
விரும்புகின்ற. நல் அத்தம் - நல்ல பொன்னை. பொன் நகை பொகுட்டு
வில் - மேருமலையாகிய வில்லை. 'பொன்னகைப் பொகுட்டுவில்' எனவும் பாடம்.
அத்தம் - ஊயில். செல் அத்தம் - செல்லுதற்கு இடமாகிய அருவழியில்.

279. திருத்த அன்னம் மேல் நகையாய். பெருத்தனம், திருத்தனம்;
தனம்: நிலைமை; "பெருத்தன மென்னிடைப் பெற்றும்" என்றது, "எம்
பாவை" (சீவக. 1364) என்றும் போலப் பட்டாங்கு உறுதற்கண் வந்தது.
அருத்த அனம் - உண்ணுகின்ற அன்னம்.

பாங்கி கோடுஞ்சொற் சோல்லல்.

280. வரம்போ தருமன்ப ருன்பொருட் டானிதி வாரிவாச்
சரம்போ யினர்தென் கலைசைத் தியாகர் கடர்வரைப்பூ
நிரம்போதி மங்கையிவ் ளூரவர் தூற்றல் லீக்கமின்றிச்
சரம்போலத் தைக்கையி னீபுலம் பாநிற்குந் தன்மைநன்றே. (1)

தலைவி கோடுஞ்சொற் சோல்லல்.

281. நீனாகம் பூண்ட கலைசைத் தியாகரை நீங்கினின்றே
வாணாள் கழிக்கும்வன் னெஞ்சரின் வெஞ்சர மன்னான்தோ
வீனாள் படச்சென்ற வவ்வா றறிந்துமென் வேட்கைகண்டும்
காணா தவரி னெனைத்தெளிப் பார்க்கென் கழறுவதே. (எ)

வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல்.*

282. தென்சாம கண்டர் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பிடத்துன்
மென்சாயல் காட்டி மயில்யிலக் காநிற்கும் வேட்கையுற
வன்சாத ராணின் விழிபோல் விழித்தந்த மான்மடக்கும்
பின்சா னாளவுஞ்செல் லாரன்பர் பேதுறல் பெண்கொடியே. (1)

பருவங்கண்டு பேருமகள் புலம்பல்.

283. தாரோற வண்டினங் கொன்றைபெல் லாமென் றடமுலைமற்
பீரோற் பீரிற்கண் ணீரோற வாடும் பிணிமுகங்கட்
கேரோறத் தொட்டிக் கலைவாழ் சிதம்பா விசர்வெற்பிற்
காரோறக் கண்மீரும் மன்பர்பொற் றேர்வாக் கண்டிலம. (க)

280. வரம்பு ஓதரும் அன்பர் - எல்லையற்ற அன்பையுடைய தலைவர்.
ஓதி - கூந்தல். சரம்போல - அம்பைப்போல.

281. மன்னர் வெஞ்சரம் சென்ற அவ்வாற்றை. காணாதவரின் - அறியா
தவரைப் போல. பாங்கியைப் படர்க்கையாகக் கூறினான். தெளிப்பார்க்கு -
தெளியச் செய்பவர்க்கு.

282. மடக்கும் - மீளச்செய்யும். பேதுறல் - மயங்காதே.

283. கொன்றை எல்லாம் வண்டினம்தார் ஏற; தார் - பூங்கொத்தி;
"தார் நறங் கொன்றை" (தே.) பீர் - பசுலை. பிணிமுகம் - மயில். ஏர் ஏற -
எழுச்சி மேன்மேல் உண்டாக. கார் - மேகங்கள்.

*வலித்தல் - துணிவுகூறல்.

இருளை வம்பென்றல்.

284. வாடிய பைந்தினைக் காழுரு கோளை வணங்கிநமர்
கடியபங்கார்த்திடக்கொண்முச்சொரிந்தனகொண்டல்வண்ணன்
தேடிய பாதர் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பினிற்கண்
டாடிய மஞ்ஞை யிதகா எனவஞ்சி யஞ்சகையே. (க0)

இறைமகள் மறுத்தல்.

285. வம்பார் தனத்தி கலைசைத் தியாகர்முன் மாலயனெவ்
வம்பா றிடவழற் குன்றாய்தின் றென்ன மலைமுழுதும்
வம்பார்சென் காந்தளங் கோபமுந் தோன்றி வயங்குதலால்
வம்பாரு மோவுன்சொல் வம்பாவ தன்றியிம் மைக்கொண்டலே.

அவாறுதாதி வந்தடைந்தது இப்பொழுதெனத்
கலைவி சாற்றல்.

286. வண்ணேதம் பாவி கலைசைத் தியாகர் வனாயிடைத்து
வண்ணேதக் கொல்குங் கொடிபோற் றெருமால் மன்னர்வெற்றி
வண்ணேத் தேர்மிசை யின்னெபொன் னேன்றி வருவொன்று
வண்டு துரைப்பமுன் னெவந்த தாலிந்த மைம்முகிலே. (க2)

284. சூர்திட - முடிச்சு; “எனற் பங்கத்தி ரென்றுழ்க் கழிய வெழிவி
யுன்னிச், கானக் குறவர்கள் கம்பலை செய்யும்வம் பார்சிலம்பா” (திருச்சிற்.
156.) சூடிய: முற்ற. வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடி போல்வாய்.

285. வம்பு - சச்ச. எவ்வம் பாதிட - குற்றம் நீங்க. வம்பு - வாசனை.
கோபம் - இத்திகோபப் பூச்சி. வம்பு ஆகுமோ - காலம் அல்லாத காலத்தப்
பெய்யும் மறை ஆகுமோ; “வம்பார் குன்றம்” (தே.) வம்பு ஆவதன்றி - வீண்
ஆவதல்லாமல்.

286. வண்டு ஊதகின்ற கம்பலையுடையாய். தவண்டு ஒங்குமென
இயைச்சு. ஊதாக்கு - காற்றக்கு. வெற்றி வண்டு - சய சங்கம். வன்
துது உரைப்பதற்கு.

தலைமகள் ஆற்றல்.

287. ஒருவா விருதலைப் புட்போ னமக்குயி ரொன்றெனமுன்
திருவாய் மலர்ந்தருள் செய்தநக் காதலர் செம்பொருட்கா
வெருவாது காண்சென் றுழிமறந் தெம்மை விடுவர்கொலோ
வருவாரிக் காரிற் கலைசைத் தியாகர் வரையகத்தே.

அவன் அவட் புலம்பல்.

288. அள்ளந் பழனக் கலைசைத் தியாகருக் கண்பிலர்போல்
எள்ளத் தனையு மிரக்க மிலாரென் றெனையுநொந்த
உள்ளத்தி னோடமுங் கண்ணீர்வெள் ளத்தி னுழிதருங்கால்
மெள்ளப் பிடித்தெடுப் பாருமுண் டோவந்த மின்னினைபே. ()

மீண்வெருகின்ற காலத்துத் தலைமகள்

பாகனோடு சொல்லல்.

289. மாடையி னொற்று முடித்தேர் வலவ மடந்தைசங்கோ
டாடை யுகாமுன் கலைசைத் தியாக ரளித்தருளும்
ஒடைகொள் செங்கழு நீர்க்குஞ் சாத்தை யுனதுளத்திற்
கோடைவெங் காலெனக் கோடையின் கால்செலக் கொள்ளுதியே.

287. ஒருவா - நீங்காத. இருதலைப்புன் போல் உயிர்ஒன்று: “யாமே,
பிரிவின் றியைந்த தவரா டீயின், இருதலைப் புள்ளி னோருயி ரம்மே” (அகநா.

12.) காரின் - மேகத்தைப் போல.

288. எனையும்: உம்மை உயர்வுசிறப்பு. மின்னென்றது தலைவியை.

289. மாடையின் ஆற்றும் முடி - பொன்னொற் செய்யப்பெற்ற சிகரத்தை
யுடைய. சங்கு - வளையல். ஒடை - நெற்றிப்பட்டம். செங்கழுநீர்க்குஞ்
சாத்தை - செங்கழுநீர் விராயகரை; ஒடைமை இடமாகக்கொண்ட செங்கழுநீர்
மலரென்பது வேறொரு பொருள். கோடை வெங்காலென - கோடைக்காற்றைப்
போல. கோடையின் கால் செல - குதிரையின் கால் செல்லாதிற். குதிரை
செல்லக் குஞ்சாத்தைக் கொன்னென்றது ஒருநயம். சிவபிரானது தேரக்க
முறியச்செய்த மீண்டும் அது நன்கு ஓட அருவியவராசலின் தேரோட விராய
கரை நினைவேன்றான்.

தலைமகள் மேகந்தன்னோடு சோல்லல்.

290. தன்னே நிலாத கலைசைத் தியாகர் தடங்கிரிமேல்
முன்னேடி னொம்மை மொய்குழ லால்வென்று முற்றிழையான்
இன்னையும் மின்னையுந்தன்னிடை யால்வென்றுமென்மணித்தோர்ப்
பின்னே வரிந்முடில் காள்பெறு விர்தம் பெருமிதமே. (கசு)

பாக்கி வலம்புரிகேட்டு அவன்வரவறிவுறுத்தல்.

291. இந்தனஞ் சேசுரி போன்றவெப் பாறத்தன் னோரியதாய்ச்
சந்தனம் பூசு தனத்தினல் லாய்தடந் தேரிலன்பர்
கந்தனை யின்ற சலசத் தியாகர் கலைசையின்கண்
வந்தனர் வந்தன னென்றினி தார்க்கும் வலம்புரியே. (கசு)

வலம்புரி கிறத்தி வாழ்த்தல்.

292. சங்கத்தி லோர்மண்ணர் பெண்ணொரு பாகத்தர் தண்ணருளாற்
சங்கத் தமிழ்கிறை கூடல் வணிகர்தந் தைபலர்க்குச்
சங்கத்த மிட்ட கலைசைத் தியாகர் சாதகங்கைச்
சங்கத்தின் யாழியென் சஞ்சலத் தீர்த்த தனிச்சங்கமே. (கசு)

290. இன்னே - இப்பொழுதே. உம் மின்னையும் - உம்மிடத்திலுள்ள
மின்னையும். வெல்லும் - வெல்லுதான். பெருமிதம் - களிப்பு.

291. இந்தனம் - விநா. ஏரி - ஒருவகைநீர்நிலை. தனத்தில் சந்தனம்
பூசு. தேரில் அன்பர் வந்தனர்.

292. சங்கத்தில் ஓர் கண்ணர் - தெற்றிக்கண்ணர்; சங்கம் - தெற்றி.
கூடல் - மதுகையில். சங்கு அத்தம் இட்ட - விரையல்க்கையிலிட்ட. சா
தம் - உண்மை. கண்கையென்றது இத்தலத்திலுள்ள விவகங்கையை; கங்கை
கூறியது தாய்க்கை; சீவக. 172, 3. சங்கத்தின் - சங்கத்தைப் போல.

இதுவுமது.

293. போதாந்தர் போற்றாண் மங்கல நானென்றும் பூண்டவெங்கள்
மாதா வளர்சிவ காமிகன் டத்தணி வாய்ந்தநறும்
தாதாடுங் கொன்றைக் கலைச்சைத் தியாகர் தமக்கினிய
வேதா சலத்தின் புகழ்போல் விளங்குக வெண்சங்கமே. (கசு)

தலைமகன் வந்துழிப் பாக்கி தம்மை
நினைத்தமை வினாது.

294. புனைந்துமற் தாகினி பொற்சடை மீது பொருபுவித்தோல்
வனைந்துநின் றாடுங் கலைச்சைத் தியாகர் வரையன்போ
நினைந்து மறிநிர்சொல் லோயிரு போதுங்கண் ணீர்மழையால்
நனைந்து கிடக்கு முடையாளை நீர்சென்ற நாட்டகத்தே. (உ0)

தலைமகன் நினைத்தமை செப்பல்.

295. எனையுப் வந் தாண்ட கலைச்சைத் தியாகரை யேத்தியிரு
வினையுங் கழித்தவர் தொண்டைநன் னாடண் மின்னினையும்
உனையுமெப் போதுகண் டேன்கண்ட நான்முத லோரிடத்தும்
நினையும் பரிசில்லை யான்மற வாமை நிலைத்தபின்னே. (உக)

293. போதாந்தர் - ஞானிகள். என்றும் அழியாத கணவரைப்பெற்றி
ருத்தலின் 'மங்கலநான் என்றும் பூண்ட' என்றார்; "மைந்தின்ற வொண்கண்
மலைமகள்" (தே.) என்ற திருவாக்கு இங்கே நினைவுக்குவருகிறது. கண்டத்
தின் அழகை வாய்ந்த. வேதாசலம் - வேதாசலமுதலியார்; இஃது ஒரு பிரபு
வின் பெயர்.

294. பொற்சடைமீது மந்தாகினியைப் புனைந்து. உடையாளை -
ஆடையையுடையவளை. கண்ணீரால் ஆடைநனைதல்: "நெடுங்கண்க ளருத்த,
அப்பினுனைந்து ஒருநிலையுருத மென்றுகிலான்" கம்ப. காட்
சிப். 8.

295. இருவனைகளையும் கழித்தவர் வாழ்கின்ற தொண்டை நாடு. .மற
வாமை நிலைத்தபின் நினையும் பரிசில்லை; "மறந்தா னினைத்தலு முண்டுபொன்
னையுங்கள் வஞ்சினையே." வேங்கைகீ. 292.

தலைமகளை ஆற்றுவதித்திருந்த அருமை கூறல்.

296. சிவங்காட் டியதென் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பவுன்றன்
தவங்காட் டியவுரு வைப்படந் தீட்டித் தயங்கநவ
நவங்காட்டித் தேர்ச்சென்ற நல்வழி காட்டினின் னன்றியனு
பவங்காட்டி யாற்றுவதித் தேனெங்கள் பாவையைப் பாவிருந்தே.

கக. வரைவு மலிவு.

காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி

காதலிக்கு உரைத்தல்.

297. நின்வண்ண மெலுறு பொன்வண்ண மாறமின் எனபெனையும்
தன்வண்ண மாக்குங் கலைசைத் தியாகர் தடத்தநமயில்
முன்வண்ண மெருதின் ருலென்ன வுன்றன் முலைவிலைக்காப்
பொன்வண்ணத்தோன்பிவைத்தார்கொடுவந்துபொற்குவையே.

காதலி நற்றாய் உள்ளமகிழ்ச்சி உள்ளல்.

298. மன்றமம் புன்னை மருப்பங்கை யாற்கண்டல் வண்முகையாம்
மன்றந் கொங்கை யளவுந் துறைவன் மருவியசோ
மன்றலைக் கிட்ட கலைசைத் தியாகர் வரைவருமேல்
மன்றற் றிருவணி கண்டியாயு நம்மின் மகிழ்வுறமே. (உ)

296. சிவம் - முத்தி. நவம் - புதுமை. நன்றி - நன்மை. பால் - பச்சத்தில்.

297. பொன் வண்ணம் மாற - பசிலைநிறம் நீங்க. தடம் - மலைப்புக்கம். இல்முன் - வீட்டின் முன்னே. வண்ணம் மெரு - அழகிய மெருமலை; பொற் குவைக்கு மெருமலை உவமை. டாறப் பொற்குவையை.

298. புன்னை: எழுவாய். மருப்பு அம் கையால் - கொம்பாகிய அழகிய கையால். கண்டல் - தாழை. மன்ற: அசை. தாழையின் முகையாகிய கொங்கையை அளவுகின்ற; கையால் அளவுகின்ற. சோமன் - சந்திரன். துறைவன் வருமேல் - துறைவன் வருவானாயின். மன்றல் - கலியாணம், நம்மின் - நம்மைக் காட்டிலும்.

பாங்கி தமர் வரைவேதிர்ந்தமை தலைமகட்டு உணர்த்தல்.

299. அதிர்ந்திடு மாழிக் கருங்கழி நாற்ற மடம்பினின்றும்
உதிர்ந்திடும் பூமண மாற்றுந் துறைவர்க் குயர்ந்தபத்தி
முதிர்ந்தவர் போற்றுங் கலைசைத் தியாகர் முதகுன்றுளோர்
எதிர்ந்தன ரோகை முாசறைந் தார்மகிழ்ந் தேந்திழையே. (க)

தலைமகள் உவகையாற்றாது உளத்தோடு கிளத்தல்.

300. சிறையுந்து நீர்த்தண் கலைசைத் தியாகரைச் சோலர்போல்
மறையுந் தொழில்களு மாங்கவற் றுல்வந்த வாட்டமுநம்
குறையுமின் ரோடநெஞ் சேநம தன்பர்கைக் கொண்டுவகை
நிறையு மணமுா சார்க்கின்ற தானந் நெடுநகர்க்கே. (ச)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

301. இன்னா வொழிக்குங் கலைசைத் தியாகர்வெற் பெய்தியந்நாள்
இன்னார்கொண் டென்கண்ணி கையாரத் தையலுக் கிட்டபலன்
இன்னாகுங் கொண்டசெவ் வேள்வள்ளி போலயிங் கெய்தவினுல்
இந்நா ளறிந்தன மாலைன்றும் வாழி யிறையவனே. (ஞ)

தலைவி மணம்பொருட்டாக அணங்கைப்பராநிலை

பாங்கி தலைவற்கு உணர்த்தல்.

302. அணங்கமர் மாடக் கலைசைத் தியாகருக் கன்பிலர்போல்
அணங்கர வல்குனல் லாளுன் பொருட்டண்ட கடமட்டும்
அணங்கன கச்சிக ரப்பொருப் பின்புறத் தாலபத்துள்
அணங்கர நிர்த்தத்தா ளோத்துதல் பார்த்தரு ளாண்டகையே. ()

299. கழியின் நாற்றத்தைப் பூவின்மணம் மாற்றும் துறைவர்க்கு. முத
குன்று - விருத்தாசலம். எதிர்ந்தனர் - ஏற்றுக்கொண்டார்.

300. சிறை - கரை. மறையும் தொழில்கள் - கனவுப்புணர்ச்சிக்குரியன.
உவகை - மகிழ்ச்சி. டீ-ம். 'வாட்டமுறுங்'

301. அந்நாளில் இனிய நாகைக்கொண்டு; நார் - அன்பு. இல் நாகம்
கொண்ட - இருப்பிடத்தை மலையாகக் கொண்ட; நாகம் - மலை. பலன் -
கலியாணம். நீங்கள் எய்தவினுல்.

302. அணங்கு - அழகு. அணங்கு அரவு - வருத்துகின்ற பாம்பைப்
போன்ற. அண்டகடமட்டும் அண்ணிய அம் கனக சீசரம். பொருப்பின்
புறத்தே - மலையின் புறத்தே. அணங்கு - துர்க்கையினுடைய.

அணங்கைப் பராமிலை கண்ட தலைமகள் மகிழ்தல்.

303. இப்போதிரிவடிகெய்வண்ண மெய்திய தென்பொருட்டா
முப்பொருளும் புதற்குர் கலைசையின் முத்தலங்கற்
செப்போரினமுலை பாகன் சிதம்பா தேவன்வெற்பிஸ்
நாப்போரிதழி மலர்நூலயித் தெய்வத் தொழுவதற்கே. (எ)

உ. தலைவி அறத்தொடுநிற்பல்.

கையறுதோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

304. வெண்ணி றணியுங் கலைசைத் தியாகரை மேவல்போற்
கண்ணிர் மழைபொழி தற்கொரு காரணம் கண்டிலமால்
பண்ணிர் மொழியி லேகினை யாமெப்போற் பாவைதன்னைத்
தெண்ணித் திரைகொண்டு போயின தோவென்னை செப்புவே.

தலைவி கலுழ்தற்காரணம் கூறல்.

305. கனக்கறைக் கண்டார் கலசத் தியாகர் கலைசையன்னாய்
வனக்கணிக் கீழ்வந் தெனையுணர்ந் தேயெ மன்னவரை
எனக்குமுன் காட்டிய கண்மலர் காண்பதற் கின்றவரைத்
தனக்கெனைக் காட்டிடென் ரேபமுன் காரணம் தானிதுவே. (உ)

தலைவன் தெய்வங்காட்டித் தேளிப்பத் தேளிந்தமை கூறல்.

306. கலம்பா வுந்தென் கலைசைத் தியாகர்நன் னுட்டுவரிக்
கலம்பா வுந்துறைத் தெய்வத்தின் முன்னின்று கைபெடுத்தப்
புலம்பான் பாகத் தெளித்தவை யாவும் பொறியிவியன்
சலம்பா வாவண்ண மெப்பாக நம்பினன் சாலவுமே. (க)

303. இப்பொருட்டாத் தொழுவதற்கு இப்போறிவு எவ்வண்ணம்
இவட்டு எய்தியது?

305. கனம் - மேகம்போன்ற, வனத்திலுள்ள வேங்கைமரத்தின் கீழே.
கண்மலர்: எழுமாய், அழுள்: முற்ற.

306. கலம் பாகம் உவிர்த் துறை; கலம் - கப்பல்; உவரி - கடல்.
துறைத்தெய்வம்: "உண்டோற யணங்கு" (ஐங்கு, 28); "கடற்றெய்வம் காட்டிக்
காட்டி, அரியகுள்." புலம்பர் - தெய்வத்திலுள்ளவர்; புலம்பு - கடற்கரை.
பொறி - அறிவு, சலம் - உஞ்சனை.

தலைவி தலைமகள் இகந்தமை இயம்பல்.

307. மறைமொழி வாயர் கலைசைத் தியாகர்வண் பாவிநதித்
துறைமொழி பேரந் கரிநமக் கென்றன்பர் சொல்லியொரு
குறைமொழி யாமல் விடுத்திகந் தார்நம் குணப்பெரியோர்
நிறைமொழி குன்றிற்குன் றுததுண் டோமண்ணி னேரிழையே.

பாங்கி இயற்பழித்துரைத்தல்.

308. நற்றேவர் சூழந் கலைசைத் தியாகர் நயத்தெண்ணீர்
உற்றே நியநந்தி போடையின் வாய்வின்று மொண்ணுறைவர்
பற்றேக பானக லேனென் றுரைத்தும் பரிந்தழீ
எற்றே துறந்தன ரையவர் போலில்லை யெதிலரோ. (ரு)

தலைமகள் இயற்பட மொழிதல்.

309. காயிலைச் சூலர் கலசத் தியாகர் கலைசையன்னம்
சேயிதழ்த் தாமரை மேல்வீற் றிருந்து கிறையனிகள்
வாயினிற் பாட மகிழ்தொண்டை நாட்டன்பர் வன்கொடியர்
ஆயினு மாக வவரோ பெனைப்புந் தாள்பவரோ. (ரு)

தேய்வம் பொறைகோளச் செல்துவ மேன்றல்.

310. இதம்புரி மெப்பன்பர் சொற்பிற முத்தன்மையின்மையினால்
சிதம்பர வீசர் கலசா புரியகாச் சோலர்போற்
கதம்புரி யேறெய்வ மேயென்று சென்று கனபாதினாடய்ப்
பதம்பா வக்கட வேமிரு வேழம் பணிமொழியே. (எ)

307. பாவிநதித் துறையில் மொழிந்த மொழியே, குறை - காரியம்.
நிறைமொழி - பொருள்நிறைந்தமொழி; "நிறைமொழிமாதர்" குறள்.

308. கந்தியோடை : தொட்டிக்கலையிலுள்ள ஓரோடை; அதற்குத் திரு
வீழாக் காலத்திற் கலசத்தியாகர் எழுந்தருளுவதுண்டு. பற்று - அன்பு.
நீ அழ. எற்று - எத்தன்மைத்து. எதிலர் - அயலார்.

309. சேயிதழ் - செம்மையாகிய இதழ்களையுடைய, கொடியர்.....
ஆள்பவரோ: "தண்ணத் துறைவன், கொடிய னாயினு மாக, அவனே தோழியென்
னுயிர்கா வலனே" பழையபாடல்.

310. இதம் - விருப்பமாகிய செயல்களை. கதம் புரியேல் - கோபம்
செய்யாதே. பவினாய் - மலர்ப்பலியைத் தூவி.

தலைவி இவ்வயிற் சேறித்தமை சொல்லல்.

311. அனம்போ னடைச்சி கலைசைத் திபாகருக் கன்புசெயார்
தனம்போ விருத்திமற் றைம்போறி வாயிற் சரித்தல்செயார்
மனம்போற் றடுத்தென்னை வைத்தன ளாலன்னை வராமிலாக்
கனம்போற் கருக்குமு லாலர் தூற்றதல் கண்டுகொண்டே. (அ)

சேவிலி கணையிருள் அவன்வரக் கண்டமை கூறல்.

312. தங்காப்பு மாசணத் தால்வனை கின்ற சதூரொன்றும்
மங்காப் புதற்கூர் கலைசைத் திபாகர் வரையணங்கே
பைங்காப் புடைசின் றொருவன்பின் னுழையின் பால்வாக்கண்
டங்காப் புடன்காப் படைத்தே னெனமோ யறைந்தனனோ. (க)

சேவிலி தலைமகள்வேற்றுமைகண்டு பாங்கியை வினாது.

313. தெளிவார்க் கருளுங் கலைசைத் திபாகரைச் சேர்கிலர்போல்
ஒளிவாள் விழிபிறி தாய்முத் துறைக்க வுறைபுனற்ரு
மினிவார் முலைபகம் பொன்பூத் துடம்பும் கிளர்த்ததனாள்
அளிவா முளகத்தி னுட்குற்ற தீதென் றறிகிலனே. (க0)

311. அனம் போல் கடைச்சி: "கொடைச்சிவந்தான் கொடைக் குளிர்
காவிலன்ன, கடைச்சிவந்தா லென்செய்கே னுள்" (தனிப்பாடல்). இருத்தி -
பயன்படாமல் என்னை இருக்கச் செய்து. அன்னை வைத்தனன். வாரம் இலா -
அன்பு இல்லாத.

312. மாசணத்தால் தம் காப்பு வனைகின்ற; மாசணம் - பாம்பு. துழை -
துழை வாசல். அங்காப்புடன் - வாய் திறப்புடன். மோய் - தாய்; "அருத்ததிக்
கற்பி னெம்மோய்" கம்ப. சூர்ப்பணைக. 50.

313. முத்த - முத்தப்போன்ற கண்ணீர்த்தனியை. குமினி - குமிழி;
தென்னுட்டு வழக்கு; "பெயறுனி முகிழெனப் பெருத்ததின் வினமுனை"
(கவி. 56: 24.) உற்றதாத.

பாங்கி வேறிவிலக்கல்.

314. இவருடை பாருயி ருண்ணிய வோபலி பேற்றுமுஞ்சேர்ந்
தவருடை யார்வத் தழுந்திவ னோபட வோமுருகே
கவருடை நெஞ்சத்தெம் மில்லத்துள் வந்த கருத்தெவனோ
தவருடை யாளர் கலைசைத் தியாகர் சுடர்வரைக்கே. (கக)

சேவிலி தோழியை வினாது.

315. பொன்னுற்ற மார்பன் பணிசேர விருந்த புரத்திலென்றும்
மன்னுற் றருளுஞ் சிதம்பா வீசர் வரையின்மின்னே
தன்னுற்ற மாதர்முன் சூர்தடிந் தானைச் சுடர்மாக்கார்த்
பின்னுற்ற நாளனை பென்னையில் வாறுகொல் பேசியதே. (கஉ)

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தோடுநிற்றல்.

316. வாமம் பெறுநின் மகட்கொரு பூவண்ண வண்டுகொண்ட
காமக்கொன்போதொன்றுன்கண்ணிற்கொன்வாயென்றொர்நம்பிவந்து
சேமம் தழைதாத் தந்தான் கலைசைத் தியாகர்வெற்பிற்
காமஞ் சரிகொய்த யாம்வினை யாடிய காலையிலே. (கஉ)

புனருபுணர்ச்சியால் அறத்தோடுநிற்றல்.

317. குருமணி யன்னநின் கன்னியைப் பாற்குக் கொழித்திடுந்தன்
கருமண லொப்புறல் கண்டிவ ளாடினும் காற்கந்தள்ளத்
திருமணிப் பாலியிற் பாய்ந்தெடுத் தானொரு செம்மலுமைக்
கொருமண வாளர் கலைசைத் தியாகரை யுள்கிவந்தே. (கச)

314. இவருடை ஆருயிர் உண்ணியவோ-இந்த ஆட்டின் அரிய உயிரை உண்ணுதற்காகவோ. முன் சேர்ந்தவருடைய ஆர்வத்து; சேர்ந்தவருடை: தொகுத்தல், கவர்த்தல் - பிளவுபடுத்தல், எவனோ - யாதோ, துவர் உடையாளர் - காலியுடையார்; "காமனை முனிந்து நெடுஞ்சடை முடித்துக் கவின்றகல் லாடை மேற் புனைந்து" காஞ்சிப், நகரப், 109.

315. பொன் உற்றமார்பன்; பொன் - திருமகன். மன்னுற்ற - நிலை பெற்று. சூர் தடிந்தானை - முருகக்கடவுளை; சூர் - சூரபதமன். மாக்கால் - சுவாதி கட்டச்ச்திரம். பின்னுற்ற நான் - விசாககட்டச்ச்திரம்.

316. வாமம் - அழகு. ஒரு பூவைத் தந்தானென இயைக்க, வண்டு கொண்ட காமம் - புண்டரீகம் - தாமரை. சேமம் - இன்பம். காவில் மஞ்சரி யைக்கொய்து; மஞ்சரி - பூங்கொத்தை.

317. கீம்பாற்கு - கூந்தலுக்கு. ஆடுக்கால் கம் தன்ன - ஆடும்பொழுது கீர் இவனைத் தன்ன. பாலி - பாலாறு.

இதுவுமது.

318. தன்னிடைத் தோன்றிய சைவலக் கொத்தையுன் றையலைப்பால்
வென்னிடச் செய்ததென் றாடிமும் காலம் விரைந்திழுக்கப்
பொன்னுடை யானிற் கணவீழ்ந் தெடுத்துப் புரந்தனனோர்
கண்ணெடுந் தோளன் கலைசைத் தியாகர் கனவரைக்கே. (கரு)

கனிறுத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தோடுநிற்றல்.

319. தொடையார் குழலி நடைக்கிடை தன்பிடி சோர்தல்கண்டவ்
விடையாளை யொன்று கனன்றிவண் முன்வரு மேல்வைபென்னை
உடையார் கலைசைத் தியாகர்முன் குக பூரித்தெனவேற்
படையாலவ் வானையைக் கீண்டளித் தானொரு பார்த்திபனே. (.)

தலைமகள்வேற்றுமை கண்டு நற்றாய்

சேவிலியை வினாது.

320. வண்டமிழ் கூறுங் கலைசைத் தியாகர் மலைவனிதாய்
பெண்டன்மை யம்ம முழுதிழந் தாளென் பெருமகன்முன்
கண்டகண் ணுக்கென்று வேற்றாருக் காட்டிக் கடக்கரிதான்
உண்டவென் னிற்கனி போலான காரண மோர்ந்துரையே. (கஎ)

சேவிலி நற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியால்

அறத்தோடுநிற்றல்.

321. மருவில்வஞ் சூரிக் கலைசைத் தியாகர் வரைப்புனத்திற்
பொருவிறற்போ தகம்வந்ததுண்டோவென் றபோந்துவினாய்த்
தருவு மதிலனை வல்லிபும் போலகின் னறையன்முலை
ஒருசிதி கட்ட முயக்கின ாலன் றொருசெல்வரே. (கஅ)

318. சைவலம் - பாடி, வென்னிட - முதலிட, அம் - நீர், பொன்னுடை
யானின் - திருமாலைப்போல.

319. இடை தன் பிடி - பின்னிட்ட தன்னுடைய பெண்யாளை, அவ்
விடை - அவ்விடத்தில், ஏல்லை - காலத்தில், காகம் உரித்தென - யானையை
உரித்தாற்போல, அளித்தான் - புதுகாத்தான்.

320. வேற்றாருக் காட்டிப் பெண்டன்மை முழுதிழந்தாளெனக் கூட்டுக.
கடகரி தான் உண்ட கென்னிற் கனி - யானையுண்ட வினக்கனி; கடகரி :
சாதியடை; கரி - உன்விடில்லாமற்செய்யும் ஒரு கோய்; "ஆம்புடை கெடுக்கை
வேழத் தற்றிய கென்னி லேபோல்" சீவக, 232.

321. போதகம் - யாளை, வினாய் - கேட்டு, தரு - மாம், வல்லி -
பூக்கொடி.

உக. உடன்போக்கு.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்கு உணர்த்தல்.

322. கள்ளார்க் குவதர் சிதம்பா வீசர் உலைசைவெற்பா
வள்ளார்கண் னாளுட னின்பதிக் கேசென்று வாழ்ந்தருள்வான்
உள்ளா ரிருநிதி யுக்கொடு யந்திக் குதவினாரீ
கொள்ளார் முலையிலை யாகவெம் மைபர் குறையறவே. (சு)

தலைவன் உடன்போக்கு மறுத்தல்.

323. சுடர்ப்பாலை வன்னி கமர்வழி போய்வையர் தூக்கிநிற்கும்
விடப்பாந்த னுச்சி வெதுப்புங் கடத்தில் விமலையைத்தம்
இடப்பாகம் வைத்த கலைசைத் தியாகரை யெண்ணலர்போல்
நடப்பா ரெவர்துணிந் திப்பூங் கொடியுட னன்னுதலே. (உ)

பாங்கி தலைமகனை உடன்படுத்தல்.

324. சங்கையி லாவெம் பாலார் முரம்புந் தழற்காமும்
செங்கைகொள் வேல சிதம்பா வீசர் திருக்கலைசை
மங்கைய ராடுந் திருநந்தி யோடையு மல்குசிவ
கங்கையுந் தானல்ல வோரின்றொ டேகினெங் காரிகைக்கே. (ங)

தலைவன் போக்கு உடன்படுத்தல்.

325. கோதைத் தவிர்க்குங் கலைசைத் தியாகரைக் கூறலர்போம்
பாதைக் கடுந்தழல் பார்த்துமென் சீறடி பாங்கனிச்சப்
போதைப் பகையென்று கூசுதல் உண்டும் பொலந்தொடியென்
பேதைத் தனிநெஞ் சிவளுடன் காண்செலப் பெட்டமுற்றதே. (ச)

322. கன் ஆர்க்குவதர் - தேனையுடைய கொன்றையை அணிந்தவர்;
ஆர்க்குவதம் - கொன்றை. வன் - கூர்மை. வாழ்ந்தருள் - வாழ்ந்தருள்
வாயாக. வானில் உள்ளாருக் குரிய இரண்டு நிலையையும் நீ உதவினும்.

323. பாலை வன்னி - பாலைநிலத்திலுள்ள நெருப்பு. கமர் - வெடிப்பு.
விடப்பாந்தன் - ஆதிசேடனது. கடம் - பாலைநிலம்.

324. சங்கை - அசுவு. முரம்பு - பருக்கைக்கற்கனாலாகிய மேடு.

325. பாதை - வழி. பாங்கு - அழகு. பொலந்தொடி: விரி.

பாங்கி தலைவிக்கு உடன்போக்கு உணர்த்தல்.

326. துண்டற் கரிய சுடரனை யாய்ப்பஞ்சிற் றாக்குபதம்
நீண்டக் கினியெரி காண நடந்து நிரைவனையான்
பாண்டப் பலம்பு கலைசைத் தியாகர் பவனிவிழாக்
காண்டற் குடன்வரு மோவென் தவானினர் காவலரே. (ரு)

தலைவி நாணழிபிரங்கல்.

327. தண்ணூர் பதங்க மரியபன் ரெடியுந் தாமறிய
ஒண்ணுச் சிதம்பா வீசன் கலைசை யுறொனவென்
கண்ணு ருயிரென வுற்றநன் னுணங் கழன்றிடலாற்
பெண்ணுச் சமைத்த வினையெப்பால் லாத பெருகினையே. (சு)

கற்பு மேம்பாடு பாங்கி கூறல்.

328. காணினங் கேட்கினு மானந்த மாருங் கலைசையரி
காணிதன் கேள்வர் சிதம்பா வீச ருளுனையாய்
பெணிய வாகியிற் பெற்றிடுந் தாயிற் பெரிதெனச்சொல்
காணினு நற்பொருள் கற்பாவ தெயென்று நங்கையர்க்கே. (எ)

தலைவி ஒருப்பட்ட டெழுதல்.

329. பூத வனீசர் சிதம்பா வீசரைப் போற்றிலின்பால்
மாதர் விரோதத்திற் ருயர் குரோதத்தில் வாட்டமுற்ற
யாதனை தீரக் கலைசைக்கே னன்பொ டேருவல்யான்
ஆதலி னின்னமில் லூம்ப னாற்றி யழுங்குகவே. (அ)

326. “துண்டா விளக்கனையாய்” (திருச்சிற். 244.) நீண்டு அக்கினி எரிசின்ற காரே. பாண் தப்பு அலம்பு - பாணர் கன்னையிலுள்ள தப்பு என்னும் தருவாத்நியம் ஒலிக்கின்ற. வருமோ - வருவானோ. என்று அவானினர்.

327. பதம் கம் - பாதத்தையும் தலைமையும். என்சன் - என்னிடத்தே. காணத்திற்கு உயிர் உவமை.

328. ஆயிராணி தன் - உமாசேவியாத. ஆலியின் - உயிர்போல. தாயின் - தாயைப்போல; பழிகீச்சிப் பாதுகாத்தலின் தாயைப்போன்றது கான் (திருச்சிற். 204, பேர்.) என்றும் - வக்காலத்தம்; “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று கானே காணினுஞ், செயர்தீர் காட்சித் தற்புச் சிறத்தன்று” (தொல். களவு. 22); “தாயிற் சிறத்தன்று காண்டைய லாருக்கு” திருச்சிற். 204.

329. அனீசம் - சேனை. யாதனை - துன்பம். அம்பல் தாற்றி; அம்பல் - சிலரால் அறியப்படும் பழிபெயர்.

பாங்கி சுரத்தியல் உரைத்துழித் தலைமகள் சொல்லல்.

330. சசிபார் புரிசைக் கலைசைத் திபாகரைச் சார்கிலர்போல்
ஒசியாதிற் குஞ்சிற் றிடைபாயென் கூறினை யூவர்வாய்க்
கசிபாச்சொற் றீயிற் கனற்றப்பட் டேற்குக் கடுமை பொங்கும்
கசிபார் வனமும் வனமாஞ் சிவசிவ துண்ணிடினே. (க)

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடை கோடுத்தல்.

331. ஆனந்தக் கூத்தர் கலைசைத் திபாக ரருமறைபோல்
ஈனந்தங் காமெய்ப லீபென் றிவனை யினிதளித்தேன்
மானந்தங் குன்னரு ளும்பிறி தாயின் மழைசுருங்கித்
தானத் தவமற் றிரண்டுமொன் றுமித் தரையிடத்தே. (க0)

பாங்கி வைகிருள் விடுத்தல்.

332. மைவாரு மல்லிற் கலைசைத் திபாகர் வகாயணங்கே
இவ்வாண் டகைபின்னர் நீசெல்லு மார்க்கம்வந் தெய்துவல்பான்
அவ்வாத யூர்முன் றோர்வெவ் வாயை படக்கியபோல்
ஒவ்வா வலருரைப் பார்பல வாயு மொடுக்குவித்தே. (கக)

தலைவியைத் தலைவன் சுரத்துய்த்தல்.

333. மண்ணிற் சிறந்த கலைசைத் திபாகர் வளர்ச்சடைரீத்
தண்ணிற் சிறந்தவெண் பாலாற்று முத்தமுஞ் சாற்றமவர்
கண்ணிற் கருணைக் கடல்போற் குளிரினங் காவுங்கண்டு
பெண்ணிற் சிறந்தவன் மெல்லமெல் லப்பதம் பேர்த்துவையே.

330. சசி - சந்திரன். கசிபா - அன்பில்லாத. சசி - நெருப்பு, வணம்-
பாலேநிலம், நீர். சிவ சிவ: இரக்கக் குறிப்பு; "அரகா" (355) என்பர் பின்;
"சுதயல் சிவ, சிவனச் சராவு மிஸையோ வெனுமிளந் தென்றலுக்கே" (கூழை
யந். 36); "சிலையோ கரும்புபொரு கணையோ வரும்புசிவ சிவவாவி யொன்று
ருளதோ" மதுரைக்கலம். 83.

331. மெய்யன் நீ என்று. மானம் - அபிமானம். தானந்தவமென்னு
மிரண்டும் ஒன்றாகக் கூறப்படும்; "தானத் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்,
வானம் வழங்கா தெளிவின்" திருக்குறள், 19.

332. அல்லி - இடுளில், தேரர் - புத்தர். அடக்கியது போல்: தொகுத்
தல். ஒடுக்குய்த்த யான் வந்து எய்துவல்.

333. கா - சோலை. சிறந்தவன்: விளி,

தலைமகன் தலைமகள் அசைவழிந் திருத்தல்.

334. முச்சோதி யங்கட் கலைசைத் தியாகரை முன்னலர்போல்
அச்சோவுன் செம்பொ னடித்தா மரையி லாம்பொருகற்
றச்சோ திமகடைத் தையலெய்ப் பாயினி சாந்தமுற
இச்சோ லையினிழற் கீழிருப் பாஞ்சற் றிளைப்பறவே. (கக)

தலைமகன் தலைமகளை உவந்து அலர்கூட்டி

உணமகிழ்ந் துரைத்தல்.

335. பாதபத் மங்க ளிவட்கியான் வருடவும் பாலையின்கீழ்ச்
சிதா மலை திருமுடி சூட்டவுந் தென்கலைசை
நாதனைக் கோணச் சிதம்பா வீசனை நாடியநாள்
மாதவங் கோடிசெய் தன்றோசிப் பேறின்று வாய்த்ததுவே. ()

கண்டோர் அயிர்த்தல்.

336. நாந்தஞ்ச மாக்கொள் கலைசைத் தியாகர்நன் னாட்டுறையும்
மாந்தர் கொலோவிச் சாததிவர் யார்குற வள்ளியென்னின்
பூத்தண் குழாவேள் கையிற்கல் லாமென் போதில்லைபாற்
சேந்தனைன் றுவிவன் செய்மார்பில் வெட்சித் தெரியலின்றே.

கண்டோர் காதலின் விலக்கல்.

337. வில்வேளு மந்த விரதியும் போல்வரு வீர்கலைசை
நல்வேத கீதர் சிதம்பா வீசரை நண்ணலர்போல்
கல்வேம்வெங் கானத் தினிச்செல் லொணாது கதிர்மறைந்த
தில்வே நிலையினி யல்வேளை பெய்மி விருந்துண்ணுமே. (கக)

334. முச் சோதி தம் கண் - முச்சுடர்கனாகிய அழகிய கண்களையுடைய,
அச்சோ-இயோ. அரம்-வானரம். கல் தச்சு; தச்சு-தைத்து. எய்ப்பு - இளைப்பு.

335. இவட்டு - இவளுக்கு. பாலையின் - பாலைமரத்தின். செய்தன்
றே - செய்தமைபா லன்றே.

336. தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு. கல்லாப் போது - கழுநீர் மலர். சேந்தன் -
முருகக் கடவுள். வெட்சித் தெரியல் - வெட்சி மலை. வள்ளி காயகியார் திருக்
காத்தில் குவளைமல ருண்டென்பதை, "இறைகதித்த ஞ்முதலையிறப்பவா
னையினையோ னுன வார்தான், முறைகதித்த விருகடரே முகத்துவழி யெனத்
தெரிக்கு முறைமை போல, கறைகதித்த மலர்க்கழுநீர் கனிமவன் விழியருகு
கலக்க வேத்தி, கீறைகதித்த லுறத்தொடிடம் வலமயர்ந்த மாதர்பத நினைத்தல்
செய்வாம்" (நன்கைப் புராணம், கடவுள். 5) என்பதனு லுணர்க.

337. கல் வேம் - கற்கள் வேதற்குக் காரணமாகிய. செல்ல ஒண்ணுது.
கதிர் - சூரியன். வேறு இல் இல்லை இனி. அல் வேளை - இரவில்.

கண்டோர் தம்பதி அணிமை சாற்றல்.

338. இம்மாது நீயுமின் நிம்மா திரங்கடந் தேகினைங்கும்
செம்மாணிக் கச்சடர் மாடமுங் கூடமுஞ் சேர்கிடங்கும்
அம்மா மதில்களுஞ் சூழ்ந்தெதிர் தோன்று மமர்க்கெல்லாம்
பெம்மான் சிதம்பா வீசன் கலைசைப் பெருநகரோ. (கௌ)

தலைவன் தன்பதி அடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தல்.

339. முதுகா ரணனு மெழுதரி யாயிரு முன்றுடன்முப்
பதுகா தமுநடந் தேவந் தணைந்தனம் பாற்காளு
ராகா யழல்வெம்மை யுட்புகு தாம லடர்பொழில்சூழ்
இதுகாண் சிதம்பா வீசன் கலைசை யெழினகரோ. (கௌ)

உஉ. கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை.

சேவிலி பாங்கியை வினாது.

340. பொன்னங் கொடியொன்று தானடந் தேவால் போல்வருமென்
அன்னந் தனிபெங்ங னுற்றது பொற்றொடி யாய்நடஞ்செய்
மன்னம் பலவர் கலைசைத் தியாகரை வாழ்த்தலர்போல்
தன்னந் தனியின் று நீபென்கொல் வாடித் தளர்கின்றதே. (க)

பாங்கி சேவிலிக் குணர்த்தல்.

341. கடுத்தார் மனநம் மினத்தாரன் னேபின்னுங் காதன்மணம்
தடுத்தா ரதனிந் கலைசைத் தியாகர் தமதருளால்
வடுத்தான் படாமந் கரத்தரி யாற்றி மலரோருளாள்
கொடுத்தா னொருவன்பின் னேநடந் தானுன் குலக்கொழுந்தே.

338. இன்று - இன்றைத் தினம். மாதிரம் - மலை. பெருநகர்
தோன்றும்.

339. முதுகாரணன் - பிரமன். முப்பத்தாறு காதம். பாற்காலாது -
சூரியனது.

340. என் அன்னமென்றது தலையியை. தன்னந்தனி - மிகத் தனியே;
“தன்னந்தனி நின்றழு கின்றவந்தையல்” வீ. பர. திரௌபதி. 82.

341. கடுத்தார் - ஐயமுற்றார். அதனின் - அதனால். வரி ஆற்றி -
வெப்பத்தைப் பொறுத்து. வடு - கற்புக்குக்குற்றம். மலர் ஒருநாட் கொடுத்ததை
316 - ஆம் செய்யுளால் அறியலாம்.

பாக்கியின் உணர்ந்த சேவிலி தேற்றுவோர்க்கு
எதிரழிந்து மொழிதல்.

342. ஓராட்டி பாகர் கலைசைத் தியாக ருயர்வனாமெல்
ஓராட்டி யென் முலை யூர மு தூட்டியெந் நோமுநான்
ஓராட்டி யெந்தி வளர்த்ததற் கோவெனைத் தெவ்விற்கண்டென்
வாட்டி விட்டகன் ருளாறு மோவெனக் கித்துயரோ. (௩)

சேவிலி தன் அறிவின்மைதன்னை நொந்துரைத்தல்.

343. பிரிவைக் கருதிக் கலைசைத் தியாகர் பெருவனாமேற்
பரிவைப் பெருக்கியன் னேயென் நழைத்துப் பழகுபிந்த
அரிவைக்குப் பாலையல் லாற்குடி யாதென் நறைந்துமெள்ளத்
தெரியித் தகன்றன ளாற்போதை யெதுந் தெரிந்திலனே. (௪)

சேவிலி தேய்வம் வாழ்த்தல்.

344. முடிசொண்டு நின்னடி போற்றுவ லென்செல்லன் முற்றுமறக்
கடிசொண்ட காளைபின் சென்றாளை மீட்டின்று காட்டுதியால்
படிசொண்ட கீர்த்திக் கலைசைத் தியாகர் பனிவனாமேற்
குடிசொண் டிருந்தென்று மெங்களைக் காக்குங் குலதெய்வமே.

சேவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தோடுநிற்பல்.

345. ஒருகயர் தள்ளி யொருகயம் வீழ்ந்தெடுத் தோனிருக்க
அருகய லார்க்குக் கொடுப்பான் நனைநினை தார்களென்றே
திருகய ரெஞ்சுத்தர் காணுக் கலைசைத் தியாகர்வெற்பிற்
பொருகயற் கண்ணவ ளன்னே விடலைபின் போயினனே. (௫)

342. ஓர் கூட்டி - ஒப்பற்ற பெண்; ஆட்டி - பெண்; "கந்தாட் டாட்டி யர்" (பெருங். 1. 43: 25.) அமுத - பால். தெவ்விற்கண் - பகையைப் போல அறித்த. வாட்டி - அழகையுடையவன்.

343. பரிவு - அன்பு. இந்த அரிவை யென்றது தலைவி தன்னையே சொல்லிக் கொண்டது. பாலை அல்லால் குடி யாது - பாலல்லாமல் வேறு பருகு தற்குரியபொருள் என்ன உண்டு என்பது சேவிலி கொண்ட பொருள்; பாலை நில மல்லாமல் இருப்பிடம் யாதென்பது தலைவியின் உட்கோள். பேதை - அறிவற்றவனாகிய கான்.

344. செல்லல் - தன்பம். கடி - மணம். காளை - பாலைநிலத் தலைவன்; பதினாறு பிராயமுள்ளவனென்பர்.

345. ஒரு கயம் தன்னி - ஒரு யானையை கெலாற் குத்தி வீழ்த்தி. ஒரு கயம் வீழ்த்த எடுத்தோன் - ஆதலான ஒரு கீர்க்கியில் வீழ்ந்து எடுத்தவன். நனை கொடுப்பான் - தன்னைக் கொடுக்கும்பொருட்டு. திருகு அயம் ரெஞ்சுத் தர் - மாறுபட்ட இரும்பு யோன்ற வன்னெஞ்சர். விடலை - பாலைநிலத் தலைவன்.

நற்றாய் பாங்கிதன்னோடு புலம்பல்.

346. நோக்கினல் லாளுருத் தீதென்றுன் னோடு நுவன்றவந்த
வாக்கினை யெங்கட் குணர்த்தா தனத்தை வனத்தவமே
போக்கினை யெதென் கலைசைத் தியாகர் பொருப்பிலெங்கள்
மூக்கினைச் சுட்டு விரால்சேர வைத்தழ முற்றிழைமே. (எ)

நற்றாய் பாங்கியந்தம்மோடு புலம்பல்.

347. கரத்திற் கபாலர் கலசத் தியாகர் கலைசையென்மான்
வரத்தின்மிக்கானொருவள்ளைகத்தார்பெற்றுவாய்மைகுன்று
கரத்திற் சிறந்தொரு தெய்வத் தொழாத வுறுதிபெற்றார்
கரத்திற் றணிந்துட னேகவும் வேண்டுங்கொ ருைகையரே. (ஒ)

நற்றாய் அயலார்தம்மோடு புலம்பல்.

348. அகத்தார்க் கரியர் கலைசைத் தியாக ரளித்தருள்சண்
முகத்தான் றிருமுன் வாங்கிடந் தியான்பெற்ற மொய்முழலாள்
சுகத்தாறு காட்டவல் லானொரு வன்பின் சாத்திவிவ்வுர்
நகத்தா னகன்றன ணட்டாற்றுச் சாயென நானையவே. (ஈ)

நற்றாய் தலைமகள்பயிலிடந்தம்மோடு புலம்பல்.

349. திருந்தேற் கருளுஞ் சிதம்பர வீசர் திருக்கலைசைப்
பெருந்தேவி யன்னவென் பெண்வினை யாரும் பெருஞ்செயலாய்
குருந்தே குருக்கத்தி மண்டப மேயுங் குளிர்த்தமிழல்
இருந்தே பிரிந்தவ னுங்காண வென்றுவந் தெய்துவளே. (ஊ)

346. நல்லாள் - தலைவி. வனத்த அலமே. ஏத என் - காரணம்
என்ன. சுட்டுவிரால் மூக்கின்மேல் வைத்து அழ; "வன்புடன் சுட்டு விரன்
மூக்கி னுச்சியில் வைத்துப்பெண்டிர், கொன்பழி தூற்றப் பயந்தார்" (திருவா
வடுதுறைக்கோவை, 331), "சிலரும் பலரும் கடைக்க னோக்கி, மூக்கி
னுச்சிச் சுட்டுவிரால் சேர்த்தி, மறுகிற் பெண்டி ராம்ப றாற்ற" நற்றிணை. 149.

347. உரத்தில் - அறிவில். தெய்வத்தொழாத உறுதி - கற்பு; "தெய்
வத் தொழாஅன் கொழுநற் றெழுதெழுவான்" குறள், 55.

348. அகத்தார் - பாலிசன். சுகத்த ஆறு - இன்ப வழியை, துவ்வூர்
நக - இத்தலூரிலுள்ளார் சிறிப்ப. சாயென - கோரையைப் போல. நான் கைய.

349. செயலாய் - அசோக மாமே. குருந்தே - குருந்தமாமே. குருக்
கத்தி மண்டபம் - குருக்கத்திக்கொடி மாடம்.

நிமித்தம் போற்றல்.

350. அனாவாய் வாவர் கலைசைத் தியாக ராமர்ந்தவெள்ளி
வனாவாய் மனாயி விணப்பவி மென்று மகிழ்ந்திடுவேன்
இனாவாய் நிறைய வெடுத்திண்ண லாமின்றெ னெழைவாக்
கனாவாய் யிருகட் கொருமணி யைங்குணக் கார்க்கொடியே. (கக)

நற்றாய் சுரந்தணிவித்தல்.

351. நாரியில் லாவெஞ் சுரநாடு பாலிநன் னுடெனலாய்
வாரங் கலைசைத் தியாகேச வுன்றன் வலக்கண்ணினாற்
கோஞ்செய் யாமற் குளிர்விக்க வேண்டுங் குடங்கொண்முலைப்
பாரம் பொறுதிடை தள்ளாடச் செல்லுமென் பைந்தொடிக்கே.

நற்றாய் தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்கு இரங்கல்,

352. அஞ்சுத்த அப்பர் கலைசைத் தியாக ராணடுவான்
அஞ்சுத்த மாமறை சொன்னசெவ் வாயெழு மந்நகைபோல்
அஞ்சுத் தழல்செ யடலிவெங் கற்றிரட் காற்றினவோ
அஞ்சுத் திறகும் பொறுதவென் பேதை யடிமலரே. (கக)

350. அனாவாய் - இடையில். மரை - ஒருவகை மிருகம். மகிழ்ந்த பவியை இடுவேன். இருகட்டு ஒருமணி: "காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலர் தங்கு" (திருச்சிற். 71.) ஐங்குணக் கொடியே - ஐந்த குணங்களைக் கொண்ட காகையே; "குணங்களுஞ் சூற்பொலி யுந்நலச் சேட்டைக் குலக் கொடியே" (திருச்சிற். 235) என்பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

351. நாரம் - நீர். சுரநாடு - பாலைநிலம். பாலி - பாலாறு. வார் அம். வலக்கண் - குரியன். கோம் - கொடுமை.

352. அஞ்சு அத்தன் அப்பர் - ஐந்த திருக்கரங்களுடைய விநாயகருக் குத் தந்தையார். அரண் அடுவான் - முப்புரங்களை அழித்தற் பொருட்டு. அம் சுத்தம் மாமறை. செவ் வாயில் எழும். அடுவான் எழும் நகை போல். அஞ்சு - அஞ்சும்படி. அஞ்சுத்த இறகும் - அன்னத்தின் துவியும். அடிமலர் ஆற்றி னவோ.

நற்றாய் தன்மகள் இளமைத்தன்மைக்கு உளமேலிந் திரங்கல்.

353. பாவா யுறுகுழல் போற்காந் தேகும் படிபுலவோர்
பாவாய் கலைசைத் தியாகர்நன் னாட்டிற் பயின்றதெங்கென்
பாவா யமேலென்று முத்தன்ன முட்டியுன் பாதமண்ணிற்
பாவாய் நடந்து வராயென்று கொஞ்சமென் பைங்கிளியே.(கச)

நற்றாய் தன்மகள் அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற் றிரங்கல்.

354. நீர்த்தண் சுனைத்த வளைதத்தி னஞ்சுமென் னெரிழையாள்
நீர்த்தண் கலைசைத் தியாகேசன் வெற்பினிற் செல்விடிபோல்
ஆர்த்தஞ் சனமத மாயா முறித் துண்ண லச்சுரத்திற்
பார்த்தநீர் வுற்று வெருடமென்றெ னெஞ்சும் பதைக்கின்றதே.

ஆயமும் தாயும் அழுங்கக் கண்டோர் காதலின் இரங்கல்.

355. புரகா ரெங்கள் கலைசைத் தியாகர் பொருப்பிடையாம்
பரிதவிக்க துற்றந் தாளென்று பாங்கியர் பஞ்சினாவார்
விரகறி தன்மக ளின்சொற் பயிற்றிய மென்கிளிதான்
அரகா வென்னநற் றுயழல் சேர்மெழு காயிடுமே. (கச.)

353. பாவாய் உறுகுழல் போல் - பஞ்சுதாற்பாவின் கண்ணுற்ற குழல் போல; "பாவி னோடுவன் குழலெனைத் திரிதலைப் பாராய்" (பிரபு. வசவண் ணர். 12.) பா ஆய் - பாக்களை ஆய்தற்கு இடமாகிய, ஏகம்படி பயின்றது என்சென இயைக்க, என் பாவாய் - என்னுடைய பாவையே; தலைவி ல்லை யாட்டுப்பாவையையோக்கிக் கூறியது. முத்தன்னம் - முத்தாகிய அன்னத் தை. பாதத்தை மண்ணிற் பதியச்செய்து நடந்தவா, என் பாவாயென்பது முதலியன தலைவியின் உற்றை நற்றாய் கொண்டுகூறியவை. என் பைங்கிளி பயின்றது எங்கு.

354. சுனையில் தவளை தத்தின். செல் - மேகம். மதமா - யானை. யாமுறித்த உண்ணல் - யாமாததை முறித்து உண்ணுதலை; "உற்றகா வியானை யொடித்தண் டெஞ்சிய, யா" (குறுந். 232.) அநிர்வுற்று - நடுக்கமுற்று.

355. புரகார் - புரக்களை அழித்தவர். பரிதவிக்க - துன்புற. பஞ்சின் னாவார். விரகு அறி - உபாயத்தை அறிந்த. அரகா - இரக்கக் குறிப்பு; 330-ஆம் செய்யுளின் குறிப்புரையைப் பார்க்க. கிளி அரகா என்ன; என்ன - என்று சொல்ல; "என்னனை போயினன் யாண்டைய னென்னைப் பருந்தமென், நென் னனை போக்கன்றிக் கிள்ளையென் னுன்னத்தை யீர்கின்றதே" (திருச்சீழ். 231) என்பது இக்கே கருதற்பாலது.

சேவிலி ஆற்றுத்தாயைத் தேற்றல்.

356. மஞ்சிவர் மன்றமுஞ் செய்துன்ற முஞ்செறி வண்கலைசை
நஞ்சினி மார்துங் கலசத் தியாகர் நடஞ்செய்பதத்
தஞ்சிலம் போசை படர்தரு மெல்லை யளவுஞ்சென்றுன்
வஞ்சியைத் தேடித் கொணர்வேன் வருந்தல் வருந்தலன்னே. (1)

ஆற்றிடை முக்கோற்பகவரை வினாத்தல்.

357. வாழ்முன்று தூலர் கலைசைத் தியாகர் வரையிலெங்கள்
மாழ்முன்று சத்தி யுடையா னொருவன்பின் வன்மாங்கள்
நாழ்முன்று ராசியுந் தேயுங் கடத்தி னடந்தனளோ
கோழ்முன்று கொண்டு குறும்பொரு முன்றுங் குமைத்தவரே.

மிக்கோர் ஏறுக்காட்டல்.

358. வெயுங் கரும்பும் புரைநெடுந் தேளளி வினைப்பயனாற்
காயுங் கரியும் பருவத் தருந் துநர் கைப்படுமால்
நீயு மறியுங்கைக் கொண்டார் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
ஆயும் பொழுதாயின் னொருமந் நீர்மைய ரன்பினர்க்கே. (கக)

சேவிலி எயிற்றியோடு புலம்பல்.

359. துகளோத நீக்குங் கலைசைத் தியாகர் சுடர்க்கிரிமெல்
உகளோது போலு மடலோர் விடலைபின் னூறுமினி
யகளேயும் பூமின்புற் பற்கோத்த தாவி யணியுமெயின்
மகளேயிப் பாலைவர் தப்பால் நடந்த வழியுரையே. (உ0)

356. பதத்து.....எல்லை: "உலசெலாம்.....மலர்சிலம்படி" பேரிய, 1.

357. வால் - வெண்மையான, மூன்று சத்தி - உச்சாக சத்தி, பிரபு
சத்தி, மந்திரசத்தி; பு. வெ. 225-ஆம் செய்யுளுரையைப் பார்க்க; சத்தி -
ஆற்றல், காண்மூன்று ராசி - பன்னிரண்டு ராசிகள். குறம்பு ஒரு மூன்றாம் -
காமம், கெருளி, மயக்கமடைய மூன்று குற்றங்கனையும்.

358. மறி - மானை, மின்னாரும் அந்நீர்மையர்: "ஏறித்தரு" (கலி. 9)
என்னும் செய்யுளின் தாழிசைகளைப் பார்க்க.

பி-ம். 'அருத்தார் கைக்கொள்வாரற்'

359. ஏறு - காளை; ஆண்டிக்குமாம், ஊறும் இனிய கன் வயும் பூ மின்;
திருமகன்போன்ற தலைவி: எழுவாய், புற்பற்கோத்த தாவி-புலிப்பல்லைக்கோத்த
தாவி; "புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாவி.....கானவன் மகனே" அகநா. 7.

சேவிலி குரவோடு புலம்பல்.

360. கூசாம லேதிலன் பின்னேக லென்றோன்று கூறலின்றிப்
பேசாத பாவையைப் பெற்றன மென்ற பெருங்குறைபால்
வேசாறி போவெங்கள் பாவையை நீயிலக் காமல்விட்டாய்
தேசார் கலைசைத் தியாகேசர் வெற்பிற் செழுந்தூவெ. (உக)

சேவிலி சுவடுகண் டிரங்கல்.

361. பிஞ்சு நிலாவணி செஞ்சடை பாரென் பிறைமலங்கள்
அஞ்சும் கழித்த கலைசைத் தியாக ரசலத்தினுள்
கொஞ்சும் கிளியனை பாளடி புங்குவை கூர்வடமேற்
தஞ்சு மவனனை பாளடி பேபிச் சுவடுகளே. (உஉ)

சேவிலி கலந்துடன்வருவோரைக் கண்டு கேட்டல்.

362. கம்மேச வண்ணனுஞ் செய்பானும் போல்வந்து காட்சிதந்தீர்
இம்மே தகதும்முன் போனை ரோநல் லெழிற்கலைசைச்
செம்மேனி பூசும்பெண் ணீற்றான் சிதம்பர தேவன்வெற்பில்
அம்மே னகைபனை பாளு மொருசிலை யாளியுமே. (உஉ)

360. ஏதிலன் - அயலான். ஏகல் - போகாதே. பேசாத பாவை யென்
றது குரவமரத்தின்பூவை (ஐங். 344.) வேசாறியோ - சலித்தோ, கூறலின்றி
விட்டாயென இயைக்க. தேச - ஓரி.

361. பிஞ்சு நிலா - பிறை; "மாமதிப் பிஞ்சுமினா தேர்குயிற் குஞ்சும்"
(மதுரைக்கலம்பகம், 80.) மலங்கள் அஞ்சு - ஆணவம் முதலியன. நான்
கொஞ்சும். அடிதன் உங்கே தோன்றிவந்த உவைதன். வடம் - ஆவிலை; ஆறு
பெயர். தஞ்சும் அவன் - திருமலை.

362. கம் மேதம் - நீரையுடையமேதம். இம்மேதக - தம்மைப்போன்ற
மேன்மை தக; "மீண்டா ரெனவுவத் தேன்கண்ணி தம்மையிம் மேதகயே,
பூண்டா ரிருவர்" (திருச்சிற். 244.) அமேனதை - அந்த மேனையை.

கலந்துடன்வருவோர் புலம்பல் தேற்றல்.

363. கண்டகம் கொண்டென் னெதிர்வந்த மேதமுங் காதலென்மான்
கண்டதொர் மின்னும் கணிக்கிலன் னெயொன் கரிபமணி
கண்டன் சிதம்பா வீச றுதற்கட் கனறருகான்
கண்டகன் டண்ணுற வேகல சாபுரி காண்பர்களே. (உ1)

சேவிலி புதல்வியைக் காணுது கவலைகூர்தல்.

364. தெரிதரி ழார்ந்த கலைசைத் தியாகரைச் சேர்கிலர்போல்
எரிதரு காவ்றிரிற் தெய்த்தவென் கால்கலத் தேருகரைத்
துரிதம தாக்கண்டு கண்டுகண் புற்கென்ற சூரியர்க்கும்
அரிதரி தாவிடிக் காணகம் மாதை யருஞ்சரத்தே. (உ2)

உ. மீட்சி.

தலைவி சேணுகன்றமை சேவிலி தாய்க்கு உணர்த்தல்.

365. தத்துவக் கூட்ட முழுவதஞ் சோதித்துத் தாகமுடன்
சித்துரு வான கலைசைத் தியாகரைத் தேடுநர்போற்
பத்துடை யாயினான் னெயெங்கு நாடியிப் பாவியந்தேன்
ஒத்துடன் கொண்டெசைற் றுனொரு வள்ளறன் னார்மனைக்கே.

363. கண்டகம் - சத்தி. மேதமென்றது தலைவனை. மின்னென்றது
தலைவியை. கான் கண்ட கண் தண்ணுற - காட்டைக்கண்ட கண்கள்
குளிர்ச்சியை அடைய. “கண்ணிகீர் சென்மி னமரவ ராபவேல், எண்ணிய
வெண்ண மொரிதரோ - எண்ணிய, வெஞ்சுட ரன்னுனை யான்கண்டேன் கண்
டானாம், தன்சுட ரன்னுதை தான்” திணைமாலை, 89.

364. என் கால் வய்த்த - என் கால்கள் இளைத்தன. துரிதமதா - விரை
வாக. புற்கென்ற - புல்லியவாயின்; “வானற்றப் புற்கென்ற கண்ணும்”
(குறள், 1261;) “காலே பரிதப் பினவே கண்ணே, கோக்கி கோக்கி வானிழந்
தனவே” குறுந். 44.

365. தாகமுடன் - விருப்பமுடன். சித்து - அறிவு. பத்து - அன்பு;
“பத்துடையீ சின் பழையி” திருவாசகம்.

தலைவன் தம்மூர்ச்சார்த்தமை சாற்றல்.

366. எழுங்காதல் கூரமுன் னாளுந்ந் நான்கண்ட திம்மலைவண்
மேழங்கான் மலர்நந்தி யோடைத் துறையிதுன் னூசலிட்ட
செழுங்கா விவைதென் கலைசைத் தியாககாச் சேர்கிலர்போல்
அழுங்கா தெழுந்தரு ளாரணங் கேடம் மணிககர்க்கே. (உ)

தலைவி முன்செல்வோர் தம்மோடு தான்வரல்

பாங்கியர்க்கு உணர்த்தி விடுத்தல்.

367. ஊர்ச்சொற் றீமைத்ருந் தாயர் பொறுமைக்கு முங்கோதுங்கி
வாராநின் றுளொரு வள்ளல்பின் னென்றுநன் மாமறையீர்
வாரர் கலைசைத் தியாகேசர் வேதண்டத் தெண்டிசையும்
பாராநின் றேங்குமென் பாங்கியர்க் கோதுந்தப் பாதுசென்றே.

முன்சென்றோர் பாங்கியர்க்கு உணர்த்தல்.

368. குருவாய்வந் தன்பர்க்கு முப்பொருள் காட்டிக் குறைவினபம்
தருவார் கலைசைத் தியாகர்நன் னாட்டொரு தையலங்கோர்
திருவாளன் பின்வாக் கண்டன நீரின்று சேயிழையீர்
பெருவாழ்வியர் கண்டு வகைதொகை யின்றிப் பெறுவீர்களே. ()

பாங்கியர் கேட்டு நற்றாய்க்கு உணர்த்தல்.

369. மல்லோம் கெயில்குழ் கலைசைத் தியாகர் வரையிடத்தஞ்
சில்லோதி நின்மக ளேந்தல்தின் னெபிரி திங்கினென்னை
கொல்லோ வினையுமென் றேங்கிய நாமனு கூலமுற
நல்லோர் வருமென்று சொற்றிடக் கேட்டன நம்புநிக்கு. (ரு)

366. கான்மலர் - வாசனையையுடைய மலர்; கான் - வாசனை.

367. வேதண்டத்த - மலைவில்.

368. முப்பொருள் - பதிபசுபாசத்தின் இலக்கணங்களை, உவகையைப் பெறுவீர்கள், தொகை - அளவு.

369. மல் - வன்ம், அம் சில் ஒதி - அழகிய சிலவாகிய கடந்தியையுடைய;
“வெஞ்சின விறல்வேற் காணொயா, டஞ்சி லோதியை வரக்கரைத் தீமே”
(ஐங்குறு. 391.) பதிக்கு வருமென்று; பதிக்கு - பதியின்கண்.

நற்றாய் கேட்டேத் தலைமகனுளங்கோள் வேலனை வினாத்தல்.

370. நற்றாய் நாகர் கலைசைத் திபாகரை நாடிபெல்லாம்
கற்றறி வேல கடுஞ்சாம் போய்வநங் காதலவன்
உற்றவென் பொன்னையென் னில்லக் கொணரும்சொ ளுழிற்றன்னைப்
பெற்றநற் ருய்தன் மனையுய்க்ரு மொசொல் பிழைபின்றியே. (1)

உசு. தன்மனை வரைத்தல்.

பணிமொழி நற்றாய் மணனயர் வேட்கையிற்
சேவிலியை வினாத்தல்.

371. நிவண மேனிச் சிதம்பர வீசர் திருக்கலைசைப்
பூவண மாகைதநம் மாமனைக் கேவந்த பூஞ்சிலம்பர்
காவண மிட்டுக் கலியாணஞ் செய்தற்கென் கண்ணனையாய்
ஆவணஞ் சென்றினிக் கூறினென் னுங்கவ ளன்னையர்க்கே. (க)

சேவிலிக்கு இதுளை வரைந்தமை உணர்த்தல்.

372. எம்மின்ன தீர்க்குஞ் சிதம்பர வீச ரொழிற்கலைசை
கம்மினத் தார்க்குந் ருய்க்குமன் னேயென்னை நாஞ்சொல்லுவோம்
அம்மின் னிடைமட வாணநன் னுளி லதலாவர்
தம்மின் மணம்புணர்ந் துன்னு துதர்கள் சாற்றினரே. (உ)

370. தயல் - தையல்: முதற்போலி; "தயல்வளர் மேனிய னம்பலத் தான்" (சீந். 117.) கொணரும் கொல் - கொணர்வானே. ஊழின் - முறை யாக.

371. பூவண்ணம் - பூப்போலும் வண்ணத்தையுடைய. காவணம் - பந்தலை. ஆவணம் - ஆதும்வண்ணம். ஆவ்வை: ஒருசொன்னீர்மைய. அன்னையர்க்குக் கூறின் என்?

372. இன்னல் - தன்ப்பண்ணை. அம் மின் - அழகிய மின்னலைப் போலும். அதவர் அவர் - ஒப்பில்லாதவராகிய தலைவர். தம் இல் - தம் முடைய வீட்டில்.

வரைந்தமை சேவிலி நற்றாய்க்கு உணர்த்தல்.

373. உற்றார்கள் வந்துநின் றுற்ற மணல மூங்கனைய்தப்
பெற்ற யிழைதென் கலைசைத் தியாகர் பிறங்கலன்னே
நற்றாயைக் காணிய விடமனைக் கேயந்த நாதன்பின்னே
பற்றாய் வருவளென் றொற்றார்முன் வந்து பகர்த்தனரே. (க)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான் வரைந்தமை
நுமார்க்கியம்பு சென்றென்றல்.

374. கங்கைச் சடையர் கலைசைத் தியாகர் கமலமலர்ச்
செங்கைத் தழல்புரை திழுன்ன டொல்லச் சிறப்புமுற
மங்கைக் கியான்மங் கலகான் புனைந்து வாரகுழலாய்
சங்கைப் படாதுன் றமரான யாவர்க்குஞ் சாற்றுகவே. (ச)

தானது முன்னே சாற்றினன் என்றல்.

375. பாண்டாங் கஞ்செய் கலைசைத் தியாகர் பழமலைமேல்
ஆண்டகை யாயெம் மணங்கைக் கொணர்ந்து ன் னணிமனைவாய்க்
காண்டரு முன்பெருந் கேண்முன்னர் நீமங் கலத்திருநான்
பூண்டதன் ரெயறிந் தன்னைக் கியம்பினன் பூரிக்கவே. (ரு)

உரு. உடன்போக்கிடையீடு.

நீங்குங் கிழத்தி பாங்கியர்தமக்குத் தன் சேலவுணர்த்திவிடுத்தல்.

376. உத்தமர் பேற்றுங் கலைசைத் தியாக ருயர்வனாமேல்
நத்தம ரத்தனை யொத்தவிக் காண்பின் னான்வனத்தில்
வித்தக மாக நடக்கின்ற வாறு வினாந்தந்தனார்
சித்த மருண்டமு மென்றாய முன்சென்று செப்புமினே. (க)

373. உங்கண் - அவ்விடத்தே. காணிய - காணும்பொருட்டு. நாதன் - தலைவன்.

374. புனைந்ததைச் சாற்றுக.

375. பாண்டாங்கம் - திரிபுரத்தை எரித்தபின்பு இறைவன் ஆடிய
உத்து; இதன் இலக்கணத்தைக் கலித்தொகை முதற்செய்யுள் 8-10-ஆம்
அடிகளாலும், "ஏறமர் கடவுள்" என்னும் அதன் மேற்கோளாலும் உணர்க.
பழமலை - விருத்தாசலம். பூரிக்க - மகிழ.

376. நத்து அமர் அத்தனை - சங்கடப்பொருந்திய கையையுடைய திருமலை.
காண - பாலைநிலத்தலைவன். வனம் - பாலைவனம். என் ஆயத்தின்முன் சென்று.

தலைமகள் தன்சேலவு ஈன்றாட்டு உணர்த்திவிடுத்தல்.

377. பாரோழர் தந்த கலைச்சத் தியாகர் பதம்பணிந்தே
ஒரோழ் பிறப்பு மொழிதவத் தீரும்மை யான்றொழுவுவன்
பாரோ றுறிய வனாகழ லானொடு பொங்கழற்கான்
தேரோறிச் செல்வதெந் தாய்க்கங்க னெசென்று செப்புமினே. (இ)

நற்றாய்க்கு அந்தணர் மொழித்தல்.

378. டயலேறு கிந்தை மலைகிழ வொரீன மானையார்
இயலே றைய னொருவன்பின் நெகடத் தேகினன்கான்
புயலேறு மாடக் கலைச்சத் தியாகப் புனிதனருட்
செயலேயல் லாற்பின்னை வேறில்லை பென்றிரு தேற்றமுற்றே. (இ)

நற்றாய் அறத்தொடுநிற்பிற றமர் பின் சேறலைத்
தலைவி கண்டு தலைவற்கு உணர்த்தல்.

379. மாயம் புருந்த மனத்தர்க் கரியர் டலமகன்றோர்
நெயம் புருந்த கலைச்சத் தியாகர் நெடுப்பொருப்பா
சாயஞ் சிலையொடு நானொவி யெற்றொடுந் தாயுடனே
வாயப்பு பெய்முதில் பொற்றோர் மலையை வளைக்கின்றதே. (ச)

தலைவியைத் தலைவன் விடுத்தல்.

380. தெழியா வருபடைக் கானவ ராலவர் தீக்குயிர்வேல்
விழியாய் நடுக்கப் பரிபழி யொன்றினில் வீட்டிடுவேன்
ஒழியா துறுநும ரோற்கொலைக் கஞ்சவ லோர்ந்துசெல்க
அழியாத சீர்த்திக் கலைச்சத் தியாக ரணிவகைக்கே. (ஈ)

378. அரையன் - அரசன். இரு - இருப்பாயாக.

379. மாயம் - வஞ்சனை, சூய் - வளைந்த. சிலை - வில், இந்திராவில்.
ஏறு - இடி, நானொவிவாயிய ஏறு. தாய் - தாவி. அம்பு - பாணம், நீர்.
முனிலென்றத தமர்களை. தேராகிய மலையை.

பி-ம். 'நானொவி யென்னுந் தடித்தடனே'

380. தெழியா - முழக்கி. கானவர் - மறவர். நடு க பரிபழி - நடுவில்
காந்தையுடைய பழி; பசுழி - அம்பு.

தமருடன் சேல்பவன் அவன்புறநோக்கிக் கவன்று அரற்றல்.

381. விரவிய பேமற வெற்புறங் காத்தலின் விண்ணுமண்ணும்
பாவிய தாளர் கலைசைத் தியாகர் பழமறைபாம்
புளியின் வாழிய வெம்மையர் தோன்றப் புறங்கொடுத்த
திரவிய மாமலை போற்புய வீரன்பொற் றேர்ப்பரியே. (ங)

உக. வரைதல்.

அந்தணரையுஞ் சான்றோரையும் முன்னிட்டு
வரைந்துகொண்டுழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்து கூறல்.

382. சகநாத ரெங்கள் கலைசைத் தியாகர்தந் தண்டகநாட்
டகநா யகனென யார்மணம் வேட்டவ ராய்ந்திடினான்
முகனா ரெனமறை யோராசி கூறலின் மொய்ப்பினிவன்
குகனா விவடெய்வ யானையு மாக்கண்டு கொண்டனமே. (க)

உஎ. இல்வாழ்க்கை.

தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப் புகழ்தல்.

383. நன்னுதற் பாவையுன் வல்லவ நீர்மையை நானென்சொல்வேன்
மின்னுதற் கண்ணர் கலைசைத் தியாகர் விபங்கிரிமேல்
என்னுழைப் பால்வந்த தென்னையந் நான்முத லின்றளவும்
உன்னுழைப் பால்ல்ல வோபெற் றுளோமிந்த லுதியமே. (ச)

381. பேம் அற - அச்சம் நீங்க; எற்புறங்காத்தலின் - என்னைப் பாது
காத்தலினால். புளியின் - குதிரையைப் போல. ஐயர் - தமையன்மார். திர
விய மாமலை - மேரு; திரவியம் - பொன். தேர்ப்பரி வாழிய வென்க.

382. தண்டகநாடு - தொண்டைநாடு. நாயகனென்றது தலைவனை.
மறையோருக்கு நான்முகன் உவமை.

383. மின் ததல் - மின்னுதின்ற நெற்றி. என் உழைப்பால், என்னை -
யாது? ஊதியம் - இலாபம். இந்த ஊதியத்தை உன் உழைப்பால்வல்லவோ
பெற்றனோம். தலைவியையும் உளப்படுத்திக் கூறினமையின் பெற்றனோ
மென்றான்.

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

384. மூவா மருந்தென்ன முன்சொன்ன வஞ்சின முற்றுகித்தே
ஓவா வலநூட னென்கட் புனனு மொழித்தனையால்
காவார் கலைசைத் தியாகேச ருஞ்சிவ காமியும்போல்
நீவாழி பெய்ப்பெரு மானிய னோடென்று நீணிலத்தே. (உ)

வரையுநாளளவும் வருந்தாதிருந்தமை பாங்கி தலைவியை
வினாத்தல்.

385. அந்தமி ழின்சுவை போன்மொழி யாய்மன்ற லாற்றுபரி
யந்தமேவ் வாறெவ்வ மாற்றி யிருந்தனை யன்றுவந்த
அந்தம் காய்ந்த கலைசைத் தியாகருக் கன்பிலந்தாம்
கந்தமில் பாவப் பொறையின்மின் னார்கசால் லனர்சுமந்தே. (ங)

தலைவி வருந்தாதிருந்ததற்குக் காரணம் கூறல்.

386. அற்புதக் கூத்தர் கலைசைத் தியாகர்மெப் யஞ்செழுத்தாம்
சொற்புனை யாலன்பர் துன்பக் கடலைத் தொலைப்பதுபோல்
நற்பினை யற்குற லாய்குயர் வெள்ளம் மன்பர்ந்த
கற்புனை யாறுகின் சொற்புனை யாறுக் கடந்தனனே. (ச)

பாங்கி தலைவனை வரையுநாளளவும் நிலைபெற ஆற்றியநிலைமை
வினாத்தல்.

387. படைகொண்ட கையர் கலைசைத் தியாகரைப் பற்றினர்போற்
ஞெடைகொண்டகோதையைநீயின்றைவாயினுந்துய்த்திடலாற்
புடைகொண்டு பண்டு பிரியுந் தொறுமப் பொழுதிடையல்
விடைகொண்டதோகின்றதோயிவண்மேல்வைத்தவேட்கையதே.

384. மூவா மருந்த - உண்டவர் மூவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்த.
அலகையும் என்சுண்ணீரையும் ஒழித்தனை.

385. அம் தமிழ். ஆற்றுபரியந்தம் - செய்யுமளவு. எவ்வம் - துன்பத்
தை. தங்கு பாவமாகிய பொறை; பொறை - பாரம்.

386. அஞ்செழுத்தாம் சொற்புனை: "அஞ்செழுத்தின் புனைபிடித்துக்
கிடக்கின்றேனை" (திருவா.) புணையல் - மாலை, கல் புனை - தலைவன்
கையுறையாகத் தந்த மாணிக்கமாகிய தெப்பம்; "பார்வியப்புற நீர்தந்த மாமணி"
(அருணகீகலம். 100.) வெள்ளத்தைக் கடத்தனன்.

387. இன்று யி வாயினும் - இக்காலத்தில் இப்பொறிகளாலும்; "கண்டு
செட் ணெய்ந்த துந்தியு மைய்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுள்" குறள்.

பாங்கி மணமனைச்சேன்ற சேவிலிக்கு இருவரன்பும்
உணர்த்தல்.

388. ஏக னநேகன் சிதம்பா விசன் கலைசையினம்
மோகன வல்லி முலைமுதை காட்டி முகமலர்ந்து
பாகம் பதிந்திதழ்த் தேன்றா லாலன்னை பார்த்திபன்றான்
ஆகங் குாரிவண் டாயுண் டெவக்கு மனுதினமே. (க)

பாங்கி இல்வாழ்க்கை நன்றென்று சேவிலிக்குரைத்தல்.

389. காளிதன் கேள்வர் கலைசைத் திபாகர் கருணாமலர்த்
தாளித மாத்தொழு வார்க்கன முட்டித்தற் காத்துநின்வெய்த்
தோளிதற் கொண்டவற் பேணி பவரைச் சுவைதருபார்
பாளித நாளு மிசைவித்துப் பூரிக்கும் பான்மையளே. (எ)

மணமனைச்சேன்றுவந்த சேவிலி பொற்றொடி கற்பியல்
நற்றாய்க்கு உணர்த்தல்.

390. சிவமுத லாந்தென் கலைசைத் திபாகர் சிலம்பினின்மான்
அவமுந் திரியு முறாமனை வாழ்க்கைக்கற் பார்திரக
நவமுநன் ருகவென் ருனன்மை யேதரு நந்தியபா
தவமுந் தழைகவென் ருற்றளிர் தோன்றித் தழைத்திடமே. (இ)

388. முதை - அரும்பு. பாகம் - பக்கம், பக்குவம். இதழ் - சீழுதடு, மடல். அன்னை: விளி. தலைவியை வல்லியென்றதற்கேற்ப, முதை மலர் தல் இதழ்த்தேன் வண்டு என்பன கூறப்பட்டன.

389. தாளி இடமாக. "தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகை சான்ற, சொற்காத்துச் சோர்விலான் பெண்" (குறள்.) அவரை - தலைவரை. பார்ப்பாளிதம் - பார்த்தோறு. மிசைவித்து - உண்பித்து.

390. சிவமுதலாம் - முத்திக்கு முதலாகிய. சிலம்பில் நின்மான், அவம் முத்திரியும் உரு - வீண்செயல் முத்திரியனவும் உருத. கிரகாவமும் - ஒன்பது கிரகங்களும். நந்திய - வாடிய. பாசவமும் - மாமும்,

சேவிலி நற்றாய்க்கு நன்மனைவாழ்க்கைத்தன்மை யுரைத்தல்.

391. அல்லாரும் கண்டர் கலைசைத் திபாக் கசலத்திலுன்
இல்லாரும் வாழ்வினி னல்லான் மனைச்செல்வ மெண்மடங்கால்
நல்லாய் நினக்கன்ப னியொடுப் பாதுமந் நாதனம்மான்
எல்லாளில் வேலை வருவார்க் கடுவ திடுவதுமே. (சு)

சேவிலி நற்றாய்க்கு இருவர்காதலையும் அறிவித்தல்.

392. பின்னுஞ் சடைபர் கலைசைத் திபாகர் பிறங்கலன்னாய்
பொன்னும் பணியு மிருள்வெனி சொற்பொருள் போற்பிறர்கள்
உன்னு மபேத முதன்முன்று மன்றிநம் முத்தமியும்
மன்னும் பிரியின்றி யேபொன்ற தாயுற்று வாழ்துவரே. (க0)

உஅ. பாத்தையிற்பிரிவு.

காதலன் பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்கு ஏது இதாமவ்
விறைவிக் கேன்றல்.

393. தண்ணாறு குழிக் கலசத் திபாகர் தடங்கலைசை
உண்ணால் வகையுறுப் போடும் பவனினல் லூன்வாப்
பண்ணு லவிரபஞ் செய்மாதர் கொக்கை யிபங்களிற்றன்
கண்ணாறு பாருற லாலாகு மாதயர் காணாமே. (க)

391. உன் இல்லாரும் வாழ்வினின் - உனது இவ்வாழ்க்கையைக்
காட்டிலும். நல்லான் - தலைவியினது. மடங்கால்; ஆல்: அசை. நினக்கன்
பன் அக்காதலையும், நீ அத்த மானையும், யான் எல்லானையும் ஒப்பாதும்; அன்
பன் - தலைவியின் தக்கை, நாதன் - தலைவன், மான் - தலைவி, எல்லான் -
தோழி. வருவார்க்கு அகிவதம் இடுவதுமே இவ்வேலை.

392. பணி - ஆபாணம். பொன்னும் பணியும் அபேதத்திற்கும், இரு
ளும் வெளியும் பேதத்திற்கும், சொல்லும் பொருளும் பேதாபேதத்திற்கும்
உகமைகள். ஒன்றாய் - ஒன்றாய்; அத: பகுதிப்பொருள்விகுதி. உத்தமி -
தலைவி. மன் - தலைவன்.

393. கலைசையன். கால்ககையுறுப்பு - யானை முதலியவை. மாதர் -
பாத்தையர். கொக்கையாகிய இயம்; இயம் - யானை. கண்ணாறு பாரு;
பாரு - பாகன். மாத - தலைவி. காணம் ஆகும்.

தனித்துழி இறைவி தனித்து அமுதிரங்கல்.

394. பந்தத்தை நீக்குங் கலைசைத் தியாகரைப் பற்றிலர்போற்
சந்தத் தடவரை மார்போன் பிரியத் தனித்திரங்கிக்
கந்தம் றழுதங்கந் தங்கம தாகவிக் கங்குலென்போல்
இந்தத் துயருறு வரமுண் டோசில ரோழையரே. (உ)

ஈக்கிது வென்னெனப் பாங்கி வினாதல்.

395. நவசத்தி கட்டு முரியோன் சிதம்பர நாதனருட்
சிவசத் தமலன் கலைசைநல் லுரான் றினமுமன்பாம்
கவசத்தை யிட்டுனைக் காக்கவு நீவன் கலக்கஞ்செய்யி
திவசப்பட் டேங்குநர் போற்றெம்பு மாறென் றிருறுதலே. (க)

இறைவன் புறத்தொழுக்கு இறைமகள் உணர்த்தல்.

396. அஞ்சா னனங்கொள் கலைசைத் தியாகருக் கன்புசெய்பார்
நஞ்சா லெனவிங்கு நானைய மார்ப நயந்தளித்தான்
செஞ்சாவி சாய்தர மேதிப் பகட்டினஞ் சென்றயலே
பைஞ்சா யருந்தம் வயலுரான் சேரிப் பாதையர்க்கே. (ச)

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

397. ஒங்கார ரூபர் கலைசைத் தியாக ருயர்வரைதன்
பாங்காருக்கார்வறுங்கான் போய்ப்பொழிந்து பின்பாங்குறினும்
தோங்காணு மாறாள் தோவணங் கேநந் துணைவரிந்நாள்
ஆங்காடு நீரிஃ தென்றனின் கற்புக் கழகல்லலே. (ரு)

394. சந்தம் - சந்தனம், அழகு. கந்த - பற்றுக்கோடு. அங்கம் தங்க
மத ஆக - உடம்பு பசுபூப்ப. கங்குலில்.

395. நவம் - ஒன்பத. அமலனது விதிவசப்பட்டு.

396. அஞ்ச ஆனனம் - ஐந்து திருமுக்களை. நஞ்சாலென - நைந்தாற்
போல. நான் நையும்படி. சாய் - ஒருவகைக் கோரை. துறைசைக்கோவை,
399, பார்க்க.

397. தன் பாங்கு - தன் பக்கத்தில். தோம் - குற்றத்தை. நீர் -
தன்மை. என்றல் அழகல்ல.

தலைவி சேவ்வணி அணிந்து சேடியை விடப்பூழி
அவ்வணி உழையர் கண்டு அழங்கிக் கூறல்.

398. கலத்தினி னுட்டுங் கலசத் தியாகர் நறுக்கலைசைத்
தலத்தினின் மேவுந் தளிரிய லோறந் தாங்கியதொல்
குலத்திருக் காவினிற் றோன்றிய தேரர்கொடி கூறுமிவ்வூர்ப்
புலத்தினி லெங்கு மலரோறப் பெற்ற புதுமைபென்னே. (சு)

பரத்தையர் கண்டு பழித்தல்.

399. ஆரிய டெங்கள் கலசத் தியாக ருட்கலைசை
ஊரியற் செவ்வ லரிமாலை நீலங்க ளாடலா
நெரிய வண்டின் குழாஞ்சுமந் தேமுன் விலவுதல்போற்
சேரியின் வாய்வந்து கின்ற ரிறைமனைச் சேடியோ. (எ)

பரத்தையர் உலகியல் நோக்கி விடுத்தலின்
தலைமகன் வரவுகண்டு உவந்து வாயில்கள் மொழித்தல்.

400. காவும்பர் பம்புக் கலைசைத் தியாகர் கருணையைப்போல்
மேவும் பிராட்டி விடுமேவன் மாதரை வித்தமிக்க
வாவும் பரத்தையர் சேரியிற் கண்டு மணிகொழித்தத்
தாவும் திரைப்புன லூர்வந் தான்பெருந் தன்மைபிதே. (அ)

தலைமகன்வரவு பாக்கி தலைவிக்கு உணர்த்தல்.

401. பணமா சுணத்தர் கலைசைத் தியாகர்க்கன் பற்றவர்போல்
மணமாலை மார்பர் புறத்தா றறினும் வழாமலொரு
கணமாத் திரையினிற் றேர்மிது வந்தன் கடைபினின்றார்
குணமா வதகொடி யேகுறை தீர்ந்தெதிர் கொள்வதுவே. (க)

398. குலமாகிய பெரிய சோலையில். கொடி - கொடிபோல்வான்.
அலர் - பழிமொழி, மலர்; கொடியென்றதற்கேற்ப அலர் கூறப்பட்டது.

399. நீலங்கனென்றது கண்களை. வண்டின் குழாமென்றது உந்தலை.
இறை - தலைவனது. சேடிக்குச் செவ்வலரிமாலை யுணமை.

400. கா - சோலை. உம்பர் - மேலிடத்தில். பம்பும் - பாவும்.
பிராட்டி - தலைவி. வித்தம் - பொன்னை. மிக்கு தவாவும்.

401. மார்பர் - தலைவர். புறத்தாறு - பரத்தையர்சேரியிடத்து.
கணம் - கணம். கடையில் - வாயில். எதிர்கொள்வது குணம்.

தலைவனைத் தலைவி எதிர்க்கொண்டு பணிதல்,

402. ஆடல்வை வேலன்பர் சேர்ந்திடி. னின்ப மலபிறவா
வாடலிங் டியானுற நீங்கின் வபாவும் வரம்பிலவாம்
கோடலங் கையாய் கலைசைத் தியாகரைக் கூடலர்போல்
ஊடலெவ் வாறெனச் செய்தும் பசலை யொளிக்கையிலே. (க0)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

403. அந்நாட் கலைசைத் தியாகே சருமற் றரியபனும்
மின்னார் பலர்தமைக் கொண்டின்ப மெய்நினர் மெவொருத்தி
தன்னாற் சுகமமை யாமலன் றோவித் தனிக்கொம்பர்வாய்
இன்னா ரமுதமுண் டானந்த மெலிட் டிருந்தனனே. (கக)

வேள்ளணி அணிந்து விடுத்தல்.

404. தோயுந்தன் பாவி றுசையா மெனும்வென்றோத் தூகாழினர்
தாயுங்கற் பாரமுத் தாரமுஞ் சூடி யநங்கனறக்
காயுங் கனற்கட் சிதம்பர வீசர் கலைசையின்கட்
செயுத யஞ்சொல ளூரனுக் கோடினர் செடியரே. (கஉ)

வேள்ளணி அணிந்து விடுத்துழித் தலைமகள்
வாயில்வேண்டல்.

405. மலவிகன் மாற்றுங் கலைசைத் தியாகரை வாழ்த்துமென்பாற்
சிலவித னங்களைப் பாராட்டி யின்று சிறக்கணிக்கும்
புலவியை நீவணங் கித்தணி சென்றநின் பேரதனையால்
நிலவிய நற்குண நற்செய்கை மிக்க நிராவனைக்கே. (கங)

402. ஆடல் - வெற்றி. இன்பமல - துன்பங்கள். பிறவா - உண்டாக
மாட்டா. யான் வாடல் உற. வயா - வருத்தம். கோடல் - செங்காந்தன்.
பசலை - பிரிவால் வேறப்பட்ட சிறம்.

403. அன்றோ எய்நினர். இனிய அரிய அமுதத்தை; வாயமுதம்.
பி-ம். 'மின்னா ரிருவரை'

404. பாவி - பாலாறு. சற்பு ஆரம் - முல்லைமலை. அநங்கன் -
காமன். செய் உதயம் - பின்னை பிரந்ததை. ஊரனுஞ்ச் சொல்ல ஒடினர்.

405. மல இசல் - மலத்தின் வலியை. விதனங்களை - விவசனங்களை.
சிறக்கணிக்கும் - பார்வை சுருங்கும்; (தறள், 1095.) பேரதனையால் தணி.

தலைவி நெய்யாடியது இருளை சாற்றல்.

406. கடல்வண்ண னெத்துங் கலைசைத் திபாகர் கருணையினால்
அடலையில் வேற்கண்ணி பாலற் பயந்துநெய் யாடினனால்
நிடுமுற வாங்கவண் மெய்பாற வேண்டுஞ் செறிதனியும்
மிடறுடை யாவென்றி னீரா தனியவும் வேண்டுமின்றே. (கச)

தலைவன் தன்மனத்து உவகைகூர்தல்.

407. செங்கையி லாடுங் கலைசைத் திபாகர்பொற் செவடிபை
அங்கையி னாற்றொழு நானின்று காண்ப னமுநிறைக்கும்
நெங்கையு மெந்த குழாயிடு நெய்பிட்ட கோலமும்பூ
நங்கைத் தீர்மையும் பச்சடம் பாண நலத்தையுமே. (கரு)

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்.

408. உலகாள னைந்தன் பிறந்தன னென்னுமு னெல்லாவந்துன்
இலகா டகமனை வாயினின் றுருன் லிடத்தையிட்டி
வினகாநின் றுதுங் கலைசைத் திபாகர்தம் வெற்பினல்லோர்
நலகால் விருப்ப மொழிவர் கொலோவெங்க னுயகியே. (கச)

தலைவி உணர்ந்து தலைவனோடு புலத்தல்.

409. கலைப்பா வலர்க்கும் கலைசைத் திபாகரைக் காண்டருநீர்
விலைப்பா வைபாடனைக் கேபோ மவரிட்ட மென்களபம்
முலைப்பாலும் மாப்பிடைப் பாயிற் கறையு முழுவதமென்
தலைப்பா லையுஞ் சவலை தாக்குத தக்கதன்றே. (கா)

406. பாலைப் பயத்த. நெய்யாடினன் - எண்ணெய்தேய்த்த முழு
கின்ன். தனி - புளியின் கீட்டம். மிடல் - வலி. உடையாத வென்றி.
தனி தனியவும்வேண்டும்.

407. செங்கை - திருவாநிறை காளில்; "செங்கையாட்டினா" (திரு
நாகைக் காரோணப்.) கான் இன்று காண்பன். அமுத - பால். பூ நங்கை
தன் - தலைவியின்.

408. ஒல்ல - வினாவில். இலகு ஓடகமனை வாயில்; ஓடகம் - பொன்.
கல்ல கால் விருப்பம் - கல்ல பிள்ளையினிடத்தன்ன விருப்பத்தை.

409. விலைப்பாவையர் - பாத்தையர். போம் - செல்வீர். களபம் -
கலவைச்சுத்தனம். உம் மாப்பிடைப் பால் பாயின் களபம் முழுவதம் கறையும்,
சவலைதாக்குதலென்பது குறிப்பு; சவலை - சவலைக்குழந்தை.

தலைவி பாணனை மறுத்தல்.

410. பொன்மேடை மாடக் கலைசைத் தியாகர் புர்க்குருன்னுட்
டன்மேவு கூந்தலெங் கைமயி லாடவங் வண்ணன்முன்னே
இன்மேக ராகக் குறிஞ்சியைப் பாடங்ங னிங்ஙனநீ
வன்மேதி தின்னிநில் லெல்போக டோக மறுமனைக்கே. (கஅ)

வாயில்மறுக்கப்பட்ட பாணன் கூறல்.

411. செம்மேனி யப்பர் கலைசைத் தியாகரைச் சிந்தைசெயார்
தம்மேல் வினைவண்டு சூழ்ந்தெனக் கைக்கொண்டு தானேறிய
எம்மேல் விழுந்தகல் விம்மேட தாயிற் றினிக்கல்லெடெல்
அம்மே யுனைவர் தனைபுரி வேன்சிவப் பாறுகவே. (கஆ)

விறலி வாயில் மறுத்தல்.

412. மறவியைக் காய்ந்த கலைசைத் தியாகரை வாழ்த்தலுப்போல்
அறவிழி யக்கண் சுருட்டிக் கிடந்திபா னயர்வுறுங்கால்
நிறவியிங் கெய்திச் சுருட்டி பெடுக்கும் விதியுளதோ
திறலிறைக் கானமின் னூர்செவிச் கேசென்று தென்னிசையே.

410. அல் மேவு - இருள் மேவிய. எங்கை மயில் - என் தங்கையாடிய
மயில்; எங்கையென்றது பாத்நையை. அங்ஙன் - பாத்நையர்சேரியில்,
மேதி - ஏறுமை; மேதிதின்னி: “கன்றுபெறு வல்சிப் பாணன்” (நற், 310);
“பொய்கொண்டு நிற்கலுற் றோபுனை யாத்தின்னி போந்ததவே” சீந், 386.

411. வினை வண்டு - பாவமாகிய வண்டு. சிவப்பு - கோபம். “அறிந்
தில ரென்னக் கொதித்துப் புகையுயிர்த் தம்மவென்மேல், எறிந்தகற் போது
மினிச்சல் லெடேலெம் பிராட்டிபந்தம், பறிந்திடச் செய்தருள் கோமுத்தி
யீசர் பதியாரூர்ச், செறிந்தவர் போலுன தான்பணி வேன்கந் தீர்ந்தருளே”
திருவாவடுதுறைக். 414.

412. மறவியை - யமனை. அறல் - நீர். கண்ணில் அறல் ஒழிய.
சுருட்டிக் கிடந்த - மூடங்கிக் கிடந்த. விறலி: விளி, சுருட்டி - ஓர் இராகம்,
“கண்டருட்டி யோகர் கருத்தறிவெல் வாஞ்சுருட்டிப், பண்சுருட்டி பாடுமிசைப்
பாடினியே” (விறலிவிடு தூது.) இறைக்கு ஆன மின்னூர்; இறை - தலை
வன். தென் இசை - இராகத்தைப் பாடு.

கூத்தர்வாயில் மறுத்தல்.

413. திதம்பர்க் கரியர் கலைச்சத் தியாகர் திருநடங்கண்
டிதம்பெற் நிலாநி னிருப்பேற்குன் கூத்தினி தாருக்கொலோ
நிதம்பத்தை விற்றய்யும் பூவைவர் பூரிக்க லீயங்குற்றன்
மதம்பெற்ற வாட்டினைக் காட்டுக கூத்த மகிழ்நர்முன்னே. (உக)

பாங்கிவாயில் மறுத்தல்.

414. மதலையைச் சூடுங் கலைச்சத் தியாகர் வருமுதலில்
மதலையை யேந்தி கலைச்சக் கணிகையர் மார்க்கிடையின்
மதலையைக் கைக்கொண் டெவப்புற வாரென் வயிற்றுதித்த
மதலையைக் காணவின் றெய்தின்மின் னேயவர் வாஞ்சைநன்றே.

விருந்தோடு வந்துழிப் பொறுத்தல் கண்டு தலைமகன் மகிழ்தல்.

415. இண்டைச் சடையர் கலைச்சத் தியாகர்க் கினியதிருத்
தொண்டைத்தொன்னுடையாடுனிதிர்ந்திவடெண்டைச்செவ்வாய்க்
கண்டைப்பொருமின்சொற்சேட்டிளமுரலுங்கண்கள்கொண்டென்
பண்டைத் தவநல் விருந்துரு வாய்வாப் பார்த்தனமே. (உக)

413. திதம்பர்க்கு - சீழ்மக்கட்டு, பெற்றிலாநின் - பெறுதவரைப்போல,
மதம் பெற்ற சூட்டினை - களிப்பினையுடைய கூத்தை, சூட்டினை - கூத்தை,
சூட்டுக்கிடையை; சிலேடை.

414. மதலையைச் சூடும்-கொன்றையை அணியும், முதல் இல்மதலையை -
தலையை, ஏந்தி - ஏந்தியவரது; பெயர், மார்க்கில் உள்ள இடையிலாத
மதலை; என்றதும்பையேயன்ற தனத்தை, மதலையை - பிள்ளையை, நன்று -
நன்றன்று என்றபடி; சூறிப்பு.

415. இண்டை - ஒருவரை மலை, தொண்டைத்தொன்னுடி - தொன்
டைகாட்டை, தொண்டை - கொவ்வைக்கனி; வாய்க்கு உவமை, கண்டை -
சற்கண்டை, முரலுங் கண்கள் கொண்டு பார்த்தனமே.

பி. மீ. 'தயர் தீர்த்த'

தலைவன் சீறேலென்றவன் சீறடி தோழுதல்.

416. ஓறுத்தாரக் கொருபொழு தின்பம் பொறுமை யுடையவரீர்
நிறுத்தா ருரைப்பர் கலைசைத் தியாகர்க்கு நேசம்வைபார்
செறுத்தா லெனக்கதஞ் செய்யல் பிழைபல செய்திடினும்
பொறுத்தா ருள்செயுன் சிற்றடி பற்றினன் பொற்றொடியே. (1)

ஈது எங்கையர் காணின் நன்றன்றென்றல்.

417. தங்கச் சிலையர் கலைசைத் தியாகர் தழைந்துசந்த
தங்கச்சி மேயவர் நாடுடை யீர்செழுந் தண்ணறுஞ்சர்
தங்கச் சிடுந்தனந் தோயவென் றுடலை தாங்குதலென்
தங்கச்சி மைக்கெண்டை கண்டா லுமக்குச் சழக்குறுமே. (உரு)

அங்கவர் யாரையும் அறியேனென்றல்.

418. வடிவாள் விழிவடி வேதுனி தீர வருட்டியுன்சீ
றடிவாரி சம்பிடித் துந்தணி யாவிதெ னன்பர்வினை
கடிவார் கலைசைத் தியாகேசர் தோய்சிவ கங்கையிலே
படிவார் படிய நினைப்பர்கொல் புல்வாய்ப் பணிப்புனலே. (உசு)

416. "ஓறுத்தாரக் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றத்
துணையும் புகழ்" என்பது குறள். நீர் நிறுத்த - தன்மையை அனவிட்டு. ஆர்
உரைப்பர்: நீர்மை சொல்வதற்கு அரியதென்றபடி. கதம் - கோபம்.

417. தங்கச்சிலையர் - மேருமலையை வில்லாகவுடையார். சந்ததம்
கச்சி மேயவரது. சந்தம் கச்ச இலம் தனம்; கச்சிலம் (கைக்கும்) தனம் என்
பது ஒரு குறிப்பு. தானைத் தலையில் தாங்குதல் - பணிதல். தங்கச்சி - தங்கை;
என்றது பரத்தைையை. கெண்டைகனென்றது அவன் கண்களை. சழக்கு -
தூன்பம்.

418. வடி - உர்மை. வடிவே - வடிவத்தையுடையாய். வருட்டி - வற்
புறத்தி. தணிவா இது என். புல் வாய்ப்பணிப்புனல் - புல்வின் துணியிலுள்ள
பணித்துணியில்.

காமக்கிழத்தியைக் கண்டமை பகர்தல்.

419. நங்கான் முகாவிரி யாடத் தெருவிடை நாடிக்கண்டே
பொக்காசை யாய்த்தழு வாவுச்சி மோப்பவன் புத்திரானே
நங்காயின் யிடுன்ன தேவா வெனத்தலை சாய்த்துச்சென்றான்
கங்கா தாடெல் கலசத் திபாகர் கலைசையின்னே. (உ௭)

தலைவியைப் பாங்கி தணித்தல்.

420. இகலிரு லிக்குங் கலைசைத் திபாகர்க் கினியதிருப்
புகலியன் னும்மன்ன ருன்னடி குடவும் பொங்கனன்றோ
அகலிகைக் காசைப்பட் டாயிர மம்பக மம்மகவான்
உகலின்மெய் பெற்றவன் தும்மிந்நி ரானி யுவர்த்திலனே. (உ௮)

தலைமகன் ஊடல்.

421. தீரப் பழுவிரை தீர்க்குங் கலைசைத் திபாகர்வெற்பிற்
போகாசைப் பட்டயர் பேதைநெஞ் சேவஞ்சம் பெற்றவியன்
நாராய நீத்தன் அயிர்த்துணை யாகி நமைக்கலவா
வாரா வழியி லடிநோவ வந்த மயிலல்லனே. (உ௯)

பாங்கி அன்பிலு கோடியை யென்றல்.

422. கரும்புள் ளுவமையில் சாறெனச் செல்வியைக் கண்டுண்டரீர்
தரும்புள் ளுவனென வெண்ணியிட் டிரின்று தொல்கலைசை
இரும்புள் ளுவந்தவன் பேற்றஞ் சிதம்பா வீசர்த்தொழார்
தரும்புள் ளுவமொழி னாலின்மின் னூர்த்தண வாதிருமே. (௩௦)

419. கங்கான - பிள்ளை. பொங்கு ஆசையாய். வா என - வா என்ற
யான் சொல்ல. மின் - மின்போல்பவனாகிய காமக்கிழத்தி. மின் சென்றான்.

420. இருள் - அஞ்ஞானமாகிய இருட்டை. புகலி - சீகாழி. பொங்கல்-
கோபித்தல். அம்பகம் : கிலைடை; ஒன்று கண்; மற்றொன்று இடக்கர்ப்
பொருள். உகல் இல் - உருதல் இல்லாத. உவர்த்திலன் - வெறுத்தாளில்லை.

421. அயர் - வருத்தகின்ற. நார் ஆயம் - அன்பையுடைய தோழிமார்
கூட்டத்தை. கலவா - கலந்த. வாரா வழியில் - பாலைநிலத்தவழியில்.

422. கரும்பு உள் - கரும்பின் உள்சே இருக்கின்ற. கண்டு உண்ட,
தரும்பு உள் உவர் என-தரும்பினுள்சேயுள்ள உவர்கீர் என்ற; தரும்பென்றது
கரும்பின் கொழுத்தாடையை. புள்ளுவம் மொழி நூல் - வஞ்சனையை மொழி
கின்ற நூல்கள்; புள்ளுவம் - வஞ்சனை.

பாங்கி தலைவற்கு மகப்போறைகூர்ந்தவண்ணம் உரைத்தல்.

423. இச்சைவ நாதர் கலசத் தியாக ரொழிற்கலைச்சைச்
செச்சையம் பூவண்ண மாணுள் சிறுவற் றரித்தசெவ்விக்
கொச்சையில் லாமற் றமதெழில் பெற்றன கொற்றவமால்
பச்சையம் பாயனு லீலமு மின்னும் பவளமுமே. (கக)

தலைவன் புதல்வனைக் காண்டல்.

424. கோவுந் தனமு மறையோர்க் களித்தலர் கூரவியும்
கோவும்பர்க் கேற்றிக் கலைச்சைத் தியாகரைக் கும்பிட்டெந்தக்
கோவு மிவற்கொப்பி லென்றே புலவர்கள் கூறவிரு
கோவுக் களிப்பப் பொருளைக்கண் டேந்தினன் கொற்றவனே. (க)

தலைவன் பள்ளியிடத்து அழுங்கல்.

425. தமக்காரு ரேரில் கலைச்சைத் தியாகர்தர் நாட்டினிற்ப
தமக்கா ரெதடத் தன்னமன் னீரிரு தோளொடுங்குங்
குமக்கான் முலையும் புதுப்பூ வணையது கொள்ளல்வி,
எமக்காக வின்று பழம்பூ வளித்தனி ரென்செய்வதே. (கக)

423. பாயல் - ஆலிலை, நீலம் - நீலமலர், மின் - மின்னல், வயிறு,
கண்கள், இடை, அதாம் இவற்றுக்குத் தோற்ற அழகிழந்திருந்த ஆலிலை
முதலியவைகள் இவன் கருவுற்ற நாளில் தமக்குரிய பண்டைக் கவின்பெற்றன;
இவளுற்புக்கள் வேறுபட்டிருந்தன என்றபடி; திருவாவடுதுறைக்கோவை,
426-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க; "சிலந் தகைபெறு சாலியன் னான்றிற வற்
றரித்த, காலந் தமது கவினிறம் பெற்றன காலமின்னும், கோலந் தருஞ்சென்
குமுதமு நீலமும் குன்றெடுத்த, பாலன் துயில்கொண்ட பாயலுங் காலைப்
பதுமமுமே" அழகிபாதிக்கோவை.

424. கோ - பசுக்கள். அலர்கூர் - பூக்களிக்க. கோ உம்பர்க்கு; கோ -
விண்ணாவகம், எந்தக்கோவும் - எந்த அரசனும், ஒப்பு இல். இரு கோவும் -
இரண்டு கண்களும், பொருளை - பிள்ளையை.

பி. ம், 'புலவர் குலவ'

425. பதுமக் காடு - தாமரைக்காடு. குங்குமக்கான்; கான் - கறமணம்,
பழம்பூ என்றது கூந்தலில் அணிந்த பூவை. இத்தகை புறங்காட்டலென்றற்
கூறப்படும்.

காமக்கிழத்தி வாயில் வேண்டல்.

426. நிருப்பப் பயத்தடஞ் சூழும் கலைச்சத் தியாகர்வெற்பர்
விருப்பப் பயலிடத் தேசென்று மீள்கிது மெதருநீ
உருப்பப் பயமை யுடையோரிற் செய்த னுனக்கழகே
பொருப்பப் பயமருப் பேர்முடிச் செல்வி பொறுத்தருளே. (1)

பாங்கி வாயில்நேர்வித்தல்.

427. ஆமேவு பாலினை பாணரி மாத ரவர்க்கருந்தும்
பூமேவு மன்னமன் னார்கழற் காணாயர் பூங்குழையாய்
நீமேலென் குட்பசப் பூரின் நெங்குமிந் நீர்மைபென்னே
நாமேவி பேத்துங் கலைச்சத் தியாகர்நன் னாட்டகத்தே. (உரு)

மகனும் ஆற்றாமையும் வாயிலாகத்
தலைமகன் வந்துழித் தலைமகள் எதிர்கோடல்.

428. நெறியாய்ந்த மேலவர் வேட்கைக் கடும்பரி நெஞ்சுறியும்
சிறியா ரிடத்திற் செலுத்துவ ரோசிவ காமியிடம்
பிறியாமல் வாழும் கலைச்சத் தியாகர் பெருவாங்கொள்
பொறியான ரான புனலூர் காமம் புகல்வதன்றே. (உசு)

426. விருப்பு - விருப்பத்தைப்பெற்ற. விருப்பு அங்கு அயலிடத்தே;
அயலிடம் - பாத்தையிடம். உருப்பம் - கோபத்தை. பயமை - கீழ்மை.
உருப்பம் செய்தல் உனக்கு அழகன்று. பொருப்பு அம் கயம் மருப்பு; கயம் -
யாளை.

427. ஆம் மேவு பால் - நீர் கலந்த பால். அன்னம் - அன்னப்பறவை.
மேல் என்கும் - உடம்பென்கும்.

பி.ம. 'ஆமேறுபால்'

428. வேட்கைக்கடும் பரி - காமவேகம்; பரி - குதிரையுமாம். பொறியான
ரான - அறிவைபுடையவரான.

தலைமகன் நீங்கியபின் வந்த
பாங்கியோடு தன் மகனைப் புகழ்தல்.

429. கலனாகக் கைக்கொள் கலசத் தியாகர் கலைசையன்னாய்
கலநாரம் கான்றவென் கண்ணைத் துடைத்தன்பர் காமுறமல்
கலநாளு மோங்கிடத் தந்தானென் மைந்தனிற் காந்தைக்குநன்
கலனா வதுநன்மக் கட்பே நெனும்பயன் கண்டனமே. (கூஎ)

தலைவி தலைமகனைப் புகழ்தல்.

430. ஒருகேடில் கொம்பர் கலசத் தியாக ருறைகலைசைக்
கொருகே சரியன்ன வன்பர்நம் பாலன் றுபிரின்வைத்த
ஒருகேண்மை யின்று மொருவாமற் கூடி யுவப்புறலால்
ஒருகே ளிருமில்லை கண்டாய்கொண் டானி னுலகிடத்தே. (கூ)

பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.

431. பாலினன் னாடர் கலைசைத் தியாகர் பதம்பணியார்
போலிவர் செய்கிழை பெல்லா மறந்து புரிவுடனே
வாலிதின் மிக்கு மகிழ்ந்தெம் பிராட்டி வணங்குதலாற்
சாலியும் போற்றாந் தவமுடை யானென்று சாற்றுவனே. (கூக)

429. கலனா கம் கைக்கொள் - உண்கலனாகத் தலையைக் கையிலே
கொண்ட; கலநொற்றத் தொகுத்தல்விகாரம். கல நாரம் - கல அளவாகிய
நீரை. காமுறவும் மங்கலம் நாளும் ஒங்கிடவும். இவ் காந்தைக்கு - இவ்வாழ்க்
கைக்குரிய ஒரு மங்கைக்கு. "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன், நன்கல
நன்மக்கட் பேற" (குறள், 60) என்பதைத் தழுவி வந்தது இச்செய்யுளின்
ஈற்றடி.

430. கொம்பர் - கொம்பு போன்ற¹தோழியே; விளி. கேசரி - சிங்
கத்தை. அன்பர் - தலைவர். அன்று - எதிர்பட்டகாலத்தில். ஒருவாமல் -
நீங்காமல். கேளீர் - உறவினர். கொண்டானின் - கணவனைக்காட்டிலும்;
"கொண்டானிற் றன்னிய கேளீர் பிரிவில்லை" நான்கணி²கீ, 56.

431. இவர் என்றது தலைவனை. புரிவுடன் - அன்புடன். வாலிதில் -
தாய்மையின்கண். சாலி - அருந்தி.

உக. கல்வியிற் பிரிவு.

கல்வியிற் பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

432. பானக்கண் னாய்தென் கலைசைத் தியாகர் பரிந்தளிக்கும்
ஞானக்கண் போலுநர் கல்விகண் டாயித்தை நாடிக்கல்லார்
நனக் கணிகையர் நெஞ்சவஞ் சத்தி னிருள்புதைப்ப
ஊனக்கண் கொண்டிக் குழிதரு வார்பய னொன்றிலரே. (க)

பாங்கி விலக்கல்.

433. ஒருதா தவைமுன் பலதாது வாக்கி யுயிரிந்தே
விருதாளுஞ் சண்பையர் மன்போ விவருயிர் மீட்கும்வித்தை
கருதார்க் கரிய கலசத் தியாகர் கலைசைமன்னு
இருதாறும் வைகியுங் கற்பா யெனிற்செல்க னிப்பொழுதே. (உ)

432. பானல் - கருக்குவனாமல். கல்வி ஞானக்கண் போலும். இத்
தை - இக் கல்வியை; வழக்கு. வஞ்சத்தின் - வஞ்சம் போல. இருள் - அறி
வின்மை. கல்லார் உழிதருவார் பயனிலர்.

433. ஒரு தாது - ஏழு தாதுக்களில் ஒன்றாகிய ஒன்று. பல தாது ஆகி -
பலதாதுக்களாலாகிய உடம்பாக்கி; “அறைவட மொழிக வின்ற பாணினி யகத்து
காண, இறையமர் மயிலை மூதா நிருத்தவோர் தாதகொண்டே, கிறைதா வொ
ராது மேலு நிரப்புகென் மொழிக வின்ற, மறைவவன் காழி வேந்தன் மலரடிக்
கன்பு செய்வாம்” (கண்டதேவப்பிராணம்.) விருத - வெற்றி. சண்பையர்
மன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாயனார். இருத ஆறு-கார்முதலிய ஆறு பருவ
மும். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியானார் என்னைப் பெண்ணாகிய வரலாறு
இங்கே அறிதற்குரியது. “ஒது வதற்கண்ண லேபிரிந் தாலொன் மயிலை
யென்பு, மாத பரித்தினர் போலோதி வாரும் வருத்தயிழைத், கோது பிரித்தறி
கோமான் குலோத்தங்கன் கோழிவெற்பில், தீது படக்கொடி யாவ்சென் குலுக்
திருப்பு லைக்கே” (குலோத். கோ. 479); கோடக்காக்கோவை, 422-
ஆம் செய்யுளையும் அதன் குறிப்புணர் முதலியவற்றையும் பார்க்க.

தலைவன் பாங்கியை உடன்படுத்தல்.

434. இடையற்ற கல்வியிற் பாய்மன மோர்நிலை பெய்துதற்கே
தடையற்ற கல்வி பொருதலை யாப்பெறத் தக்கதுமால்
கடையற்ற றவர்வாழ் கலைசைத் தியாகர்நன் னுடனையாய்
கடையற்ற கல்வியென் றேயேவ லாம்வினை கட்டுனாயே. (கூ)

பாங்கி உடன்படுத்தல்.

435. வல்வினை தீர்க்கு மருந்தாய்த் தெரிந்திட வல்லவர்க்குத்
தொல்விதி யேய்ப்ப வெழுமைப் பிறப்புந் தொடர்ந்துதவும்
கல்வியென் றுலஃ தியாவருங் கற்குங் கடனுளதே
நல்விதி போற்றுக கலைசைத் தியாகர்நன் னுட்டகத்தே. (சு)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

436. வயவா ணயனி கலசத் தியாகர் மகிழ்ந்தருள்பங்
கயவாவி சூழங் கலைசையர் போற்கல்வி கற்றிலர்தாம்
பயவாக் களானை யாரென்று கூறியுன் பான்மிருந்த
தயவா ரிதிபைவைத் தார்படர்ந் தாரத் தழற்காமே. (ஞ)

434. இடையற்ற கல்வியின் = கல்வின் - ஞாங்கைப் போல, ஒருதலை
யா - உறுதியாக, கல்வி பெறத்தக்கது. மால்நடை - மயக்கத்தையுடைய ஒழுக்
கம், கடையற்ற கல்வி = கல் - கற்பாயாக, ஏவலாம் வினை - ஏவல் வினை
முற்றை; என்றது கல்லென்பதை.

435. விதி ஏய்ப்ப - ஊழை ஒப்ப, எழுமைப் பிறப்புந் தொடர்ந்துதவும்:
“ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற், செழுமை யு மேமாப் புடைத்த”
(குறள், 398.) நல்விதி - பிரமதேவர்.

436. வான் னயனி - வாளைப்போன்ற கண்களையுடையாய், பங்கயவாவி-
தாமரைமலையையுடைய தடாகம், கலைசையர் - கலைசையில் உள்ளவர்கள்,
பயவாக் களர் - பயன்படாத களர்களும்; “உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற்
பயவாக், களானையர் கல்லா தவர்” (குறள், 406.) தயவாரிதி - அருளாகிய
கடல்; தய: ஆகாரம் தமிழ்விதிப்படி குறுகிற்று. படர்ந்தார் - சென்றார்.

பி-ம். ‘தயவாரிதி’

கார்ப்பருவம் கண்டு தலைவி வருந்தல்.

437. மடலளிற் கோதை கலைசைத் தியாகர்முன் மார்க்கண்டர்க்கா
ரிடலடு கூற்றுவ னுத்தவன் தென்னனில் வேலையுண்ணப்
படலமை மோகமென் னுறையிர் சோரப் பார்துங்கல்விச்
கடலுநர் தச்சென்ற மோதகம் பால்வரக் காண்கிலமே. (க)

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

438. அத்தி சிசாசார் தாமே கடைய வமிர்தமண்மேல்
அத்தி பெயர்க்கவன் தார்த்த லெனக்கா ரதிர்த்துறலால்
அத்திவெண் டாமர் கலைசைத் தியாகர்வெற் பண்ணல்பொற்றேர்
அத்திரம் போற்கண்ணி யின்றே வருநம் மணிநகர்க்கே. (எ)

கூ. காவற்பிரிவு.

தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

439. தொல்லற மோங்குங் கலைசைத் தியாகர் சுருதிவழி
நல்லறங் காக்கவுந் தீதற நீக்கவு நானிலக்குச்
செல்லறங் காமலுஞ் செல்லு தலைச்செய்வ தேகடனும்
அல்லற நேர்குழ லாய்நாடு காவ லாசருக்கே. (க)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

440. அக்கா தாமோழித் தெல்லா வுயிர்க்கு மருள்கலைசைத்
திக்காடை கொண்ட சிதம்பா வீசர் திருவருளால்
இக்கா சினிமுற்றங் காப்பான் றிருவுளத் தெண்ணினரால்
மைக்காவி போல்வண்ணக் கண்ணெம் பிராட்டிநம் மன்னவரே. (.)

437. கோதை: விளி. வேலை உண்ணு - கடலை உண்டு. படலமை மோதகம் - கரிய மோக படலம்.

438. அத்தி - கடலை. அத்தி பெயர்க்க - மலையைப் பெயர்க்க. சிசாசார் அத்தியில் அகிர்த்தங்கடைய முண் மேல் வந்து அத்தி பெயர்க்க ஆர்த்தா லென்ன. அத்தி வெண் தாமர் - என்பு மாலையை அணிந்தவர். அத்திரம்போல் - அம்பைப்போலும்.

439. தீது அற நீக்கவும். நானிலத்திற்கு, செல்லல் தங்காமல்; செல் லல் - துன்பம். அல்லையும் அறையும் கேடும்; அறல் - கருமணல்.

440. அ காதரம்; அ: உலகநிகட்டு; காதரம் - அச்சம். காவி - கருங்குவளை மலர், மன்னவர் எண்ணினர்.

தலைவி கூழிப்பருவம் கண்டு வருந்தல்.

441. தீவல வேலன்ன கண்ணாய் கலைசைத் தியாகாருள்
ஏவல்கொண் டேகொண்ட லெங்குஞ் சொரிந்துபி னெஞ்சிசின்ற
தூவல்கொண் டேவட கால்சுற்று நானிவை தோன்றலகொல்
நாவலர் தீவெனு மிப்படிக்க காவ னபந்தவர்க்கே. (க)

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

442. ஆவினஞ் சேற்குங் கலைசைத் தியாகருக் கன்பிலர்போற்
பூவினங் காய்வருந் தேனம் புரவலர் பூக்கழற்கால்
மேவினர் கையுறை யும்பகைத் தார்தம் விருதுக்கொண்டே
மாவின் வையத்தில் வந்தெனத் தேர்மிசை வந்தனரே. (ச)

கக. தூதிற்பிரிவு.

தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

443. கூடாத வெம்பகை கூர்ந்திரு வேந்தர் கொடுஞ்சமரின்
வீடாமற் சென்று விலக்குபு மீண்டு வருந்துணையும்
சேடார் கலைசைத் தியாகேசர் தண்டக தேசமன்னாய்
சூடா மணியனை பாடுளங் காவகை சொல்லுகவே. (ச)

441. எஞ்சிசின்ற - மிக்குசின்ற. தூவல் - தூவுதல். வடகால் -
வாடைக் காற்று. படி - தேசம்.

442. ஆவின் அஞ்ச ஏற்கும் - பஞ்சகேசவிபத்தை ஏற்றருளும்.
பூ-ம். ஆவினஞ் சேர்க்கும் - பசுக்கட்டிக்குள் தச்சப்பெற்ற. பூவில் கங்காய் -
திருமகன்போல்வாய். வருந்தேல். கழற்கால் மேவினர் கையுறையும் - அடி
பணிந்த அரசர் கொடுத்த கையுறைவையும். விருது - கொடிமுதலியவை.
இனன் - குரியன். வையத்தில் - தேரில்.

443. கூடாத - சேராத. கூர்ந்த - மிக்கு. வீடாமல் - இறவாமல்.
விலக்குபு - விலக்கி. சேடு - பெருமை. அனையான் துணங்காவகை,

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

444. அத்தலை யோரிரு கோக்கண் மிகைகொண் டமரிழைக்கும்
இத்தலை சேருங்கள் மாற்றுதல் வேண்டியங் கேகலுற்றார்
பைத்தலைத் துத்திப் பணிமணி யல்குற் பணிமொழியாய்
நத்தலை வரவிக் கலைசைத் தியாகர்நன் னுட்டன்பரோ. (உ)

தலைவி முன்பனிப்பருவம் கண்டு வருந்தல்.

445. திருவேள்வி வந்தனர் செய்யுங் கலைசைத் தியாகர்நன்னுட்
ஐருவேற் றாசர் பகைமாற்றச் சென்றவ ரெண்ணிலர்கொல்
உருவேற தாய்மங்கு தெற்கோட யாரு முடன்மறைக்க
மருவேறு பற்பங்கள் பற்பங்க ளாக வரும்பனியே. (உ)

தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

446. வினாயுந்து கூந்தனல் லாயஞ்சல் வந்தனர் மேதினிதான்
களையும் படிமொழி முன்பனி நாட்கள மாமறைகள்
இனாயுங் கலைசைத் தியாகேச ருக்கன் பிலர்வினையே
புனாயும் பகைமன்னர் போர்தணிப் பானன்று போந்தவரோ. (1)

444. அத்தலை - அவ்விடத்த. இரு கோக்கன் - இரண்டு அரசர்கள்.
மிகை - பகை. இ தலைசேரும் கல் = இகல் - பகை. நத்த - சங்குதன்.

445. சென்றவர் - தலைவர், உரு வேறதாய் - வெளுத்த. மங்குல் -
மேகம். வடகாற்றுவிசும்பாலமாதவின் மேகம் தெற்கோட என்றார். மறைக்க -
போர்வையால் மூட. மரு - கறுமணம். பற்பங்கள் பற்பங்களாக - தாமரைப்
பூக்கள் பொடியாக; பற்பம் - பத்மம், பஸ்மம்; பிரயோகவிவேகம், சிவ்வுப்
படலம், 2, உரையைப் பார்க்க.

446. வினா - வாசனையை. முன்பனி பொழியும் நாளில். இனாயும் -
முடிக்கும். அன்று போந்தவர் வந்தனர்.

௩௨. துணைவயிற் பிரிவு.

தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

447. செருத்துணையாய்மன்னந்தெம்முனைச்சென்றியான்றிரும்பளவும்
கருத்துணை யான கலைசைத் தியாகர் கதமிலருள்
உருத்துணையாயன்பர்க்கின்புசெய்தாலென்னவொண்ணுதலாய்
திருத்துணை யான தெரிவைக் கறியித்துத் தேற்றுகவே. (க)

தோழி மறுத்தல்.

448. இரவல ரம்பிறைக் கும்மதன் ஞாட்புக் கிடைதருகொம்
பாவல நீங்கத் துணைபா யிருக்கிற் பலனல்லவோ
அரவலங் காரர் கலைசைத் தியாகரை யாதரியாப்
புரவலர் போர்த்துணை யாப்புறம் போகப் புகன்றவரோ. (உ)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

449. கட்டாரி யாதி படைதிரித் தேமன்னர் காணையமேற்
கட்டா நடந்தனர் தோகையன் னாய்நமர் சூழ்ந்துகிறார்
வட்டாடும் வீதிக் கலைசைத் தியாகரை வாழ்த்தலுப்போல்
ஒட்டா ரிடுநொச்சி யாதுகொ லாயங் குறுகின்றதே. (ஈ)

447. செருத்துணையா - போருக்குத் துணையாக. அருள்: எழுவாய்.
திருத் துணையான - திருமகளுக்கு ஒப்பான.

448. இரவு அலர் அம் பிறைக்கு - இரவில் வெளிப்பட்ட அழகிய
பிறைக்கு. மகாவொற்று விரித்தல் விசாரம். ஞாட்புக்கு இடைதரு - போர்க்குப்
பின்னிட்ட. கொம்பர் அவலம்; கொம்பொன்றது தலைவியை. ஆதரியாப்
புரவலரென்றது ஆதரிப்பார் பகைமை கொள்ளாரென்பதைக்குறித்தாகின்றது.

449. கட்டாரி - ஒருவகை ஆயுதம். திரித்த - சுழற்றி. காணையம் -
போர். கட்டா - குறித்து. நமர் - நம் தலைவர். வட்டாடுதல் - ஒருவகை
வீணையாட்டு; “கல்லாச் சிறுஅர் கெல்லிவட்டாடும்” (நற். 3: 4); “பொருது
வட்டாடுஞ் சிறுர்வீதியைங்கதிப்புண்ணியர்” (திருவையாற்றந்நாதி.) நொச்சி-
மதில். யாது கொலாய் அங்கு உறுகின்றதே - இப்பொழுது எத்த நிலையில்
உள்ளதோ; அறிந்திருக்குமென்றபடி.

தலைவி பின்பணிப் பருவம் கண்டு வருந்தல்.

450. தெள்ளும்வெண் ணீற்றர் சிதம்பா நாயகர் தென்கலைசைப்
புள்ளுஞ் சிறநெ் பெடைமோடுக் கிப்பிள்ளை போற்றித்துயில்
கொள்ளும் பனிதூங் கிவிளித் துண்பங் கொளக்கருவில்
தள்ளும் விளைசுமந் தேனைப்பெற் றுளன்னை தான்குமந்தே. (ச)

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

451. கும்பங் கொடுத்த கலைசைத் தியாகர் குளக்கணுஞ்சி
தம்பம் பிடவசை யுங்குளிர் வாடை தணர்தவர்க்குக்
கம்பஞ்செய் பின்பணி நாளின்வந் தாரண்பர் கவ்வையற
அம்பந் தணவிர லாய்துணை யாய்முன் னகன்றவரோ. (சு)

௩௩. பொருள்வயிற் பிரிவு.

தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

452. ஆசையுண் டேல்வெம் படையுள தாகிடு மப்படைபால்
ஆசையெல் லம்பெற் றாசாட்சி யைப்பெற லாகுமன்றே
ஆசையி னுனல் லறங்கன்செய் தின்பமுற் றுற்றிடலாம்
ஆசை பறக்குங் கலைசைத் தியாக ருட்பணியே. (க)

450. கருவில் தள்ளும் வினை - பிறப்பில் தள்ளும் தீவினையை.

451. கொடுத்த - பிரமணுக்கு அருளிய. குளக்கண்ணும் - தெற்றிக்
கண்ணுதிய அக்கினியும். சிதம்பம் - பம்பிடி; பம்பிடி - பாவ. வாடை - வாடைக்
காலத்தில். கம்பம் செய் - கெட்கத்தை உண்டாக்கும். நண்பர் கவ்வை - நண்பர்
கருடைய கவலை. அகன்றவர் வந்தார்.

452. ஆசை உண்டேல் - செல்வம் இருத்தால்; ஆசை - பொன். படை -
சேனை. ஆசையெல்லாம் - திசை யெல்லாம். ஆசையினால் - விருப்பத்தோடு.
ஆசை அறக்கும் - குற்றத்தை நீக்கும்; ஆசை - குற்றம். அருட்பணியை ஆற்றிட
லாம். இதன் முதலாண்டாகளும், "பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை,
தன்னி னாகத் தானி" (சீவக. 1923) என்பதைத் தழுவி வந்தன.

பாங்கி மறுத்தல்.

453. சினக்கோல மால்விடை யூர்திச் சிதம்பா தேவர்ந்த
வனக்கோ விருந்த புராட் டதிப மணமகலாத்
தனக்கோ கனக முழுவது மீபவ டானிருக்க
எனக்கோ வரையும்விட் டப்பா விருப்பதற் கிச்சிப்பதே. (உ)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

454. தேசிக வாழ்வு சிறுபிறை வாணுதற் செல்விப்பர்
தேசிக மில்லெனி னில்லென்று பக்குவஞ் சேருயிர்க்குத்
தேசிக ராய்வந் தருளும் கலைசைத் தியாகர்வளர்
தேசிக முங்கொண்ட தண்டக நாட்டகஞ் சென்றனரோ. (கூ)

தலைவி இளவேனிற்பருவம் கண்டு வருந்தல்.

455. மைக்குற்ற நீக்குங் கலைசைத் தியாகர் மணிரடங்கண்
டெக்குற்ற முந்தவிர்ந் துப்பவர் போலுய்வ தெப்படிநாம்
சொக்குற்ற பூண்முலை மாதே துணர்கொண்டு குழுகின்ற
கொக்குச்சிக் கேறி யிருணிற் பூங்குயில் கூவினவே. (சு)

453. கோலம் - அழகு. தனக் கோகனகம் - கொங்கையாகிய தாமரை யரும்பு; பத்மசித்ரி என்பது வேறுபொருள். அக் கோ வரையும் விட்டு; கோ வரை - தலைமையையுடைய மேருமலை. இச்சிப்பது என்.

454. தேசிக வாழ்வு - ஒளியோடு கூடிய வாழ்வு; தேச என்பது தேசிக மெனத் திரிந்ததென்பர்; சீவக. 1480, ந. செல்வி: விளி. தேசிகம் - பொன். தேசிகம் இல் எனில் வாழ்வு இல். என்று - என்று கூறி. தேசிகர் - குரு. வளர்தேசை இகத்திலும் கொண்ட. அன்பர் இல்லென்று கூறிச் சென்றனர்.

455. சொக்கு - அழகு. துணர் - பூங்கொத்து. சொக்கு உச்சிக்கு - மாமரத்தின் உச்சியில்; "கொக்கின் தலைநீர் குயிலின மேறபு கூவினவே" (திருவாவேதி துறைக்கோவை, 454); "கொக்கின்மேற் குயில்கள் கூவுங் குளிர்பொழிற் குறியுஞ் சொன்னான்" வீ. பா. சேகன், 59.

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

456. தாரோதி மங்கை கலைசைத் திபாகர் தமிழ்வரைக்காற்
 நெறோன் வசந்தத் திருநா னிதுதிறந் தோர்வம்மினென்
 நெறோன் கவன்சின்ன மார்ப்பது கேட்டிவ்ந னிம்மெனுமுன்
 பெறோகை மிக்குவந் தார்பொருட் கேடய பெற்றியரோ. (ரு)

தலைமகன் வந்து தலைமகனைக் கலந்தழி
 முகிலோடு மகிழ்ந்து கூறல்.

457. மருவணி மாலைபைம் பாவிசைம் பாவினை மட்டருந்திப்
 பருவால் வீட முயங்கினம் யாம்பா மன்கலைசை
 ஒருவன் சிதம்பா வீசனெல் லாவுயிர்க் குஞ்சாக்கும்
 திருவருள் போற்சொரி திங்கண்மும் மாசி செழுங்கொண்டலே.

கலைசைக் கோவை முற்றிற்று.

456. தால் தேரோன் - மன்மதன்; தால் - காற்ற. அவன் சின்னம் -
 குயில். திருவாவடுதறைக் கோவை, 455-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

457. இப்பாவி - உத்தலையுடையவனது; இம்பால்-உத்தல்; “வண்ணேதம்
 பாவி” (286) என்றார் முன்னர். பாவினை - கீழுதறி. மட்டு - தேன். பரு
 வால் வீட - தன்பம் கெட. கொண்டலே சொரி.

உ

கலைசைக் கோவைச்

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

[எண் - பக்கஎண்.]

அங்கணப்பன்	36	ஆடியபாதர்	28	இளங்காளை	47
அக்காதாமொழித்	122	ஆடுக்கொலோ	17	இன்னுவொழிக்குங்	83
அகத்தார்க்கரியர்	95	ஆண்டகையார்	43	ஈட்டறம்	18
அஞ்சத்தனப்பர்	96	ஆதிரடேசர்	66	உடுக்குங்கலைகள்	24
அஞ்சானை	109	ஆமேவுபாலனையார்	118	உண்டோர்ப்புதுமணம்	21
அடலேறதேறம்	33	ஆராமஞ்சும்ந்த	23	உத்தமர்போற்றம்	103
அடியார்க்கருளுஞ்	54	ஆரியரெங்கன்	110	உருக்கோவை	1
அண்டர்	29	ஆலைக்கழனி	30	உலகானமைந்தன்	112
அணங்கமர்மாட	83	ஆவினஞ்சேற்குங்	123	உலைவுற்றகாலன்னை	62
அத்தலையோரிரு	124	ஆழிப்புரிசை	61	உற்றார்க்கவந்து	103
அத்திநிசாசார்	122	ஆனாவெனைக்கொன்	16	ஊராரசொற்றீமை	101
அதிர்ந்திமொழி	83	ஆணந்தக்கூத்தர்	91	ஊருவார்த்தழை	40
அந்தமிழிண்கவை	106	ஆனேறமையர்	21	எங்களைகண்	19
அந்நாட்கலைசைத்	111	இக்கோவிருந்த	12	எடுத்தெறிமில்லுங்	48
அப்பேறசென்னிக்	55	இகலிருணைக்கு	116	எம்பாவையேற்குங்	20
அம்மனையானவர்	62	இச்சிக்குமன்ன	67	எம்மின்னல்	102
அரக்கவிராம்பல்	29	இச்சைவராதர்	117	எல்லாந்தெரிக்கு	34
அரணங்கங்குழ்	42	இடங்கரகேகம்	53	எல்லாரும்போற்றம்	54
அருக்கத்திபுண்ட	9	இடராவதொன்	75	எவ்வழியுஞ்சுழன்	25
அருத்தியினிங்கி	62	இடையற்றகல்வி	121	எழுங்காதக்கூர	101
அருவன்றியேயு	24	இண்டைச்சுடையர்	114	எற்பகலாளி	69
அருளுங்கலைசைத்	22	இணங்குமன்றே	60	என்னுள்வியப்பல்	66
அருளோவொழுங்	73	இத்திருவின்பொருட்	43	எனப்பாதுகாக்குங்	72
அரையொன்றாகர்	26	இதம்புரி	85	எனையும்வந்தாண்ட	81
அரைவாயாவர்	96	இதைக்குறாவெலிக்	30	ஏகனகேகன்	107
அல்லாருங்கண்டர்	108	இத்தனஞ்சோரரி	80	எட்டையையீக்குங்	27
அலைமேல்வருமங்கை	40	இத்தனைமராதக்	14	ஏத்துமெய்யன்புடை	69
அன்னப்பழை	79	இப்போறிவிவட்	84	ஏத்தண்ணல்வேல	51
அளிக்குங்கண்ணாளர்	38	இம்மாதியும்	93	ஏறம்புகழ்	46
அற்புதக்கூத்தர்	106	இரவலாம்பிறை	125	ஒருகயத்தள்ளி	94
அறவாணர்வாழும்	55	இரவோர்க்குதவு	66	ஒருகாரணமுண்டு	73
அன்றிலம்பின்னை	34	இரும்புவிபோற்றம்	47	ஒருகாலகாலர்	51
அன்னின்றகண்டர்	65	இல்லத்தமாரும்	76	ஒருகேடிக் கொம்பர்	119
அன்னையொப்பான	9	இலக்கணமாடக்	53	ஒருதாதுவைமுன்	120
அனம்போனடைச்சி	86	இலவாரிதழி	63	ஒருப்பாடுடன்	63
ஆசையுண்டேல்	126	இவருக்கணியும்	64	ஒருவாயிருதலை	79
ஆடல்வையே	111	இவருடையாருயிர்	87	ஒத்தார்க்கொரு	115

தூதர்தராதவர்	13	காலம்பாட்டி	110	தேசம்மலத்	15
தூதர்தராதவர்	3	காளிதண்டைவர்	107	தேர்ஞன்றியை	72
தூதர்தராதவர்	100	காத்தியனார்	26	தேர்ப்பாப்புடை	7
தூதர்தராதவர்	56	குட்பககொடுத்த	126	தேரடரவம்	70
தூதர்தராதவர்	94	குயிலேயினையசொற்	52	தூடர்ப்பாவுவன்னி	89
தூதர்தராதவர்	57	குயில்குறு	71	தூதர்ப்பாவுவன்னி	9
தூதர்தராதவர்	103	குருமணியன்னை	87	தூதர்ப்பாவுவன்னி	49
தூதர்தராதவர்	31	குருவாய்மகன்	101	தூதர்ப்பாவுவன்னி	40
தூதர்தராதவர்	125	குருமணியன்னை	50	தூதர்ப்பாவுவன்னி	2
தூதர்தராதவர்	112	குருமணியன்னை	59	தூதர்ப்பாவுவன்னி	10
தூதர்தராதவர்	93	குருமணியன்னை	58	தூதர்ப்பாவுவன்னி	28
தூதர்தராதவர்	100	குருமணியன்னை	71	தூதர்ப்பாவுவன்னி	112
தூதர்தராதவர்	72	குருமணியன்னை	99	தூதர்ப்பாவுவன்னி	27
தூதர்தராதவர்	54	குருமணியன்னை	123	தூதர்ப்பாவுவன்னி	5
தூதர்தராதவர்	9	குருமணியன்னை	40	தூதர்ப்பாவுவன்னி	39
தூதர்தராதவர்	99	குருமணியன்னை	35	தூதர்ப்பாவுவன்னி	8
தூதர்தராதவர்	55	குருமணியன்னை	59	தூதர்ப்பாவுவன்னி	113
தூதர்தராதவர்	95	குருமணியன்னை	61	தூதர்ப்பாவுவன்னி	63
தூதர்தராதவர்	70	குருமணியன்னை	64	தூதர்ப்பாவுவன்னி	56
தூதர்தராதவர்	46	குருமணியன்னை	61	தூதர்ப்பாவுவன்னி	125
தூதர்தராதவர்	41	குருமணியன்னை	89	தூதர்ப்பாவுவன்னி	55
தூதர்தராதவர்	116	குருமணியன்னை	117	தூதர்ப்பாவுவன்னி	61
தூதர்தராதவர்	87	குருமணியன்னை	105	தூதர்ப்பாவுவன்னி	58
தூதர்தராதவர்	14	குருமணியன்னை	80	தூதர்ப்பாவுவன்னி	74
தூதர்தராதவர்	50	குருமணியன்னை	48	தூதர்ப்பாவுவன்னி	66
தூதர்தராதவர்	119	குருமணியன்னை	50	தூதர்ப்பாவுவன்னி	7
தூதர்தராதவர்	112	குருமணியன்னை	89	தூதர்ப்பாவுவன்னி	48
தூதர்தராதவர்	89	குருமணியன்னை	91	தூதர்ப்பாவுவன்னி	5
தூதர்தராதவர்	67	குருமணியன்னை	44	தூதர்ப்பாவுவன்னி	13
தூதர்தராதவர்	35	குருமணியன்னை	17	தூதர்ப்பாவுவன்னி	64
தூதர்தராதவர்	69	குருமணியன்னை	56	தூதர்ப்பாவுவன்னி	23
தூதர்தராதவர்	35	குருமணியன்னை	17	தூதர்ப்பாவுவன்னி	18
தூதர்தராதவர்	84	குருமணியன்னை	8	தூதர்ப்பாவுவன்னி	65
தூதர்தராதவர்	33	குருமணியன்னை	25	தூதர்ப்பாவுவன்னி	10
தூதர்தராதவர்	90	குருமணியன்னை	60	தூதர்ப்பாவுவன்னி	115
தூதர்தராதவர்	9	குருமணியன்னை	114	தூதர்ப்பாவுவன்னி	86
தூதர்தராதவர்	10	குருமணியன்னை	63	தூதர்ப்பாவுவன்னி	42
தூதர்தராதவர்	11	குருமணியன்னை	21	தூதர்ப்பாவுவன்னி	90
தூதர்தராதவர்	85	குருமணியன்னை	52	தூதர்ப்பாவுவன்னி	108
தூதர்தராதவர்	23	குருமணியன்னை	82	தூதர்ப்பாவுவன்னி	13
தூதர்தராதவர்	74	குருமணியன்னை	107	தூதர்ப்பாவுவன்னி	100
தூதர்தராதவர்	15	குருமணியன்னை	12	தூதர்ப்பாவுவன்னி	117
தூதர்தராதவர்	20	குருமணியன்னை	7	தூதர்ப்பாவுவன்னி	5
தூதர்தராதவர்	25	குருமணியன்னை	20	தூதர்ப்பாவுவன்னி	32
தூதர்தராதவர்	41	குருமணியன்னை	83	தூதர்ப்பாவுவன்னி	88
தூதர்தராதவர்	49	குருமணியன்னை	127	தூதர்ப்பாவுவன்னி	80

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

131

தனியானுக்கூடும்	47	நேர்காயுள் மூர்து	42	படைகொண்ட	106
நாரோதவண்ணம்	77	தோட்டார் குழலி	30	பண்ணவர் போற்றும்	51
தாரோதிபுக்கை	128	தோயுந்தண்பாவி	111	பணமாதணத்தர்	110
தினிரிசின்ருட்	41	தோயுபொழுது	45	பணியாபாணர்	18
தடத்தாய	16	நக்காண்டுகி	116	பத்திக்கொக்கு	19
திண்டேருலாவ	19	நஞ்சாருக்கண்டர்	52	பத்தத்தலைக்கும்	109
திரண்பெருவிந்த	8	நடக்காட்டும்	5	பலரைப்புணர்ந்த	4
திருத்தக்கு	1	நடிக்குந்தயானர்	39	பன்னூறக்கை	36
திருந்தனமென்	76	நதிபொதிவேணி	49	பனையையிடக்கொள்	47
திருந்தார்புரம்	31	நந்தாதசெல்வத்	41	பாக்காட்டும்	81
திருந்தாரியந்தமிழ்	65	நம்மலந்தீர்க்கும்	26	பாண்டரக்கஞ்	103
திருந்தேந்தாளும்	95	நலசத்தியர்	2	பாதபத்மங்கள்	92
திருப்பங்கயத்தடஞ்	118	நலத்தினிஞாட்டு	110	பாரோருந்தந்த	104
திருமக்கைபாகர்	46	நலம்பரவுந்தென்	84	பாலாம்பகத்தர்	43
திருவாரங்கலைசை	57	நலசத்திடக்கும்	109	பாலிநன்னாடர்	119
திருவானெவாமும்	45	நளசேம்மதிச்	67	பாவர்தமிழ்க்கும்	22
திருவான்வி	124	நற்றயல்பாகம்	102	பாவாயுறகுழல்	97
நிங்கையெல்லாஞ்	24	நந்தேவர்குழம்	85	பாத்தக்கைக்குடுங்	75
நியாசெக்கை	39	நறுக்கனம்போருக	49	பாற்றக்கண்ணாய்	120
நிரப்பழவீணை	116	நன்னாறுப்போறு	36	பிஞ்சுகிலாவணி	99
நிவனமேனிச்	102	நன்னூதற்பாவை	105	பிடியேனடை	18
நிலலவேலன்ன	123	நனைப்போதணியு	43	பிரிவைக்கருதி	94
நுகளேதகீர்க்கும்	98	நாகந்திசைகொள்	37	பின்னஞ்சுடையர்	108
நூக்கமுத்தாரிற்	23	நாதஞ்செய்பாழர்	12	புரகரெக்கன்	97
நூண்டற்கரிய	90	நாந்தஞ்சமா	92	புற்றாடாவர்	74
நேரிதமிழார்த்த	100	நாரங்கொள்	28	புனைந்தமந்தாகினி	81
நெருள்வான்	32	நாரயில்லா	96	பூதவனிகர்	90
நெழியாவருபடை	104	நாலாறுகல்கும்	17	பெண்பாலுகந்த	48
நென்னப்பணி	53	நாவலர்போற்றும்	60	பொன்மேடை	113
நென்னம்பெண்	126	நான்மேலுனக்	68	பொன்னக்கொடி	93
நெளிவார்க்கருளுங்	86	நானோருறியினை	56	பொன்னலகோ	2
நென்சாமகண்டர்	77	நிதிவாய்த்த	13	பொன்னுற்றமார்பன்	87
நென்மாயையுண்ணும்	44	நிழலார்முழவர்	36	பொன்னென்றிலாத	45
நென்றிருத்	70	நிறப்பதுமானன	58	போதாத்	81
நென்னார்க்கலைசைத்	31	நின்வண்ணமேலுற	82	மகமேருவில்லர்	29
நெக்காவும்	70	நிடுபொன்மாடக்	4	மக்கலமோல்கும்	64
நெக்கியநீரொலி	20	நிணைப்பூண்ட	77	மஞ்சிவார்மன்றமும்	98
நெகிசவாழ்வு	127	நீர்த்தண்குனைத்	97	மட்டிட்டகோதை	53
நெய்த்துண்	27	நீராமம்பேணி	11	மடலவழிகோதை	122
நெவாதிதேவர்	8	நீனஞ்சுனைக்கயல்	59	மண்ணிற்றெந்த	91
நெற்றக்கடிமலர்	74	நெய்யிலைக்குவர்	22	மத்தம்புனையு	38
நெனேறுய்யானம்	30	நெருங்கலைவாரி	14	மத்தாணையிருரி	67
நொக்கக்கிடத்தந்த	6	நெறித்தமெல்லோதி	84	மதனையெச்சுடுங்	114
நொடையார்குழலி	88	நெறியாய்த்த	118	மந்தியம்போதி	76
நொல்லநமோல்குங்	122	நோக்கிசல்லான்	95	மந்திரரூபர்	37
நொழுதாயார்	3	படித்திருவாவிக்	73	மயலேறுகின்றை	104

மருப்பொதி	28	மைக்குற்றீக்குங்	127	விண்ணோறுசோலை	60
மருகணிமாலை	128	மைந்தானை	38	விரலாழிவிண்மணித்	52
மருலிங்கஞ்	88	மைந்தோதிலிவ்ல்	16	விரலியபேமற	105
மக்குலங்கொய்ல்	101	மைப்படியாரவிற்	75	விரையுந்துகந்தல்	124
மலவிகன்மாத்றம்	111	மைவாரமல்வல்	91	வில்வேளும்த	92
மலையத்தருகை	88	வாடிவான்வழி	115	விலைக்கேயெனைக்	16
மறவியைக்	118	வண்டமிழ்குருங்	88	விய்யேறநெற்றிக்	65
மறப்புருதாத	2	வண்டாடுஞ்சோலைக்	68	வழுத்தவஞ்செய்	57
மறைமொழி	85	உண்டுதைப்பாலி	78	வினைக்கரத்தர்	6
மன்றலம்புண்ணை	82	உம்பார்தனத்தி	78	வேங்கோனரிதிரி	59
மன்றாடகல்ல	38	வயவாணயணி	121	வெண்டலைமலைக்	50
மன்னுந்தமிழ்த்	66	வரம்போதருமன்ப	77	வெண்ணந்தின்	71
மனிடையினாற்று	79	வல்வீனாதீர்க்கு	121	வெண்ணீரணியும்	84
மாயாம்புகுந்த	104	உலித்தெண்ணை	19	வெம்போகிபுண்ட	54
மாலாதரிகுருங்	42	உன்னித்தண்	48	வெல்லம்படைமதன்	69
மான்றாவுமத்தர்	73	வனோத்தையோபல	14	வென்னாறுகுடும்	29
மீடியைத்தூத்தல்	25	வனோயாதகுலர்	21	வென்னாவண்டேர்	44
முச்சோதியங்கட்	92	வாடியபைந்நீனை	78	வெய்வார்மென்றோ	33
முடிகொண்டி	94	வாறுவராலொடு	6	வெயுங்குறட்டும்	98
முதுகாரணனும்	93	வாமம்பெறுகின்	87	வெயோவெனும்	57
முருக்கலாவெண்மை	22	வாராளோருவினை	35	வெர்கோடிகொண்ட	68
முருகுஞ்சுருப்புஞ்	82	வான்முன்றுநாலர்	98	வெலாடுகண்ணி	75
முலாடருந்தெவன	106	வானாடர்குழுங்	32	வைப்பார்வையிற்	11
மெல்லியலாய்	51	விடைடானர்	4		

